

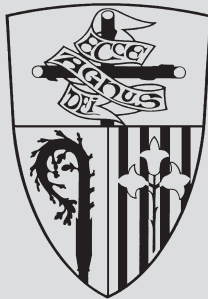

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2020

**T. CXXVII
N. 1-2-3-4-5-6**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXVII - N. 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6

Gener - Febrer - Març - Abril - Maig - Juny 2020

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Introducció	7
Actuacions Episcopals:	
Nomenaments	9
Decrets	
Dispensa precepte dominical	10
Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos.....	10
Convenis i acords	
Exposició artística amb el títol Batejats i Enviats	13
Visites Pastorals	
Parròquia de les Borges Blanques	14
Arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues.....	15
Comunicacions del Sr. Bisbe per la Covid-19	
Cartes i comunicats durant el confinament.....	16
Organismes col·legiats:	
Col·legi Consultors	
Sessió del dia 23 de juliol de 2020.....	51
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 10 de febrer de 2020	52
Sessió del dia 20 de maig de 2020	56
Consell Pastoral Diocesà	
Sessió del dia 22 de juny de 2020	62
Consell Diocesà Assumptes Econòmics	
Sessió del dia 25 de juny de 2020	68
Sessió del dia 20 de juliol de 2020.....	69
Vicaria General:	
Nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat	
Introducció al buidat	71
Buidat de la Guia per a la reflexió i aportacions.....	72
Buidat de la consulta.....	80
Secretaria General - Cancelleria:	
Manteniment de l'Arxiu Diocesà com a eina útil.	83
Congrés de laics 2020	84

Vida Diocesana

Reacció de l'Església de Lleida davant la pandèmia

Cartes i escrits..... 87

Necrològiques

Mn. Modesto Soler Quintillá 107

P. Joan Ribalta Balet, sj 107

Mn. Màximo Buil Salinas 109

P. Ramon Fabregat Mata..... 109

Recull de notícies de la Diòcesi

1r semestre 2020..... 111

Gloses dominicals del Sr. Bisbe

1r semestre 2020..... 135

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicats de la CET:

Nota de la CET

Davant la crisi industrial i laboral a Catalunya 173

Comunicat de la reunió núm. 233..... 175

Comunicat de la reunió núm. 234..... 176

Comunicat de la reunió núm. 235..... 178

Comunicat de la reunió núm. 236..... 179

Comunicat de la reunió núm. 237..... 180

Conferència Episcopal Espanyola

Assemblea Plenària:

Reunió del 2 al 6 de març de 2020 183

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

54 Jornada Mundial Comunicacions Socials 187

XXXV Jornada Mundial de la Joventut 191

57 Jornada Mundial Pregària Vocacions..... 197

106 Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat 200

IV Jornada Mundial dels Pobres 2020 204

Homilies i cartes..... 27

Homilia pregària extraordinària pandèmia Covid-19... 210

Carta a tots els fidels per al mes de maig 213

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Teniu a les vostres mans el Butlletí Oficial del Bisbat de Lleida corresponent al primer semestre de 2020.

No ha estat un semestre normal. La pandèmia de la Covid-19 ens ha deixat dolor, patiment i incertesa. Hem intentat fer un recull de l'activitat de la diòcesi de Lleida durant aquest període en el qual la comunitat cristiana no ha tancat.

Tot el contrari, l'Església ha estat al costat dels que pateixen, dels malalts i dels seus familiars, i també dels que han sofert la crisi econòmica derivada de la pandèmia.

Esperem que a les següents pàgines trobeu un bri d'esperança descobrint la tasca que la comunitat cristiana ha fet aquests sis mesos.

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Gener

Dia 30

Núria-Montserrat Farré Barril, nomenada Delegada Diocesana d'Ensenyament.

Mn. Xavier Navarro Llesta, nomenat Director del Servei Diocesà de Catecumenat.

Mn. Xavier Navarro Llesta, nomenat Consiliari – Coordinador dels Animadors de Comunitat.

Maig

Dia 4

Isabel Clavera Arizti, nomenada Membre del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables.

Antonieta Mateus Gorgues, nomenada Membre del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables.

Txaro Revuelta Muñoz, nomenada Membre del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables.

Jacint Cabau Rúbies, nomenat Membre del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables.

Dia 24

Mn. Sibangbeu Louan Gogbeu Sinin, nomenat rector de la parròquia de Santa Maria de Butsènit de Lleida.

Juny

Dia 29

Mn. Xavier Navarro Llesta, nomenat professor estable de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL).

Decrets

Dispensa precepte dominical

Decret

Considerant la situació actual provocada per la malaltia de la Covid-19 i la incidència que està tenint en la gent donat l'alt grau de contagi, respectant les disposicions de les autoritats sanitàries respecte al confinament de la població per tal d'aturar aquest, i tenint en compte les competències a les que em faculta el Dret Canònic,

Decreto

la dispensa del precepte dominical a tots els fidels de la diòcesi, mentre les disposicions oficials de les autoritats civils no confirmen el final de la situació, sense perjudici de la celebració eucarística particular de cada mossèn.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el catorze de març de dos mil vint.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables

Decret

Considerant que entre les responsabilitats més importants del Bisbe Diocesà està la de protegir i assegurar el bé comú dels fidels, especialment dels més pobres i necessitats, els menors i els adults més vulnerables; també la de prestar l'atenció per a què els sacerdots, els diaques, els consagrats

i els que tenen alguna responsabilitat eclesial visquin amb integritat el seu ministeri essent fidels a les paraules de Jesucrist quan proposava la netedat de cor en el tracte amb els altres (cfr.: Mt 5, 8) o manava evitar l'escàndol i el provocar el pecat en els petits (cfr.: Mc 9, 42) o que se'ls impedís atansar-se a Ell (cfr.: Mc 10, 14).

Considerant així mateix que, al llarg dels segles, l'Església ha reiterat sempre la preocupació dels pastors pel ramat del Senyor, senyalant amb força i valentia el camí per evitar el mal, essent l'última la dura advertència pronunciada el passat any pel Sant Pare Francesc en un discurs sobre la protecció dels menors en l'Església, dient que *es tracta de crims abominables que s'han d'extirpar de la faç de la terra* (24 de febrer de 2019).

D'acord amb les funcions del pastor diocesà i complint amb la seva responsabilitat episcopal, a tenor del que diu el Papa Francesc en l'article 2n del *Motu Propi* "Vos estis lux mundi": *Les Diòcesis o les Eparquies, individualment o conjuntament, han d'establir, dins d'un any a partir de l'entrada en vigor de les presents normes, un o més sistemes estables i fàcilment accessibles al públic per presentar els informes, incloent eventualment a través de la creació d'un ofici eclesiàstic específic, dispo* el present **Decret**.

Art 1.- Que es constitueixi el **Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a menors i adults vulnerables** per al territori de la Diòcesi de Lleida, per tal d'atendre les presumptes víctimes que hagin sofert abusos sexuals o de qualsevol altre tipus per part de membres de l'Església Catòlica, les manifestacions o denúncies de les quals s'hi hauran de presentar en l'esmentat Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes.

Art. 2.- Aquest Servei Diocesà estarà integrat per experts en diferents àrees de les Ciències Humanes compromeses en aquest tipus de situacions (psicologia, pedagogia, medicina, dret...), els membres del qual seran nomenats pel Bisbe de la Diòcesi i tindran la missió d'escoltar i acompanyar les persones que s'hi atansin declarant-se víctimes i explicant la seva dolorosa vivència (art. 2.1 i art 5 del *Motu Propi*).

Art. 3.- "Una vegada que les presumptes víctimes hagin exposat el seu cas als responsables d'aquest Servei Diocesà, aquests elevaran un informe al Bisbe sobre la versemblança del mateix, formulant la proposta de l'acció o accions que és oportú fer-ne:

- a. iniciar els tràmits judicials en l'àmbit canònic;
- b. convidar a la persona afectada a presentar la denúncia a les autoritats civils;
- c. posar la informació rebuda en mans de les autoritats judicials civils
- d. sobreseïment i arxiu del cas.

Art. 4.- Els membres d'aquest Servei Diocesà actuaran amb la prudència i la discreció necessàries per preservar la confidencialitat, la dignitat de les persones i el respecte a la seva fama i honorabilitat, així com la presumpció d'innocència, tot complint el que disposa la Llei Orgànica 3/2018 de Protecció de Dades Personals i, observant el que prescriu la legislació civil.

Art. 5.- Aquest Servei Diocesà disposarà del telèfon 609 103 915 i de l'adreça de correu electrònic: atencionvictimasabusos@bisbatlleida.org, per tal de facilitar que les persones que es considerin víctimes puguin accedir de manera directa i reservada, i de facilitar en qualsevol moment l'acollida de qui es posa en contacte (per trucada o per escrit), i poder suggerir-li els passos que ha de seguir, segons les orientacions de la Santa Seu i d'aquest Bisbat.

Per la seva validesa i compliment, ho signa el Bisbe de la Diòcesi de Lleida, el trenta d'abril de dos mil vint.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Convenis i Acords

Durant aquest mes de febrer s'organitzarà a la segona planta del Bisbat de Lleida, al passadís dels Mitjans de Comunicació, una exposició artística formada per dotze quadres, amb el títol **Batejats i enviats**, la qual està promoguda per la Delegació de Missions del Bisbat de Lleida, amb la participació de la Delegació de Mitjans de Comunicació, de Patrimoni, i de l'Arxiu Diocesà. Els quadres són aportats per Angelina Miró Teixidó que generosament els cedeix per tal que puguin estar exposats en aquesta mostra, dipositant-los durant el temps que duri la mateixa.

L'objectiu d'aquesta activitat és el mostrar als alumnes dels col·legis de la ciutat l'activitat de l'Església i l'acció evangelitzadora que aquesta desenvolupa, especialment en els espais de missions. Així mateix, aprofitant l'avinentsa de que es realitza al sí de l'edifici del Bisbat, s'explicarà el que es fa en aquestes dependència i es mostrarà als alumnes les àrees més representatives del mateix (claustre, arxiu escalinata, saló del tro, capella,...).

Aquesta exposició estarà oberta des del dia 27 de febrer, dia en el que es farà la visita als directors dels centres educatius que hi participin, fins al 31 d'octubre de 2021. En un principi es convidarà a participar a l'escola confessional de la diòcesi i posteriorment s'oferirà també a l'escola pública.

D'acord amb el que s'ha expressat i per tal que tingui validesa, ho signen la Sra. Eva Jorge Lucha, Secretària de la Delegació de Missions i la Sra. Angelina Miró Teixidó, en presència del Secretari General – Canceller del Bisbat, a Lleida, el dotze de febrer de dos mil vint.

Eva Jorge Lucha
*Secretària de la Delegació
 Diocesana de Missions*

Angelina Miró Teixidó
*Propietària de les peces
 que es mostraran.*

Davant meu,
 Juan Luis Salinas Sánchez
*Secretari General – Canceller
 del Bisbat de Lleida*

Visites Pastorals

Visita Pastoral del Bisbe Salvador a la parròquia de les Borges Blanques

El passat dissabte, 24 de febrer el Bisbe Salvador va venir a Les Borges Blanques per fer la visita pastoral corresponent. Acompanyat de Mn. Josep Solé, visitaren la residència assistida, presidint el Bisbe Salvador la Santa Missa que cada dissabte se celebra en aquell centre. En acabar, va passar a saludar i conversar amb els cuidadors i residents. Acabat l'acte, el Bisbe Salvador acompanyat de Mn. Solé, va fer diverses visites a malalts i gent impedida de la comunitat parroquial. A les vuit del vespre presidí la missa anticipada a la parròquia.

En l'homilia, el Bisbe Salvador, va diferenciar dues parts; a la primera va comentar l'Evangeli i la paraula de Déu. Va deixar palès l'important que era pels cristians la paraula de Déu, i l'ús que en calia fer seguint-la i fent-nos-la nostra per complir i accedir a la Vida Eterna. La segona part la dedicà a explicar que era i en què consistia una visita pastoral del Bisbe a les parròquies de les quals ell n'era el pastor.

Acabada la Santa Missa el Bisbe Salvador, va donar les gràcies a la comunitat parroquial i a les autoritats municipals presents, dient que s'havia sentit molt ben acollit i impressionat per la imponent església, encoratjant-nos a cuidar i conservar aquest llegat dels nostres avantpassats. En finalitzar li fou entregat un present com a record i agraïment de la seva visita.

El dilluns, dia 26 a la tarda, el Bisbe Salvador continuà la seva visita reunint-se amb els diferents grups parroquials a la sala d'actes de l'abadia, foren dues hores llargues de presentació i valoració del treball i els afers dels grups que explicaren al Bisbe els seus encerts i les seves aspiracions. La visita pastoral ens ha deixat molt bona impressió per l'atansament del Bisbe Salvador a la comunitat, per la seva senzillesa i pel seu afany de conèixer la vida parroquial.

Josep Domènech

Visita pastoral del bisbe Salvador a l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues

El bisbe Salvador està immers en la visita pastoral de l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues, l'últim que li faltava des que va arribar a la diòcesi el mes de setembre de 2015. Va començar el 25 de gener i està previst que s'allargui fins el 13 de juny.

Formen aquest arxiprestat unes 25 comunitats i aquest cap de setmana ja n'haurà visitat la meitat. La majoria de les visites es concentren els dies festius i a més a més de presidir l'eucaristia, el nostre pastor també parla amb els feligresos, mira les necessitats que hi pugui haver, visita alguns malalts i fa el seguiment dels llibres parroquials. En algunes ocasions també visita els pobles i les institucions. Un dels objectius de les visites és revitalitzar l'entusiasme per l'evangelització.

Per posar alguns exemples, el passat 2 de febrer el bisbe va visitar la Granadella. En el moment de l'ofertori, els infants li van entregar algunes propostes per tenir en compte en l'elaboració del nou Pla Pastoral. Per un altre costat, el dia 5 de febrer, el pastor va participar a la festa de Santa Àgata de Sarroca i va animar a imitar-la i a ser fidels testimonis de l'amor a Jesucrist. Abans d'acabar l'eucaristia, es van beneir els panets.

A més a més, el dissabte 8 de febrer, va visitar Juneda on el bisbe Salvador, entre d'altres coses, va animar als pares dels infants que van a catequesi a acompanyar els seus fills i filles durant aquest procés, a assistir junts a l'eucaristia i a pregar. En aquesta població van celebrar la festivitat de Santa Àgata, aquest dia amb la participació de l'associació de dones Junieta. També es van repartir els panets beneïts.

Cartes i Comunicats del Sr. Bisbe durant el confinament per la COVID-19

Compliment d'indicacions en bé de tothom

He observat molta preocupació en aquests dies per les notícies divulgades pel món sencer per l'elevat contagi del coronavirus. Amb aquest missatge demano complir les indicacions següents en bé de tothom.

Responent a les nombroses consultes que s'han fet aquests últims dies amb motiu de la situació creada per l'aparició i extensió de dita malaltia, i apel·lant a la prudència de tothom per evitar alarmismes innecessaris, aquest bisbat, de la mateixa manera que ho estan fent altres diòcesis, recomana que es tinguin en compte les indicacions que van ser comunicades pel mateix Secretari General de la Conferència Episcopal Espanyola ahir a la tarda. Són unes mesures en consonància amb les orientacions que sobre aquesta qüestió van donant les autoritats sanitàries del nostre país.

Conveniència de retirar l'aigua beneïda de les piques que hi ha a l'entrada dels temples i altres llocs de devoció.

Possibilitat d'oferir en la celebració de l'eucaristia un gest de pau diferent de l'habitual d'abraçar o de donar la mà a les persones més properes.

Que les persones que donen la comunió durant la celebració de l'Eucaristia o en els centres sanitaris o domicilis, es rentin les mans abans i després d'aquest moment.

Que les mostres de devoció i afecte envers les imatges, tan pròpies d'aquest temps de Quaresma i de la propera Setmana Santa puguin ser substituïdes per altres, com una inclinació o una reverència, evitant el contacte físic amb les imatges. Així es facilita també que no hi hagi aglomeracions.

Aquest bisbe i tots els responsables de la nostra diòcesi mostren la seva disponibilitat a seguir tot el que disposin les autoritats sanitàries competents en altres llocs públics, a més de les parròquies, com poden ser col·legis o altres centres vinculats amb l'Església per prevenir possibles contagis.

Finalment anima tothom a pregar per la salut pública, per la recuperació dels afectats i per les persones difuntes. Això és el més important en la vida cristiana sense esperar més indicacions. Es pot aprofitar la pregària dels fidels en l'Eucaristia, el rís de Laudes i Vespres, i evidentment la pregària personal de tot cristià.

Lleida, 7 de març de 2020

Comentari general sobre com procedir durant la incidència de la Covid-19

Són moltes les consultes que arriben a aquest bisbat sobre com procedir davant la incidència de la COVID-19 i els previsibles contagis, així com davant les repercussions que aquest té en les diferents activitats: culte, catequesis, reunions de formació d'adults o grups de Càritas... de les nostres parròquies i comunitats.

Permeteu-me un comentari general. Donaré informació de manera puntual a mida que les autoritats decideixin les orientacions cautelars que considerin oportunes i necessàries per mitjà de comunicats. Tots hem de complir amb les indicacions que s'estableixin.

Demano als responsables de les parròquies, les associacions, els moviments i de les institucions de l'Església, el rigorós compliment de les mesures que es vagin succeint. Demano també que es busquin sempre solucions alternatives i possibles per tal d'evitar la supressió dels actes imprescindibles de la vida cristiana.

Així mateix sol·licito de tots l'augmentar la confiança en Déu davant la situació que en aquests moments viu el nostre món. Que s'insisteixi en la pregària constant pels afectats i les seves famílies, i el no contribuir a alimentar la preocupació, la por o l'alarma en les nostres comunitats.

Us adjunto el darrer comunicat que ens ha arribat al migdia d'ahir, segons el qual se suspenen les activitats que impliquen una concentració superior a mil persones. Quan l'assistència sigui inferior a aquesta quantitat, es podrà celebrar en llocs tancats si només s'ocupa un terç de l'aforament autoritzat. D'aquesta manera, en la gran majoria de temples és possible celebrar els actes de culte donat que són espais grans, advertint sempre que s'ha de respectar la distància prescrita entre persones.

Respecte a la resta d'activitats pastorals, recomano que es doni aplicació a allò que en general s'afirma en l'esmentat comunicat per als centres educatius i culturals.

És possible que progressivament haguem de anunciar noves orientacions de l'Administració que de manera immediata us donaré a conèixer, pel correu electrònic i per la pàgina web del bisbat, amb les aplicacions a allò en què ens afecti pastoralment. Aquestes mesures tenen una aplicació de quinze dies a partir d'avui.

Lleida, 12 de març de 2020

Als membres del poble de Déu de la Diòcesi

Us he enviat anteriorment algunes indicacions sobre la manera de procedir en les activitats pastorals davant del coronavirus. Com bé sabeu l'evolució de la situació provocada és molt ràpida.

La Comissió Executiva de la Conferència Episcopal espanyola ha emès una nota que us adjunto i, atenent les orientacions de les autoritats civils,

1. Faig meua la nota de l'Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola i determino que siguin d'estricta compliment les recomanacions que conté.

2. Dispensó del precepte dominical, mentre les disposicions oficials de les autoritats civils no confirmen el final de la situació, sense perjudici de la celebració eucarística particular de cada mossèn.

3. Queden suprimides totes les activitats formatives, durant el mateix període, que es realitzin en locals de l'Església Diocesana.

4. Demano que els temples, en l'horari ordinari, restin oberts al servei de les persones que individualment vulguin anar a pregar.

5. Suspenc el recés quaresmal de la Catedral del dia 15 de març, així com també el dels preveres del dia 16.

6. Constitueixo una Comissió Diocesana, mentre duri la situació tan ràpidament canviant que pateix el nostre poble per causa del coronavirus, per tal de coordinar els serveis sociocaritatius de les parròquies i comunitats cristianes.

I demano insistentment complir el que l'autoritat civil està prescrivint en cada moment i al mateix temps que, si estan al teu abast, utilitzis els mitjans electrònics més adients per a oferir la Paraula de Déu i ajudar a pregar als membres de la teva comunitat.

A Lleida a catorze de març de dos mil vint

Indicacions del Sr. Bisbe

Benvolguts mossens, com a Vicari General i d'acord amb el Sr. Bisbe vull fer-te avinent el següent:

1. Cal mirar, on sigui possible, de garantir espais de pregària oberts, tot respectant sempre obligatòriament les indicacions sanitàries i per a us

solament individual dels cristians que ho desitgin, com indica el Sr. Bisbe en la nota que ens ha enviat a tots (com saps aquesta decisió ha estat adoptada també per tot l'episcopat).

2. T'adjunto text del Real Decret 463/2020 de 14 de març que no prescriu res que alteri la decisió episcopal que conté la nota d'ahir. Tampoc classifica les esglésies com a establiments que han de quedar tancats. Permet traslladar-se als llocs de treball (essent la parròquia lloc de comunió i de família, també és l'àmbit on treballem per anunciar l'Evangelí i celebrar l'amor del Pare. Per tant cal entendre, si no diuen el contrari, que és lloc al que com a preveres justificadament podem accedir. Cal tenir present que, si el mitjà de transport per anar-hi és particular, s'han de complir les normes: una sola persona per vehicle (Cfr. Art. 7, &1 c, e, h. Art. 11. Annex).

3. Des de primera hora d'avui diumenge no se celebraran enterraments en les parròquies de la ciutat. Tots els enterraments que gestioni la funerària Lleidatana se celebraran a la Sala Ecumènica del Tanatori, bo i respectant les indicacions sanitàries ja conegudes (serà la funerària qui informarà a la família afectada). La funerària, com és habitual, avisarà al rector que correspongui. En els pobles on la Funerària sigui una altra, cal respectar les disposicions que hagi fet l'alcalde, com ja han fet públiques alguns Ajuntaments.

4. Recordo que en el Bisbat no s'interromp el servei d'atenció telefònica per al que puguis necessitar. Per suposat els telèfons i @ del Sr. Bisbe i també meus estan permanentment oberts.

5. Les parròquies que feu repartiment d'aliments o teniu organitzat un servei de menjador social cal que segueixi estrictament les orientacions de Càritas Diocesana tant pel que fa als voluntaris (majors de 60 anys són població de risc i, per tant no han de fer el servei en aquests dies) com per prendre les mesures de distància de seguretat i d'higiene exigides en l'acollida i en la distribució d'aliments. Els més pobres són els que més fràgils i cal seguir acollint-los, ara, però, en un context sanitari nou que cal respectar escrupolosament.

Preguem amb l'Àngelus cada dia fent sonar les campanes

El bisbe de Lleida ens trameta una nota dels bisbes amb seu a Catalunya per a que tots nosaltres expressem la nostra solidaritat. Crec que és un bon gest que tots podríem afavorir. És una recomanació de la Conferència

Episcopal Espanyola que convida a totes les diòcesis espanyoles a sumar-se aquest signe de pregària i d'agraïment.

Les Diòcesis amb seu a Catalunya s'uneixen a la iniciativa promoguda per la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola per tal que, a partir del dilluns dia 16 de març, cada dia a les 12 h. del migdia, es resi la pregària de l'Àngelus, mentre es fan sonar les campanes de les esglésies per invitar a pregar, en solidaritat amb tots els confinats a les seves llars i per agrair l'entrega de tots els qui generosament treballen per atendre i combatre la pandèmia del coronavirus Covid-19.

Tots els fidels són invitats a unir-se des de les llars respectives a aquesta iniciativa eclesial i ciutadana, i els Bisbes demanen que sigui secundada pels responsables de les esglésies.

En aquests dies de dolorosa prova, fruit de la pandèmia del coronavirus Covid-19, l'Església Catòlica vol oferir pregària i esperança, amb els seus recursos en favor dels afectats, així com fer sensible la presència del Senyor que salva i acompanya el seu poble, i anima tots els cristians a perseverar en la pregària de súplica perquè aviat se superi aquesta terrible prova.

El Sant Pare Francesc des de l'inici d'aquesta epidèmia, ens ha recomanat la pregària confiada a la Mare de Déu i ha afegit a l'Àngelus aquesta

Oració:

“Oh Maria, Vós resplendiu sempre en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança. Nosaltres ens confiem a Vós, Salut dels malalts, que prop de la Creu vau ser associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la vostra fe.

Vós, Salvació de tots els pobles, sabeu de què tenim necessitat i estem segurs que proveireu, perquè, com a Canà de Galilea, pugui retornar l'alegria i la festa després d'aquest moment de prova.

Ajudeu-nos, Mare del Diví Amor, a conformar-nos a la voluntat del Pare i a fer el que ens dirà Jesús, que ha pres sobre seu els nostres sofriments i ha carregat els nostres dolors per conduir-nos, a través de la Creu, a l'alegria de la Resurrecció.

Sota el vostre mantell ens emparem, Santa Mare de Déu; escolteu les nostres pregàries en tota necessitat i aparteu-nos sempre dels perills, Verge, gloriosa i beneïda. Amén”.

Creació Comissió per avaluar les iniciatives i per atendre preguntes

Benvolguts Mossens:

Unes paraules per compartir amb tots vosaltres en aquests moments tan complicats per tota la societat i, en concret, per les nostres comunitats.

En primer lloc informar-vos que hem creat una petita comissió (Bisbe, Vicaria General, Litúrgia, Pastoral de la Salut, Càritas i MCS) des del Bisbat ens “reunim” telemàticament i parlem cada tarda, per informar-nos, per avaluar les iniciatives i per atendre preguntes que vosaltres o bé altres fidels ens fan.

També recordar-vos el que tots sabem i fem: la celebració de la Missa i les oracions per demanar el Senyor el fi d'aquesta situació i l'atenció a tots els afectats (hospitalitzats, en domicili, els difunts...), els que estan al front (autoritats, sanitaris, seguretat...). És el més important que podem fer.

Estigueu atents a les vostres comunitats, especialment els que viuen sols, els ancians, els més desvalguts. És un moment de creativitat i, sobre tot, de caritat.

No cal dir-vos que en aquest cap de setmana tot continua igual que l'anterior pel que fa a les celebracions i dispenses del precepte dominical i també l'assumpte de les exèquies.

Col·laborem en les indicacions que ens fan les autoritats. Els tècnics diuen que és la màxima prioritat en aquesta lluita.

Us adjunto un article que he escrit i han publicat els diaris de la nostra ciutat. És cert que moltes vegades ignorem el que hem de fer, però no podem romandre paralizats davant de qüestions i situacions dels nostres germans. Comprenc que a vosaltres us passa el mateix.

Anirem comunicant per aquests mitjans notícies i recomanacions. No dubteu en trucar al Vicari General i/o a mi mateix, si teniu alguna dificultat.

Que el Senyor ens beneeixi a tots i ens doni fortalesa i nosaltres seguirem aquella indicació bíblica: *“consoleu al meu poble, consoleu! diu el Senyor”*.

Rebeu una atenta salutació en el Senyor.

El vostre Bisbe.

Lleida, 20 de març de 2020

Ulls cristians davant la pandèmia

Escric aquestes línies en la tarda del divuit de març i, mirant pensatiu, a través de la finestra els abans bulliciosos carrers que ara estan buits de gent i sense tot just circulació rodada.

Segurament ha estat un impuls natural voler escriure alguna cosa sobre la terrible pandèmia que estem sofrint tots. Seria millor estar callat? És menys compromès el silenci? Accepto els riscos que comporta el parlar o escriure sobre un assumpte tan complex, tan tremend i que causa un gran temor en tots nosaltres.

L'impuls té una motivació inicial, un desenvolupament i un final amb un enfocament exclusivament cristià. És a dir, amb sentiments que neixen del bisbe d'aquesta diòcesi, d'un pastor que cuida el seu ramat, i que es dirigeixen al cor de les persones creients que té encomanades pel Bon Pastor que és Jesucrist. També, per descomptat, aquests sentiments s'acosten a totes les persones que comparteixen amb nosaltres la vida ciutadana.

Sobre aquesta dura realitat s'ha escrit molt en aquestes últimes setmanes des de tots els punts de vista. Des de la ciència, la sanitat, la psicopsicologia, l'economia, la cultura o les relacions internacionals. S'han valorat les causes, la implantació progressiva i les conseqüències. Hi ha hagut múltiples recomanacions, advertiments i sancions.

El resultat és una gran perplexitat que bascula entre la por exagerada o la indiferència més absoluta. És cert que el centre d'aquesta forquilla és molt ampli i abunda la comprensió, la responsabilitat i la solidaritat d'una gran part de la població.

A això s'afegeix un immens agraïment a tots aquells professionals que s'extremen al màxim la seva dedicació i arrisquen les seves vides en favor dels altres.

Els ulls cristians, davant l'adversitat, han de situar-se sempre en l'augment de la confiança en Déu. Hem d'intentar fugir de l'angoixa, del desconcert i la desesperació.

Són símptomes que afavoreixen l'egoisme i la indiferència. Jesucrist ens demana sempre mantenir la confiança en el Pare i dedicar tots els nostres esforços a servir als germans; és temps de creure, d'esperar i de manifestar una caritat sense límits.

És temps de compartir l'oració en família, el nostre temps amb els qui viuen sols, els nostres béns amb els més vulnerables i necessitats, la nostra esperança amb els que sofreixen la por a la malaltia o l'angoixa de no ser ben atesos. És temps de Quaresma que incideix a refer la vida per als cris-

tians; és temps de quarantena per a tots que canvia horaris i disposicions familiars reclosos en els domicilis.

Hi ha moltes pregàries i passatges en la Bíblia que ens donen llum en aquest difícil camí; recordem en aquestes circumstàncies l'oració d'Azaries, en el llibre de Daniel:

“En aquest moment no tenim prínceps, ni profetes, ni caps, ni sacrificis, ni ofrenes... perquè els que en tu confien no queden defraudats” (Dn 3, 38 i seq.). Davant l'abatiment de no tenir res i no saber què fer, girar la nostra mirada al Déu de la misericòrdia i Senyor de tot consol.

Demano a tots intensificar l'oració en els vostres domicilis. Utilitzeu el vostre temps per a resar amb els fills. Acompanyeu amb el vostre afecte als majors, als que viuen sols complint sempre les recomanacions o els mandats de les nostres autoritats. És una situació que ens obliga a ser escrupolosos en el que ens ordenen per a promoure i cuidar el bé comú. He demanat als sacerdots, diaques i consagrats que dediquin tot el seu esforç per a l'oració i el servei als més necessitats. Que atenguin les indicacions dels responsables públics en les convocatòries de les celebracions sacramentals. No és un capritx de ningú ni és una traïció al nostre ministeri. És el que el Senyor ens demana en benefici de tots.

Demano als col·laboradors i voluntaris de les iniciatives i serveis socio-caritatius de la nostra Església que donin exemple de generositat però també d'estricta compliment de les normes. El martiri és un acte heroic que té una recompensa divina però la possibilitat de servir de contagi de la malaltia als nostres semblants ha de frenar el nostre afany servicial. No oblidem mai que la persona és el centre del nostre interès i de la nostra activitat i no podem arriscar res si pot perjudicar-la o destruir-la.

Demano a totes les nostres comunitats una atenció exquisida per a percebre i atendre els grans perjudicis que provoquen aquesta situació: la solitud, la desesperació, la falta d'aliments o medicaments, la impaciència, els enutjos o els descoratjaments per un futur ple d'incertesa. Que la comunitat cristiana es reinventi en les seves relacions i sigui creativa en la seva ajuda contínua.

Em sembla que encerto si ofereixo, en nom de tots els cristians, la col·laboració lleial i compromesa a les nostres autoritats civils, sanitàries i de seguretat. I molt més. Els agraeixo vivament el seu servei i la seva preocupació per trobar els mitjans adequats en el combat contra aquesta cruel malaltia.

Proximitat a Déu, atenció als afectats, gratitud cap a tots ens ajudarà a mantenir la responsabilitat personal davant aquest esdeveniment. Hem

de posar totes les nostres facultats i les nostres disposicions per a defensar el dret de la salut, de la vida en definitiva, de tots. Amb això aconseguirem tenir encesa la flama de l'esperança cristiana, regal de Déu i tasca comuna de l'ésser humà, per a millorar la nostra convivència sense que ningú quedi en la cuneta de la vida.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

18 de març de 2020

Recomanacions a tots els mossens i responsables de les parròquies i comunitats

Bon dia i moltes salutacions a tots:

Estem vivint moments molt complicats i inventem nous mitjans de comunicació per no aïllar-nos totalment i poder donar i rebre informació dels altres.

Des del bisbat us hem enviat algunes recomanacions en aquestes últimes setmanes. Volem contactar amb tots els responsables de les parròquies i comunitats religioses quan ja hem passat més de una setmana en “reclusió” domiciliària per assabentar-nos de la situació i romandre units.

En primer lloc en quin ànim, vosaltres i les vostres comunitats, esteu suportant aquest moment. Us vull aconsellar calma i serenor al vostre voltant. Que trametem confiança i esperança en el Senyor. A més a més insistir en la pregària personal i també utilitzant els moderns sistemes de comunicació que molts de vosaltres heu fet servir. Per a tots advertir que en la pàgina web del bisbat hem penjat informacions i iniciatives per pregar, llegir la Paraula i recursos per la catequesi.

En segon lloc, repetir la importància de complir les normes que les autoritats estan donant per a tota la ciutadania. A nosaltres ens afecta en les Misses, confessions (compliment pasqual) exèquies, i temples oberts o tancats. Un record especial per els centres de gent gran que és un lloc de gran risc. Mireu si necessiten alguna ajuda.

En tercer lloc donar-vos algunes informacions:

1. Actes per a la Setmana Santa.

Respecte als actes presidits pel bisbe: (el mateix horari d'anys passats i sempre a la Catedral). Diumenge de Rams, 12 h. Dimarts Sant (Missa

del Crisma), 19 h. Dijous Sant, 19 h. Divendres Sant. 17 h. Vetlla Pasqual 23.30 h. i Missa de Pasqua 12 h. Si podem ho retransmetrem per algun sistema informàtic. Únicament invitarem als tres arxiprestes de la ciutat per a la Missa del Crisma.

Respecte a les vostres parròquies: les celebracions habituals sense el poble fidel.

2. La festa sacerdotal, si no hi ha indicació contrària, la celebrarem en la Solemnitat de Crist, Sacerdot per Sempre, el dijous 4 de juny, a la Casa Sacerdotal, amb l'horari següent: 11 h. reunió i diàleg, 12.30 Missa y renovació de les Promeses Sacerdotals, 14 h. dinar.

3. Des del proper diumenge el **Full Dominical** es farà servir en pdf i és penjarà a la web del bisbat.

Recordeu les invitacions del Papa per a vosaltres i perquè ho comuniqueu a la vostra feligresia: Dimecres, 25 de març, a les 12 h. Pare nostre amb el Papa des de Roma i a les 19.30 h. Sant Rosari, des del Santuari de Fàtima. Divendres, a les 18 h, units en la pregària amb el papa Francesc (Podeu sintonitzar amb COPE i amb 13TV)

4. Avui al matí ha mort el nostre germà Mn. Màxim Buil. Pregueu per ell. Quan acabi aquest període, celebrarem a la catedral un funeral. Ho comunicarem oportunament.

Rebeu salutacions amb el Senyor.

El vostre bisbe.

Lleida, 23 de març de 2020

Algunes orientacions pastorals i doctrinals per aquest temps de pandèmia

Benvolguts germans sacerdots, diaques, religiosos i col·laboradors parroquials:

Us he enviat diverses notes intentant respondre a algunes qüestions que eren noves i degudes a la situació excepcional que vivim. Sembla en alguns moments que hi ha repeticions o rectificacions. Disculpeu si teniu

eixa impressió. Per part nostra és tracta d'atendre pastoralment de la millor manera possible i ajudar-vos en la vostra tasca enmig de la comunitat parroquial. Espero que pugui assolir aquest objectiu.

Ara he preparat un resum d'allò que us pot interessar més i ho he dividit en tres apartats que ens afecten en les celebracions dels sacraments en aquest temps pasqual i en la atenció pastoral a les famílies dels difunts.

Celebracions de Setmana Santa

Donada la greu circumstància del confinament en els nostres domicilis que s'allarga en el temps, i considerant l'impediment per a celebrar la litúrgia comunitàriament a les nostres esglésies, us ofereixo algunes orientacions, al temps que algunes que ja us he fet en comunicats meus anteriors recordant el que s'estableix ens aquest dies.

1. L'eucaristia, tant a la catedral com a les parròquies i comunitats on es consideri oportú de celebrar-la, tindrà lloc sense la participació física de fidels. Com hem vingut fent aquesta setmana, són de gran ajuda els mitjans de comunicació telemàtica en directe, no gravats. Cal indicar que la missa «sense poble» no vol dir «amb l'absència del poble», ja que en l'eucaristia tot el Cos de Crist hi és present (*totus Christus*). Els qui no teniu la possibilitat de reproduir telemàticament aquestes celebracions, recordeu que la celebració litúrgica en l'ordre de la gràcia té tot el valor. És bo, i n'estaran contents, que els fidels sàpiguen l'hora que el mossèn celebra l'eucaristia a la parròquia, encara que no sigui retransmesa telemàticament. Us podeu fer acompanyar, presencialment, per una persona de confiança, guardant sempre la prudència i les normes sanitàries vigents. La resta de fidels, des de casa, es poden unir a la pregària de tota l'Església.

2. L'eucaristia del **Diumenge de Rams** se celebrarà commemorant l'entrada del Senyor a Jerusalem segons la fórmula tercera, o entrada senzilla (Missal Romà, p. 207), ometent el ritus de la processó i de la benedicció dels rams. En el meu cas la celebraré a les 12 hores a la Catedral

3. La **missa del Crisma**, amb la benedicció dels Sants Olis, la celebraré per tota la diòcesi a la catedral, el dia 7 d'abril, a les 7 h. de la tarda. La missa, sense la participació presencial del Poble sant de Déu i, per tant també, sense la participació dels preveres, diaques, consagrats i consagrades. Únicament invitaré els tres arxiprestes de la ciutat. La distribució dels Sants Olis es farà més endavant, quan acabi l'estat d'alarma.

La renovació de les promeses sacerdotals, com indicava la carta del president de la Conferència Episcopal Espanyola, que ja heu rebut, queda traslladada en la nostra diòcesi al dia de la Solemnitat de Crist, Sacerdot per Sempre, el proper 4 de juny.

4. Recordo que pel que fa al **Tridu Pasqual**, el que estableix el «Decret en temps de Covid-19» de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments del passat 19 de març (Prot. N. 153/20):

El **Dijous Sant**, en la mesura de la possibilitat real establerta per aquells a qui competeix, es pot celebrar la Missa de la Cena del Senyor. Sabeu que s'ha concedit excepcionalment a tots els preveres la facultat de celebrar en aquest dia la missa sense poble, en un lloc adequat. El lavatori dels peus, que és facultatiu, s'omet. Al final de la Missa del Sant Sopar del Senyor s'omet també la processó i la reserva en el sagrari del Santíssim Sacrament. Els preveres que no tingueu la possibilitat de celebrar la missa han de reçar Vespres (cf. *Liturgia Horarum LH II*, p. 391). Jo celebraré aquesta festa a la Catedral, a les 19 h.

El **Divendres Sant** es pot celebrar la Passió del Senyor. Cal afegir en la Pregària universal, abans de la darrera intenció del Missal, aquesta altra:

«Preghem també pels afectats per la pandèmia que ens afligeix, pels professionals de la salut que els atenen, pel repòs etern dels qui han mort i pel consol dels seus familiars i perquè Déu totpoderós allunyi del món aquest mal.»

Oració en silenci. Després el sacerdot diu:

Oh Déu, refugi en les dificultats, força en la malaltia, consol en les llàgrimes, mireu benignament la nostra tribulació, aparteu del món el mal que el pertorba, i confirmeu-nos en la fe i en la caritat, perquè no dubtem de la vostra providència de Pare. Per Crist, Senyor nostre.»

L'adoració de la creu consistirà en un breu moment de silenci, després d'una invitació als presents a realitzar-la de forma conjunta.

Aquest acte el celebraré a la Catedral a les 17 h.

La **Vetlla Pasqual**, en la mesura de la possibilitat real establerta per aquells a qui competeix, es podrà celebrar amb aquestes condicions: per a l'«Inici de la vigília o lucernari», celebrada en el mateix presbiteri, s'omet el foc, s'encén el ciri i, omesa la processó, es fa el pregó pasqual (*Exsultet*). A continuació segueix la «Litúrgia de la Paraula». A la «Litúrgia baptismal», omesa la benedicció de l'aigua, tan sols es renoven les promeses baptismals (cf. *Missale Romanum*, p. 371, n.55 o Missal Romà, p. 255). Seguidament se celebra la «Litúrgia eucarística». Els qui no participen de la Vetlla Pasqual celebrada a l'església, han de resar l'Ofici de Lectura indicat per al Diumenge de Pasqua (cf. *Liturgia Horarum II*, p. 446). Es tracta d'una antiga tradició de l'Església pels que no poden participar o celebrar la Vetlla de Pasqua.

Aquesta celebració la presidiré a la Catedral, a les 23.30 h.

Per a l'eucaristia del Diumenge de Pasqua, s'omet el ritus de l'aspersió.

Celebraré aquest dia l'Eucaristia a la Catedral, a les 12 h.

Recordo que el Divendres i el Dissabte Sant, al migdia, no s'han de tocar les campanes de les esglésies, com es va fent tots aquests dies. Amb tot, a la mateixa hora, es pot fer una pregària en silenci per tots els malalts i damnificats per l'epidèmia, resant igualment la pregària de l'Àngelus.

Sacrament de la Reconciliació

En relació al sacrament de la Reconciliació en l'actual situació de pandèmia, d'acord amb la Nota de la Penitenciaría Apostòlica del passat 20 de març, recordo que estableix el següent:

1. La celebració del sacrament, quan sigui el cas, haurà de tenir lloc en un recinte ventilat, fora del confessional, amb l'adopció d'una distància adequada, amb les mesures sanitàries pertinents, i amb l'absoluta atenció per a salvaguardar la reserva i la necessària discreció que demana aquest sacrament.

2. L'absolució col·lectiva tan sols podrà tenir lloc en cas de greu necessitat, com és en una sala o un recinte on es trobin ingressats diversos fidels contagiats en perill de mort. Si malauradament es donés el cas durant la pandèmia, el mossèn que s'hi trobi té el meu permís per a emprar aquesta fórmula, amb l'obligació d'informar-me personalment abans o després. (cf. *Ordo Paenitentiae*, n.32).

3. Aquestes disposicions ens recorden també la importància de valorar més adequadament l'anomenat «acte de contrició perfecta», anomenada també «contrició de caritat», descrita en el mateix *Catecisme de l'Església Catòlica*, núm. 1452.

Quan un creient es troba amb la dolorosa impossibilitat de rebre l'absolució sacramental, s'ha de recordar que la contrició perfecta, procedent de l'amor a Déu estimat sobre totes les coses, expressant en la pregària personal una sincera petició de perdó i amb el desig de confessar els pecats quan sigui possible. El Senyor atorga el perdó, fins i tot dels pecats més greus.

Pregàries pels difunts i exèquies

Atenent una "Ordre del Ministeri de Sanitat" del passat 21 de març que té efectes per tot Espanya i mentre duri la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, us vull advertir el següent:

Vivim en aquest dies unes condicions especials, per això cal que t'atenguis al que disposa aquesta norma, entrada en vigor el dia 14 de març (R. Decret 463/2020).

No s'aplica la necessitat de les vint-i-quatre hores per a poder realitzar l'enterrament d'un difunt.

Afecta a totes les defuncions, independentment de llur causa, excepte la de mort violenta, que és deixa amb el criteri de l'autoritat judicial corresponent.

En contacte amb els serveis funeraris de Lleida us informo que, quan la família ho demana aquests es posen en contacte, com era habitual, amb el rector a qui correspon per a concertar l'hora de celebració en la Sala Ecumènica. L'empresa disposa de gels desinfectants i "mascaretes" per tal que el mossèn que presideixi la pregària, si així ho estima, pugui demanar-los quan arribi.

Quan es tracti d'una defunció per coronavirus, la funerària es posarà igualment en contacte amb el mossèn de la parròquia que correspongui, i la breu pregària se realitzarà a l'entrada del cementiri, respectant les sempre normes sanitàries. En les parròquies de les nostres comunitats rurals els Ajuntaments han emès ordres al respecte que cal aplicar en aquests mateixos casos.

El que disposa l'ordre ministerial adjunta justifica que les empreses funeràries no puguin garantir avisar al mossèn amb les 24 hores d'anticipació com succeïa en la situació anterior.

Us agraeixo la vostra disponibilitat per atendre les persones en aquests moments tan significatius per a les famílies i per les nostres comunitats.

†Salvador Giménez, bisbe de Lleida

27 de març de 2020

Noves normes de l'Estat per la Covid-19

Estimats Germans preveres,

Novament em poso en contacte amb vosaltres per a advertir-vos de les noves normes que ha disposat el Govern de l'Estat en forma de Reial Decret Llei 4166/2020 i que avui publica el B.O.E i que afecten en alguna mesura les nostres comunitats:

1. Les oficines del Bisbat romandran tancades fins al 9 d'abril, com totes les empreses subjectes a l'esmentat Decret. Els empleats es quedaran als seus respectius domicilis.

En coincidir amb la Setmana Santa i Pasqua, vull insistir en el fet que s'obriran una altra vegada les oficines el dimarts 14 d'abril, si és que una nova mesura no ho impedeix.

Per suposat és d'aplicació pels empleats de les parròquies.

2. Els qui aneu al tanatori o als cementiris a pregar amb les famílies d'algun difunt, heu d'observar les recomanacions enviades i conegudes per tots. Us adjunto l'Ordre del Ministeri de Sanitat, en la qual es prohibeix qualsevol celebració en els tanatoris perquè s'equiparen a les sales de vetlla (Art. 3 i 5). Cal que hi aneu proveïts de guants i mascareta. A la casa sacerdotal les germanes us en poden proporcionar. Els tanatoris acostumen a disposar d'equip individual de protecció; en el cas dels cementiris caldrà preguntar els seus responsables sobre aquesta qüestió.

3. Quant al manteniment dels temples oberts pel mateix sacerdot, el Decret no diu res en contra. Tanmateix l'anterior R. Decret 4603/2020 (en el que fixava l'estat d'alarma) assemblava els temples als monuments, museus... i que haurien de romandre tancats. Els rectors, com a responsables dels respectius edificis heu d'assegurar l'acompliment de les mesures imposades, respectant en el cas d'accés d'alguna persona a la pregària individual la corresponent separació física entre les persones.

4. Per a qualsevol dificultat o consulta podeu continuar trucant al telèfon del Vicari General o al del Bisbe. No dubteu gens a fer-ho.

5. Sembla que aquest temps de confinament afectarà les primeres Comunions i Confirmacions. Alguns bisbats ja han decidit ajornar-les fins al començament del proper curs. Al nostre bisbat encara no ho hem comentat. En relació a les primeres Comunions, com a criteri us puc avançar, per evitar consultes i nerviosismes a les famílies, que cada parròquia ho pot decidir en connivència amb els pares afectats. Quant a l'administració del sagrament de la Confirmació, prendrem una decisió la propera setmana.

Torno a repetir el mateix consell: *No deixeu d'estar units amb el Senyor en la Pregària.*

Busqueu també la comunicació amb els vostres feligresos. Que ningú no se senti sol o abandonat. Intenteu, també amb els mitjans moderns al vostre abast, per continuar en contacte amb els col·laboradors parroquials. Ens hem d'adaptar a noves fórmules de relació i d'evangelització. Em consta que algunes delegacions us envien materials per a la vostra ajuda.

M'alegra comunicar-vos que la Xarxa d'Entitats Socio-Caritatives de la diòcesi de Lleida, continua donant servei a molts usuaris que, durant l'any necessitaven de l'ajuda. Ara, molt més. No insisteixo en el que cada parrò-

quia està fent en la seva pròpia Càritas, perquè és conegut per cadascun de vosaltres. Sapiguen que la referida Xarxa està actuant en nom de la diòcesi a favor dels més vulnerables de la nostra societat.

Ens agradaria donar a conèixer molt més aquesta tasca.

El vostre Bisbe.

Lleida 30 de març de 2020

Informació celebracions de la Setmana Santa

Benvolguts preveres i germans tots:

Una breu informació sobre les celebracions de la Setmana Santa presidides pel bisbe. En una nota anterior ja us vam informar incloent els horaris i la Seu com lloc de la celebració; ara, i vistes les mesures que les autoritats han pres, rectifiquem i celebrarem a la **casa sacerdotal**, i no a la catedral, tota la litúrgia, des del Diumenge de Rams fins al Diumenge de Pasqua.

L'horari serà pràcticament el mateix:

Diumenge de Rams: 11 hores.

Dimarts Sant: Missa del Crisma: 19 hores.

Dijous Sant: 19 hores.

Divendres Sant: 17 hores.

Vetlla Pasqual: 22 hores.

Diumenge de Pasqua: 11 hores.

Com heu fet a les vostres comunitats advertint de les hores en els serveis parroquials per romandre units en les celebracions, així mateix us prego que tots nosaltres, membres d'aquesta Església particular de Lleida, sapiguem el moment de la celebració del bisbe per viure junts en esperit, cadascú des de casa seva, el Misteri de la Passió, Mort i Resurrecció del Senyor en aquest any tan dolent que viu la nostra comunitat cristiana i tota la societat.

Li demanarem al Senyor estar units als seus sofriments i que puguem experimentar amb esperança i joia la seva Resurrecció.

El vostre bisbe.

Lleida, 3 d'abril de 2020

Celebració del Dijous Sant

Benvolguts germans:

En aquest dia, **Dijous Sant**, malgrat la situació tan dolenta que vivim, vull compartir amb tots vosaltres en aquest escrit el que no he pogut fer de forma personal i presencial.

El meu record i la meva pregària per cadascú de vosaltres en la Missa que avui celebraré en la Casa Sacerdotal en companyia dels residents.

El meu agraïment pel vostre ministeri al servei de l'Església i, en concret, pel vostre lliurament a la diòcesi de Lleida.

En aquest gran dia de la institució del sacerdoti ens sentim molt vinculats al Crist i units a tots els germans, ens congratulem de la nostra vocació i ens felicitem del nostre servei a les comunitats cristianes i a les persones que acompanyem.

Vull també donar les gràcies a les vostres famílies i a tots els qui han col·laborat, i col·laboren, amb vosaltres en la noble tasca de l'Evangelí.

Recordaré avui especialment els malalts i els més grans.

Pregaré amb tots vosaltres pels mossens que han mort en aquest últim any (des de la celebració de la Missa del Crisma de 2019): Josep Meda, Xavier Batiste, Modesto Soler, Salvador Gené i Màxim Buil.

Que l'Eucaristia sigui l'aliment definitiu i etern per a la nostra vida.

Que el Senyor us beneeixi.

El vostre bisbe.

Lleida, 9 d'abril de 2020

Indicacions del Sr. Bisbe i notícia de la mort del Pare Fabregat

Benvolguts,

Us enviem unes indicacions del nostre Bisbe i la notícia de la mort del P. Ramon Fabregat, s.j.

1. Seguint les indicacions de la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola que ens ha arribat aquesta tarda, us proposem a tots els rectors que feu sonar les campanes de les vostres respectives parròquies

el Diumenge de Ressurrecció, a les 12:00, hora de l'Àngelus, unint-nos a la pregària i a la benedicció Urbi et Orbi del papa Francesc des de Roma.

El lema és el següent: “Jesucrist ha ressuscitat, anuncia i realitza la victòria de la vida sobre la mort. Som testimonis d'aquesta esperança”.

2. Aquest matí de Divendres Sant ha mort a la seva residència el pare Ramon Fabregat Mata, s.j. de 85 anys.

Formava part de la comunitat de jesuïtes de Lleida.

Ha estat de mort natural, sembla que d'un atac fulminant al cor.

El seu cos serà traslladat a Sant Cugat de Vallès, on dimarts dia 14, rebrà cristiana sepultura. Més endavant es celebrarà un funeral a la nostra diòcesi que s'anunciarà oportunament.

La comunitat de jesuïtes ens demana que encomanem la seva ànima el Senyor.

Tota la diòcesi s'uneix a l'oració agraint la vida lliurada del P. Fabregat en els diferents serveis pastorals exercits entre nosaltres.

Rebeu una atenta salutació en aquesta tarda de Divendres Sant, al costat del sepulcre de Jesús, el Senyor.

El vostre bisbe.

Lleida, 10 d'abril de 2020

Nota del Dept. d'Administració del Bisbat

Benvolguts mossens,

Des del Departament d'Administració del Bisbat us enviem aquesta nota:

Reunit el Consell Episcopal el dia 14 d'abril de 2020, s'ha pres el següent acord:

Mentre duri l'estat d'alarma se suprimeix l'aportació de les quotes que fan les parròquies per a la Retribució dels Sacerdots (23%), i per la Conservació del Patrimoni (3%).

És a dir que el Departament d'Administració no girarà cap rebut per aquests conceptes el mes d'abril i fins que duri l'estat d'alarma.

Cordialment Secretaria Vicaria General
Bisbat de Lleida

A cada membre del Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida

Encara no fa dos mesos vàrem rebre els dossiers que parròquies, arxiprestats, comunitats religioses, col·legis cristians, moviments apostòlics i particulars varen fer arribar al bisbat. En ells proposaven al senyor Bisbe aquells objectius, accions i prioritats que, des de la realitat eclesial que viu cadascú, entenien que calia tenir presents per a l'elaboració d'un nou Pla d'acció pastoral diocesà.

Aquesta aportació no ha perdut el seu vigor, però cal llegir-la i completar-la ara a la llum de la greu i duradora situació que pateixen les persones que formen les nostres comunitats cristianes. És per aquest motiu que convé que ens detinguem en els nous reptes pastorals que això ens presenta, així com en la sensibilitat i valors que la Covid-19 està posant de relleu i que no eren tan palesos quan vàrem lliurar el dossier.

Es tracta de prendre en consideració i d'integrar en el nou Pla Diocesà de Pastoral el que avui està vivint la nostra gent. També d'accentuar pastoralment allò que posa de relleu aquesta pandèmia en relació a necessitats psicossocials, laborals i econòmiques. I de plantejar-nos respostes pastorals davant d'allò que ara està afectant tan intensament: confinament, noves maneres de relació, dolor, dol, incertesa, soledat, pobresa i també d'ajut, solidaritat, pregària, silenci actiu i reflexió.

Hem pogut comprovar la diversitat tecnològica que utilitzem habitualment els diferents membres del Consell Diocesà de Pastoral. Veiem que, hores d'ara, encara no ens és possible realitzar una reunió virtual tots plegats, com saps que volíem fer. Per aquest motiu, en nom del Sr. Bisbe, t'envio, en tant que membre de Consell Diocesà de Pastoral, les tres preguntes que trobaràs en el requadre final. Què has de fer?

- 1.** Fer pregària a l'Esperit del Ressuscitat perquè les teves respostes expressin el que creus que Ell ens diu.
- 2.** Respondre per escrit, de la manera més breu possible (3 o 4 línies), a cada pregunta.
- 3.** Enviar a lsallan74@gmail.com les tres respostes teves, com a màxim, el diumenge, dia 19 d'abril.

Les preguntes següents no substitueixen el treball contingut en els dossiers que ja es varen lliurar. No són, per tant, l'únic fonament per al futur Pla Diocesà de Pastoral, són un complement. Els reptes pastorals que planteja aquesta pandèmia tant en el present com en el futur eren imprevisibles quan vàrem iniciar el procés de consulta que recullen els dossiers entregats.

Les preguntes a contestar i enviar són les següents:

1. Quins valors veus que han brollat en les persones del nostre entorn arran de la pandèmia?
2. Quines necessitats veus que han emergit i estan emergint de cara al futur com a resultat dels efectes del coronavirus?
3. Davant del que has dit en les dues preguntes anteriors, quines respostes i accions pastorals creus que ha de donar o prioritzar el nostre Bisbat?

El bisbat de Lleida ajorna les confirmacions

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha fet arribar una carta a tots els mossens i directors i responsables de pastoral dels col·legis, en la qual els comunica la decisió de suspendre les celebracions de l'administració del sagrament de la confirmació programades pels mesos vinents, des del mes d'abril fins al mes d'agost.

El Bisbe també comunica als preveres, que si no hi ha cap dificultat major, proposa deixar les celebracions de la confirmació pel curs vinent.

Cal recordar que nombroses parròquies del Bisbat de Lleida ja han ajornat les primeres comunions que s'havien de celebrar aquesta primavera. El Bisbat ha demanat a les parròquies que pactin, juntament amb les famílies dels infants i amb els catequistes, una nova data per celebrar les primeres comunions.

A tots els diocesans i, de forma especial, als mossens

Benvolguts:

El passat diumenge la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola va fer pública una carta en la que constatava la gran tragèdia de la Covi-19, lamentant les penoses conseqüències sanitàries, socials i econòmiques de la situació i explicant la resposta que dona l'Església en tots els seus organismes i parròquies. Mirant el futur caldria implementar i dur a terme altres iniciatives. Us adjunto aquesta carta; la teniu també a la nostra pàgina web.

L'esmentada Comissió ens demana corresponsabilitat i solidaritat a tots el membres del Poble de Déu en aquestes circumstàncies. Als laics, que no oblidin mai el sosteniment ordinari de l'Església amb donatius (podeu utilitzar el portal www.donoamiiglesia.es), amb la creueta en la declaració de la Renda i amb el lliurament personal en les tasques pastorals. Als bisbes i als preveres, que donem una passa endavant de generositat convidant-nos a constituir un fons econòmic amb part dels nostres ingressos.

La finalitat d'aquesta petició és clara: pal·liar en una petita part els patiments dels més necessitats i vulnerables de les nostres comunitats i de la societat en general.

El nostre bisbat –jo mateix ho faig en nom de tots vosaltres– s'adhereix a aquesta invitació i proposa una iniciativa concreta de col·laboració a tots els mossens: que donin una part dels seus ingressos anyals utilitzant una d'aquestes possibilitats: una mensualitat, l'extra de l'estiu o un percentatge de la gratificació durant uns quants mesos.

Totes les aportacions formaran part del fons econòmic amb una aportació inicial del bisbat de 20.000 euros. La totalitat es destinarà a la **Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i social de la Diòcesi de Lleida** que mai s'han aturat en l'ajuda al proïsme i han vist com es triplicava en pocs mesos la demanda de les diverses atencions.

Reitero la crida a la solidaritat de tots en aquest fons que voluntàriament cadascú decideix. Qualsevol pot participar en aquesta iniciativa a més d'atendre el sosteniment de la mateixa església. Els donatius són susceptibles de desgravació fiscal.

Moltes diòcesis d'Espanya ja ho han decidit i els bisbes de la Tarracense farem també un camí semblant. És un fruit de la solidaritat i, sobretot, de la comunió cristiana de béns. És, sense cap mena de dubte, una resposta

clara a la crida que el papa Francesc va fer en la seva al·locució de Pasqua mirant als ulls i al cors de tots els habitants del planeta.

Agraïxo de tot cor la vostra disposició. Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

23 d'abril de 2020

Fases abandonament estat de confinament

Davant l'evolució de la malaltia de la Covid-19 i considerant l'establiment de les fases en les que es podrà anar abandonant l'estat de confinament actual generat per l'aplicació del Decret d'alarma, decideixo:

- Assumir com a pròpies les Mesures de prevenció per a la celebració del culte públic en els temples catòlics durant la desescalada de les mesures restrictives en temps de pandèmia dictades per la Comissió executiva de la Conferència Episcopal Espanyola, publicades el 29-04-2020 dins la Nota davant l'inici de la sortida del confinament les quals us adjuntem, i demanar el seu compliment.

- Prorrogar la dispensa del precepte dominical, convidant a la lectura de la Paraula de Déu i a la pregària a les llars, podent-se beneficiar de la retransmissió de la celebració de l'eucaristia pels mitjans de comunicació per a totes aquelles persones que no puguin atansar-se als temples. Cal recordar a les persones grans, malaltes o en situació de risc que valorin la conveniència de no sortir dels seus domicilis.

- Animar els fidels de la diòcesi per tal que en la mesura que es pugui anar assolint la normalitat en la celebració del culte, s'incorporin a ell, sempre respectant les mesures de seguretat i distanciament social que les autoritats sanitàries vagin aconsellant.

- Demanar als rectors i mossens en general, que comuniquin als seus fidels els canvis que es vagin produint pel que fa a la possibilitat d'assistir a les misses i d'altres actes de culte, fent-lo de manera directa.

Desitjant la millora en el tractament de la malaltia i que se superi l'afectació que aquesta està provocant a la nostra societat Rebeu la meua benedicció.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

30 d'abril de 2020

Nota per a compartir amb l'arxiprestat

Tot i que encara no s'ha publicat en el BOE el contingut de les fases de “*Transició a una nova normalitat*”, el Ministeri de Sanitat ha editat unes “*previsions orientatives*” en les que detalla el contingut de cadascuna de les fases de “desconfinament”.

En base a aquestes previsions, la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola ahir va fer arribar a les diòcesis el document “*Medidas de prevención para la celebración del culto público en los templos católicos durante la desescalada de las medidas restrictivas en tiempo de pandemia*”.

Hauràs rebut, via correu electrònic, aquest document que el nostre Sr. Bisbe, juntament amb les orientacions que hi adjunta, ha enviat a Preveres i Comunitats Religioses. Et prego que el llegeixis atentament, així com que recomanis, si algú del teu arxiprestat no ho ha fet encara que obri el correu electrònic o es connecti amb la web del Bisbat.

D'aquest document em permeto cridar la teva atenció particular sobre alguns dels seus aspectes:

1. *Desinfecció dels llocs parroquials de culte i de reunió (en zones rurals els Ajuntaments ja estan fent-ho pels carrers i les residències allà on n'hi ha de municipals. Seria bo preguntar a l'Ajuntament, possibilitat diferent de la ciutat). Es demana fer-ho també amb els seus estris, així com instal·lar sistemes de desinfecció de mans a l'entrada de l'Església i de reunió, advertint que cal utilitzar-los en entrar i en sortir. D'igual manera es recorda que cal tenir sistema de desinfecció a l'altar per fer-ho servir abans del moment de la consagració.*

2. *Des del dia 11 de maig (si no hi ha normativa contrària d'aquí a aquell dia) els temples poden restar oberts al culte diari, observant escrupolosament les normes de “distanciament social” (de metre i mig a*

dos metres), d'ús de la mascareta i de no superar, per part dels assistents, 1/3 de l'aforament de l'espai (En aquesta fase està autoritzat la realització de seminaris, congressos científics, en les mateixes condicions). Entre els dies 26 de maig i 9 de juny, l'aforament podrà ésser ja de la meitat.

Aquestes condicions demanen que preparem l'acollida de les persones que venen a participar en la celebració. Per això:

- a. El grup d'acollida on n'hi hagi o les persones que s'assignin a l'efecte, *prèviament instruïdes i preparades*, ja des del carrer i a l'entrada de l'església, cal que demanin a les persones que accedeixen al temple guardant les distàncies preceptives i que evitin "contacte i proximitat social inadequada", segons les normes preventives.
- b. Igualment cal que organitzin la col·locació dels assistents en els bancs per assegurar les distàncies prudencials.
- c. Cal posar **atenció particular** al moment de la sortida del temple; haurà de fer-se de manera escalonada i sense aturar-se a la porta de l'església. Per això caldrà organitzar-lo i **informar a la gent abans d'acabar la missa** (podria fer-se en el moment que s'acostuma a donar els avisos).
- d. Tenir cura que en la celebració no s'actui en grup: Grup de cantors i cantores, grup en la zona per a nens, si en té l'església, grup d'escolans...
- e. Protegir l'esponja del micròfon si l'han de fer servir diferents lectors.

3. *Pel que fa a la litúrgia em permeto cridar la teva atenció sobre la forma de fer la col·lecta (n. 4, &b), el moment de donar la comunió (núm. 4, &f), cobrir patena, copó i calze (núm. 4, &C), la no distribució de llibres de cants (millor emprar el projector amb la lletra), si n'hi ha a la parròquia (núm. 4, &a). Totes aquestes modificacions cal que s'expliquin abans de començar l'Eucaristia.*

Finalment et prego també que demanis als rectors de les parròquies del teu arxiprestat que, via WhatsApp, videoconferència, plana web parròquia i telèfon, es posin en contacte amb tots els que acostumen a participar tant en l'Eucaristia diària com dominical. I això per tal que:

- En primer lloc, els informin i convoquin a l'Eucaristia presencial, indicant-los dia i hora o hores en les que se celebrarà de cara al públic.
- En segon, per a advertir que, quan surtin de casa cap a l'Església, ho facin tal com cal fer-ho quan van al supermercat o a la farmàcies (guants, i certament mascareta i no fent grups pel carrer).

30 d'abril de 2020

Novetats a la festa de S. Anastasi i a diferents convocatòries i reunions

Benvolguts germans:

Vull posar al vostre coneixement aquestes informacions:

1. El dilluns, **11 de maig, és la festa de sant Anastasi**, Patró de la ciutat de Lleida. La Paeria va suspendre els actes lúdics i religiosos de la Festa Major degut a la possibilitat d'aglomeracions. El passat 30 d'abril és van fer públiques unes altres mesures menys restrictives que ens han portat a anunciar la celebració de la Missa a la Catedral, a les 11 hores, i transmetre-la per un canal de televisió (TV-Lleida). Convidem els rectors de la ciutat i, acomplint les mesures de separació personal i aforament del local, també els fidels que vulguin, amb mascaretes, guants i entrada per la porta del carrer de la Palma abans de les 10.45 h. A aquesta hora la porta es tancarà i el servei d'orde acomodarà els assistents.

2. Mantenim la **convocatòria** presencial per aquests organismes:

Consell de Presbiteri: dimecres, 20 de maig, a la Casa de l'Església (s'enviarà l'ordre del dia).

Consell de Pastoral: dijous, 28 de maig, a les 19 h., a la Casa de l'Església. (El tema central serà la reflexió sobre l'elaboració del Pla Pastoral, després de l'estudi de les respostes al qüestionari del principi de curs i de les preguntes enviades en el temps de la pandèmia). Es presentarà un possible esquema de document.

Reunió de tots els mossens: dijous, 4 de juny, Solemnitat de Jesucrist, Sacerdot per sempre. Us vull demanar l'esforç de la vostra presència. És important que tots junts dialoguem sobre els últims mesos donant a conèixer les nostres impressions personals i la valoració de les parròquies. M'agradaria comptar amb tots.

Lloc: Casa de l'Església, a les 10 h. Diàleg, concelebració de l'Eucaristia i dinar.

(Les tres convocatòries queden supeditades a un possible canvi de les mesures per part de les autoritats. Si per qualsevol circumstància quedessin suspeses, s'advertiria amb antelació).

3. Falta concretar dos temes que vam deixar en suspens. La data de les Confirmacions per algunes parròquies i col·legis i la Visita Pastoral a unes parròquies de l'Arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues. Coordinarem les agendes i decidirem el millor per a tots; si us plau, per aquestes qüestions truqueu directament al meu mòbil o al fix del bisbat ja que la Marta,

per l'atenció als fills i pel treball telemàtic, no serà presencialment al bisbat durant aquest curs.

4. Com podeu comprovar continuem estudiant i programant el Pla Pastoral. És fonamental no oblidar la tasca present i futura de la nostra diòcesi. Us agraeixo les vostres preocupacions, les aportacions que heu fet i la mirada esperançada per millorar la vida cristiana.

Rebeu una salutació en el Senyor

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

4 de maig de 2020

Novetats en el projecte fases per la Covid-19

Benvolguts germans:

Una breu i nova comunicació sobre la notícia d'ahir que explicava l'aplicació del projecte de fases a tots els territoris en la tasca i lluita contra la pandèmia. Us suposo coneixedors de la situació però convé fer-ne algun comentari, evitar preguntes innecessàries i facilitar respostes a la feligresia.

Tant les autoritats de Catalunya com les del Govern Central han decidit que la gran majoria de les comarques que conformen el territori diocesà restin encara, una setmana més, en la fase 0. Per tant:

1. Les activitats presencials parroquials i diocesanes continuaran de la mateixa manera que ho hem fet en aquesta setmana.

2. Haurem d'esperar el pas a la fase 1 per a poder anunciar les variacions pertinents.

3.- No suspenem encara les dues reunions convocades i anunciades en la última comunicació del passat 4 de maig. Avisarem el més aviat possible si es produeix alguna variació.

4. Pel que fa a la Missa en honor a Sant Anastasi, patró de la ciutat de Lleida, prevista pel proper dilluns a les 11 hores, serà transmesa per Lleida-TV (busqueu el canal corresponent) i per *streaming* a través de **www.lleidatv.cat**. Si us plau feu-ho conèixer a les vostres comunitats. La presència de fidels és molt restringida d'acord amb la fase 0 en la que ens trobem.

Us demano, com sempre, oracions pels difunts i les seves famílies, pel malalts i per tots aquells que lliuren la seva vida en aquest dramàtic treball en benefici de tota la societat. Us demano també que continueu preocupant-vos i dedicant-vos, vosaltres personalment i les vostres comunitats, a tots els que us sol·liciten ajuda i per aquells que vegeu que la necessiten encara que no la demanin.

Rebeu una salutació cordial en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

9 de maig de 2020

Modificacions horaris de reunions i celebracions

Benvolguts germans preveres i diaques:

Degut a les circumstàncies socio-sanitàries que vivim a la nostra societat, i, en concret, a la fase de desconfinament en la que es troba el territori de la nostra diòcesi, volem comunicar-vos que les diferents reunions i celebracions que havíem programat hauran de modificar la data de realització, ser suprimides o ajornades segons sigui necessari donat el que indiqui la fase de desconfinament en la que en cada moment ens trobem. De tal manera, quedaran com s'indica tot seguit:

- El recés dels mossens (18-05-2020) queda suprimit.
- El Consell Pastoral previst pel dia 28-05-2020, queda ajornat fins que les condicions socio-sanitàries permetin la seva realització.
- El Consell Presbiteral es manté pel mateix dia que estava programat, restant pendents que ho permetin les condicions de confinament, de manera que la data podrà variar, i així es comunicaria als membres, segons les possibilitats que permeti la fase en la que ens trobarem (la data prevista és la del 20-05-2020).
- La festa del Corpus Christi (14-06-2020) se celebrarà a la catedral, fent una processó per les naus laterals i en passar per la porta de la nau central la custòdia sortirà fins a la part de dalt de les escales per beneir la ciutat; la processó pels carrers de la ciutat quedarà suprimida. A la celebració dels pobles es farà d'una manera similar, suprimint la processó pels carrers.

- La reunió dels sacerdots amb motiu de la solemnitat de Crist Sacerdot per sempre quedarà ajornada.

Sempre considerant que en el cas que es produeixin canvis en les mesures indicades per les autoritats, les dates i la manera de celebrar-les podran variar i aquesta circumstància us la comunicarem de seguida.

També cal recordar-vos que és obligatori posar a la porta d'entrada un cartell que indiqui l'aforament del temple, i que és necessari donar compliment a totes les mesures indicades per tal de frenar l'expansió del virus i aturar la malaltia. La normativa concreta en la que ens indiquen el que es pot fer en cada fase de confinament i, per tant, les condicions que hem de tenir en compte en les celebracions, la trobareu en l'Ordre SND/386/2020 del Ministeri de Sanitat publicada al BOE del 03-05-2020.

Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

13 de maig de 2020

Informacions per als mossens de la Diòcesi

Benvolguts germans:

Continuo un cop més donant-vos algunes informacions utilitzant aquesta comunicació epistolar. Rebeu, a més a més, el meu agraïment i el de tota la comunitat diocesana per la vostra disponibilitat per afrontar les diverses tasques pastorals en aquest temps tan dolent de pandèmia acomplint les mesures sanitàries que les autoritats ens indicaven en cadascuna de les fases. És cert que algunes disposicions ens creaven dubtes o no sabíem exactament el que més convenia per a les famílies de la feligresia però tots hem procurat estar a l'alçada de la situació i no hem rebut queixes. Anem a les informacions:

1. Seguiu amb atenció les defuncions de la vostra parròquia per prestar a les famílies afectades el consol i l'esperança de Crist ressuscitat i l'oració pels difunts. En la mesura que pugueu, inviteu-les a participar en un funeral amb tota la comunitat parroquial. Cal que sentin l'acompanyament de tots els cristians. Han viscut moments de molta solitud en un acomiadament del seu ésser estimat en circumstàncies una mica estranyes. Podeu fer un

funeral individual o, si són molts, oferir una mateixa celebració per a tots (evitant, però qualsevol mena de problemes o malentesos).

Al mateix temps us informo que el diumenge 26 de juliol, a les 18 hores, a la Catedral celebrarem un funeral per a tots els difunts de la diòcesi. Espero comptar amb tots vosaltres i que ens doneu el nom del difunt, si la família hi està d'acord, per individualitzar i fer més propera la pregària diocesana.

2. Vull agrair també la vostra resposta a la crida (23 d'abril de 2020) per crear un **Fons solidaritat Covid-19**. Han col·laborat també els laics. Avui hi ha 76.559 euros que s'entregaran a la **Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social**. Aquestes ja han elaborat els criteris de distribució i la proposta de les possibles accions per dur a terme. Tindrem obert aquest fons fins al Nadal.

3. Tan aviat sigui possible comunicarem la data de la trobada de tots nosaltres, prevista pel dia 4 de juny i, després, ajornada. Com sabeu, la jornada té tres parts: reunió-diàleg per expressar els sentiments propis i de les comunitats, celebració de l'Eucaristia i dinar.

4. Hem celebrat reunió del Consell Presbiteral (20-5-2020) de forma presencial a la Casa de l'Església. Suposo que heu rebut informació. Mantenim la reunió del Consell Pastoral Diocesà a celebrar el proper 22 d'aquest mes. La temàtica d'ambdues reunions fonamentalment és el Pla Diocesà de Pastoral. Volem avançar en les propostes i reflexions que moltes persones o comunitats han fet ja i utilitzar el primer trimestre del proper curs per a publicar el resultat final.

5. Els bisbes de la Tarraconense hem celebrat tres reunions telemàtiques amb molts temes en l'ordre del dia (situació de la pandèmia i resposta de les nostres comunitats, confinament, fases de sortida, temes d'ensenyança –assignatura de religió i escola concertada–, temes d'economia, ecumenisme, any de la Laudato Si', diàleg sobre les indicacions de la CEE i altres assumptes pastorals). Us informaré de tot en la nostra propera reunió que tindrem de forma presencial tal com us comentava abans.

6. Us adjunto una informació de **Càritas Diocesana** que tracta d'aclarir la nostra col·laboració amb altres entitats i els Serveis Socials de l'Ajuntament de Lleida per atendre persones nouvingudes i que demanen ajuda a les parròquies. Pot servir com a referència per a les parròquies d'altres pobles.

7. Els primers dies de maig vam fer públic el Decret del Servei diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos. Com sabeu, respon a l'exigència del *Motu Proprio* del papa Francesc "Vos estis lux mundi" (2019) i ens donava com a termini per a la creació del Servei fins el dia 31 de maig d'aquest any.

8. La Delegació Diocesana de la Família ha posat en marxa un telèfon per escoltar persones que necessiten exposar algun problema personal o familiar. És un complement o extensió del Centre d'Orientació Familiar (COF) que venia funcionant des de fa anys al bisbat. És el número 900 107 390. Si us plau, feu arribar aquesta informació a les persones interessades; és gratuït per a qui truca, està atès per voluntaris i per responsables del mateix COF.

9. Continuem enviant el **Full Dominical** per correu electrònic i penjant-lo a la web del bisbat. Ara, per indicacions sanitàries, no el fem servir en paper. És important que decidim entre tots si continuem de forma virtual només o també en paper.

10. Desitjo a totes les comunitats una profitosa celebració del **Corpus**. Que els nostres fidels participin de l'adoració al Santíssim. Us informo que la Santa Missa i la processó, dins de la Catedral, serà a les 18 hores, retransmesa per LleidaTV. Possibilitem així que els malalts, els impeditos i altres persones s'uneixin a la nostra celebració, respectant al mateix temps l'aforament prescrit.

Gràcies per l'atenció en la lectura d'aquesta llarga carta. Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

8 de juny de 2020

Trobada anual dels preveres de la Diòcesi

Benvolguts germans:

Aquesta notificació es per convidar-vos a tots a una trobada molt especial que ja hem ajornat en tres ocasions degut a les circumstàncies conegudes per tothom. No la vam poder celebrar el Dimarts Sant; tampoc en la festa de Sant Joan d'Avila; tampoc en la Solemnitat de Crist, Sacerdot per sempre. No volia acabar el curs sense la nostra celebració anyal. Cal que ens reunim després d'aquests mesos tan estranys que hem viscut nosaltres, les nostres comunitats i la societat en general. És bo que parlem i escoltem, que preguem junts, que celebrem l'Eucaristia i que dinem

He trobat una festa molt significativa per a nosaltres per reunir-nos (alguns celebren l'aniversari de la seva ordenació): dilluns, 29 de juny, **solemnitat de sant Pere i sant Pau** amb el següent horari:

10.30 h Pregària: Hora Menor. Reunió.

12 h Descans

12.30 h Celebració de l'Eucaristia. Renovació de les promeses sacerdotals.

14 h Dinar. Després, fi de la trobada.

Lloc: la Casa Sacerdotal. Hem pensat que els mossens més grans, fora d'aquí, no vindrien.

Les mesures sanitàries que ens han prescrit les autoritats estaran assegurades. És cert que ja ha acabat l'estat d'alarma i algunes disposicions s'han relaxat. Tant el saló d'actes com el menjador (ampliat a distintes sales) tenen prou espai per els assistents.

Ens agradaria trobar-nos tots. Féu el possible per acudir. Actes com aquest fomenten la fraternitat sacerdotal. Únicament us demano que el proper dijous, 25 de juny, puguem saber el nombre total d'assistents. Comunica-ho al teu arxiprest. Tots sabeu que això és normal per una bona preparació: les germanes, l'empresa de la casa, comprar el menjar...

Rebeu una cordial salutació en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

21 de juny de 2020

Suspensió trobada anual dels preveres de la Diòcesi

Benvolguts germans:

El passat dilluns, 21, us escrivia una carta convocant una reunió de tots nosaltres per celebrar junts la festa de Sant Pere i Sant Pau i renovar les promeses sacerdotals. En aquell moment tot indicava que ho podríem fer. Era molt més forta la il·lusió per trobar-nos i pregar que cap altra consideració.

Amb pesar ara vull dir-vos en aquesta breu nota que suspenem la trobada. Els rebrots de la malaltia que s'han donat al nostre voltant i les recomanacions de l'equip sanitari de la Casa Sacerdotal ens porten a

prendre aquesta decisió. Les possibilitats de contagi ens fan veure que les conseqüències serien força serioses per a tots i suposarien una greu irresponsabilitat per part meua.

Estic convençut que comprendreu la situació creada. Ho deixarem per un altre moment quan les condicions sanitàries i socials siguin favorables.

Sento les complicacions que això mateix suposa per alguns de vosaltres. Us demano disculpes.

Rebeu una salutació cordial en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

25 de juny de 2020

Mesures restrictives comarca del Segrià

Estimats germans:

Esteu assabentats de les mesures que la Generalitat ha disposat avui al matí únicament per a la comarca del Segrià.

Ens afecta pràcticament a totes les comunitats parroquials dels nostres arxiprestats. Us adjuntem els documents que la Delegació del Govern ens ha fet arribar.

En tot cas, poseu atenció a aquestes dues coses:

1. Les celebracions (i per tant funerals i altres reunions) no poden superar el nombre de 10 persones. Sobretot als pobles és convenient que us poseu en contacte amb les autoritats locals. A la ciutat penseu com podeu comunicar això als feligresos (potser amb un avís a la porta indicant els canvis que suposa aquesta nova normativa). D'entrada, mantenim les esglésies obertes però recordant que encara és vigent la dispensa del compliment de la missa dominical.

2. Caldrà que tingueu, a partir del dimarts, el certificat per a poder-vos desplaçar. Ja el vau rebre fa dos mesos; però si no el teniu, el podeu demanar al bisbat.

Rebeu una salutació en el Senyor.

El vostre Bisbe.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

04 de juliol de 2020

Aclariments sobre les mesures restrictives a la comarca del Segrià

Estimats germans mossens:

El passat dissabte us vaig enviar una breu nota després de rebre les indicacions de la Generalitat sobre les mesures adoptades per a la comarca del Segrià.

Disculpeu la reiteració enviant a tots aquesta nova nota degut a les preguntes que alguns m'heu fet a mi mateix o al Vicari General. Ja sé que sou tots molt comprensius per la situació creada (celeritat per informar, improvisació, aclariments als feligresos que pregunten i decideixen...) i es poden donar algunes contradiccions. Ho sento de nou però vull resumir-vos els següents punts, després d'haver fet algunes consultes a les autoritats:

1. De les normes donades no es dedueix tancar els temples o deixar sense celebracions a les comunitats. Per tant us demano que celebriu en els horaris establerts en cada parròquia o comunitat.

2. Quan es parla d'un grup com a màxim de deu persones per fer reunions en espais públics o privats, per analogia també les nostres reunions celebratives, es considera que són junts o en aglomeració; si en diferents llocs de l'església se situen més grups de deu i es guarden les distàncies reglamentàries, l'ús de mascaretes, gels desinfectants i altres mesures higièniques... es pot celebrar sense problemes. Diàriament i els caps de setmana.

3. Podeu consultar la disposició del Departament de Salut del 4 de juliol, on es detallen altres prescripcions, per exemple en 3.2.5, esdeveniments organitzats amb anterioritat a l'entrada en vigor, (penseu en baptismes, matrimonis...) estaran permesos extremant les mesures de seguretat.

4. Molts demaneu criteris comuns al bisbe per atendre algunes qüestions pastorals. Aquí teniu el criteri del bisbe. Cada Consell Parroquial no pot decidir sols per ell, perquè trenca la unitat de criteris i d'actuacions de la diòcesi o de la comarca.

Gràcies per la vostra comprensió.

El vostre bisbe.

Afegeixo una nota aclaridora: Hem advertit que el diumenge, 26 de juliol, celebrarem el funeral per les víctimes de la COVID-19 a la Catedral. En aquesta situació creada per les mesures sanitàries pot haver algun canvi. En aquest sentit, us ho notificarem. Ara us demano, per preparar l'acte, els noms dels difunts de la vostra parròquia per nomenar-los a la pregària.

Convendria que la família del difunt estigués d'acord. Si us plau, envieu els noms a la secretaria del bisbat.

7 de juliol de 2020

Informacions relacionades amb els actes religiosos actualment permesos

Benvolguts mossens.

Arran de les no poques preguntes que arriben relacionades amb els actes religiosos que actualment estan permesos i de manera particular en la zona del Segrià, puc informar-te que:

- La interlocutòria del jutge, en resposta al text legal presentat ahir pel govern de la Generalitat de Catalunya, determina que els diferents actes, públics i privats, que se celebren en aquesta quinzena **no** poden excedir la quantitat de 10 persones.
- La responsabilitat d'incomplir aquesta norma recau sobre qui convoca l'acte.
- No està limitat el desplaçament personal per anar al lloc de treball: en el nostre cas, la parròquia (cal, però, poder-lo justificar mitjançant la certificació del Bisbat que ja varem lliurar).

Aquesta decisió té repercussions sobre les nostres activitats pastorals (reunions presencials, Eucaristies, celebracions de festes patronals, trobades de formació, funerals, primeres comunions, batejos...). És per això que recordo;

1. Les esglésies no estan tancades, ni han d'estar-ho, d'acord amb la normativa actual.

2. Els diferents actes que puguin celebrar-s'hi han de respectar les disposicions generals (dur mascareta, rentar-se les mans i mantenir la distància requerida) i la referida al nombre d'assistents.

3. Cal mirar sempre el bé comú i el dels fidels. Per això, atès que les situacions reals de cada parròquia són diferents, tant en les de ciutat com en les rurals, demano que cada rector discerneixi la manera més adequada, dintre del que està establert, de conjugar el bé general i el de servir al mateix temps les necessitats espirituals dels fidels.

4. Pel que fa als enterraments, cap de les funeràries que treballen en la zona del nostre Bisbat ens ha indicat que hi hagi cap modificació respecte a la manera de procedir fins ara.

5. Valora la conveniència d'informar als fidels, mitjançant els canals electrònics al teu abast, del contingut d'aquesta carta.

6. En les parròquies rurals, encara que de cap de les maneres és obligatori, seria prudent que, per evitar confusions, et posessis en contacte amb l'alcalde del municipi.

Rep el meu agraïment pel teu treball pastoral i la meva benedicció.

Salutacions cordials en el Senyor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

15 de juliol de 2020

Col·legi Consultors

Sessió del dia 23 de juliol de 2020

() En el dia de la publicació d'aquest butlletí encara resta sense aprovar aquesta acta, tot i que es publica per deixar constància dels temes i acords als que es va arribar.*

A les dotze del migdia del dia 23 de juliol de 2020, prèvia convocatòria per escrit, es reuneix en sessió extraordinària a la sala de reunions del Bisbat de Lleida, el Col·legi de Consultors, essent presents tots els seus components: Mn. Josep Anton Jové Camí, Mn. Jaume Pedrós Solé, Mn. Gerard Soler Quintillà, Mn. Jaume Pons Bosch, Mn. Manel Mercadé Melé i Mn. Luis Sallán Abizanda, presidits pel Sr. Bisbe i actuant com a secretari amb veu però sense vot, Juan Luis Salinas Sánchez.

Es comença amb una pregària.

El Sr. Bisbe comenta la situació del local parroquial d'Alfarràs i el motiu de la convocatòria extraordinària del Col·legi de Consultors en sobrepassar el valor de l'espai que es proposa cedir a l'ajuntament d'aquesta localitat, la quantitat de 150.000 €.

S'explica la trajectòria que ha tingut el tractament d'aquest tema fins arribar al moment actual en el que l'ajuntament d'Alfarràs es mostra interessat en què se li faci cessió d'ús del local parroquial per tal de convertir-lo en alberg i casal cívic. Tot considerant que el valor cadastral que té l'espai al que es refereix el contracte excedeix la quantitat expressada a dalt, cal el consentiment del Consell per a Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors (c. 1277). S'informa, així mateix, del resultat de la consulta efectuada sobre aquest tema al Consell per a Assumptes Econòmics.

Donat que, per tal de poder conèixer el cas i fer-ne la valoració de manera més acurada, als membres del Col·legi se'ls ha proporcionat prèviament l'esborrany del contracte, l'acta de la consulta feta al Consell per a Assumptes Econòmics, i el valor cadastral de la finca, es comença la deliberació amb el comentari dels membres.

- Un d'ells demana si hi ha garanties que en l'ús de l'edifici no es podran realitzar actes o activitats contraris a la fe cristiana ni a l'Església. Es revisa l'esborrany del contracte i es veu que hi consta així.
- De la mateixa manera es comenta el perill que després de tants anys de cessió s'oblidi de qui és la propietat i l'Església la perdi.
- Es demana que es negociï que la part que se cedeix a l'ajuntament per a l'ús de les entitats de la localitat en la realització de les seves

activitats culturals, lúdiques i de lleure, pugui ser utilitzada igualment per l'Església com a entitat del municipi realitzant les seves activitats de caire cultural o de lleure.

- També es demana que hi hagi el consentiment del Consell Pastoral Parroquial en representació de la comunitat catòlica d'Alfarràs.

Sense cap més comentari, es procedeix a la votació secreta dels membres amb veu i vot, segons el resultat de la qual **el Col·legi de Consultors manifesta el seu consentiment per unanimitat.**

Essent la una del migdia, s'aixeca la sessió.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 10 de febrer de 2020

Essent les dotze del migdia del dia deu de febrer de dos mil vint, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres amb l'excepció de Mn. Josep Maria Escorihuela Pujol que es troba malalt. Actua com a moderador de la sessió el P. Antoni Riera Figueras.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.
2. S'aprova l'acta de la sessió anterior (07-10-2019).

En iniciar-se la sessió el Sr. Bisbe saluda els consellers i els hi agraeix l'assistència

3. *Aportacions al Pla Pastoral (amb els arxiprestos després de dinar).*

Com a suggeriment del Vicari General, el desenvolupament d'aquest punt es farà reunint-se els arxiprestos després de dinar.

El Sr. Bisbe fa uns petits suggeriments referits a l'itinerari del buidat de les aportacions i en quines fonts s'ha de fonamentar: les resolucions del Concili Provincial Tarraconense, l'Exhortació Apostòlica de Pau VI *Evangeli nuntiandi* i l'Exhortació Apostòlica del Papa Francisco *Christus vivit*.

Un membre comenta que la dificultat del moment present demana que ho prenguem amb una fredor objectiva que ens permeti tenir en compte la realitat i pensar i actuar des d'ella i per a ella.

El Sr. Bisbe vol que cap poble es quedi sense la missa setmanal tot i la dificultat de garantir que n'hi haurà cada diumenge. En el cas que s'hagués de suprimir la d'alguns diumenges, el fet d'haver de comunicar-ho és quelcom que no ha d'afrontar a cap prevere, sinó que ha de ser fruit d'uns criteris acceptats pels mossens i presentats, després, a les comunitats a les que se'ls haurà de fer veure la necessitat de fer-ho així i ajudar-los a acceptar-ho.

Es comenta que els laics haurien d'assumir els aspectes materials de les parròquies, tot considerant que els laics preparats també poden assumir aspectes espirituals, animant que la comunitat sigui una comunitat viva.

Pel que fa a la formació dels fidels, es veu que els pobles tenen més dificultats per anar a l'IREL. Es proposa que des de l'IREL es faci una síntesi dels temes importants i que els seus professors es traslladessin als pobles que ho demanin per donar aquests temes d'una manera senzilla i entenedora, de manera que allí, en aquella parròquia, hi hagués formació.

Es comenta la necessitat imperiosa de superar el to de "retirada i enfonsament" en el que hi ha el perill de caure, el qual farà molt mal a les comunitats i a les persones concretes.

Per tot això es diu que és bàsica l'atenció a les parròquies, la distribució del clergat, la formació dels laics i la corresponsabilitat de tot el poble de Déu.

4. El catecumenat

El Sr. Bisbe comenta que Mn. Xavier Navarro s'encarregarà, a partir d'ara, del catecumenat d'adults i de la formació dels mateixos. A les persones adultes que s'atansen a l'Església se'ls ha de formar i oferir un procés i un itinerari de formació abans d'arribar a rebre els sagraments. Un conseller diu que l'itinerari i els temes que s'haurien de treballar per apropar-se al misteri del Crist, ja estan determinats per la C.E.E., de manera que només cal concretar com fer-ho segons les característiques de cada catecumen concret o del grup d'aquests.

S'ha de recordar que per rebre el baptisme i la confirmació cal que els padrins estiguin confirmats (c. 874.3 del CIC).

5. Els animadors de comunitat i els ministres extraordinaris de la comunió.

El Sr. Bisbe comenta com es farà per tal de renovar l'autorització dels Ministres Extraordinaris de l'Eucaristia. Explicant que cal que hi hagi un petit reciclatge i una revisió de com segueix la vida de cadascú, la qual pot

haver canviat des que es va concedir l'autorització per desenvolupar aquesta missió. Aquesta revisió es farà dins una trobada que pot durar un matí, a la que serà obligatòria l'assistència de l'interessat.

Se suggereix que aquesta jornada es convoqui a principi del curs 2020-21 (al setembre) per tal de realitzar-la el mes de març o abril del 2021.

Pel que fa als Animadors de Comunitat, el Sr. Bisbe manifesta que cal veure com se'ls organitza i se li donen les competències, definint el seu rol, responsabilitzant-los, ajudant-los a treballar en equip amb el mossèn, i com s'ajuda a aquests per tal que els acceptin i treballin en equip amb ells.

El Vicari General diu que en aquest tema cal posar-se seriosament a resoldre la situació i presenta un seguit de referències sobre el que diu l'Església en aquest punt i una recopilació del que el Consell Presbiteral de la Diòcesi ha arribat a treballar i decidir des del desembre del 2008 sobre els animadors de comunitat.

Cal que assumim tot el que ja tenim, per tal de partir del que ja s'ha fet, de manera que no haguem d'estar sempre començant, i aprofitar el que ja s'ha treballat, sense obstaculitzar el que ens diu l'Església i deixant-nos fer i convertir per l'Esperit Sant (s'adjunta a l'acta el document presentat pel Vicari General).

Un conseller planteja que també s'hauria de veure quina dedicació pot tenir cada animador donades les seves circumstàncies personals.

El Director de l'IREL aporta el número de persones que s'han preparat amb la formació que facilita el Departament de Pastoral Aplicada, els set últims dels quals encara no tenen l'assignació d'un lloc concret on dedicar-s'hi.

Es veuen les dificultats que hi ha, en alguns casos de relació amb el rector sense arribar a poder formar un equip (majoritàriament passa quan el rector que hi ha no és el que el va enviar i proposar per tal que fos designat com a animador de comunitat), també es nota que hi ha qui, tot i haver fet la preparació, pot ser que no sigui idoni per animar els altres i ficar-se al capdavant, ja sigui pel seu caràcter, manca de confiança o de sentir-se segur havent d'animar i coordinar la vida de la comunitat, manca de capacitat per dedicar-s'hi a la realitat que ha d'animar...

També es veu que aquest tema està una mica relacionat amb l'existència i configuració de les Unitats Pastorals.

El Sr. Bisbe comenta que el que ell considera més adient és que l'animador sigui un de la mateixa comunitat parroquial tant per la qüestió de la disponibilitat com del coneixement de l'entorn humà. Amb tot, també es veu que hi ha zones on no hi ha cap animador i caldrà ajudar-los a acceptar

que un que vingui de fora ho pugui fer. Això cal plantejar-lo tant a nivell de laics com del sacerdots.

El Vicari General presenta una proposta de calendari per començar a ficar fil a l'agulla. Proposa que es donin els següents passos:

- cap a finals de febrer: reunió del Vicari Gral. Amb la Sra. Montserrat Sánchez García, responsable del Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL i Mn. Xavier Navarro com a Consiliari-Coordinador dels Animadors de Comunitat, per tal de copsar la situació real que hi ha, com és la formació, quina disponibilitat poden tenir els animadors, quines possibilitats hi ha de fer-los-hi encàrrecs pastorals...
- abans de Setmana Santa: elaboració d'un document-proposta per entregar al Sr. Bisbe
- presentar-ho al Sr. Bisbe,
- presentar-ho al Consell Presbiteral en la sessió del mes de maig.

6. Informació econòmica.

En aquest punt s'ha convidat a l'Ecònom del Bisbat que comenta com està el pressupost pel 2020 i el per què no s'ha presentat al Consell Presbiteral, fet que no està obligat pel CIC, tot i que és una qüestió de deferència i elegància, i per això s'ha fet sempre.

Es constata que els dubtes que han plantejat alguns mossens estan tots publicats pel Departament d'Administració del Bisbat en el suplement econòmic del Butlletí, i es fa insistència en que cal llegir-se el que es fa arribar a les parròquies.

7. Altres temes i informacions i torn obert de paraules

Només participa en aquest torn de paraula el Sr. Bisbe que informa del que es va parlar a la darrera sessió de la Conferència Episcopal Tarraconense (6 i 7 de febrer de 2020). Així dona a conèixer una sèrie d'esdeveniments amb les dates en que tindran lloc:

- Reunió de sacerdots de totes les diòcesis amb seu a Catalunya, el dia 25-05-2020 a Tiana. El ponent serà el Cardenal Maradiaga.
- Celebració dels 25 anys del Concili Provincial Tarraconense, el 30-05-2020 a Tarragona, que constarà d'eucaristia, xerrada i dinar. Es convidarà als bisbes, als sacerdots, als directors de la Unió de Religiosos de Catalunya i als que van ser membres del Concili. En el marc d'aquesta celebració s'entregarà als assistents un document commemoratiu.
- Celebració de la Setmana Catalana de la Família entre el 15 i el 22 de març.

- L'organització de l'oficina d'atenció a les víctimes d'abusos que va manar el Sant Pare que es constituís a cada bisbat. S'està pensant si fer una oficina per cada diòcesi o fer-ne una per totes les que tenen la seu a Catalunya.
- El 07-11-2020 hi haurà la beatificació a Barcelona d'un jove laic que va ser martiritzat, i, sense que encara s'hagi concretat la data, també es beatificaran 3 caputxins a Manresa.

Essent les dues i deu minuts del migdia, s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 20 de maig de 2020

Essent les onze del matí del dia vint de maig de dos mil vint, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents tots els membres. Actua com a moderador de la sessió Mn. Josep Moré Estopá.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.

El Sr. Bisbe fa la presentació amb una introducció a la sessió en la que comenta les vicissituds que han concorregut a l'hora de fer la convocatòria, donada la necessitat d'estar confinats per raó de l'Estat d'alarma decretat pel Govern de la Nació per tal d'evitar la propagació del coronavirus Covid-19 i la pandèmia que ha provocat. El Sr. Bisbe saluda els consellers i els hi agraeix l'assistència

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior (10-02-2020).

3. Concreció de pautes per a la preparació de la reunió dels mossens pensada per al dia 04-06-2020, la qual s'ha hagut d'ajornar.

Es comenta el motiu pel qual s'ha hagut d'ajornar. Al ritme que s'està produint el canvi de fases i el retorn a la normalitat de moviments, es va preveure que no es podria reunir a tantes persones en aquella data.

Pel que fa a les opinions de com organitzar-la, els assistents demanen la paraula per aportar-les en la forma següent:

- Se suggereix que com que enguany no hi ha cap mossèn que celebri les bodes de plata, d'or... se substitueixi el testimoni i el comentari que s'acostumava a fer sobre la seva experiència sacerdotal, per un comentari obert entre tots de com s'ha viscut el confinament i les

- altres circumstàncies de la pandèmia del coronavirus. En segon lloc es podria parlar de com s'ha de viure i com ha de ser, a partir d'ara, la vida de l'Església. En acabar es faria la missa i després el dinar.
- Es podria fer una “pluja d'idees” sobre com hauran de ser les coses i com fer-les després d'aquesta possibilitat de conversió que Déu ens ha enviat.
 - És bo poder tornar a trobar-nos i compartir.
 - Se suggereix que es facin 2-3 preguntes sobre els aspectes dels que s'ha de dialogar, les quals s'haurien d'enviar amb antelació, per tal que després ajudin a concretar i centrar el que es diu.
 - S'ha de tenir present que no és un tema post-coronavirus, sinó que s'ha de considerar con un tema amb-coronavirus, ja que la vida posterior a aquesta situació estarà mediatitzada per la presència del virus i els seus efectes.
 - També s'hauria de tenir en compte el trobar un lloc on poder-lo fer, considerant l'edat dels assistents ja que 2/3 parts d'ells són persones de risc. Es proposa un espai ampli que podria ser el menjador d'un col·legi.
 - El Sr. Bisbe comenta que l'objectiu ha de ser el d'ajudar a que tothom pugui manifestar com s'ha sentit durant aquest temps i com ho ha viscut.
 - Es proposa que a partir del diàleg s'hauria d'esbrinar què ens diu l'Esperit i com, en les noves circumstàncies, s'hauran de fer les catequesis, les tasques que porten a terme les persones voluntàries, moltes d'elles d'edat avançada, com s'hauran de fer les colònies, l'atenció als malalts...
 - Caldria viure l'esperança i canalitzar-la en d'altres maneres d'actuar, d'organitzar-se...
 - Potser seria millor fer-ho començant a les 10 del matí, ja que amb només dues hores no hi hauria prou per tot el que es podria fer. Hi ha molts mossens que necessiten parlar-ho.
 - Se suggereix que algú pogués fer una exposició que servís d'introducció del que s'ha viscut, donant ànim per continuar amb esperança; es refusa aquesta possibilitat donat que es veu que una presentació d'algú podria mediatitzar el que es diria després.
 - Es considera molt important, per part de tots els membres del Consell Presbiteral, que es faci aquesta trobada i que tots els mossens puguin manifestar els seus sentiments. Després celebrar la missa i acabar amb el dinar.
 - Sempre s'haurà de tenir present que al començar a sortir i trobar-se augmentaran els contagis.

4. Reflexió i estudi del document elaborat pel Coordinador dels Animadors de Comunitat i la responsable de la seva formació a l'IREL.

Els membres del consell diuen que, en general, sembla bé el document que han presentat el Consiliari dels Animadors de Comunitat i la responsable del Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL, el qual serveix ara de base per la reflexió i estudi sobre aquest tema. Sobre alguns aspectes recollits en ell, en concret, es comenta el següent:

- Es considera que els Animadors de Comunitat haurien de tenir un nomenament sense limitació de temps ni caducitat, de manera que el bisbe de la diòcesi és el que els pot substituir o enviar a una altra missió, i això serà la finalització del nomenament que se'ls hauria fet.
- Cal ressaltar que el fet d'haver realitzat els estudis pertinents no implica que hagin de tenir obligatòriament una missió, sinó que és el bisbe el que els crida, discerneix i els envia.
- S'han de tenir en compte les possibilitats dels candidats, i la seva disponibilitat segons la situació de família, feina... També s'han de tenir en compte si els és possible, actuar en un lloc determinat per les condicions concretes de cada comunitat.
- És important considerar que els mossens els acceptin per tal que puguin esdevenir autènticament animadors.
- Seria bo tenir en compte i aprofitar aquesta situació dels animadors, per tal de reorganitzar la zona rural de la diòcesi.
- El Sr. Bisbe comenta la finalitat que haurien de satisfer tant els animadors de comunitat com les unitats pastorals. Es tracta que a cada comunitat de cristians (parròquia) hi hagués un grup de tres o quatre persones que animessin la vida de la parròquia tant a nivell pastoral (promoure i coordinar la catequesi, vetllar pels matrimonis que desitgen batejar un fill, els nuvis...), espiritual (fomentar la pregària, organitzar moments de reflexió-meditació, fer celebracions de la Paraula...), com vivencial (promoure la convivència en moments de trobada, fomentar sortides, aplecs, organitzar i promoure l'acompanyament i l'atenció als diferents membres de la comunitat per part dels altres...); tot fent equip amb el mossèn o mossens que hi pugui haver en aquella parròquia o unitat pastoral. Pel que fa a les Unitats Pastorals, aquestes haurien de ser comunitats en les que fossin capaços de compartir els uns amb els altres i fer camí conjuntament, acompanyades pel seu pastor o pastors en el cas que hi hagués més d'un mossèn fent equip.
- També s'hauria de estar atent a la formació permanent dels animadors de comunitat, suscitar-la i oferir-la.
- Tot seguit es remarca la condició que es comenci per on sigui possible, si s'espera a tenir el 100 per 100 enllestit per començar a tot arreu a la vegada, no es farà mai res.

- Es considera que els animadors de comunitat haurien de tenir una assignació per afrontar les despeses que tinguin (desplaçaments...) o els riscos (assegurances...). Si hi ha un sou pels capellans, també haurà d'haver un sou pels animadors (tret que algú renunciï per tenir ell un sou des de la seva dedicació laboral...).

S'hauria de tenir en compte el contemplar la pastoral de zona.

- Amb els animadors de comunitat s'hauria de redactar una mena d'acord (contracte, conveni, compromís...) en el que quedés explícitament que el seu encàrrec és anar a fer un servei que no generarà cap dret (del tipus plaça obtinguda per oposició) quan se li encomani una altra missió o es quedi sense cap servei a fer. Això també s'hauria d'establir per als mossens per tal que tinguessin clar que quan els canviïn de missió a realitzar no poden reclamar el dret a quedar-s'hi, no se sentin menyspreats o es quedin ancorats en el lloc on estaven fins llavors.
- S'ha de fer el que calgui per tal que tothom pugui rebre la predicació de l'Evangeli i no es quedi sense ella, de manera que en aquestes contrades de la nostra diòcesi, es pugui mantenir la fe en el Crist.
- S'ha de fer pedagogia per ajudar a entendre tota la nova situació per tal que els laics se sentin responsables, i els mossens assumeixin que han d'incorporar i acceptar la corresponsabilitat, sentint-se oberts a l'Esperit Sant i inspirats per ell. S'ha de treballar, conscients que som els primers d'una nova etapa en la història de l'Església.

5. La preparació del Pla Pastoral

El Sr. Bisbe explica la gènesis del treball preparatiu del nou Pla Pastoral i la necessitat que no sigui només la redacció d'una persona que plasma les seves idees (el bisbe), sinó el fruit de recollir el pensar i el sentir de tots. Tot seguit presenta l'esquema que ha fet com a estructura del possible Pla Pastoral on incorporar les aportacions.

El mossèn encarregat de fer el resum de l'aportació que es va demanar telemàticament al Consell Pastoral amb motiu de la nova situació plantejada per la pandèmia, la presenta.

Tot seguit s'inicia un torn de paraules per tal de fer aportacions sobre les idees sorgides a la Guia de reflexió (instrument de treball adreçat a tota la diòcesi, les respostes al qual s'han recollit en un document confeccionat pel Vicari General, i en el que el número total de persones que hi han participat des dels diferents grups ha arribat a 425), les aportacions del Consell de Pastoral i l'esquema presentat pel Sr. Bisbe. Les aportacions diuen:

- De forma generalitzada, s'opina que l'esquema presentat sembla que és un bon plantejament d'esquema perquè permet recollir

tota l'aportació de l'Església de Lleida en quatre o cinc apartats. Convindria que s'especifiqués bé l'objectiu i el tipus d'Església i de comunitat que volem arribar a ser, per tal que quedi clar i serveixi d'indicador que marqués cap on es vol caminar i on es vol arribar.

- Cal parlar de la Paraula de Déu i cal encaminar el Pla cap a la Paraula de Déu: som cristians perquè seguim el Crist. Caldria remarcar la dimensió comunitària. S'opina que el Pla Pastoral hauria de recollir alguna referència i citar algun text del que es va dir al Congrés de Laics celebrat a Madrid al mes febrer del 2020.
- Per una altra banda es veu que seria bo que fos una redacció breu perquè seria més pràctic posar només les accions pastorals concretes que es volen fer. S'ha de mirar d'utilitzar paraules comprensibles (sinodalitat, per exemple, no li diu res a molta gent).
- Pel que fa a l'estructura, es diu que podria ser convenient que el Pla Pastoral es presentés estructurat de la mateixa manera que està estructurada la Guia de Reflexió de principi de curs, la qual seguia l'esquema dels quatre àmbits del Concili Provincial Tarraconense (àmbits d'evangelització, de la celebració de la fe i la vida litúrgica, del servei caritatiu i de la comunitat i de l'organització i el servei de la comunitat).
- Que els punts 4 i 5 siguin un únic bloc, en el punt 6 es podria afegir la formació; els punts 7 i 8 també es podrien fusionar.
- Que els punts 1-6 podrien ser un annex al final
- Que els punts 1 i 2 podrien ser un únic bloc, el 3 aniria sol, els 4, 5, 6 i 7 serien un altre bloc i el 8 aniria sol.
- Que el punt 9 és molt important i no s'hauria de perdre sinó plantejar-lo com quelcom molt concretat i fer-lo de manera que servís per la revisió.
- En definitiva, sorgeix la idea que seria important que primer es fes una carta pastoral del Sr. Bisbe comentant els aspectes més programàtics i de coneixement de la situació concreta que vivim a la nostra diòcesi i després es presentés el Pla Pastoral amb les aportacions pràctiques que caldria treballar.
- El Sr. Bisbe comenta una sèrie de temes que li semblen que podrien anar sortint en el Pla Pastoral i un membre del consell li planteja que amb ells estaria molt adient fer cartes periòdiques, comunicacions, gloses...

6. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules.

Pel que fa a les informacions, el Sr. Bisbe presenta i comenta les dades dels següents temes:

- La creació del fons de solidaritat per ajudar als afectats de la nostra diòcesi pel coronavirus. Pel que fa als mossens, se'ls va proposar les diferents maneres de participar, encara que sempre de forma

voluntària. Hi ha hagut alguns laics que també han aportat a aquest fons de solidaritat. Es va decidir que el fons recaptat s'entregaria a la Xarxa socio-caritativa del Bisbat que ha d'establir els criteris per repartir-lo i els percentatges que s'entregaran a cada entitat (és evident que, segons la finalitat, només s'hauria de fer aportacions a les entitats que atenguin famílies o persones de la diòcesi necessitades d'ajut com a conseqüència del coronavirus). En aquests moments (20-05-2020) s'han recollit 70.023 €.

- La suspensió de l'aportació de les parròquies al Bisbat durant dos mesos, tot considerant que pel confinament provocat per la pandèmia, elles no hauran tingut cap ingrés.
- La constitució del Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'abusos. El Sr. Bisbe explica l'origen, com s'ha organitzat i les persones que ho integren.
- Comenta que se'ls ha enviat a tots els mossens les normes de sanitat i les orientacions de la C.E.E. per tal que poguessin estar informats, tot i que les disposicions oficials han estat contradictòries i molt variables, portant a confusió.
- Presenta les propostes d'homilies per funerals de víctimes del coronavirus confeccionades pels delegats de litúrgia de la Conferència Provincial Tarraconense (s'acorda enviar-les a tots els mossens).
- La necessitat de comunicar a la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat els canvis dels horaris de les misses, si no ho fan no es poden anunciar en la pàgina web.
- Les característiques que tindrà la celebració de la festivitat del Corpus Christi, tant a la ciutat com als pobles.
- L'ajornament de les comunions i les confirmacions que s'havien de celebrar per aquestes dates.
- Informa sobre l'estat de salut dels mossens que estan malalts.
- La comunicació de béns entre les parròquies donat que n'hi ha que tenen superàvit, en tant que d'altres estan amb deutes o hipotecades.

El Vicari General informa sobre

- - La normalització en la celebració dels enterraments.
- - El calendari de la diòcesi que enguany es farà per l'any natural.
- - Un membre del Consell informa que la missa de Sant Anastasi que es va retransmetre per LleidaTV, va ser vista en algun moment per 30.000 persones i 12.000 d'elles van escoltar-la sencera, tot segons han comunicat des de la cadena televisiva.
- - Un altre membre informa que l'Ajuntament de Lleida va oferir a la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, posar el Virolai per altaveus des de la Seu Vella el 27-04-2020, tal com havien fet amb

l'oració d'inici del Ramadà; el president de la Confraria va declinar la invitació.

Essent les dues i deu minuts del migdia s'aixeca la sessió després de resar l'Avemaria i el Glòria al Pare.

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 22 de juny de 2020

() En el dia de la publicació d'aquest butlletí encara resta sense aprovar aquesta acta, tot i que es publica per deixar constància dels temes i acords als que es va arribar.*

Essent les set del vespre del dia vint-i-dos de juny del dos mil vint, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. Luis Sallán (Vicari General), Mn. Jaume Pedrós, Mn. Manel Mercadé, P. Jordi Clot, Mn. Victor Martínez, Mn. Sibangbeu Louan, Mn. Josep Mª Escorihuela, Sr. Manuel Díaz, Sra. Núria-Montserrat Farré, Sr. Emili Reimat, Sr. M. Àngel Martín, Mn. Carles Sanmartín, Sr. Jacint Cabau, Sr. Joan Ramon Saura, P. Ignacio Blasco, Mn. Joaquim Blas, P. Antoni Riera, Sr. Xavier Pelegrí, Antònia Mª Filella, Mn. Xavier Navarro, Sra. Imma García, Sr. Isidre Charles i el Sr. Juan Luis Salinas que actua com a secretari. Havien justificat la seva absència: Mn. Josep Maria Cebrià, Sra. Trini Catalán, Sra. Francesca Agustí, P. Joan Valls, Sra. Margarida Llop i Sra. Dolors Esteve. Eren absents: Mn. Adrià Burca, Sra. Tesa Corbella, Mn. Mateo Hidalgo, Mn. Gerard Soler, P. Àngel Briñas, Sr. Ximo Company, Sra. Montserrat Sánchez, Sr. Antonio Vallès,

Després d'un moment de pregària resant el parenostre, amb el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, el Sr. Bisbe saluda els assistents.

Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els temes segons estan indicats en la corresponent convocatòria.

3. Reflexió i comentari de com han viscut els membres del Consell la situació creada per la Covid-19.

Alguns membres comenten les circumstàncies que han viscut durant aquest temps que portem immersos en la pandèmia, especialment durant

el confinament que es va produir a partir del decret d'alarma promulgat pel Govern de la Nació el dia 14 de març. Les aportacions es refereixen, especialment, a l'àmbit pastoral durant el confinament, explicant quines iniciatives s'han dut a terme per tal d'estar prop de les persones i atendre-les espiritualment i pel que fa a l'aspecte emocional (elaboració i comunicació de materials de catequesi, litúrgia, reflexió de la Paraula de Déu i pregària, reunions virtuals per tal d'analitzar la situació i copsar quina resposta calia i es podia donar, retransmissió d'eucaristies, tot i que no es podia combregar físicament, i d'altres actes de pietat per mitjà de les xarxes socials...), arribant a comentar que hi ha hagut persones que fins i tot s'han sentit més comunitat.

Es remarca que el que s'ha utilitzat és quelcom que ja es tenia, encara que no se li havia imaginat el servei i utilitat que podia arribar a tenir; també es diu que ha servit, però, per fer que la generació dels que no utilitzaven aquesta tecnologia s'hagin incorporat a ella involucrant-se i assistint telemàticament a conferències, reunions... De totes maneres, com sempre passa amb les noves tecnologies, cal veure el seu encaix i la utilitat que poden tenir en temps de normalitat, doncs són una eina que servirà a l'evangelització, que mai, però, podrà substituir el contacte humà i la presència física de persones que puguin acollir, donar-se, recolzar..., com de fet ha passat en aquests dies en els que hi ha hagut qui s'ha dedicat a ajudar directament a persones necessitades.

El Sr. Bisbe pregunta per les persones que s'hauran sentit malament en el pla emocional, espiritual, físic o necessitats econòmiques, ja sigui per l'estrès, l'angoixa, la por, la manca de recursos... especialment fa èmfasi en demanar si es té notícia de feligresos i persones en general que s'hagin sentit malament per haver d'enterrar llurs familiars sense funerals. Els membres del Consell ho admeten i diuen que ha hagut comentaris de familiars de difunts que s'han sentit sols i han arribat a definir la situació com d'inhumana.

4. Reflexió sobre les propostes per al Pla Pastoral (el buidat del qüestionari-guia per a la reflexió sobre el nou Pla Pastoral, les aportacions dels membres del Consell responent a la consulta del 27-04-2020, les aportacions del Consell Presbiteral i del Consell de Pastoral).

- 4.1. El Sr. Bisbe comenta com ha estat el procés de recollida d'opinions per tal d'arribar a tenir les idees necessàries per tal de redactar el nou Pla Pastoral.
- 4.2. Així mateix, es refereix a les aportacions que han anat fent durant aquest temps tant els membres de l'Església a Lleida com els membres dels consells presbiteral i pastoral.
- 4.3. El Sr. Bisbe continua presentant quin serà l'esquema del nou Pla de Pastoral, el qual anirà precedit d'una carta adreçada al Poble de Déu que peregrina per la nostra diòcesi que servirà de marc

teològic i eclesiològic per delimitar el pla i orientar tothom en la seva comprensió. En un document a part es presentarà el pla pròpiament dit amb l'especificació dels objectius, les actituds que caldrà desenvolupar o canviar, i les accions concretes per fer-lo realitat, així com una seqüenciació temporal que faciliti el portar-lo a terme.

- 4.4. Mn. Pedrós comenta les setze respostes a les preguntes que es van fer als membres del Consell Pastoral durant el confinament (27-04-2020). Pel que fa a les consideracions generals, es va remarcar que la situació creada per la pandèmia era una oportunitat de reflexió sobre el que ens demana Jesús ara, que ens ha fet descobrir la nostra petita realitat i limitació, i que ens ha ensenyat a tenir una actitud nova davant la creació, el sistema econòmic, la nostra vida i a estar més atents a les innovacions tecnològiques per tal d'incorporar-les a l'anunci de l'Evangelí.

Les respostes, que van ser presentades per la totalitat dels consellers, plantejaven l'aparició de noves necessitats (pel que fa a l'àmbit socio-caritatiu, i respecte al cultiu de l'esperança que no és res més que l'acceptació del missatge de Crist ressuscitat); així mateix, es lamentaven de la difusió de notícies, verdaderes o tergiversades, les quals no aporten res i només creen angouxa.

Es constata que els valors que han brotat en les persones dels nostres entorns, han estat l'agraïment, l'amabilitat, l'empatia, la tendresa, l'amistat, l'acompanyament, la disponibilitat i el servei, la paciència, l'acceptació i la resignació davant el dolor i la humilitat, tant personalment com en sentit social.

Per una altra banda, al parlar de les necessitats que han emergit, hi havia la constatació d'unes **de tipus espiritual** (acompanyar, comprendre, proximitat... tenir en compte les ferides derivades del confinament, assumir el treballar junts, reflexionar sobre les experiències de dolor i mort), **d'ordre socioeconòmic** (atenció a la pobresa emergent a partir de la pèrdua de llocs de treball, tancament dels negocis... mantenir l'estat del benestar pel que fa a sanitat, educació... la conscienciació de tots per responsabilitzar-nos de donar ajut econòmic, psicològic, socio-laboral...), **d'ordre pastoral** (tornar a la presència física de la vida de les nostres comunitats i l'escolta conjunta de la Paraula de Déu, donar importància als arxiprestats com a eina de coordinació de les parròquies, atenció a la gent gran, a les residències... impulsar la Delegació de pastoral de la família i la col·laboració entre entitats i persones, acompanyar els que no han pogut fer el dol), i **referents a la vida religiosa** (viure com Jesús, fomentar itineraris d'iniciació cristiana per afavorir el coneixement del Crist).

Pel que fa a les accions pastorals concretes que hauria de fer el bisbat, se senyalaven les següents: conèixer i atendre les noves situacions familiars i de pobresa, crear fons d'atenció a les noves realitats de necessitat, enfortir Càritas; acompanyar els nous casos de situacions punyents que han anat sorgint, i preparar persones per a fer aquesta tasca; la reorganització del bisbat (parròquies, organismes, delegacions...), inserció dels laics en l'acció pastoral, activar la incorporació dels Animadors de Comunitat; la utilització dels mitjans informàtics del Bisbat i les parròquies. Se suggereix, com a punt final d'aquestes accions, la celebració d'un funeral diocesà pels difunts en aquest temps de confinament i una trobada de joves implicant tots els sectors.

Els membres del consell volen remarcar que el resum està molt ben fet, ara, però, troben que la dificultat estarà en encaixar-lo en la redacció del pla. També sorgeix la sensació que la preparació ha durat molt, cosa que s'entén i s'explica pel confinament i tot el temps en el que no s'ha pogut tenir una activitat normal (recordem que el pla, ja redactat, s'havia de presentar a finals de maig i en l'Assemblea Diocesana, la qual també s'ha hagut d'ajornar).

4.5. El Vicari General comenta com s'ha fet el buidat i que es concretarà en una carta del Sr. Bisbe en la que s'expliqui què li està dient l'Esperit Sant a l'Església de Lleida i un altre document en el que es presentaran les accions concretes que seran el fort del Pla Pastoral, les quals aniran agrupades en els quatre apartats que havia en la guia (àmbits d'evangelització, de la celebració de la fe i la vida litúrgica, del servei caritatiu, i de l'organització i el servei de la comunitat). Un altre aspecte serà el dedicat a la temporalització del desenvolupament de les accions i com es farà el seguiment del que s'estigui fent durant el temps d'execució del pla. Això anirà a l'assemblea d'inici de curs en la que es presentarà el pla d'acció.

Els membres del Consell de Pastoral comenten o indiquen:

- que les accions siguin molt concretes per tal que puguin ser avaluables.
- si hi ha dia senyalat per l'Assemblea Diocesana i la celebració de l'Enviament (es fa veure que no és possible designar dates concretes si no se sap com estarà el poder-se trobar els grups en aquells moments).
- que hauria de ser un Pla Pastoral breu i s'hauria de remarcar a la diòcesi que no tots els grups ho han de fer tot, cadascú ha de fer aquella part d'activitats que li pertocquen al seu àmbit.
- que cal que es mantinguin els diferents aspectes perquè hi ha que són de fons, que no són accions, però que ens poden servir per senyalar el camí pels anys venidors, i han de marcar la tendència de les actituds que cal que tinguem com a cristians.

El Sr. Bisbe sintetitza el que s'ha dit i comenta com serà la carta que precedirà el Pla Pastoral en el que s'hauran de remarcar els objectius i les accions.

Els membres del consell opinen que veuen bé l'itinerari i l'estructura que s'han presentat.

5. Aportació d'idees i reflexions sobre els animadors de comunitat i les unitats de pastoral

El Sr. Bisbe demana al secretari que faci una presentació sobre la situació actual dels Animadors de Comunitat i les circumstàncies que defineixen la seva tasca. Es comenta i es fa un petit col·loqui sobre aquest punt.

Donat que Mn. Xavier Navarro està present en representació de la Sra. Montse Sánchez, se li demana que comenti el document que van presentar al Consell Presbiteral, redactat per tots dos, sobre l'actuació que ara podrien començar o refermar els animadors existents. Se li pregunta per part d'alguns membres si els animadors ho són per a sempre, per un temps il·limitat o només per un període, responent-los-hi que són persones que tenen una missió del Sr. Bisbe, el qual els ha d'enviar i els pot cessar per encomanar-los-hi una altra missió en una altra parròquia o d'un altre tipus, o deixar-los sense missió.

Un membre comenta que seria bo que l'animador visqués a la mateixa comunitat on té la missió, per tal de preocupar-se de la vida d'aquesta i esperar-la.

Per una altra banda es veu que l'animador hauria de tenir una visió ampla de l'Església i estar disposat a anar on l'enviïn. També s'ha defensat la formació que han de tenir (en contraposició a alguns membres que deien que per animar no cal tenir massa formació específica), a la que se li hauria d'afegir alguns temes sobre dinàmica de grups perquè es veu que alguns dels que estan desenvolupant aquesta missió, no tenen massa assolit aquest aspecte.

6. Altres temes i informacions, i torn obert de paraules

- El Sr. Bisbe informa que
 - el propers 5 i 6 de juliol hi haurà una reunió de la Permanent de la Conferència Episcopal per veure com continua la dispensa del precepte dominical.
 - el dia de Sant Pere es farà la reunió de preveres i diaques que tantes vegades s'ha hagut d'ajornar per la situació sanitària que vivim.
 - el Bisbat romandrà tancat entre els dies 1 a 16 d'agost, ambdós inclosos.

- agraeix la participació de mossens i laics en el Fons Diocesà de Solidaritat amb les víctimes de la pandèmia.
 - el Full Dominical s'ha estat publicant en format digital i pregunta si s'hauria de continuar fent així o en paper. L'opinió generalitzada dels assistents és que s'hauria de continuar imprimint en paper, però que s'enviés a tothom en format digital perquè així s'escampa molt més, fins i tot a sectors que no acostumen a agafar-lo a les parròquies.
 - que començarà a donar servei el Telèfon d'Escolta del Bisbat, una iniciativa que ha sorgit durant aquests dies de confinament, i que no s'ha pogut posar en marxa fins ara per qüestions de tipus tècnic. L'atenció la donarà a partir del dia de Sant Joan de 10 a 13 hores i de 16 a 20 h, tret de dissabtes, diumenges i festius. El número al que hauran de trucar les persones interessades és el 900 107 309. Hi ha un grup d'uns vint voluntaris que s'han estat preparant per atendre-ho.
 - que s'ha creat el Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'abusos a menors i persones vulnerables, com a resposta a la demanda del Papa en el *motu propi*. Ho atenen quatre persones que treballen al món jurídic, el pedagògic, el mèdic i el psicològic.
- La Fundació Verge Blanca informa que aquest any, tot i les dificultats que suposen les mesures de prevenció sanitàries, han aconseguit oferir 4 casals per a infants al Col·legi Episcopal, 1 d'adolescents a la FVB i 2 per a adolescents a Balàfia; en aquestes estades, amb activitats de matí i tarda, es donarà dinar als participants.

No havent més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a tres quarts de nou del vespre.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 25 de juny de 2020

() En el dia de la publicació d'aquest butlletí encara resta sense aprovar aquesta acta, tot i que es publica per deixar constància dels temes i acords als que es va arribar.*

Essent les cinc de la tarda del dia vint-i-cinc de juny de dos mil vint, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: Sr. Bisbe, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sra. Mónica Gonzalo Pascual, Sr. Carlos Montes Martínez, Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Sr. Josep Pàmpols Solana, Sr. Ramon Mª Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Mª Rosa Solé Codina, Sra. Júlia Chesa Pascual i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió. S'han excusat Mn. Luis Sallán Abizanda perquè s'havia de reunir a la mateixa hora amb la Junta de Càritas, i el Sr. Josep Birbe Lohan per un assumpte familiar urgent que li ha impedit assistir. No assisteix el Sr. Xavier Barrull Melcior.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'ordre del dia.

3. Balanços corresponents a l'exercici de l'any 2019 de la Diòcesi de Lleida (balanços de resultats i balanç de la situació de l'Administració General del Bisbat).

L'Ecònom de la diòcesi inicia aquest punt presentant l'economia de la diòcesi durant l'any 2019, primer ho fa amb la liquidació del pressupost de l'any 2019 en relació al 2018 segons la documentació presentada als membres del Consell, la qual s'adjunta a aquesta acta.

Algun conseller fa comentaris sobre algun apartat, als quals respon l'Ecònom explicant-lo, i es veuen bé la confecció dels balanços corresponents. Després de totes aquestes apreciacions i dels comentaris que van sorgint al seu voltant, s'aproven la totalitat del balanços presentats, corresponents a l'any 2019.

4. Informació sobre algunes accions realitzades o situacions existents.

- ***sobre la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar***

Es recorda que la Generalitat va concedir 107.000 € per unes obres en tant que la parròquia havia d'aportar 100.000 €. En aquests moments es veu que aquesta no pot satisfer la quantitat compromesa.

- **sobre les obres realitzades a la Colònia Montsant (Fundació Verge Blanca)**

S'informa que encara no s'han realitzat donada la situació del confinament i la realitat de manca de torns de colònies per aquest estiu.

- **venda dels locals que el bisbat té a la parròquia de Sant Pau**

Es tracta d'un local que té la parròquia de Sant Pau, el qual no aporta cap utilitat en aquests moments i la parròquia considera que s'hauria de vendre. No es pot tractar el tema en aquest moment donat que se li va demanar a la parròquia que aportés un escrit explicant la situació i com està, però no s'ha fet perquè primer s'havia de reunir el consell pastoral de la parròquia. Es diu que si surt l'oportunitat es vengui i ja es comentarà a la propera sessió d'aquest consell.

5. Torn obert de paraules, aportacions i informacions

Un membre del Consell pregunta com està el Seminari d'Estiu de Vilaller. Ho comenta perquè estava afectat d'aluminosi i, segons el conveni que es va signar, els monjos als que es va cedir tenen l'obligació d'arreglar-lo. S'ha de tenir en compte, però, que si aquests no ho arreglen, si passés alguna cosa el responsable subsidiari és el propietari, és a dir el Bisbat. S'explica que els monjos han arranjat una de les dues ales, però que a l'altra no s'ha fet res donat que les subvencions que havien d'arribar des del seu país (Romania) s'han aturat.

El Sr. Bisbe comunica que el proper 11 de juliol serà ordenat prevener el fill d'aquesta diòcesi Luis Salvador Salinas Roca, jesuïta, i es congratula felicitant la família.

Quan falten deu minuts per les set del vespre, s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 20 de juliol de 2020

Donada la urgència per qüestions de terminis, de prendre una decisió respecte de la cessió a l'ajuntament d'Alfarràs del local parroquial de la parròquia de Sant Pere Apòstol d'aquest municipi, conegut com el cinema d'Alfarràs i, tenint en compte la impossibilitat de reunir els membres del Consell per als Assumptes Econòmics de la Diòcesi, catorze persones, per

les restriccions a deu persones en l'assistència a les reunions, imposades per les mesures sanitàries de prevenció del contagi de la Covid-19, el Sr. Bisbe decidí realitzar una consulta sobre el tema, mitjançant el correu electrònic, al que s'adjunta el text de l'esmentat contracte de cessió.

Després de rebre les respostes dins el termini establert (abans del dia 22 de juliol) el resultat de la consulta és el següent:

- vots que manifesten la conformitat amb el contracte: 11 vots
- vots que no manifesten la conformitat amb el contracte: 0 vots
- vots no emesos: 3 vots

Cal esmentar que dels vots que donen la conformitat a realitzar el contracte, hi ha dos que aporten opinions que es tindran en compte en la negociació amb l'ajuntament d'Alfarràs.

- com a molt es pot cedir a 50 anys, essent recomanable només 30 anys; cal posar que totes les despeses, tributs, contribucions, etc. durant tots aquests anys siguin sempre a càrrec del llogater.
- com a màxim s'hauria de fer la cessió per 50 anys, i el llogater hauria de fer una assegurança del local (d'incendis i danys a tercers).

De tot plegat, donant fe de la consulta i els seus resultats, se signa a Lleida, el 22 de juliol de 2020.

Vicaria General

Introducció al buidat de les respostes fetes per tal de recopilar l'opinió dels fidels de la Diòcesi de Lleida pel que fa a la confecció del Pla Pastoral que s'està preparant

Amb motiu d'aconseguir la participació dels fidels de la diòcesi, en la cerimònia de l'enviament es va presentar la *Guia per a la reflexió i per a fer aportacions al nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida*; incloïa un calendari per a la seva realització, la data límit d'entrega del qual s'exhauria el 26-02-2020, Dimecres de Cendra, per tal de poder-ne fer el buidat, passar-ho al Sr. Bisbe i que aquest redactés el nou Pla Pastoral de la Diòcesi.

Els esdeveniments provocats per l'aparició de la pandèmia originada pel coronavirus Covid-19 i les mesures sanitàries que van ser necessàries aplicar, desencadenaren la impossibilitat de fer reunions ni cap activitat de tipus pastoral, ni tan sols l'assistència a la celebració de l'eucaristia, de manera que tot es va haver d'ajornar, endarrerir o suprimir, donat que una d'aquestes mesures el confinament de tothom al seu domicili, raó per la qual no s'hi podia assistir. Es van realitzar reunions per vídeo-conferència, consultes per correu electrònic o d'altres mitjans telemàtics... i al final de tot es va poder fer entrega del buidat de les respostes d'aquest document.

A banda de tot això, donada la nova situació existent i la incidència que tenia i pot tenir durant els temps venidors en l'Església diocesana i dins la societat en general, el Sr. Bisbe va considerar oportú fer-ne una nova consulta adreçada als membres del Consell Pastoral, tot cercant de trobar respostes a les noves situacions pastorals que, de ben segur, apareixeran després de la pandèmia i mentre aquesta duri. És per això que se'ls va fer una consulta telemàtica plantejant els temes relacionats que es van considerar que hauria d'abordar el Pla Pastoral, la qual s'havia de respondre abans del 27-04-2020.

És el buidat de les respostes a aquestes dues consultes les que ara es presenten en els documents anomenats:

- Buidat de *La Guia per a la reflexió i per a fer aportacions al nou Pla Diocesà de Pastoral del Bisbat de Lleida*.
- Buidat de la consulta feta als membres del Consell de Pastoral (27-04-2020).

Accions prioritàries proposades en els dossiers de preparació del Pla de Pastoral 2020/...

Distribució respostes		
Dossiers sense especificar el nombre de participants	Dossiers amb especificació del nombre de participants	Anònims (= 1)
<p>1. Col·legi Sagrada Família</p> <p>2. Parròquies Os de Balaguer-Ager i annexes</p> <p>3. UdP Pilar/Magdalena</p> <p>4. Hospitalitat de Lourdes</p> <p>5. ACO</p> <p>6. Comunitat dels Jesuïtes</p> <p>7. Comunitat Filles de Jesús-Alcarràs</p>	<p>1. Col·legi El Carme-Bordeta (7)</p> <p>2. Col·legi Maristes (7)</p> <p>3. Col·legi Episcopal (12)</p> <p>4. Parròquies Gimènells/Sucs/Pla de la Font (5)</p> <p>5. UdP Cap Pont (32)</p> <p>6. Parròquia Ntra. Sra. de Montserrat (10)</p> <p>7. Parròquia del Pont de Suert (10)</p> <p>8. Parròquia St. Ignasi de Loiola (10)</p> <p>9. Parròquia St. Pau-Mariola (11)</p> <p>10. Parròquia Verge dels Pobres (10)</p> <p>11. Parròquia Ntra. Sra. de l'Assumpció.</p> <p>12. Les Borges Blanques (8)</p> <p>12. Arxiprestat Seu Vella (10)</p> <p>13. Arxiprestat Perifèria (7)</p> <p>14. Arxiprestat Gardeny (7)</p> <p>15. Arxiprestat Ribagorça-Noguera-Segrià (9)</p> <p>16. Arxiprestat de les Garrigues (8)</p> <p>16. Arxiprestat Baix Segre (6)</p> <p>17. Xarxa d'Entitats sociocaritatives (17)</p> <p>18. Acadèmia Mariana (12)</p> <p>19. Matrimoni S-R (2)</p> <p>20. IREL (40)</p> <p>21. Delegació de Catequesi (5)</p> <p>22. Vida Creixent (10)</p> <p>23. Equip Preparació Matrimonial Urgell-Garrigues (14)</p> <p>24. Grup de parròquies arxiprestat Garrigues: Granadella-Sarroca -Torrebesses-Llardecans-Maials-Almatret i altres (26)</p> <p>25. Parròquies arxiprestat Garrigues: Juncosa – El Soleràs – Grenyana de les Garrigues (13)</p> <p>26. Servei Pastoral Hospital Arnau de Vilanova (2)</p> <p>27. Animadors de Comunitat (11)</p> <p>28. Fundació Verge Blanca (10)</p> <p>29. Grup de la Bordeta (6)</p> <p>30. Moviment Pobles i Comarques (13)</p> <p>31. Comunitat Dominiques (5)</p>	<p>1</p>

A. El què hem de fer personalment per a la nostra conversió personal i pastoral

<ul style="list-style-type: none"> - Processos d'unificació entre comunitats, sortint de nosaltres mateixos. - Viure la dimensió comunitària de la fe i no ser tan individualistes. - Acollir, Escoltar, Compartir el que fa el nostre veí donant més valor a les persones, especialment els pobres, i canviar un l'estil de vida individualista. - Crear comunió entre les persones que participen de l'Eucaristia. - Superar la indiferència.
<ul style="list-style-type: none"> - Escoltar el clam de la justícia davant la vulnerabilitat de l'entorn sociocultural i sortir a l'encontre sense esperar a "que vinguin". - Actitud d'escolta a l'Esperit i a la societat i contemplativa dels signes dels temps. - Restar oberts al canvi que l'Esperit ens inspira. - Suscitar actituds de conversió no forçant-la, la conversió ha de brollar naturalment en la persona a partir de l'interès que desperten els testimonis que viuen cada moment "des de Déu".
<ul style="list-style-type: none"> - Actitud contemplativa per comprendre les necessitats que ens envolten: canvi de mirada per a què primer siguin les persones. - Receptivitat de la Paraula de Déu i seguiment de Jesús, fent-lo en centre. - Impulsar clima de pregària i de silenci... - Valorar el que tenim com un do de Déu.
<ul style="list-style-type: none"> - Fidelitat al compromís en el seguiment radical del Crist d'acord amb la vocació de cadascú. - Valentia/coratge per a donar testimoni. - Implicar-nos i ajut dels mossens. - Ésser coherents.
<ul style="list-style-type: none"> - Humilitat i senzillesa i esperit de col·laboració (amor als altres: buidar-nos per a veure l'altre de nou) i no sobrevalorar l'efectivitat per sobre de la confiança en Déu: Ens necessitem els uns als altres. - Passar d'una actitud de prepotència a una altra que sigui acollidora. Per això ser atents, humils, acollidors, saber descobrir la veritat que hi ha en l'altre. - Mirar l'altre des de les seves qualitats i potencialitats i acceptar-lo per a establir autèntic diàleg. - Reconèixer les pròpies limitacions, canviar els egos personals i no jutjar.
<ul style="list-style-type: none"> - Participar amb responsabilitat de la Parròquia i de tota l'Església, col·laborant. - Treballar amb la consciència de què estem servint i no som els amos d'aquest servei. - Col·laborar amb noves propostes pastorals i respondre a iniciatives que es proposin.

B.- El que cal realitzar en l'àmbit diocesà

- Suscitar cristians que siguin testimonis evangèlics amb la vida i no deixar-se paraitzar per la por al poder econòmic o eclesial.
- Evangelitzar els ja cristians per a treure'ns de falses "comoditats", i per al compromís amb els pobres i els exclosos.
- Promoure cristians i comunitats que surtin a buscar la persona concreta, sense esperar a que vinguin. Assumir que som missioners.
- Impulsar un estil d'Església que no està reclosa en entorns confortables sinó que viu, com Jesús, a peu de carrer, al costat dels necessitats, oberta a tothom.
- Realitzar una evangelització de proximitat i compromesa, sortint de la comoditat, amb els pobres i els exclosos, atenent de manera especial les persones més vulnerables.
- Potenciar un estil de vida en les comunitats i de treball pastoral en el que el respecte, la consideració i l'acollida d'allò que porta dintre cada persona, sigui el centre.

- Viure amb goig i coherència la consagració religiosa.
- En desenvolupar l'acció pastoral pensar que també arribi a tota la Comunitat Educativa.
- Escoltar i madurar els signes de renovació que mostra l'Esperit de Déu.

- Organitzar espais de pregària i de silenci personal per a ser més conscients que Crist habita en nosaltres, també dirigides per laics.
- Promoure una "Escola Diocesana de Pregària".
- Formar i fomentar cristians orants, sovint el discurs formatiu gira en torn a la Teologia i el treball pastoral, però necessitem també fer experiència de l'alegria d'estar amb el Senyor i d'allò que l'Esperit ens demana.
- Preguar en comunitat per les vocacions.
- Impulsar renovació personal i eclesial centrant-la en la persona de Jesús i sostenir-la amb la pregària.
- Assegurar la celebració de la Paraula en cas d'absència de sacerdot.
- Promoure la celebració de eucarística encara que no sigui en diumenge, allí on calgui.

- Potenciar la formació basada en la Paraula de Déu, en els documents de l'Església i en els de l'ordre o la congregació.
- Apostar decididament per la formació i l'empoderament dels laics i laiques, per tal que siguin animadors de la comunitat i dels equips de gestió parroquial, curial,...
- Comptar amb l'IREL per a estructurar la formació diocesana per tal d'optimitzar-la.
- Estar oberts a la renovació i revitalització de les parròquies seguint la invitació del Papa i partint d'experiències de renovació que ja estan donant els seus fruits.

- Visibilitzar millor la corresponsabilitat de la dona. Veure la manera d'incorporar alguna laica en els òrgans decisius del Bisbat (CPT, 134).
- Programar seminaris de temes fronterers (Nous contextos familiars – paper de la dona en l'Església – Ecologia) oberts a tota la societat.
- Tenir cura de les comunicacions amb els mitjans de comunicació social.
- Incorporar al treball pastoral les xarxes per tal de socialitzar l'Evangelí.
- Ser capaços de mostrar a l'opinió pública, de forma sistemàtica, allò que fa l'Església als nous llenguatges. Comunicació moderna, actual i propera (El que no surt a les xarxes, no existeix en la societat actual).
- Estar present en les xarxes socials donant a conèixer el que fem.

- Fugir de la temptació autocràtica; de sempre s'ha fet així; de mirar al passat per trobar solucions per al futur.
- Que els mossens entenguin el seu treball pastoral com un servei a la parròquia, no com una propietat, no són el seu governant i reciclar-se per a esdevenir autèntics líders comunitaris.
- Donar un impuls real a la corresponsabilitat dels laics, confiar en ells i invertir en la seva formació.
- Nou organigrama pastoral que tingui en compte la corresponsabilitat.

- Redimensionar el mapa de les parròquies de la diòcesi, no en línia continuista sinó renovadora, donant responsabilitats als laics.
- Fer un estudi de les parròquies de la ciutat per a racionalitzar el seu nombre. Crear consciència de comunitats "interdependents". Més treball amb altres comunitats.
- Fer una reflexió profunda sobre la constitució i reorganització arxiprestal i diocesana, també administrativa i econòmica.
- Planificar l'acollida, acompanyament i integració de mossens de fora.
- Afavorir que els mossens tinguin més temps per a estar i escoltar les comunitats evitant multiplicar destinacions massa nombroses.
- Revisar els punts febles, forts, fortaleces i desafiaments:
 - Revisar les Unitats de Pastoral en funció de la dinàmica de les persones i fer l'assignació dels mossens en funció d'això. No imposant-les, sinó després d'un diàleg entre tots.
 - Revisar els òrgans diocesans per tal que s'adeqüin a les necessitats actuals.
 - Revisar el procés/itinerari d'iniciació cristiana.
- Estudiar com ha de ser la distribució dels preveres d'aquí a cinc o deu anys vista, buscant l'assessorament tècnic que calgui.

- Treballar en el Consell Diocesà de Pastoral i en altres òrgans, si és necessari, la missió dels Animadors de Pastoral i la seva dedicació com a treballadors apostòlics i informar a la diòcesi.
 - Creure'ns, crear, dinamitzar i potenciar els Animadors de Comunitat.
 - Revaloritzar i re-dinamitzar la figura pastoral dels Animadors de Comunitat.
 - Definir què volem dels Animadors de Comunitat i el lloc que ocupen en l'organització i funcionament pastoral del Bisbat.
 - Treballar diocesanament de forma que els Animadors de Comunitat trobin el lloc de la seva missió en les comunitats cristianes. Cal explicar-lo a les comunitats perquè no siguin rebuts com "ajudants o escolans", sinó com a enviats.
 - Introduir amb cura, i també amb decisió, l'Animador de Comunitat allà on ja sigui possible, potenciant els que ja existeixen.
 - Buscar àmbits pastorals dels que puguin responsabilitzar-se els animadors de comunitat.
 - Encomanar responsabilitat parroquial als Animadors de Comunitat per tal que es pugui atendre millor a les comunitats i pobles. En un context com el que vivim eclesialment, això és necessari.
 - Treballar conjuntament i d'acord mutu els Animadors de Comunitat i els Rectors.
 - Articular la missió pastoral encomanada dels Animadors de Comunitat tant a nivell dels suports bíblic-litúrgics necessaris com de funcionament i del seu enviament a zones rurals.
 - Posar en relació de compartir els equips arxiprestals i l'IREL de cara a la formació dels Agents de pastoral i dels Animadors de comunitat.
-
- Prioritzar els recursos i el treball en els àmbits de pastoral d'infants i de joves amb llenguatges que connectin amb ells.
 - Crear i desenvolupar la pastoral universitària.
 - Concretar, amb accions, en la nostra diòcesi, el concepte que el Papa expressa amb l'expressió "conversió pastoral" (Ev. Gaudium 25-33) i prioritzar "sortir" a les perifèries.
 - Cercar vivenda per a gent sense sostre, seguint les orientacions de la xarxa d'entitats cristianes.
 - Potenciar el treball pastoral/caritatiu/social de la Xarxa d'entitats socio-caritatives.
 - Aconseguir en cada parròquia un contacte amb Càritas.
 - Millorar el servei pastoral i material del veïnat del Centre Històric.
 - Organitzar el traspàs de responsabilitats en les parròquies quan hi ha un nou nomenament de forma que el nou enviat pugui conèixer i compartir informació amb el que ha estat el rector anterior i amb el Consell de Pastoral Parroquial.
 - Quan calgui fer nomenaments per a una parròquia o UdP, elaborar i seguir un pla per a fer el traspàs de responsabilitats.
 - Revalorar, seguint el directori de la Tarraconense, la missió de l'Arxiprest.
 - Utilitzar el dipòsit artístic com a mitjà d'evangelització.

C. El que cal realitzar en l'àmbit parroquial “per a què la nostra comunitat sigui acollidora i visqui en comunió amb qui l'envolta”

- Potenciar espais d'acollida, donar passos d'acostament als altres i ser acollidors i promoure que cada membre adopti una actitud d'obertura.
- Intensificar en les parròquies les dimensions sacramental i caritativa.
- Elaborar un pla parroquial d'acollida pastoral.
- Fomentar l'acolliment entre els del Moviment i també entre els nouvinguts.
- Organitzar trobades informals i de caràcter lúdic per tal que les persones es coneguin i puguin convidar altres que potser són lluny (p. ex. “Dia de la Comunitat”, tertúlies-cafè, sopars...).
- Crear clima i condicions d'estima en cada comunitat sense el que els programes i els objectius no podran tenir vida.

- Acompanyar:
 - Els membres de la comunitat cristiana perquè se sentin part activa de la parròquia.
 - Els joves, estimant-los i fent-los protagonistes de l'Església del present i del futur.
 - El nou professorat en el Centre Educatiu, mitjançant mentors.
- Valorar i fer realitat la corresponsabilitat pastoral, administrativa i de gestió parroquial dels laics.
- Escoltar, saludar i acollir quan la comunitat va a la celebració.

- Actualitzar formes i llenguatges (música, pregàries...) que connecti amb la gent per tal de fer més entenedora i adaptada la litúrgia als temps actuals. Cal fer nova pedagogia del que celebrem, fer més pedagògic-Pastoral el llenguatge, optimitzar les noves tecnologies per a l'evangelització i obrir portes perquè entri aire renovat, sense rebaixar l'Evangelí.
- Introduir en el treball pastoral noves formes.
- Iniciar processos de renovació pastoral amb profunditat i de revitalització de les parròquies.
- Revisar la manera de fer la catequesi introduint llenguatges actuals, els Oratoris... tot seguint les orientacions del SIC.

- Que cada parròquia o unitat de pastoral compti amb un grupet de laics, involucrant-los per tal que vetllin i gestionin el funcionament de la parròquia: Consell de pastoral i/o d'Economia.
- Que cada parròquia extremi la transparència econòmica i de tota la seva gestió i que sigui gestionada per grup de laics.

- Treballar tots respectant la missió de cadascú de forma corresponsable.
- Actuar potenciant la cooperació entre laics i preveres, buscant sempre la comunió entre tots.
- Realitzar el treball pastoral comunitari sumant, els rectors, els laics i els Animadors de comunitat.
- Confiar en la missió dels laics i assegurar allò que és funció del prevere, animar, acollir, ajudar el laic. Es tracta de normalitzar la seva incorporació a la vida parroquial i d'evitar que els nostres preveres siguin rectors de carretera i "dispensadors ràpids" de sagraments.
- Proposar als mossens que exerceixin la seva missió parroquial col·laborant amb els laics. Les moltes i ràpides celebracions no sempre canvien la vida dels nostres pobles, per això demanem que el mossèn pugui dedicar temps a la gent.
- Treballar pastoralment promovent laics responsables en la Comunitat parroquial de manera que tinguin vida més enllà de la dependència del mossèn, tot i que ell ha de ser pastor.

- Oferir recessos comunitaris.
- Fomentar l'adoració Eucarística.
- Pràctica de la Lectio divina, exercicis espirituals.

- Formació de laics en tots els aspectes que doni resposta a les necessitats actuals.
- Formar per al seguiment de Jesús, tenint a Ell com a centre, oberts a la missió amb cor compassiu i misericordiós envers tothom.
- Formar en el coneixement d'allò que estan fent altres comunitats en l'àmbit de la revitalització i renovació pastoral.
- Formar dirigents/lideratges pastorals perquè puguin assumir responsabilitats pastorals en les seves comunitats.
- Formar laics amb un mínim nivell espiritual i teològic per tal que ajudin a fer créixer la comunitat cristiana.
- Formació en codi d'actualitat i de renovació pastoral per a poder donar resposta als de prop i de lluny.
- Formació per a la vida i per a viure, que no sigui teòrica. Formació i trobades per a refermar la fe.
- Fer pedagogia per comprendre el sentit servicial de la vida cristiana.
- Proposar a professors la formació com a agents de pastoral.
- Portar a la consciència de les parròquies que realitzen programes de formació tot sumant amb l'IREL la seva proposta formativa

- Seguir potenciant projectes comuns entre grups i institucions i trobada entre comunitats.
- Sortir de l'individualisme en el que estem intal·lats i pensar més en el nosaltres que en el jo.
- Potenciar la comunió de serveis parroquials (no és imprescindible que en cada parròquia hi hagi de tot), sumant i economitzant recursos humans i materials, unificant esforços per a aprofitar iniciatives parroquials i escolars, fent camí conjunt.
- Promoure entre els mossens i en l'arxiprestat un clima de confiança i d'atenció personal, garantia per al treball pastoral comú.
- Cooperar en projectes diocesans: joves, Càritas, CPM, malalts, formació, peregrinacions..., Enviament, Assemblea Diocesana.
- Participació en jornades pastorals.
- Prioritzar la participació en propostes diocesanes per davant d'altres entitats semblants.
- Impulsar la participació de membres de la comunitat parroquial en la formació impartida per l'IREL.

- Preparar bé la pregària perquè respongui a les situacions de les persones i fomentin la participació.
- Preparar bé les celebracions de forma que siguin properes, i acollidores tenint en compte l'opinió de tothom.
- Acompanyar la recerca espiritual de molts joves que la canalitzen vers el ioga, el *mindfulness*... en no trobar resposta adient en la nostra Església.

Accents:

- Pregària.
- Formació per al "seguiment de Jesús".
- Celebracions de la fe participades, renovades, cuidades, preparades...
- Renovació i revitalització parroquial: acollida – acompanyament – responsabilització dels laics – Nous llenguatges – Sortir als de fora, catequesi...
- Responsabilitat dels laics. Gestió parroquial no clericalitzada, transparència econòmica i grup de laics que, com equip motor, s'ocupen i gestionen la parròquia. Redescobrir l'específic de la missió del prevere i del laic dintre la comunitat.
- Potenciació i integració pastoral dels Animadors de Comunitat i pla de traspàs de responsabilitat en cas de nomenaments.
- Formació espiritual i per a la renovació comunitària.
- Reestructuració de l'organigrama diocesà (UdP's, parròquies, etc.) ajustant-la a la realitat actual. Sumar, simplificar, racionalitzar i complementar.

Recollida de dades de les respostes dels membres de Consell Diocesà de Pastoral

19 respostes (23 abril 2020)

Consideracions generals aparegudes en d'algunes respostes:

- “Hi ha una saturació d’informació, una intoxicació de notícies que provoca pànic i angoixa en moltes famílies, des dels més petits als més grans”.
- “No han sortit coses noves, han sortit d’allà on estaven amagades, atu-rades... Les necessitats que estan emergint no són diferents a les que ja teníem”.
- “Preguntar-nos totes i tots abans d’actuar què faria Jesús en aquest moment”?
- L’escenari que estem vivint ha mostrat que “al nostre bisbat s’ha detectat que no estem preparats per a fer reunions virtuals a diferents nivells: arxi-prestats, CPD, etc. Tampoc per a emetre celebracions per canals virtuals”.
- La pandèmia està ensenyant que cal educar per tal “d’Apropar l’home a la natura i cuidar el planeta creació de Déu”.
- Cal “un món més habitable, més solidari, més net, però també més necessitat”.
- La situació posa en evidència la “Inconsistència del sistema neoliberal i capitalista dominant (porta al desastre personal, social i ecològic)”.
- L’Església diocesana s’ha de caracteritzar per “la seva prioritat d’ordre caritatiu-social i concretar-la potenciant i intensificant el compromís de les “càritas” parroquials”.
- El coronavirus revela que ens cal “Preparació humana i espiritual per saber encaixar un canvi radical en la nostra vida”.
- “S’haurà de cultivar l’esperança i treballar per entendre que si una cosa tan petita com un virus ha pogut capgirar les nostres vides, limitar les nostres relacions socials, traspalsar les nostres emocions, provocar la mort de persones estimades, separar les persones i famílies, paraitzar els nostres projectes de vida, necessitem a la nostra vida una cosa que ens doni sentit i seguretat. Nosaltres hem de transmetre el missatge sempre nou, sempre viu, sempre meravellós de Jesucrist”.
- “Estar més disponibles per a les necessitats físiques de la gent del barri.
- Moltes de les famílies del barri viuen al dia i moltes són subjectes d’ajudes de l’estat”.

1. Quins valors veus que han brollat en les persones del nostre entorn arran de la pandèmia?

- Agraïment.
- Paciència.
- Tendresa.
- Acompanyament.
- Amabilitat.
- Servei.
- Humilitat.
- Disponibilitat
- Acceptació resignada davant el dolor per no poder acomiadar degudament els familiars difunts.
- Empatia, respecte, amistat: vincle afectiu que permet seguir cap endavant.
- Consciència més gran de la fragilitat i vulnerabilitat personal i social: “Hem tornat a descobrir que som persones fràgils i vulnerables que ens necessitem els uns als altres”.

2. Quines necessitats veus que han emergit i estan emergint de cara al futur com a resultat dels efectes del coronavirus?

En l'ordre espiritual

- Posar-nos a treballar tots en el mateix equip i deixar de banda les crítiques als polítics i a l'administració...
- Més proximitat i delicadesa no solament amb la gent que viu la fe en la comunitat sinó amb els qui truquen a la nostra porta.
- Escoltar, consolar, ajudar a elaborar el dol i donar suport als que ho estan vivint en primera línia: professionals de la salut, familiars de víctimes...
- Comprendre cordialment la situació de l'altre.
- Acompanyament en el dolor, en la soledat.
- Ferides derivades del confinament, del dol no realitzat...
- Suport a les persones en situació de dol, incertesa i solitud.
- Ressituar el tema del sentit davant tantes experiències de mort i de sofriment.

En l'ordre socioeconòmic

- Treball i recursos econòmics per a moltes famílies.

- Habitatge.
- Atenció a la pobresa i bosses de misèria.
- Classe política que treballi en conjunt

3. Davant del que has dit en les dues preguntes anteriors, quines respostes i accions pastorals creus que ha de donar o prioritzar el nostre Bisbat?

1. Una pastoral o una espiritualitat més personal davant la incertesa, el temor i la precarietat.
2. Conèixer les noves situacions personals i familiars de pobresa de la comunitat cristiana i del barri. Estudi acurat de la nova realitat i formació adequada, integrant la nova situació.
3. Formació diocesana amb la finalitat de preparar a les persones i als equips per fer molt més discerniment pastoral.
4. Acompanyament personal com a dinàmica pastoral bàsica.
5. Refermar la implicació de laics en les parròquies i la diòcesi duent a terme el que s'ha plantejat en el congrés de laics.
6. Crear un fons d'assistència per ajudar els casos de precarietat: alimentació, suport farmacèutic, ajuts als menjadors socials, atenció a les residències... També de les famílies monoparentals en les que la mare ha de sortir a treballar i té fills petits.

El manteniment de l'Arxiu Diocesà com a eina útil

6 de març de 2020

Benvolguts,

Com ja sabeu, l'Arxiu Diocesà és una eina útil pel funcionament del Bisbat i el coneixement del que ha estat o dels documents que podem necessitar en un moment determinat. La seva finalitat és la de conservar aquells documents que formen part de la nostra vida quotidiana i aquells que pertanyen al nostre passat, tot conscients que van ser part de la nostra vida fa uns anys i que ara, ja sigui per conèixer el que ens va passar o per consultar-los en un moment determinat, ens són d'utilitat. És per això que, per mantenir la seva eficàcia actual i futura, **cal que cada any totes les entitats del Bisbat aportin i dipositin a l'Arxiu**, aquells documents que es generen habitualment i que ja no siguin d'ús a l'entitat (parròquia, delegació, departament, secretariat, moviment...) que els ha generat (fins i tot fent un resum de les activitats que heu realitzat). Tingueu present que, davant de qualsevol dubte, tant sobre els documents que s'han de conservar com respecte a conèixer i recuperar dades anteriors, podeu, i és convenient fer-ho, consultar-ho amb l'arxiver, ell us pot orientar.

Aquesta norma que és de sentit comú si hom vol preservar per les generacions futures el coneixement del que ha fet i tenir-ne a l'abast, i ben conservat i localitzat, documents que en un moment determinat es puguin necessitar, està degudament manada i promulgada pels nostres bisbes, i recollida i publicada oficialment al Butlletí Oficial del Bisbat. A l'any 1980 la Conferència Episcopal Espanyola va dictar unes "Normes sobre Patrimoni artístic i històric de l'Església", van ser recollides pel Bisbe Ciuraneta que ens les recordava (Butlletí Oficial del Bisbat del primer quadrimestre del 2005, pàg.: 24). Venien a dir que *els arxius parroquials amb més antiguitat de cent anys es transfereixin a l'Arxiu General Diocesà.* Aquest acord *urgeix més en el cas de fons documentals que estiguin en perill d'abandó, deteriorament o robatori; també que es dipositessin còpies dels plànols de construccions noves propietat de l'Església; que les parròquies, delegacions i institucions diocesanes, a final d'any, han d'elaborar cada curs una memòria de les activitats. "Dita memòria ha d'abastar tot el que pugui servir per a donar una idea de la seva vitalitat, i que és convenient que a l'Arxiu Diocesà hi hagi còpia d'aquesta memòria.*

Posteriorment, al 14 de febrer del 2008, el Sr. Bisbe Fco. Javier Salinas, va promulgar un decret (pàg.: 20 del BOB del 2008) que segueix en vigor, en el que establia l'obligació de lliurar a l'Arxiu Diocesà de Lleida, en

dipòsit i per a la seva custòdia, la documentació a la que es feia referència els esmentats anteriorment. Posteriorment, amb data de 23 d'abril de 2008, Mons. Salinas va aprovar la normativa de funcionament de l'Arxiu Diocesà (pàg.: 301 del BOB del 2008).

En el seu moment es va complir d'una manera prou generalitzada, però ara cal recordar aquesta obligació i continuant aportant la documentació, és per això que us recordem la importància de fer-ho. Sense més, rebeu una salutació ben cordial.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General i Cancellier
Diòcesi de Lleida

Congrés de Laics 2020

El passat dia 14, 15 i 16 de febrer 2020 va tenir lloc a Madrid el Congrés de Laics. La diòcesi de Lleida va participar amb onze persones acompanyades pel Bisbe Salvador. Aquest congrés tenia com a finalitat reflexionar sobre el paper del laic en l'Església. Hi van participar uns 2.000 laics representant a totes les sensibilitats de dintre l'Església.

Hem vist molt clar que el congrés no s'hi acabava en aquests dies, sinó que és un camí que comencem ara i que tenim molt treball per fer els anys vinents; ens vam adonar en una reunió posterior que seria molt vàlid d'incloure les conclusions del congrés en la nostra programació del Pla Diocesà.

Els laics i laiques de l'església han de participar molt més en la vida comunitària. Gràcies al baptisme els laics tenen una vocació específica que és donar a conèixer aquest regal que tenim, que és Jesucrist. Creiem que la societat ha de gaudir del missatge de Jesús de Natzaret i posar en marxa el seu Regne de Pau, Justícia i Amor. Aquesta és la tasca dels laics.

El Congrés de Laics va marcar quatre itineraris: l'anunci, l'acompanyament, els processos formatius i la presència en la vida pública.

Resumint, es va afirmar que l'Església és el poble de Déu missioner i sant. I que està compost per persones de carn i ossos amb les seves limitacions. L'Església té una vocació missionera amb diversitats de carismes, vocacions i ministeris, i s'ha de posar en marxa per transformar la societat.

Vivim en una societat secular i pluralista, on tot es dilueix i queda sense consistència; en aquest context tenim la missió d'il·luminar-la (anunci), beneir-la (acompanyar), vivificar-la, i aixecar-la (seguir processos formatius), sanar i alliberar (preència pública). Fent propostes a la societat. I ho hem de fer junts, Bisbes, preveres, religiosos i laics. Només podrem transformar i donar a conèixer la Bona Nova si som capaços d'escoltar-nos, discernir i viure la corresponsabilitat i la participació en tots els àmbits de l'Església.

Som sembradors de llavors i recollidors d'espigues de sinodalitat, que vol dir que estem en una església de sortida i que no tots i totes som iguals sinó que som com la imatge d'un poliedre que reflecteix la confluència de totes les parts i que conserva la seva originalitat.

Això comporta una conversió pastoral, missionera, comunitària i personal per arribar a poder col·laborar entre tots i totes. Per ser sal i llum, per anunciar l'evangeli, estar amb alegria amb el poble, trobar sempre espais de diàleg i trobada amb l'altre, sortir a les perifèries i estar a prop dels pobres i dels que pateixen.

El protagonisme del laic comença amb el baptisme, li permet desenvolupar la seva vocació i plenitud a través de la missió. Però una missió compartida amb altres vocacions, ministeris i carismes que ajudaran a veure'ns com una església en harmonia i amb propostes concretes de vida davant dels nous reptes.

En el moment del congrés no teníem a la vista aquesta pandèmia del Covid-19, una pandèmia que trastoca tot el que estàvem vivim fins ara, és un moment de canvi profund en la societat, els laics en aquests moments han de ser líders en aquest canvi, hem d'aprofundir en l'acompanyament i acompanyar les persones grans i que ho han donat tot per nosaltres, així com a la resta de persones que en són afectades, hem d'acompanyar l'angoixa i la incertesa de la nova societat que està sorgint, hem d'acompanyar en l'esperança i en la vida.

Per tant ens hem de fer ressò dels signes dels temps com ens deia el Concili Vaticà II i llegir-los per col·laborar des de la vida pública, en col·laboració amb totes aquelles entitats que volen treballar per la vida.

Això ha de comportar un canvi en les nostres vides, viure amb menys, ser més austers, ser més humils per a què puguem viure tots i totes, hem de posar en marxa l'encíclica *Laudato Si*, que el Papa Francesc ens ha escrit, perquè salvant la terra ens salvem nosaltres i comencen a crear espais de justícia i pau.

Pels que hi vam participar, el congrés, a més de ajudar-nos a veure que hem de viure en comunió amb l'església, ens ha fet sorgir el compromís de

compartir aquest alè que vam viure, amb la nostra diòcesi i concretament amb el nou pla de Pastoral Diocesà. És l'Esperit qui ens està ajudant a tenir una nova oportunitat per donar a conèixer Jesús en la nostra terra lleidatana. Tenim un repte, i aquest passa per viure la sinodalitat i la unitat en la diversitat.

Hem de viure aquest esperit que hem rebut i no oblidar que la clau és la comunió.

Manuel Díaz,
*Delegat d'Apostolat Seglar
del Bisbat de Lleida*

Vida Diocesana

La reacció de l'Església de Lleida davant la pandèmia provocada per la COVID-19

La resposta que la nostra Església de Lleida ha estat donant, tant des del punt de vista d'atenció a les persones, com des del punt de vista espiritual i pastoral, a la situació excepcional que s'ha viscut durant el confinament provocat pel coronavirus Covid-19

A principis d'aquest any 2020, sense que aquells que no estem implicats en qüestions científiques i d'investigació sanitària ens adonéssim, es va desenvolupar una situació que ningú no s'esperava, provocant, per les seves dimensions d'afectació a nivell mundial, una pandèmia coneguda pel nom de la malaltia: la Covid-19.

Les autoritats sanitàries van haver d'adoptar un seguit de mesures per tal de contenir l'expansió del coronavirus que la estava provocant. Una d'aquestes mesures va ser el confinament de tota la població, aturant pràcticament el país en no poder sortir la gent de casa seva, tret de circumstàncies molt concretes.

Una de les activitats afectades va ser l'assistència a la missa i els aspectes celebratius de vivència de la fe. De la mateixa manera, l'acció pastoral va trobar l'entrebanc corresponent en no poder-se fer reunions ni cap tipus de trobades.

Amb tot, donada la situació que hi havia, des de diferents àmbits es va activar l'enginy i va aparèixer la utilització i adaptació de les noves tecnologies de la informació, poc utilitzades pastoralment fins ara, salvant, en certa mida, l'escull i permetent que els fidels poguessin escoltar la missa a partir de l'emissió dels enregistraments que vàries parròquies, com la d'Almacelles, efectuaren; així mateix, es van celebrar reunions per vídeo-conferència tant de grups parroquials com d'organismes diocesans, es penjaren a les web catequesis per a adults des de vàries parròquies, com la de la Mare de Déu de la Mercè, i d'altres materials, per tal que els interessats poguessin dedicar una estona diària, dins el confinament, a tractar els temes proposats, o es convidà els pares per tal que acompanyessin els infants en les catequesis que des de la delegació de catequesi se'ls feia arribar telemàticament mitjançant els materials adients.

És per això que en aquest apartat volem presentar un tast d'algunes de les iniciatives que es van dur a terme des del punt de vista pastoral.

El Fons Diocesà de Solidaritat

A principis del mes d'abril, el Sant Pare va fer una invitació als bisbes i els preveres per tal que aportessin un donatiu que ajudés a pal·liar la situació econòmica en la que es trobaven les persones que s'havien quedat sense feina com a conseqüència del confinament provocat per les mesures sanitàries adoptades per evitar la propagació del coronavirus.

El bisbe de Lleida ho va assumir i amb ell els preveres de la diòcesi, constituint un Fons Diocesà de Solidaritat destinat a aquest efecte. Al mateix també es van afegir comunitats religioses i nombrosos fidels. A la nostra diòcesi, la constitució va ser mitjançant una carta del Bisbe Salvador amb data 23-04-2020, en la que se'ns cridava a participar-hi. El Bisbat va fer una aportació inicial de 20.000 € i el Sr. Bisbe va exposar que la finalitat d'aquest fons estava molt clara: pal·liar en una petita part els patiments dels més necessitats i vulnerables de les nostres comunitats i de la societat en general; anuncià, així mateix, que la totalitat del que ingressés en el fons es destinaria a la Xarxa d'Entintats Cristianes d'Acció Caritativa i Social

de la Diòcesi de Lleida, la qual mai s'ha aturat en l'ajuda al proïsme i han vist com es triplicava en pocs mesos la demanda de les diverses atencions.

A 17 de juny, comptant amb l'aportació inicial del Bisbat, la dels preveres i els laics que hi van participar, s'havien recollit 82.271 €, la totalitat dels quals es van entregar a les entitats de la Xarxa, segons el percentatge de distribució que elles mateixes havien establert, tot partint de l'import dels projectes que ja havien iniciat per cobrir aquestes noves necessitats. L'entrega es va efectuar, aquest mateix dia, en un acte sense públic, realitzat a la Casa de l'Església, presidit pel Bisbe Salvador i amb la presència del Secretari General del Bisbat i la dels representants de les nou entitats destinatàries: Maristes-Obres Socials Lleida (5.037,58 euros) per un programa per atendre infants vulnerables; Esclat-Pare Palau (5.741,93 euros) per un programa d'intervenció educativa per a nens; Salesians-Sant Jordi (8.612,89 euros) per dos projectes; Voluntariat Vicencià (4.922,74 euros) per garantir el subministrament d'aliments de primera necessitat a persones vulnerables; La Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari) (6.568,76 euros) per les famílies que viuen a les Llars del Seminari; Arrels-Sant Ignasi (24.077,81 euros) per tres projectes: un per cobrir les necessitats bàsiques de persones vulnerables; un per equipar de mesures de protecció als voluntaris, professionals i tècnics de l'entitat i un tercer per a persones temporeres; Mans Unides (4.203,09 euros) per projectes pel desenvolupament internacional; Càritas Diocesana de Lleida (17.394,20 euros) per dos projectes, un per les Càritas Parroquials i un altre per cobrir les necessitats de les persones temporeres; i Fundació Jericó (5.712,29 euros) per adquisició d'elements de protecció personal i aliments per als residents.

Es considera que el fons estigui obert i actiu fins a finals d'any.

Atenció Social per part de les Parròquies

Benvolguts,

Quan alguna persona vingui a la vostra parròquia per demanar ajuda material (aliments, roba, pagar rebut de la llum, feina, etc.) un criteri fonamental per poder-la ajudar i orientar-la, és preguntar-li si està empadronada a Lleida.

Si la persona està empadronada a Lleida, té dret a ser atesa pels Serveis Socials de l'Ajuntament de la zona de Lleida que li correspon pel seu domicili.

Si la persona no està empadronada a Lleida, llavors no pot ser atesa pels Serveis Socials. En aquest cas, hi ha un acord pel qual segons on visqui la persona, pot anar a Càritas Diocesana o a Creu Roja.

Lleida està dividida en 4 zones geogràfiques. De dues se n'ocupa Càritas Diocesana i de les altres dues Creu Roja. Us adjuntem les zones que corresponen a cada parròquia segons l'arxiprestat.

També en el requadre adjunt trobareu les persones coordinadores de cada Càritas Parroquial i la treballadora social de Càritas Diocesana que ajuda cada Càritas parroquial o que pot ajudar les parròquies on no n'hi ha (per a més informació, parleu amb Olga Garrofé, treballadora social de Càritas Diocesana).

Us adjuntem les adreces de les dues entitats corresponents on enviar les persones que no estan empadronades a Lleida:

<p>Càritas Diocesana de Lleida Plaça Sant Josep, 2 Lleida 973 28 30 81 acollidasocial@caritaslleida.net</p>	<p>Creu Roja Carrer Henri Dunant, 1 Lleida 973 27 99 00 https://www2.cruzroja.es/ formulario-contacto-web</p>
--	---

ARXIPRESTAT PERIFÈRIA

Parròquia	Coordinadora	Tècnica Càritas	SI empadronament Serveis socials	NO empadronament	Rector
St. Antoni M ^a Claret	Teresina Gil	Gemma	Balàfia C/ Terrassa I Xamfrà C/ Penedès 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	P. Nemesi Solà
	Rosario Gonzalez	Gemma	Balàfia C/ Terrassa I Xamfrà C/ Penedès 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	Mn. Josep A. Jové
Santíssim Salvador	Basi Ródenas	Gemma			
	M ^a Dolores Perelló	Gemma	Balàfia C/ Terrassa I Xamfrà C/ Penedès 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	Mn. Joan Jové
St. Agustí	Alicia Alegre	Aida	La Bordeta C/ Alfons II, 14 973700645 sscappont@paeria.es	CREU ROJA 973279900	P. Àngel Pinto
St. Josep Obrer	Encarni Escalona	Aida	La Bordeta C/ Alfons II, 14 973700645 sscappont@paeria.es	CREU ROJA 973279900	P. Jordi Clot

ARXIPRESTAT GARDENY

Parroquia	Coordinadora	Tècnica Càritas	SI empadronament Serveis socials	NO empadronament	Rector
Santa M ^a Butsènit		Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 973279900	Mr. Robert Louan
		Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 973279900	Mr. Gerard Soler
Santa M ^a Gardeny		Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 973279900	P. Àngel Briñas
	Josep Tarrabella	Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 973279900	
Sta. Teresina	Àngels Rebull	Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 97379900	
St. Jaume	Encarna Torrelles	Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 97379900	Mn. Jordi Pardell
Mare de Déu de la Mercè		Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 973279900	P. Vicente Zamora
Mare de Déu de Montserrat		Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 973279900	Mn. Manel Mercadé
Sant Ignasi Loiola		M ^a Rosa	Centre Històric - Democràcia C/ Democràcia, 19 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	P. Roger Torres
Sant Pau		Verónica	Mariola C/ Artur Mor, 2 973700656 ssmariola@paeria.es	CREU ROJA 97379900	P. Ignacio Blasco

ARXIPRESTAT SEU VELLA

Parròquia	Coordinadora	Tècnica Càritas	SI empadronament Serveis socials	NO empadronament	Rector
Catedral		M ^a Rosa	Centre Històric - Democràcia C/ Democràcia, 19 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	
Mare de Déu del Carme i Sant Joan		M ^a Rosa	Centre Històric - Democràcia C/ Democràcia, 19 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	Mn. Joan Ramon Esquerda
Sant Llorenç i Sant Martí		Aida	Centre Històric - Democràcia C/ Democràcia, 19 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	Mn. Francesc Xavier Jauset
Sant Pere		M ^a Rosa	Centre Històric - Democràcia C/ Democràcia, 19 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	Mn. Jaume Pedrós
UPA Pilar- Magdalena	Neus Palacín	Verònica	Balàfia C/ Terrassa I Xamfrà C/ Penedès 973700651 ssdemocracia@paeria.es	Càritas Lleida 973283081	Mn. Carles Sanmartín
UP Cappont	Montserrat Bacardí	Aida	La Bordeta C/ Alfons II, 14 973700645 sscappont@paeria.es	UP Cappont	Mn. Víctor Martínez

Telèfon d'escolta del Bisbat de Lleida

Durant el temps de confinament es va copsar la necessitat d'atendre i escoltar persones que ho estaven passant molt malament a nivell psicològic i anímic, tot havent d'estar-se elles i les persones amb les que haurien pogut parlar, confinades sense poder sortir de casa seva.

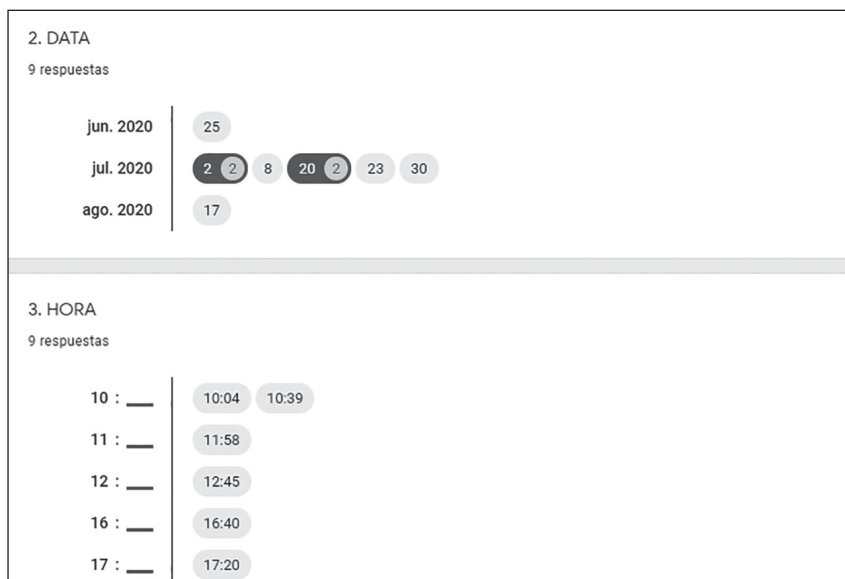
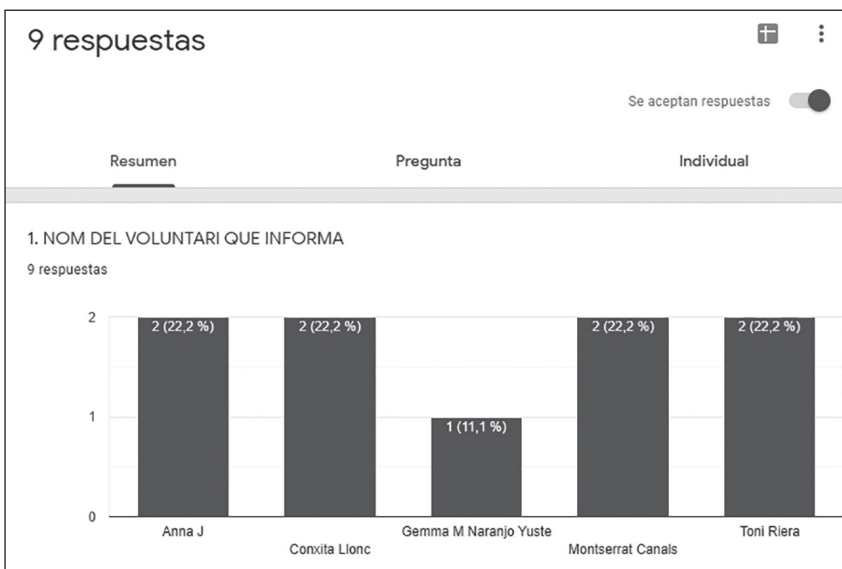
Va ser llavors quan es va pensar en crear aquest servei que pogués acollir i escoltar qui ho necessités i tingués la confiança suficient per posar-s'hi en contacte. La estructura tècnica va suposar un seguit de dificultats per tal que qui truqui pugui tenir la trucada gratuïta, i que es garantís la confidencialitat. Mentre es bastia la part tècnica, una vintena de persones, que per la seva professió coneixen el que és escoltar, es van estar preparant i formant-se de manera específica pel que suposa donar aquest servei per telèfon. Finalment, el dia de Sant Joan es va donar per inaugurat i va començar el seu servei.

Resum del registre de les trucades rebudes al telèfon d'escolta, inaugurat el 24 de Juny, festivitat de San Joan.

En aquest registre consten 9 trucades però n'hi ha més que no han estat enregistrades en aquest formulari digital, però que ens consta que van ser rebudes.

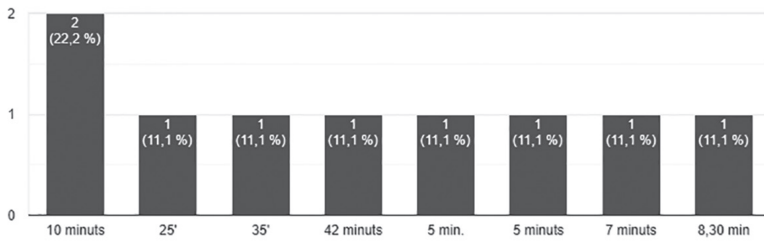
No és un volum massa intens, però comença a funcionar. En aquest resum podem veure el voluntari que ha fet l'atenció, el dia i l'hora, el temps de durada, les característiques de la persona que truca i el motiu de la trucada. Al final de tot intentem valorar el grau de satisfacció que ha tingut la persona que ha sol·licitat el servei.

Us remetem els gràfics, com podreu veure, hi ha informació que no hem incorporat perquè és confidencial, també hem retallat el nom dels voluntaris que han fet l'atenció i els comentaris, penso que per fer una notícia és informació més que suficient.

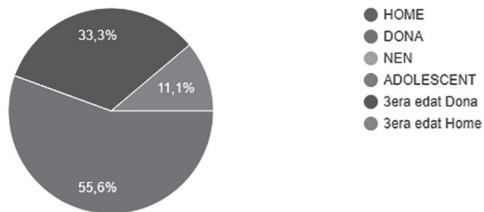
4. DURADA DE LA TRUCADA

9 respuestas

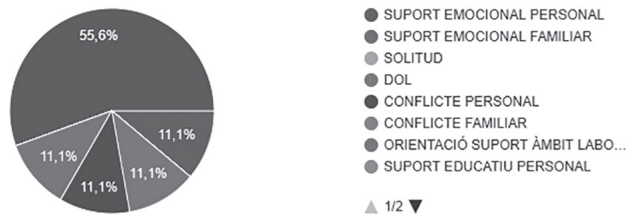
5. GÈNERE

9 respuestas

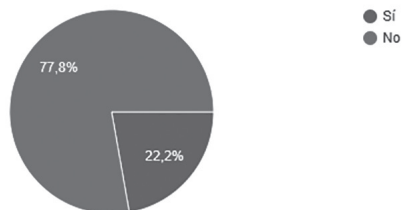
6. MOTIU DE LA TRUCADA

9 respuestas

7. DERIVACIÓ A ALGÚN SERVEI ESPECIALIZAT

9 respuestas

La catequesi en temps de confinament

Com a tothom, el confinament ens va agafar per sorpresa i molt sense saber com reaccionar. Primer pensant que serien pocs dies, però quan el temps s'anava allargant vam haver de reaccionar. No es podia deixar els infants i a les famílies sense una continuació en el camí del descobriment i creixement en la fe.

Davant d'aquesta situació els delegats de catequesi de Catalunya i les Illes Balears vam ficar fil a l'agulla per tal de realitzar una catequesi, molt guiada, per a què els pares ajudessin al seu fill en continuar el camí. Que encara que no poguessin assistir a les sessions de catequesi d'una manera presencial, al menys rebien el tema i el treballaven junts. Tota la família.

Els materials eren elaborats pels delegats de catequesi, des del SIC i llavors, la delegació cada setmana feia arribar als catequesis i també als mitjans de comunicació del bisbat, per a què, els primers fessin difusió entre els catequistes de la parròquia i els infants que assistien a les sessions. I els segons per a què fos penjat a la pàgina web del bisbat per a què tothom pugues utilitzar-lo.

Una parròquia de Lleida elaborava cada setmana una catequesi, que va autoritzar a fer difusió des de la delegació i també els mitjans de comunicació de la diòcesi.

Es van fer arribar un seguit d'enllaços, que va facilitar la comissió d'evangelització, catequesi i catecumenat de la Conferència episcopal espanyola, on els catequistes o els pares podien trobar material catequètic a internet. Tan podien ser pel·lícules curtes que parlessin d'algun sant, profeta, paràboles, miracles...

Cada dia s'envia l'enllaç de *you tube* de Juan Manuel Cotelo, on en el seu canal "Catequízis", explicava cada dia un tema diferent, entenedor i dinàmic tant per als infants com per als pares.

Delegació com delegació no va elaborar cap material, l'únic que va fer és de corretja de transmissió dels diferents materials que anava rebent i estava autoritzada a fer difusió. També es donava resposta a alguna demanda que feia algun catequista en concret.

Una manera improvisada de fer materials i de fer difusió, però que tant la delegació, com parròquies i catequistes van posar a treballar el seu enginy per tirar endavant els mesos que quedaven fins finalitzar el curs catequètic i els infants i famílies poguessin continuant aprofundint en l'experiència de Jesús.

Trini Catalán
Delegada de catequesi

Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós

Des de la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós, volem remarcar la nostra solidaritat amb les persones afectades per la Covid-19, especialment amb les més vulnerables i infectades.

En el nostre àmbit de pastoral no hem emprés ni organitzat cap acció concreta però sí hem intentat estar informats de les persones a les que hauríem hagut d'arribar en cas de necessitat.

Hem fet el seguiment dels qui han estat infectats perquè no els manqués el nostre suport i pregària, i hem procurat estar units per donar-nos ànims, companyia i serenor. Sobretot a aquelles persones que s'han trobat soles.

No hem pogut fer més perquè no es permetia ni el desplaçament ni la companyia. Sí és cert que hem estat tots els components del grup ecumènic i interreligiós sempre en contacte per tal de viure la pandèmia amb la pau més possible.

Delegació de Pastoral de la Salut

La Covid-19 ha marcat un canvi radical en l'atenció del malalt al seu domicili, a les residències i als centres hospitalaris. Donada la severitat de la malaltia i de la seva evolució dia a dia, ens ha fet sentir fràgils i vulnerables, i amb la por del contagi per les conseqüències físiques i psicològiques de la malaltia, ha fet que l'atenció als malalts de les parròquies han estat personalitzades d'una manera adequada a la normativa administrativa vigent; també en l'atenció als hospitals i a les residències s'ha adequat a la possibilitat que cada centre ha ofert segons la incidència de la malaltia en cada institució sanitària i residències, cobrint les urgències en l'atenció espiritual dels malalts que ho sol·licitaven.

La Covid-19 ha entrat en les nostres vides per quedar-se i per tant hem de conviure amb ell, encara que ens farà modificar la relació i la comunicació entre nosaltres, ens ha fet conscients de la importància del nostre comportament social en la salut individual i comunitària. Ens ha fet anular la preparació i celebració del dia del malalt i de les trobades de formació previstes per aquest curs, però ja estem preparant les trobades de formació del proper any i la celebració de l'assemblea de les entitats relacionades amb la Pastoral de la Salut.

Cal intentar que aquesta incertesa que ens genera la malaltia, pugui convertir la nostra vulnerabilitat en una oportunitat per millorar la comu-

nicació i assistència amb els nostres feligresos, que per la malaltia no es poden desplaçar a les nostres parròquies, mitjançant els dispositius que la tecnologia posa a la nostra disposició, i que siguin una oportunitat en el creixement i en la transformació personal.

Jacint Cabau

Lleida, 30 de juliol de 2020

Delegació Diocesana de Missions

Des de la delegación de misiones, hemos estado en contacto con los misioneros que tenemos fuera, no hemos podido hablar con todos, con algunos sí y hemos publicado sus cartas y la evolución de la pandemia en los diferentes países de misión.

Nos hemos unido a la campaña nacional des de OMP, que se abrió #ahora más que nunca yo estoy con los misioneros, el fondo covid-19, este dinero se ha enviado a diferentes proyectos de misiones de todo el mundo se puede seguir por la página web de OMP.

A nivel de la diócesis ha habido muy poca respuesta para nuestros misioneros, ha habido algún donativo específico para Guatemala, padre Víctor, que se le ha enviado, hemos hecho des de la delegación mucha sensibilización a través de las redes sociales, y correo electrónico.

Estamos presentes con un grupo de difusión donde cada día enviamos una reflexión de una misionera dominica, también alguna foto que nos ayude a la reflexión, y compartimos lo que publicamos en el blog de nuestros misioneros.

Continuamos repartiendo la revista misioneros a los que están suscritos, y hasta junio la revista Gesto y Supergesto, la compartimos en las redes y se la podrán descargar gratuitamente.

Un saludo cordial

Eva Jorge

Delegació Missions Diòcesi de Lleida

Delegació Diocesana de Família i Vida

Estem vivim temps complexes, de grans canvis i amb un ritme accelerat. Això ens genera inseguretat, dificultats, a vegades impotència, desassossec... Si a més a més, li sumem el sotrac social, econòmic i sanitari que la pandèmia de la Covid està produint a nivell mundial, ens trobem amb unes circumstàncies que deixen a la persona i a les famílies en una situació de precarietat, vulnerabilitat i incertesa extremes. Davant d'aquesta realitat moltes persones, entitats i institucions estan desenvolupant iniciatives, mecanismes per tal d'ajudar i alleugerir el dolor i patiment al nostre voltant.

La Delegació de Família i Vida de la nostra Diòcesi de Lleida ha volgut fer-se present en aquest temps de pandèmia que estem patint tots plegats. No volem sentir-nos espectadors i juntament amb altres Delegacions, moviments i persones compromeses hem arribat a veure la necessitat de donar suport i consol a aquelles persones més vulnerables.

Ja a finals de març, des de la Vicaria de Pastoral ens va arribar la proposta d'analitzar com podíem acompanyar en aquest període de confinament a aquelles persones que, per la seva solitud, o per les circumstàncies abans esmentades, necessitaven consol, ajuda, comunicació amb algú. Vam pensar que una iniciativa com la del "telèfon de l'esperança" podia ser gestionada des de voluntaris del nostre bisbat. Ens vam posar en marxa, vam fer una crida aprofitant les xarxes socials i, en uns quinze dies, vam aconseguir un bon grup de voluntaris per començar una nova missió. El servei que volíem oferir necessitava d'un perfil de persones per poder realitzar una escolta activa. Per acabar de consolidar aquest perfil es va mirar d'oferir una petita formació per tal d'assolir unes característiques que creiem eren importants per desenvolupar aquesta iniciativa.

Posteriorment, i gracies a la tecnologia, vam fer unes sessions conjuntes per tal de consolidar el grup i, finalment, el més complicat: obtenir un telèfon gratuït amb una graella de voluntaris que donés aquest servei.

Des de finals del mes de juny estem ja donant un servei amb les següents condicions:

El telèfon d'escolta del Bisbat és el següent: 900 107 390

És un telèfon gratuït i confidencial. Amb aquest servei volem alleugerir el patiment de les persones amb dificultats perquè no tenen mitjans emocionals per gestionar la situació derivada de la pandèmia o qualsevol altra circumstància que els faci patir.

El Telèfon d'Escolta del Bisbat de Lleida estarà operatiu de dilluns a divendres, els matins de 10 a 13 hores i a la tarda de 16 a 20 hores. Els

voluntaris que rebran les trucades valoraran la possibilitat de fer una derivació sigui a entitats sociocaritatives o a altres serveis. En casos complexos, el voluntari que atengui la trucada podrà fer una consulta a un equip motor que en un temps curt proposarà a la persona una derivació.

El servei té un caràcter obert i inclueix a tota classe de persones independentment de la seva religió o ideologia.

Altres serveis de la nostra Delegació de la Família s'han vist aturats per l'estat d'alarma i confinament que hem patit.

El grup de formació de prematrimonials (CPM) hem fet trobades *online* per acompanyar-nos, però els casaments i els diàlegs han estat aturats.

El COF, també s'ha vist limitat en no poder atendre les persones via presencial, però telefònicament ha continuat operatiu.

Les trobades amb la resta de membres d'altres Delegacions de Catalunya han estat suspeses.

Això és tot des de la Delegació de Família i Vida. Bon estiu i molts ànims i esperança per afrontar els nou reptes que tenim pel davant.

Tesa Corbella i Emili Reimat
*Delegats de Pastoral Familiar
del Bisbat de Lleida*

Tasca de les entitats de la xarxa d'acció social i caritativa del Bisbat de Lleida en temps de pandèmia

Aquestes entitats des que va començar la Pandèmia de la Covid 19 no han deixat de dur a terme llur tasca per intentar pal·liar els efectes de la pandèmia.

Cal dir que durant el temps del confinament han dut a terme 8 reunions de coordinació i de suport mutu, mitjançant videoconferències.

La tasca que han vingut desenvolupant.

Càritas Diocesana de Lleida ha continuat la majoria de programes que duem a terme al llarg de l'any, com ara els programes de Voluntariat, Formació, Acol·lida Social, Atenció al Fet Migratori i CECAS (toxicomanies), Habitatges, Acol·lida Laboral.

Les **Càritas Parroquials** en la mesura de les seves possibilitats han donat resposta a les necessitats de les persones i les famílies que atenen.

Salesians Sant Jordi ve duent a terme totes les seves activitats: CRAE, Pisos d'emancipació, Servei d'inserció sociolaboral, l'Espai Jove, que ofereix sessions d'alfabetització i assessorament jurídic, els dos Casals d'estiu.

L'associació de Caritat de Sant Vicenç de Paül, han continuat donant aliments a les famílies del Centre Històric. També han gestionat i becat a 19 nens i nenes perquè puguin fer Casals d'Estiu.

La Fundació Obra Mercedària de Lleida, ha vist limitat el seu accés als centres penitenciaris de Lleida, però han mantingut les activitats amb els interns del Pis d'Acollida que gestionen.

Per la seva banda, la **Fundació Arrels-Sant Ignasi** ha continuat duent a terme el seu acompanyament a les persones en situació de sense llar, que pateixen toxicomanies, ha reforçat el servei d'aliments (la Botigueta).

La Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom que gestiona les Llars del Seminari, ha vingut acompanyant les 18 famílies en situació de vulnerabilitat que estan acollides en aquests pisos socials.

Les **Obres Socials dels Maristes**, tot i les dificultats provocades per la Covid-19, han continuat duent a terme l'acompanyament dels infants i joves dins dels seus casals.

La Fundació Jericó, ha continuat duent a termes la seva tasca d'atenció a les persones en situació vulnerable, mantenint obert el Centre Jericó, on acullen aquestes persones i també amb altres serveis.

Mans Unides Lleida, ve recolzant els projectes de cooperació i ara d'atenció a les persones afectades per la Covid-19 en els països del tercer Món.

L'Associació Esclat-Santa Tereseta, ha continuat acompanyant les famílies vulnerables i els infants que atenen al Casal Pare Palau.

Cal recordar que **Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida**, s'han implicat en l'atenció a les persones temporeres durant l'estiu.

Pastoral penitenciaria en tiempos de pandemia

Como a todos, esta pandemia nos ha obligado a ser creativos para poder seguir siendo fieles a nuestra vocación cristiana dentro y fuera del mundo de la prisión. ¿Cómo hemos actuado?

El día 13 de Marzo se cerraron las puertas de la cárcel de Ponent para todo personal externo al centro. Así que no pudimos seguir ejerciendo nuestra misión intramuros de la cárcel. ¿Qué hemos hecho?

a. Se enviaron cartas a todos los internos que de forma habitual participan en las misas y las actividades de capellanía, haciéndoles llegar material de diversa índole: calendarios de las celebraciones de Semana Santa en televisión y radio, libretto de oraciones, material para la oración y la vivencia de la Semana Santa.

b. Acompañamiento espiritual a través de correspondencia epistolar. Se animó a los voluntarios para que mantuvieran correspondencia epistolar con los internos con los que normalmente comparten vida en sus actividades de voluntariado. Un numeroso grupo de voluntarios han utilizado este recurso para seguir haciéndose presentes en la cárcel de alguna forma.

c. Contacto con las familias. Más que nunca hemos estado en comunicación con las familias de los internos que han requerido nuestro acompañamiento. Las familias no han podido visitar a sus familiares. Así que hemos servido de mediadores para poder hacer llegar ropa a los internos.

d. Peculio a los indigentes. No hemos parado de seguir apoyando económicamente a aquellos internos que menos recursos tienen en la cárcel. La ayuda de peculio no es mucha pero ayudar un poquito a aquellos internos que no reciben ayuda económica de nadie o no tienen ningún tipo de ingresos.

e. Becas a las familias en el exterior. En la mayoría de los casos es el padre de una familia el que entra en prisión. A lo largo de la pandemia hemos querido estar pendientes de estas familias que peor lo pasan en la sociedad. Para ello se hizo una campaña de recogida de dinero para becar a estas familias. La respuesta fue positiva y pudimos ayudar con compras de alimentación y algunos recibos de casa a más de 10 familias.

f. Piso de acogida. Una de las consecuencias de la pandemia es que se han paralizado todas las salidas de permiso y tercer grado de los internos. Aún así el piso de acogida “Pare Jofré” que la Pastoral Penitenciaria de la diócesis apoya con sus recursos y cuya titularidad es de la Fundación Obra Mercedaria (PP. Mercedarios) ha seguido abierto dando cabida a las distintas necesidades que se nos han hecho llegar desde la Dirección General

de Instituciones Penitenciarias de Catalunya. Así que ininterrumpidamente hemos tenido abierto el recurso asistencial todos los días y han sido varios los internos que han sido acogidos y atendidos en sus necesidades.

P. Nacho Blasco

Temps d'incertesa en el curs escolar

En el moment que escrivim aquestes línies, continuem vivint immersos en uns temps d'incertesa a molts nivells, entre ells, també en l'àmbit professional. De cara a afrontar el proper curs escolar són múltiples les qüestions que se'ns plantegen i els interrogants sense resposta definitiva, tot això a rel de la pandèmia que estem patint.

Els reptes són múltiples i alhora canviants, tot i que podem sintetitzar-ho en un assumpte concret: Com fer-nos presents i acompanyar els mestres i professorat de religió així com l'alumnat i les famílies en la situació sobrevinguda a causa de la Covid-19?

És una època especialment dura i la nostra presència i disponibilitat ha de ser constant en tot allò que sigui requerit. Amb aquesta clara voluntat d'acompanyament, de servei, el 16 de març d'aquest any vam fer difusió d'una web que pretén ser una eina més, un punt de trobada entre els mestres i professorat de religió i igualment funcionar coma base de dades i "centre de recursos" per tal de facilitar la tasca del docent de religió i el seguiment de la matèria per part de l'alumnat. El nom de la iniciativa és "Religió per a tothom".

El Departament d'Educació va fer públiques unes "Instruccions per al curs 2020-2021 dels centres educatius de Catalunya" i el "Pla d'actuació per al curs 2020-2021 per a centres educatius en el marc de la pandèmia", que els centres docents hauran d'acomplir. Ambdós documents són complementaris i ajudaran en la mesura del possible als centres a organitzar-se pel proper curs 2020-2021.

Són molts els docents de religió confessional catòlica que s'han adreçat a la nostra Delegació Diocesana d'Ensenyament plantejant situacions reals o intuïdes respecte a la classe de religió. Un denominador comú amb moltes variants: Què faré o hauré de fer el curs vinent? La resposta no pot ser única ni concreta. Cada situació encarnada en persones i centres té uns trets que la fan única i distinta.

A tall de criteris generals o d'orientacions aquesta Delegació d'Ensenyament, vista la situació extraordinària que estem vivint, s'adreça als docents dels centres i els recomana, entre d'altres aspectes, els següents:

Que col·laborin amb les Direccions i Equips Directius dels diferents centres, facilitant-los que la matèria curricular de Religió Confessional Catòlica sigui tractada com una especialitat més i que, igual que les altres especialitats, tingui un tractament diferent de l'habitual.

Que es posin a disposició de les Direccions i Equips directius dels centres per tal que tots els alumnes que han optat per rebre els ensenyaments de la Religió pugin ser degudament atesos.

Que vetllin perquè la classe de Religió, malgrat ser impartida d'una manera no habitual, tingui la dignitat que es mereix com a assignatura dins el currículum de l'alumnat que l'ha escollida.

Que en una situació d'extraordinària complexitat sàpiguen veure-hi nous reptes i oportunitats professionals en la seva tasca docent, sempre pensant en el bé dels infants i joves que eduquen.

Esment especial mereixen els centres concertats, que estan patint molt agudament la situació i malgrat tot, han donat una resposta exemplar, bo i reaccionant de manera més intensiva que els públics pel que fa a les tasques escolars i la interacció amb els alumnes. Això en un moment en què des del departament es proposava fer activitats no avaluables. Aquestes conclusions queden abastament recollides en un estudi de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) per tal d'avaluar com van reaccionar les escoles al tancament dels centres i fer un dibuix de com es va seguir el curs des de casa, segons els recursos familiars, copsant també l'anomenada bretxa digital. En aquest sentit, les escoles concertades han respost mantenint ben viva l'activitat de demanar tasques als infants, donar retroacció, fer classes *on line*, etc. En l'estudi queda palès que la majoria de les famílies enquestades valoren positivament la reacció de l'escola globalment, havent-hi més satisfacció entre les famílies que porten els fills a la concertada o privada.

Tot això, al bell mig del tràmit parlamentari de la nova llei d'educació que ha generat amplíssimes discrepàncies. En aquest aspecte, ens remetem directament a la nota de 17 de juny de la Conferència Episcopal Espanyola així com l'escrit del nostre Bisbe Salvador publicat el dia 19 de juliol de 2020 al full dominical.

Reiterem que estem immersos en una situació excepcional, però la incertesa del moment no hauria de voler dir que s'hagin de normalitzar certs aspectes nascuts de l'extraordinària complexitat organitzativa exigida. És per tot això que ens cal romandre especialment atents i procurar que en

els nivells on impartim docència es garanteixi l'ensenyament de la Religió per l'alumnat que hi ha optat.

Tots plegats hem de ser ben conscients de les dificultats de tota mena (organitzativa, de seguretat, de recursos...) que tenen els centres docents davant les incerteses pròpies del moment. Ens encoratgem tots plegats a seguir treballant en bé de tots els alumnes, disposant l'ànim per a facilitar la feina a qui en té la responsabilitat i fent la nostra ben feta, amb la màxima dignitat, per esdevenir autèntics **testimonis de fe** en el si de la comunitat educativa.

N. M. Farré i Barril

Necrològiques

Mn. Modesto Soler Quintillá*

Nasqué el dia 8 de desembre de 1933, a la localitat del Pont de Montanyana, província d'Osca, que en aquell moment pertanyia a la diòcesi d'Urgell. És per aquesta raó que va iniciar, essent nen, els estudis sacerdotals al Seminari Diocesà de la Seu d'Urgell. Més endavant, en remodelar-se el límits diocesans, va passar al Seminari Diocesà de Lleida per realitzar els darrers.

Va ser ordenat sacerdot pel bisbe de la diòcesi Mons. D. Aurelio del Pino i Gómez, el 15 de desembre de 1957. La seva primera destinació va ser com a vicari de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida. Dos anys més tard el traslladen com a rector de les parròquies d'Estopanyà i Canelles.

Amb el temps va ser destinat a la zona d'Areny de Noguera i els seus pobles limítrofs. Més tard la Granadella i Bovera (paisatges que, segons comentava, li recordaven els de Palestina). Després fou rector d'Almacelles i Sucs, essent aquesta la seva vida pastoral i ministerial fins l'any 2000. Aquest any Mons. Ciuraneta, considerant la seva edat i salut, el destinà com a adscrit a la parròquia de Santa Maria de Gardeny de Lleida, romanent fins el 2017.

Donada la seva salut, a partir d'aquesta data va romandre a la Casa Sacerdotal sense gairebé sortir al carrer. Les seves paraules, recollides al recordatori de la seva mort, van ser: *Fiat voluntas tua*, prova última de la seva adhesió a la Paraula i figura del Redemptor.

* Resum redactat a partir de les paraules pronunciades per Mn. Gerard Soler Quintillá, germà de Mn. Modesto, en la missa exequial que es va celebrar a la Catedral de Lleida el dia 7 de gener de 2020

P. Joan Ribalta Balet, sj

El 15 de gener de 2020 va morir, a Sant Cugat del Vallès, el P. Joan Ribalta Balet, jesuïta, a l'edat de 101 anys. El P. Ribalta va dedicar tota la seva vida a la pedagogia i a l'ensenyament, sobretot a l'escola Jesuïtes Lleida - Col·legi Claver de Raimat (Lleida), del qual n'és història viva.

Nascut a Manresa el 1918, va entrar a la Companyia de Jesús amb 15 anys, el 1933, i es va ordenar sacerdot el 1948.

Els tres grans eixos que han marcat la seva trajectòria vital han estat l'educació d'infants i joves, l'amor per la natura i l'amor per sant Ignasi.

Fou director pedagògic de l'escola Jesuïtes Lleida – Col·legi Claver de Raimat des dels seus inicis i gràcies al seu esforç, dedicació i bon criteri, va formar un equip de professors entusiasta, fent del Claver un referent educatiu dels anys 70 a Lleida. Ho va fer des de la tradició de la pedagogia ignasiana, oberta als nous valors i realitats socials.

Es pot dir que fou un pioner en la innovació. Va donar pas a la co-educació, avançant-se clarament a les institucions de l'entorn. També va posar en marxa el Departament d'Orientació en la doble tasca d'atendre alumnes i famílies.

Home senzill, discret i humil, el P. Ribalta va fer sempre, al seu despatx, un treball d'acolliment i d'escolta empàtica, en el que molts, –mestres, exalumnes, alumnes...– hi van trobar consell, consol o acompanyament.

El seu amor a l'espiritualitat ignasiana i a la llengua el va portar a traduir al català diferents textos d'espiritualitat ignasiana i de la història de la Companyia de Jesús. És autor, entre altres, del llibre “Companys i amics en el Senyor. Jesuïtes, Sants i Beats” (2001), les traduccions de la “Litúrgia de les Hores pròpia de la Companyia de Jesús” (1998) i de les “Cartes espirituals de sant Ignasi de Loiola” (2017), o el quadern “Cartes per acompanyar” (2018), un índex temàtic de les cartes espirituals de sant Ignasi. Els darrers anys de la seva vida encara treballà en la traducció del text de les “Constitucions de la Companyia de Jesús”.

Afirmava que el secret de la seva longevitat era “viure la vida amb tranquil·litat, aprenent de cada cosa i de cada persona. Motivat per la seva estimació per la natura, va tenir cura de l'entorn natural de l'escola, promovent la millora i la conservació dels espais.

Va rebre diversos reconeixements per la seva dedicació a l'educació d'infants i joves. A l'abril de l'any 2014 en el marc del Consell Escolar Municipal, convocat per la Regidoria d'Educació i Infància de la Paeria - Ajuntament de Lleida, es va reconèixer, valorar, homenatjar i agrair l'esforç, la dedicació, la generositat i el seu servei a la comunitat.

L'any 2017, coincidint amb el seu 99è aniversari, rebia l'homenatge organitzat per la fundació Amics del Claver, que aplega actuals i antics alumnes, famílies, educadors i persones vinculades a l'escola.

El funeral va tenir lloc l'endemà, dijous 16 de gener, a les 18:00 h, a la Catedral de Lleida. El va presidir el bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls.

Mn. Máximo Buil Salinas

Mn. Máximo Buil Salinas, fill de Dorotea i de Marcos, va néixer a Beziers (França), el 25 de novembre de 1932. Va ser batejat el dia 25 de desembre del mateix any i confirmat el 22 de maig de 1942 a Béziers la seva ciutat natal. Va estudiar al Seminari de Lleida entre el 1943 i 1955. L'1 de gener de 1956 va ser ordenat prevere.

Després de la seva ordenació va exercir el seu ministeri sacerdotal a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu del Pont de Suert com a coadjutor (1956). Entre 1956-59 com a ecònom de la parròquia de Santa Cecília de Senet i encarregat de les parròquies d'Aneto i Forcat. Ecònom de les parròquies de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Ivars de Noguera (1959-63), l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs (1963-71), i de Tamarit de Llitera (1971-72).

Entre 1964-1971 va exercir com a encarregat de la parròquia de Sant Miquel de Granyena de les Garrigues. A l'any 1972 va ser nomenat responsable de la parròquia de Sant Pere Apòstol d'Alfarràs i encarregat de les de Sant Nicolau d'Andaní i l'Assumpció de la Mare de Déu d'Ivars de Noguera, encàrrecs que va portar a terme fins al 2008, any en que va passar a ser adscrit a aquestes mateixes parròquies.

Mn. Máximo Buil Salinas va morir el dia 23 de març de 2020, als 87 anys d'edat i 64 de sacerdoci, a l'Hospital de Barbastre (Osca), donat que les darreres setmanes de la seva vida s'havia traslladat a viure amb els seus familiars a Salinas de Hoz, on va rebre sepultura, descansant en la Pau del Senyor i gaudint ja de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

P. Ramon Fabregat Mata

El passat 10 d'abril va morir a Raimat el P. Ramon Fabregat Mata. Nasqué a Barcelona el 1934, a Hostafrancs, fill d'un obrer arribat de terres valencianes per a la construcció de l'Exposició de 1929. Va entrar a la Companyia de Jesús en el noviciat de Roquetes, l'any 1954 i va passar gran part de la seva vida a l'Àfrica, fonamentalment al Txad on va viure gairebé 30 anys, després d'haver estat un temps a Mallorca i Barcelona.

Al Txad es va dedicar a la parròquia, l'escola i els exercicis espirituals. Va ser delegat Provincial per als jesuïtes del sud del Txad, president de la

Conferència de Superiors Religiosos del Txad, delegat diocesà per a les vocacions... Cal destacar el seu esforç per inculturar el viure i els costums africans.

Entre 2003 i 2004 va estar un any a Manresa i tornà a l'Àfrica, concretament al Camerún on va passar tres anys. Al 2007 tornà i els darrers dotze anys va viure a Lleida on ha desenvolupat diferents activitats de recolzament a persones migrants. Durant aquest temps ha col·laborat amb la pastoral penitenciària, dedicant-se a acompanyar i visitar presos.

Era un home de fe profundament enamorat de Jesús, el company inseparable de totes les hores i de tots els camins. Jesús era el seu veritable referent, el Tresor amagat que havia descobert de petit i pel que va decidir entregar la seva vida. Senzill i humil, amb una fina ironia i bon sentit de l'humor, era home de pau, incapaç de fer mal o de parlar malament de ningú. Durant els seus anys de caminar pel món, es va dedicar a anunciar per tot arreu Jesús i el seu Evangeli, moltes vegades sense paraules.

Donat que va morir durant el temps del confinament imposat dins les mesures sanitàries per limitar la transmissió del coronavirus provocant de la Covid-19, el seu cos va ser traslladat a Sant Cugat on va rebre sepultura sense la presència d'aquells que l'estimaven.

Recull de notícies de la Diocesi

El pessebre monumental de Sant Pau, guardonat amb el primer premi del Concurs de Pessebres

El Jurat del LXXXV Concurs de Pessebres, convocat per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, ha acordat atorgar el Primer Premi General del Concurs, al Pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau de la Mariola, obra del Mestre Pessebrista Virgilio del Olmo.

El Jurat ha valorat el pessebre en tot el seu conjunt, destacant aspectes fonamentals com la seva monumentalitat, més de 30m² de dimensions; el temps emprat en la seva construcció, més de dos mesos; el notable grup de figures que el componen, més de 300 i un bon gruix d'elles mòbils; així com també la perspectiva, el gust artístic i la il·luminació de tot el conjunt.

El Jurat ha fet alhora públic el Veredict pel que fa al grup d'Esglésies, on s'han presentat un total de 11 pessebres, atorgant el Primer Premi al diorama a mena de pessebre tradicional del santuari de Sant Antoni de Pàdua dels franciscans de Lleida, del qual en són autors els mestres pessebristes Antonio Gil, Josep Figueras i la seva esposa Montserrat Lluna. El segon Premi ha estat atorgat al pessebre de la parròquia de la Sagrada família, obra artística del mestre pessebrista Albert Bertran. El Tercer Premi se l'ha endut el pessebre de la parròquia de Sant Llorenç, realitzat per Josep Molins.

Tanmateix el Jurat ha atorgat Accèssits als pessebres presentats pel santuari-parròquia de Santa Teresina, dels carmelites; la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels mercedaris, del barri de la Mariola i la parròquia de Santa Teresa Jornet, del barri de Capponet.

També ha concedit Mencions Honorífiques als pessebres de la Confraria del Crist de l'Agonia, instal·lat en la seva seu canònica de l'antiga església de Sant Andreu al carrer Cavallers; al pessebre de la capella del Monestir de les Carmelites Descalces de la Caparrella i al pessebre de la capella del Santíssim de la Catedral de Lleida.

Els premis seran lliurats en el decurs de l'acte de Cloenda del Cicle de Nadal el diumenge 12 de gener de 2010, a les 11:30 del matí a l'Auditori Enric Granados de Lleida.

Almacelles ja repara la coberta de la parròquia i té 1.200 teules apadrinades

La campanya d'apadrinament de teules que la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles va posar en marxa fa uns mesos ja està donant els seus fruits i ja han començat les obres per reparar la coberta del temple. A finals del mes de desembre ja hi havia 1.196 teules apadrinades, que suposa una injecció de 24.000 euros.

Els treballs de millora van començar el passat mes de setembre i es va reforçar l'estructura. A principis del mes de gener es va començar a desmuntar la coberta i es va comprovar que hi havia teules que estaven en bones condicions i que es podrien netejar. Les deteriorades se substituiran per d'altres de noves que es col·locaran de manera que no generin un impacte visual. També està previst que es posin vigues noves de fusta per respectar el disseny original de l'edifici. A més a més també s'està portant a terme un tractament per prevenir el carcinoma en les bigues. La reforma integral del temple està pressupostat en 242.000 euros. Des de la parròquia donen les gràcies a totes les persones que estan col·laborant econòmicament perquè s'hagin pogut començar les obres.

Càritas Lleida aposta per construir una societat justa on tothom hi participi

Càritas Diocesana de Lleida va celebrar el dissabte, 18 de gener, la seva assemblea diocesana al col·legi Episcopal sota el lema 'Implicats en un somni comú'. L'entitat ha apostat per construir una societat justa, on tothom participi i trobi el suport de tots els membres que la componen.

Més de 130 persones han participat en la trobada que ha començat amb una pregària i amb la intervenció del director de l'entitat Rafael Allepuz. El director ha destacat que "vivim en una societat més polaritzada i amb l'exclusió més cronificada". En aquest sentit ha destacat que, segons el darrer informe Foessa, ha augmentat la distància entre pobres i classe mitjana. Allepuz va destacar que els reptes de futur de l'entitat són créixer "en els serveis que oferim, tant qualitativament com quantitativament".

En la mateixa línia, va apostar per "augmentar els voluntaris, especialment entre la gent jove". A la vegada, va apostar per "millorar l'acompanyament de les Càritas parroquials i la comunicació". Juan José López, de Càritas Española, ha explicat el "valor del comú" en una ponència molt participativa. A continuació, una treballadora de Càritas Diocesana de Lleida,

una voluntària i un participant han participat en una taula d'experiències. Després d'una celebració de la paraula, ha tingut lloc el dinar. A la tarda, després d'una actuació musical s'ha fet un reconeixement als voluntaris que han començat a col·laborar amb Càritas al darrer any.

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha tancat l'assemblea fent un agraïment a les persones que han fet possible l'assemblea i a totes les persones que col·laborem amb Càritas Diocesana de Lleida.

“No podem ajudar a créixer, si no creixem nosaltres”

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa del Bisbat de Lleida va organitzar el dilluns 27 de gener una jornada formativa sobre el tema 'Com ens cuidem i quin és el camí per cuidar-nos i cuidar a les persones que atenem?'. Hi van assistir unes 50 persones de les entitats que formen part de la Xarxa.

La psicòloga Marta Trepapat va impartir una xerrada en la qual va destacar que “no podem ajudar a créixer si no creixem nosaltres”. Va explicar que “malament si t'emportes els problemes a casa, i malament si et distancies tant que no li restes importància a l'altra persona”. Trepapat va reiterar que “no podem posar venes espirituals per a ferides psicològiques”.

En la mateixa línia va dir que “el problema d'avui no és l'ateisme, sinó el politeisme. Ara tenim molts déus”. La psicòloga va destacar que “obrir-se i donar-se, és la verdadera experiència espiritual”. En referència als usuaris de les entitats de la Xarxa va explicar que “als nostres usuaris també els hi hem de saber dir hola i adéu”. “Quan retenim tot allò que hem rebut ens empobrim”. Trepapat va destacar que al llarg de la vida ens “hem d'anar obrint, des del món petit i egocèntric de l'infant, fins a l'adult que es va obrint”.

Va afegir que “ens pensem que som objectius, però estem entelant constantment la realitat”. “Mai tindrem les ulleres netes però a mesura que coneixem la realitat ens farà més lliures”, va dir.

Després de la conferència, els assistents van treballar per grups el contingut d'aquesta. El Bisbe Salvador, es va fer present a la trobada agraïnt als participants la seva tasca a les entitats que formen part de la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa.

Mossèn Xavi Navarro defensa la seva tesi sobre els reptes per a la teologia actual

Mossèn Xavi Navarro va defensar el passat 22 de gener la seva tesi doctoral a la Facultat de Teologia de Catalunya i a partir d'ara l'IREL ja compta amb un nou Doctor. Va ser avaluat per un tribunal davant de desenes de persones, entre elles el bisbe de Lleida i el seu director de tesi, Mn. Josep Castanyé, de la diòcesi de Vic.

“La categoria de *quenosi* en l'obra de Jürgen Moltmann, repte per a la teologia actual” és el títol de la seva investigació en la qual ha conclòs que aquest teòleg protestant alemany de 93 anys ha repensat el concepte de buidament (traducció de la paraula grega κένωσις) i ha formulat unes provocacions que han esdevingut reptes per a la teologia i la fe actuals.

Xavi Navarro afirma que “Jürgen Moltmann és un dels teòlegs protestants més rellevants del segle XX que ha treballat en l'àmbit ecumènic i ha escrit molts llibres sobre aquesta qüestió”. La seva investigació conté els textos originals en alemany que han estat traduïts al castellà. Mossèn Navarro explica que “he buscat les fonts a la biblioteca Borja de Sant Cugat del Vallès i també a la biblioteca de la Facultat de Teologia”. La seva tesi se centra doncs en el “fer-se no res de Jesús” que trobem entre d'altres passatges, al capítol 2 dels Filipencs. Mn. Xavi explica que “els primers Pares de l'Església ja van parlar d'aquest concepte en l'encarnació i en la teologia actual aquesta quenosi s'ha vist en la Creu i en les següents preguntes: què passa a la creu dels cristians? Què es revela a la creu?”.

El bisbe Piris va demanar a Mn. Navarro que investigués per poder obtenir el doctorat ja que convenia augmentar el nombre de doctors del claustre de l'IREL. El bisbe Salvador li va demanar que continués amb la tesi. Mn. Navarro ha combinat el temps d'estudi amb la seva responsabilitat pastoral a les parròquies de la vall d'Àger i Os de Balaguer.

Els tapissos de la Seu Vella i les fonts bíbliques

El Museu de Lleida va acollir el passat 28 de gener la conferència ‘Les fonts bíbliques i els tapissos de la Seu Vella’ a càrrec de la teòloga Mar Pérez i la conservadora del museu Carme Berlabé, dins dels actes de la Setmana Bíblica.

Unes 80 persones van assistir a la xerrada que va començar amb una intervenció de Carme Berlabé, historiadora, que va explicar la importància dels tapissos i la manera d'elaboració al llarg de la història. Després va relatar

la història dels tapissos que estaven exposats a la Seu Vella de Lleida i que en l'actualitat es conserven al Museu de Lleida. En concret, la conferència es va centrar en dos tapissos de grans dimensions. Un mostra l'escena bíblica en què Rebeca ofereix aigua a Eliezer. Es tracta d'una obra de Philippe van der Cammen (1560-1570) del Taller d'Enghein (Bèlgica). De l'altre tapís de tema bíblic van explicar que els experts dubten si es tracta de la representació de la història de l'heroïna hebrea Ester o la història mitològica de Jasón i Medea. Després de la ponència els assistents van poder visitar 'in situ' els dos tapissos.

Per un altre costat, ahir va tenir lloc l'altre acte organitzat a Lleida per commemorar la Setmana de la Bíblia. En aquest cas, es va celebrar una pregària a l'IREL.

Prop d'un centenar de Blaus s'apleguen als peus de la seva patrona a la Catedral de Lleida

Prop d'un centenar de nenes i joves que porten el nom de Blau, s'han aplegat el matí de la festa de la Candelera i a Lleida també de la Mare de Déu del Blau, als peus de la seva patrona, a la Catedral de Lleida.

A les 12 de migdia s'ha iniciat la festa amb la presentació i imposició de les túniques i creus de fusta a les primeres components dels Petits Cantors Mare de Déu del Blau de la Catedral de Lleida. Tot seguit el bisbe Salvador Giménez ha beneït les populars candeles, per presidir a continuació la celebració de l'Eucaristia, amb una nodrida assistència de fidels que omplien els bancs de la Catedral.

En la seva homilia el bisbe Salvador s'ha referit a la festa de la Presentació de Jesús al Temple o de la Purificació de la Mare de Déu, com una Festa del Senyor; alhora que ha fet menció a la Jornada de la Vida Consagrada i a la festa de les Persones Grans i, especialment, del moviment de Vida Creixent, que s'escauen també en aquesta jornada. Tanmateix esmentà la festa de la Mare de Déu del Blau com "un dia prou indicat per celebrar la seva festa." El bisbe Salvador donà en aquets sentit cinc consells als fidels: Complir la llei de Déu, com ho va fer Maria; mantenir l'esperança en Déu, no deixar de venerar Maria i col·laborar amb les entitats i institucions d'església que té cura dels més necessitats de la societat.

Finalitzada la celebració i mentre els Petits Cantors cantaven els "Goigs a la Mare de Déu del Blau", ha tingut lloc l'ofrena de llum i flors que han protagonitzat les "Blaus", algunes d'elles, de molt petita edat, que han anat avançant pel passadís central de la Catedral acompanyades dels seus pares,

padrins i familiars fins arribar al presbiteri. Allí, on hi ha la imatge de la seva patrona, han dipositat als seus peus l'ofrena en un acte qualificat de molt entranyable.

La festa de la Mare de Déu del Blau ha estat organitzada per l'entitat Blaus Lleida, que aplega a nenes i dones que porten el nom de Blau, alhora que té cura de posar en valor la història i la llegenda que embolcalla aquesta talla de pedra policromada que l'escultor Jordi Safont va esculpir l'any 1447 per la Porta dels Apòstols de la Seu Vella.

El seu president Josep Mª Pujol, ha parlat amb satisfacció de l'èxit de la festa que ha complert deu anys: "Cada any són més les Blaus que acudeixen a la Catedral. Enguany han vingut no solament de Lleida ciutat, sinó també de pobles de les nostres comarques com Aitona, Torregrossa, Linyola, Palau d'Anglesola; així com Montblanc, Barcelona, Garraf i Terrassa. L'Associació ja compta amb 150 Blaus després de les 30 altes noves que s'han fet". Entre aquestes menciona a Alimatou Blau, de Costa d'Ivori, que ha explicat que el seu lligam amb la MdD del Blau va començar fa dos anys quan va arribar a Lleida: "Em vaig voler canviar el nom perquè és la terra que em va acollir i m'ho ha donat tot, l'home, la feina, les filles. És una mostra d'agraïment".

La Festa de les Blaus va cloure a la tarda amb el concert solidari "Blaus Sons", a benefici de Càritas, a càrrec de l'Orquestra Ensemble UdL; Coral UniCorn i Coral Sícoris.

La festa i la trobada han esdevingut un al·licient i ajuden a popularitzar el nom i la devoció a la molt lleidatana Mare de Déu del Blau. Així i segons les dades de l'Idescat, hi ha 269 Blaus censades a tot Catalunya. Més de la meitat, 140, un 70% són del Segrià; li segueix el Barcelonès amb només 21 (8%). A Lleida ciutat n'hi ha 190 i a Barcelona, 50; seguida de Tarragona, amb 22 i Girona, amb 7. Blau és tanmateix un nom en alça, ja que a la dècada dels noranta van ser 10 les nenes que van ser batejades amb aquest nom, i del 2010 al 2018 la xifra s'ha elevat fins a les 171 Blaus.

Visita pastoral del bisbe Salvador a l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues

El bisbe Salvador està immers en la visita pastoral de l'arxiprestat Baix Urgell-Les Garrigues, l'últim que li faltava des que va arribar a la diòcesi el mes de setembre de 2015. Va començar el 25 de gener i està previst que s'allargui fins el 13 de juny.

Formen aquest arxiprestat unes 25 comunitats i aquest cap de setmana ja n'haurà visitat la meitat. La majoria de les visites es concentren els dies festius i a més a més de presidir l'eucaristia, el nostre pastor també parla amb els feligresos, mira les necessitats que hi pugui haver, visita alguns malalts i fa el seguiment dels llibres parroquials. En algunes ocasions també visita els pobles i les institucions. Un dels objectius de les visites és revitalitzar l'entusiasme per l'evangelització.

Per posar alguns exemples, el passat 2 de febrer el bisbe va visitar la Granadella. En el moment de l'ofertori, els infants li van entregar algunes propostes per tenir en compte en l'elaboració del nou Pla Pastoral. Per un altre costat, el dia 5 de febrer, el pastor va participar a la festa de Santa Àgata de Sarroca i va animar a imitar-la i a ser fidels testimonis de l'amor a Jesucrist. Abans d'acabar l'eucaristia, es van beneir els panets.

A més a més, el dissabte passat, 8 de febrer, va visitar Juneda on el bisbe Salvador, entre d'altres coses, va animar als pares dels infants que van a catequesi a acompanyar els seus fills i filles durant aquest procés, a assistir junts a l'eucaristia i a pregar. En aquesta població van celebrar la festivitat de Santa Àgata, aquest dia amb la participació de l'associació de dones Junieta. També es van repartir els panets beneïts.

“En molts moments de la nostra vida la resposta la tenim a dins però necessitem a algú que ens rescati”

El jesuïta Jaume Flaquer va impartir el passat dijous 13 de febrer la conferència “Diàleg entre religions i interpel·lacions mútues: una forma d'acompanyar-se vers la veritat” dins del cicle sobre l'acompanyament que organitza aquest any l'IREL.

Flaquer va assegurar que “per fer un diàleg entre conviccions religioses cal fer un diàleg des dels dubtes”. “Cada convicció religiosa té un misteri un espai on les paraules es queden curtes, i per fer diàleg des dels dubtes cal molta confiança”, va dir.

En la mateixa línia va destacar que “per poder acompanyar cal abandonar la perspectiva exclusivista, cal veure la veritat, no només a la pròpia convicció religiosa”. “És necessari superar les perspectives exclusivistes i això permet reconèixer la veritat de l'altre”, va dir.

“Sempre ens apropem a l'altre a partir del que nosaltres som”, va afirmar. “Quan hi ha coneixement mutu, es pot dir que una persona d'una

altra religió em pot evangelitzar”, va afegir. “L’altre ens confronta, l’altre és una imatge que retorna el que sóc”, va destacar.

“El diàleg interreligiós requereix un diàleg interreligiós”, va dir el teòleg. En aquest sentit, segons Flaquer, la mateixa Església Catòlica va descobrir que l’esclavitud era contrària al missatge de Jesús, després de rebre una interpel·lació externa.

El jesuïta va destacar que després de conèixer una persona d’una altra religió “es trenquen els estereotips”.

“Cada religió té un nucli, al torn del qual, es desenvolupa”. “En el cas del cristianisme és la salvació, en el cas del Budisme és un camí per desfer-se del nostre jo, en el cas de l’Islam, es basa en un Déu que és absolut.

Flaquer va destacar que “la cultura occidental separa l’àmbit públic del privat per herència de la tradició juevo-cristiana”. En canvi, va recordar que “l’hinduisme parteix de la sacralitat de tota la realitat”.

En aquest sentit, “cada religió interpel·la a les altres a partir del nucli de la nostra convicció religiosa”. “És impossible ser creient sense ser interpel·lat per l’alteritat religiosa”, va dir.

En la mateixa línia va afirmar que “tot cristià té un petit ateu dins seu i un petit musulmà”. Flaquer va recordar les paraules de Sant Agustí que va dir que “si ho he entès perfectament, vol dir que no és Déu”.

“En aquesta quaresma hem de buscar l’autenticitat amb la pregària, el dejuni i l’almoïna”

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha presidit, el 26 de febrer, la celebració del Dimecres de Cendra a la Santa Església Catedral de Lleida. En la seva homília el bisbe ha destacat que la quaresma vol dir conversió, i això implica “caminar darrere el Crist per convertir-nos amb ell”.

Ha demanat als fidels que “la nostra mirada sigui com la mirada del Déu sobre el món”. Ha afegit que “al nostre món hi ha molts punts negres, fruit dels homes, com no respectar la creació ni respectar la fraternitat”.

Tot i això, el prelat ha destacat que els cristians “no podem separar-nos del món”. “El Senyor ens diu que vivim en el món, però no som d’aquest món”, va afegir. “La conversió és un camí en el qual volem créixer cada dia més”, va destacar.

El Bisbe Salvador va explicar que “el signe de la cendra és un motiu de reflexió pels cristians”. “La cendra és perquè ningú de nosaltres tingui tant orgull que vulgui ser com Déu”. Per acabar Monsenyor va demanar als fidels que “en aquesta quaresma busquem l'autenticitat, a través de la pregària, el dejuni i l'almoina”. I va demanar que “la cendra ens permeti fer un camí segur, net i autèntic”.

Després de l'homília el prelat va imposar la cendra als fidels. Al llarg de tota la celebració els Portants del Crist de Sant Llorenç van estar presents a l'altar major de la Catedral de Lleida. De fet, la celebració va començar amb un Via Crucis per la Catedral.

L'Acadèmia Mariana acull l'assemblea de la Confraria de Montserrat

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat celebrà el matí del passat dissabte, 7 de març, a les instal·lacions de l'Acadèmia Marina, la seva assemblea general presidida pel nostre bisbe Salvador, acompanyat pel president de la Confraria Josep Estruch i el nou consiliari Josep Mª Escorihuela. L'Assemblea començà amb una salutació del president, per passar tot seguit a una intervenció del director de l'Acadèmia Mariana, el Dr. Joan Viñas, que oferí als confreres una reflexió a l'entorn del lema pastoral de Montserrat per aquets any 2020: “Sou feliç, Verge Maria”.

El Dr. Viñas començà la seva intervenció dient que li havia agradat molt el lema pastoral triat per Montserrat: “*De Maria se'n parla molt, majoritàriament dels seus sofriments, patiments i dolors, però poc de la seva alegria i crec que és un encert poder emmirallar-nos en l'alegria i felicitat de la Mare de Déu*”. Viñas feu un repàs per les pàgines de l'Evangeli on Maria n'és protagonista, iniciant-ho amb el passatge evangèlic de l'anunci de l'àngel quan aquest li diu “alegra't Maria!": “*El seu sí i el fiat, van fer possible portar a Déu i que aquest s'encarnés fent-se home. I amb el Magnificat quedà clar que Maria era una dona feliç, perquè va posar tota la seva confiança en el Senyor*”.

El director de l'Acadèmia feu especial menció al protagonisme de Maria en el Naixement del seu Fill i com ella va viure aquell moment amb felicitat i joia, tot i el patiment: “*Les dones, també Maria, estan sempre disposades a patir pel bé dels seus fills*”. Viñas seguí per les pàgines de l'Evangeli a Maria, acompanyant al seu fill Jesús en la seva passió i mort, en el seu patiment però també en la seva immensa alegria davant el Ressuscitat i en la felicitat de la Pentecosta, quan quedà unida amb el seu Fill Jesús, Déu,

mitjançant l'Esperit Sant: *“El cristians hauríem d'aprendre de la felicitat i alegria de Maria, gaudint-la i exercint-la”*, va concloure el Dr. Joan Viñas.

En el decurs de l'Assemblea i per unanimitat, els confreres van aprovar el balanç econòmic de 2019 i el pressupost de la Confraria per l'any 2020. Tanmateix el president va presentar el programa d'activitats, entre les quals destaca la celebració de la festa de la Patrona de Catalunya, el proper mes d'abril, la Romeria a Montserrat prevista per als dies 7 al 14 de juliol i la celebració d'un acte d'homenatge a qui fou durant molts anys consiliari de la Confraria, Mn. Xavier Batista. Tindrà lloc el 28 d'abril, a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

Tanmateix, l'Assemblea va prendre l'acord d'iniciar una campanya per tal de recollir aportacions i poder així fer efectiva la restauració del retaule i cambril de la Mare de Déu de Montserrat, inaugurat l'any 1955 i que degut al pas dels anys presenta diverses afectacions que requereixen una urgent intervenció. Projectat per l'arquitecte Lluís Domènech, va ser realitzat per Ramon Borràs i està considerat el retaule més ben acabat de la Catedral de Lleida.

L'Assemblea va plantejar de quina manera pot afectar la crisi sanitària provocada pel Coronavirus a la celebració de la propera festa de la Mare de Déu de Montserrat, el 27 d'abril a la Catedral de Lleida, dia en què prop de 5.000 persones acudeixen a la Catedral a venerar la Patrona de Catalunya en el seu altar, pujant com és costum fins al cambril de “La Moreneta” i besar la seva imatge. En aquest sentit es va acordar seguir les instruccions que per a tota la diòcesi de Lleida ha fet extensives el Sr. Bisbe i d'acord amb les autoritats sanitàries, es prendran les mesures que calgui per evitar qualsevol contagi. Així és donaran instruccions als fidels i devots per venerar la Mare de Déu evitant besar i tocar la seva imatge, substituint aquest gest per una inclinació de cap.

El bisbe Salvador va cloure l'Assemblea agraint a la Junta de la Confraria el seu esforç i treball. Tingué també paraules de reconeixement i record per Mn. Xavier Batiste, consiliari de la confraria que va morir el passat 11 de setembre i presentà al nou consiliari Mn. Josep Mª Escorihuela, al qual desitjà encert en el guiatge espiritual de la Confraria. Finalitzà la seves paraules tot fent referència a la crisi sanitària del Coronavirus i en aquest sentit digué: *“Davant aquestes circumstàncies que ens toca viure, cal tenir present, més que mai, que la nostra vida està sempre en mans de Déu, alhora que demanem la intercessió de la Mare de Déu pels afectats, pels seus familiars, la pregària pels que han mort i perquè sapiguem afrontar la vida sense por i tractant de fer el bé a tots”*.

El secretariat de Confraries suspèn els actes de Setmana Santa

El Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats, seguint instruccions del Bisbe de la Diòcesis, Mn. Salvador Giménez, després de les decisions que ha dut a terme el Govern d'Espanya i la Generalitat de Catalunya, amb la declaració de l'estat d'alarma a tot el territori nacional i el confinament a Catalunya per als propers quinze dies, a més de les indicacions de les Autoritats Sanitàries envers l'evolució del coronavirus Covid-19, i tenint en compte també les orientacions de la Conferència Episcopal Espanyola i la Conferència Episcopal Tarraconense estableix que:

Es considera que hi ha motius de salut pública sobradament justificats per tal de suspendre els actes previstos per la Setmana Santa, donat que s'estableixen mesures de limitació de concentració de persones, en espais tancats o oberts, i de limitació de moviments dins del territori, i com ciutadans estem en l'obligació de cooperar per evitar en la mesura de les nostres possibilitats la propagació del coronavirus.

Amb molt de pesar per part de totes les Congregacions, Confraries i Germandats que s'adhereixen a la present nota, s'ha de prendre aquesta decisió de suspendre els actes previstos per la propera Setmana Santa, estem units en la pregària a Déu Nostre Senyor per superar aquesta crisi i perquè protegeixi a totes aquelles persones que pateixen la malaltia.

Entitats d'Església continuen vetllant pels més vulnerables en la crisi del coronavirus

Les entitats cristianes que es dediquen a la cura dels més vulnerables continuen la seva tasca malgrat l'estat d'alarma declarat per la crisi sanitària de la Covid-19. Precisament, el passat dissabte Càritas Diocesana de Lleida, Arrels-Sant Ignasi i Jericó es van reunir amb el Bisbe Salvador per coordinar les mesures a prendre.

D'aquesta manera Càritas Diocesana de Lleida farà atenció telefònica als seus beneficiaris al telèfon 973 28 30 81 de 8 a 14 hores i de 16 a 19 hores. El programa d'acollida social treballarà prioritzant el contacte telefònic de 10 a 13 hores i es valoraran telefònicament les demandes.

Per ajudes econòmiques cal posar-se en contacte amb la professional de referència i per ajudes per medicaments s'ha pactat un protocol amb

l'ajuntament. En relació amb la botiga social el servei estarà tancat i les urgències s'atendran al telèfon de Càritas.

De la mateixa manera, els programes d'acollida laboral, d'habitatges, l'assessoria jurídica i el programa de Gent Gran faran seguiment telefònic.

Arrels-Sant Ignasi seguirà oferint els seus serveis adaptats a les mesures de prevenció i seguretat que marquen les administracions competents. En una nota feta pública a través de les xarxes socials Arrels-Sant Ignasi ha destacat que “ens adaptem a totes les circumstàncies per continuar fent el seguiment de totes les persones que acompanyem”. D'aquesta manera Arrels-Sant Ignasi farà atenció telefònica de 9 a 13.30 hores al telèfon 973 289 000.

Per altra banda, diverses entitats d'Església com Càritas Diocesana de Lleida, Arrels-Sant Ignasi, Sant Joan de Déu-Terres de Lleida, participen en la iniciativa de l'Ajuntament de Lleida per crear una xarxa solidària per atendre persones vulnerables.

Si vols ser voluntari pots trobar més informació al següent web: <https://www.paeria.cat/cat/ajuntament/xarxasolidaritatlleida/>

La diòcesi de Lleida continua la seva tasca pastoral malgrat el confinament

El Bisbat de Lleida continua la seva tasca pastoral, evangelitzadora i caritativa, malgrat la crisi sanitària del coronavirus.

Al respecte la diòcesi ha creat una Comissió de Resposta als nous reptes derivats del patiment, l'angoixa, la malaltia i les limitacions evidents que patim en aquest moment. El Sr. Bisbe, Monsenyor Salvador, la presideix. En formen part el Vicari General i tots els Delegats de les Delegacions de pastoral de la Salut, de Pastoral socio-caritativa, de Litúrgia i de Mitjans de Comunicació Social. Aquesta Comissió és reuneix cada dia per videoconferència per avaluar la situació i proposar al Sr. Bisbe les mesures més adients des del punt de vista pastoral.

El Bisbat ha posat en marxa també diverses iniciatives telemàtiques. Cada dia, mitjançant la web de la diòcesi i les xarxes socials, posa a l'abast de tots el comentari de l'Evangeli del dia; dues vegades per setmana proporciona el testimoni d'un dels nombrosos voluntaris que segueixen al servei de les persones en els diferents àmbits del treball de les institucions diocesanes.

La xarxa caritativo-social, bo i incorporant les normes sanitàries de seguretat no ha aturat l'acollida i el servei a les necessitats bàsiques de les persones que hi acudeixen. Entre d'altres iniciatives.

Diverses parròquies han reformulat la seva catequesi per tal que les famílies puguin seguir-les a través d'internet. Hi ha mossens que, sense presència de persones, ofereixen virtualment la celebració de l'Eucaristia a la seva comunitat. D'igual manera que catequistes mantenen la seva relació amb les famílies a través de videoconferència.

Hi ha constància expressa que són molts els cristians que, moguts per la seva sensibilitat humana i cristiana, diàriament es posen en contacte amb membres de la comunitat parroquial a la que pertanyen, especialment amb persones grans, malaltes o que viuen soles.

L'acció d'escoltar, acompanyar i ajudar, inherent a la missió de l'Església, tant per via telefònica com principalment virtual, no queda aturada malgrat el greu i dolorós impacte del coronavirus.

En aquest context la Cúria diocesana segueix el seu treball, per això de 9.00 a 13.30 i de 16.30 a 18.30 atén consultes telefòniques en el número 973 26 86 28.

El claretià lleidatà, Josep Maria Abella, nomenat bisbe de Fukuoka al Japó

“La vida no deixa de donar-nos ensurts. Jo n'acabo d'experimentar un altre fa uns dies. El dimarts sant em va telefonar el Nunci dient que el Papa Francesc m'enviava a Fukuoka com a bisbe d'aquella diòcesi”. Així explica el bisbe claretià Josep Maria Abella la sorpresa amb què va rebre l'anunci que avui ha fet públic el Vaticà. El papa Francesc l'**ha nomenat** bisbe de la diòcesi de Fukuoka, al sud-oest del Japó. Abella ha servit la diòcesi d'Osaka com a bisbe auxiliar des de juny de 2018 i ara inicia una nova etapa. El claretià té previst traslladar-s'hi tan aviat com sigui possible, tenint en compte les restriccions de mobilitat pel coronavirus.

El pare Josep Maria Abella va ser el màxim responsable mundial dels **Missioners Claretians** durant 12 anys, del 2003 al 2015. El pare Abella va néixer a Lleida el 1949. Va ingressar als missioners claretians i es va formar a Catalunya, des d'on va ser destinat al Japó el 1969. Després de diverses responsabilitats en el Govern General dels Missioners Claretians, el 2015 va tornar al Japó on era rector de la Catedral d'Osaka.

L'anterior bisbe de Fukuoka va renunciar ara fa un any. "Confio en la col·laboració dels sacerdots, religiosos i laics de la diòcesi de Fukuoka. Tots plegats mirarem de respondre a la crida del Papa Francesc que demana una església en sortida, ben arrelada en l'Evangelí", apunta Josep Maria Abella en una carta adreçada a amics, familiars i germans de congregació. Amb 70 anys reconeix que se sent "feble davant aquest nou desafiament". Però assumeix el repte conscient que compta amb la complicitat de tota l'Església de Fukuoka.

La **diòcesi de Fukuoka** és a l'illa de Kyushu i comprèn tres Províncies civils: Fukuoka, Kumamoto i Saga. Té algunes ciutats grans i zones rurals. La població total és de 7.753.229 habitants, dels quals són catòlics 30.222 (el 0,39%). Té una extensió territorial de 14.837 quilòmetres quadrats. Té 55 parròquies i 9 estacions missionals. Hi ha 29 sacerdots diocesans i 37 sacerdots religiosos. Hi ha 5 religiosos germans i 281 religioses. Actualment té tres seminaristes. A la diòcesi hi ha algunes escoles catòliques, hospitals i d'altres obres apostòliques. Hi ha un centre de diàleg interreligiós dirigit pels missioners xaverians.

Càritas Lleida alerta de la situació de les persones vulnerables després de registrar un augment del 65% de les demandes de necessitats bàsiques

Des de l'inici de l'estat d'alarma decretat pel govern d'Espanya a Càritas diocesana de Lleida hem incrementat les nostres accions d'acollida i atenció a les persones que acudeixen a la cerca dels nostres serveis. La totalitat de programes que desenvolupem han continuat actius tot i l'adaptació a les circumstàncies excepcionals del moment. Concretament hem registrat un augment del 65% de les demandes per cobrir necessitats bàsiques per part de persones en risc d'exclusió des de l'inici de la crisi sanitària provocada per la Covid-19.

En aquest primer mes de confinament hem centrat la nostra atenció en les persones més vulnerables, durant aquest període de temps hem atès un total de 80 famílies que es trobaven en situació de precarietat. Un total de 300 persones han rebut assistència per cobrir necessitats més bàsiques que s'han pogut satisfer amb ajuts per valor de 7.443,35 euros. Entre les demandes més rebudes destaquen les d'aliments, productes d'higiene personal i roba interior,

El nostre servei de bugaderia ofert per l'empresa d'inserció Troballes ha mantingut la seva activitat diària. Tot plegat per donar resposta a la

demanda provinent de les nostres atencions directes i les d'altres entitats, públiques i privades. En el terreny laboral, els nostres professionals han continuat fent seguiments i acompanyaments a distància així com acollides laborals quan aquestes han estat necessàries.

D'aquesta manera hem donat resposta de forma eficient a totes les demandes. Amb una atenció personalitzada selectiva i amb l'ús de les tecnologies hem seguit atenent, acompanyant i fent seguiments a totes i tots els nostres usuaris i a les persones que de nou hi han sol·licitat els nostres serveis. També hem copsat el retorn d'algunes persones que havien superat la seva crisi personal i familiar i que a causa de les actuals circumstàncies han acudit de nou a Càritas.

Volem fer públic un agraïment explícit a les persones voluntàries que col·laboren amb nosaltres en el desenvolupament dels nostres projectes. A les que ja ho fan de forma continuada i constant i a totes aquelles que s'han afegit per fer-nos costat en aquests moments difícils, totes elles suposen un actiu imprescindible per la nostra acció social i solidària.

També volem afegir en aquest agraïment la col·laboració econòmica de totes aquelles persones que ens han volgut fer costat i que han respost de forma significativa a la nostra crida de captació de recursos. Tampoc ha faltat la coordinació amb altres entitats, públiques i privades.

Amb tot, volem fer una crida a la nostra societat perquè ens ajudin a continuar amb el nostre treball i a no defallir davant l'augment en les demandes d'ajuda i de suport que sorgeixen en moments difícils com els actuals i en els que el futur més immediat no apunta a una millora per les persones i famílies més vulnerables. L'experiència d'anteriors crisis ens demostra que les famílies més vulnerables són les que pateixen de forma més intensa les seves conseqüències. Estem parlant de necessitats de subsistència i de condicions de vida digna. Per aquest motiu a Càritas Catalunya hem iniciat la campanya 'La necessitat s'ha triplicat. Tripliquem les donacions'.

Preveiem un augment de les seves necessitats més bàsiques i una major exigència, per part nostra, per a donar la resposta necessària. L'augment de població afectada per la crisi, el retorn de famílies que havien superat les seves dificultats i, sobretot, l'augment de privacions materials segons la intensitat de la crisi es vagi consolidant serà una constant en els dies vinents, setmanes i qui sap si mesos. Tanmateix, l'ajornament de pagaments i les pròrrogues en els seus compromisos són mesures que ajuden a gestionar millor els problemes del moment, però també suposaran la seva acumulació en el futur i, conseqüentment, una major necessitat d'ajudes.

Urgeix una gestió més previsorària de la crisi i una perspectiva més humana i menys condicionada a determinats interessos econòmics i socials.

El Bisbat de Lleida crea un fons diocesà per atendre persones vulnerables arran de la crisi social de la Covid-19

El Bisbat de Lleida ha creat un fons diocesà per atendre les necessitats de les persones més vulnerables arran de la crisi provocada per la Covid-19.

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, ha enviat una carta a sacerdots, religiosos, delegats episcopals, laics i fidels de la diòcesi on s'anuncia la creació d'aquest fons solidari. A la mateixa carta el prelat comunica que el Bisbat ha fet una aportació inicial de 20.000 euros.

A més, proposa a tots els mossens que donin una part dels seus ingressos anyals utilitzant una d'aquestes modalitats: una mensualitat, l'extraordinària de l'estiu o un percentatge de la gratificació durant uns mesos.

La totalitat de la recaptació es destinarà a la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social que en paraules del Bisbe Salvador "mai s'han aturat en l'ajuda al proïsme i han vist com es triplicava en pocs mesos la demanda de les diverses atencions".

Cal recordar que la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa o Social del Bisbat de Lleida està formada per 16 entitats que treballen pels més vulnerables de la nostra diòcesi.

El prelat afegeix a la seva carta que "reitero la crida a la solidaritat de tots en aquest fons que voluntàriament cadascú decideix. Qualsevol pot participar en aquesta iniciativa a més d'atendre al sosteniment de la mateixa església".

Les aportacions a aquest fons diocesà es poden fer als següents comptes corrents:

- Banc de Sabadell: ES49-0081-0455-9900-0185-5494
- CaixaBank: ES51-2100-0203-7901-0406-3631

Missa restringida de la festa de la Mare de Déu de Montserrat a la Catedral

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, va celebrar el dilluns 27 d'abril la festa de la Patrona de Catalunya, però amb un caire prou diferent d'altres anys i sense la participació multitudinària del lleidatans –prop de 5.000 ho van fer l'any passat– que acudien en aquesta jornada a la Catedral a ofrenar veles i flors a la Moreneta. Recordem que la Confraria de Montserrat va traslladar la celebració de la festa al 8 de setembre.

Però el dia de la festa a les 11 del matí ha celebrat una Eucaristia a l'altar de la Patrona a la Catedral, presidida pel consiliari Mn. Josep M. Escorihuela i concelebrada pel degà del capítol, Mn. Gerard Soler i el rector de la Catedral, Mn. Vicens Alfonso.

L'assistència fou reduïda, solament deu persones, gairebé totes elles components de la junta directiva de la Confraria, que han assistit a la celebració amb mascaretes i situades als bancs, respectant la distància recomanada. Tot i aquesta mínima participació, les noves tecnologies han permès que centenars de persones hagin pogut seguir la celebració en directe mitjançant la retransmissió per Facebook. Tothom qui ho vulgui la pot visualitzar pel Youtube.

El Consiliari en la seva homilia, s'ha referit a l'emoció que sentia en celebrar la seva primera Missa en la festa de la Patrona i en les actuals circumstàncies. Alhora també, per haver-se revestit amb la casulla de la Confraria: "Que abans van portar Mn. Ramon Espasa, Mn. Mario Rodrigo i Mn. Xavier Batiste. Que em passi a mi la força espiritual que ells han tingut per acompanyar la valenta Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida i segons diuen a Montserrat, la millor de totes".

En la pregària dels fidels i als peus de la Moreneta, es va recordar els malalts de coronavirus i els que han mort per la pandèmia, entre ells un membre de la Confraria. També es va pregar pels sanitaris, les forces de seguretat i per tots els col·lectius que treballen al servei dels ciutadans. Es va pregar també pels que tenen en aquests moments responsabilitats polítiques.

En finalitzar la celebració i com es tradició en aquesta jornada es va cantar el Virolai i es va pujar al cambril a venerar la Moreneta, amb una lleu inclinació de cap. Ja a la tarda i després de l'aplaudiment d'agraïment a tots aquells que lluiten per vèncer el Coronavirus i responnent a la crida que havia fet la Confraria amb el lema "Lleida canta el Virolai", molts ciutadans van cantar, interpretar amb instruments musicals o reproduir l'himne a la Patrona de Catalunya des dels balcons i finestres dels seus domicilis, unint-se amb aquest gest simbòlic a la seva festa.

La Pastoral Obrera de Lleida celebra el 1r de Maig de forma telemàtica

En un context de confinament, la Pastoral Obrera de Lleida ha celebrat, per mitjans telemàtics, la Missa del Primer de Maig. A causa de les difícils circumstàncies, enguany ha estat una celebració íntima on hem participat

només un grup reduït de persones. Hem intentat viure-la en comunió, tot i les mancances, per exemple, de no poder compartir l'Eucaristia o donar-nos la Pau en persona.

Hem tingut present el manifest de la Pastoral Obrera de Catalunya, sentint-nos units als altres Moviments Cristians que també tenen com a referència el Món del Treball.

Estem preocupats per les greus conseqüències socials que ja està tenint aquesta crisi sanitària i pensem que hem d'afrontar-la canviant antics models, valorant els serveis públics, donant dignitat a les persones que fan tasques assistencials en condicions de precarietat i assegurant espais de trobada i expressió de tots els treballadors i treballadores.

Preguem i desitgem el millor per a tots els malalts i les seves famílies i per a què se superi aquesta situació i puguem trobar-nos aviat en persona.

El Bisbat de Lleida crea el Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'Abusos a Menors i Adults Vulnerables

El Bisbe de Lleida va signar el passat 30 d'abril el decret que oficialitza la creació d'aquest servei per atendre presumptes víctimes que hagin sofert abusos sexuals o de qualsevol altre tipus per part de membres de l'Església Catòlica.

El Papa Francesc va firmar el 7 de maig de 2019 el Motu Proprio 'Vos estis lux mundi', que obliga a totes les diòcesis, individualment o en grup, a crear una oficina d'atenció a les víctimes o un mecanisme que faci aquesta funció, en el termini d'un any, fins al 31 de maig de 2020.

En aquesta línia, el decret del Bisbe Salvador estableix que el Servei Diocesà d'Atenció a les Víctimes d'abusos a menors i adults vulnerables estarà format per quatre professionals: un de l'àmbit de l'educació, un de l'àmbit sanitari, un del món del dret i un de l'àmbit de la psicologia.

Els membres del servei seran nomenats pel Bisbe de la Diòcesi i tindran la missió d'escoltar i acompanyar les persones que s'hi atansin declarant-se víctimes i explicant la dolorosa vivència.

Una vegada que les presumptes víctimes hagin exposat el seu cas davant d'aquest Servei Diocesà, els seus responsables elevaran un informe al Bisbe, formulant la proposta de les accions oportunes a portar a terme.

Aquest Servei treballarà de forma independent a l'estructura diocesana.

El Servei comptarà amb un telèfon (609 103 915) i un correu electrònic de contacte (atencionvictimasabusos@bisbatlleida.org) per tal de facilitar que les persones que es considerin víctimes puguin accedir de manera directa i reservada.

Aitona treu Sant Gaietà en processó per eliminar la pandèmia

Aitona va celebrar del 15 al 17 de maig la seva Festa Major en honor a Sant Gaietà i ho va fer d'una manera ben diferent a la dels altres anys. Per començar, la imatge del sant va sortir en processó, després de molts anys, per protegir a la població de l'actual pandèmia. L'última vegada que va sortir de la parròquia ho va fer per eliminar una plaga als camps, un dels motors econòmics d'aquesta localitat.

La Festa del divendres va començar amb una missa a porta tancada i després va ser el moment del repic de campanes. Mn. Pau Feçeta, des de davant de l'església va beneir el poble i els camps per la intercessió de Sant Gaietà per donar pas a la processó per diferents carrers d'aquesta localitat del Baix Segre.

La imatge es va instal·lar a sobre d'una plataforma i a la part del davant hi anaven les relíquies de Santa Teresa Jornet, del beat Pare Palau i també del beat Josep Camí, tots tres nascuts a Aitona. Els veïns sortien als balcons a saludar al Sant i molts d'ells estaven emocionats. Durant el recorregut, la imatge va passar pel costat de la residència i algunes germanes van sortir, amb les mesures de precaució, per poder fer una petita pregària.

Creu Roja, Càritas i Arrels creen un espai per pernoctar per a temporers a la parròquia de Sant Ignasi

Tres entitats de Lleida, Creu Roja, Arrels Sant Ignasi i Càritas Diocesana de Lleida, que tenen l'objectiu d'atendre a les persones en situació de vulnerabilitat i exclusió i membres de la Plataforma Fruita amb Justícia Social s'uneixen per poder acollir d'una manera senzilla a les persones que arriben a la ciutat per la campanya de la fruita a l'espera que el projecte de temporers s'iniciï com cada any.

Davant la situació d'excepció que s'està vivint, les tres entitats col·laboraran per poder oferir una resposta d'hospitalitat que complementi el

que l'Ajuntament de Lleida portarà a terme a partir de l'1 de juny. Esperen poder comptar amb la col·laboració d'altres entitats i agents socials. Persones tècniques i voluntàries d'Arrels Sant Ignasi, Creu Roja i Càritas han obert un espai temporal amb capacitat per a 10 persones on se'ls ofereix un lloc on poder pernoctar. Les persones podran dutxar-se, prendre un refrigeri calent i dormir així com disposar d'una consigna per deixar les seves pertinences.

Arrels Sant Ignasi ofereix un espai que ha habilitat en els locals parroquials, a més de dos tècnics, un que coordinarà l'allotjament així com un vetllador per les pernoctacions. Per la seva banda, Càritas Diocesana farà les filiacions que donen accés al servei, la bugaderia i aportarà un mediador. Creu Roja aporta el conjunt de descans, el d'higiene personal, aliments per al sopar, així com voluntariat per a la gestió de l'allotjament.

A més de l'equip de voluntariat que hi participarà de totes les entitats i membres de la Plataforma informen dels drets que tenen les persones treballadores del camp.

Les Càritas Diocesanes de Lleida, Solsona i Urgell adverteixen que l'absència d'igualtat d'oportunitats provoca que les persones en situació de vulnerabilitat s'instal·lin permanentment en la pobresa

Les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona adverteixen que es manté la cronificació de la pobresa i l'exclusió social ja anunciada l'any passat, arran de les dades de les seves memòries de 2019.

Les tres Càritas Diocesanes de Ponent van presentar el dimecres 10 de juny, en roda de premsa, les seves memòries coincidint amb la festivitat del Corpus, dia de la Caritat, que aquest diumenge celebra l'Església.

A la presentació es va agrair la tasca dels treballadors de les tres Càritas diocesanes, dels voluntaris de les tres entitats i de les Càritas parroquials que treballen pels més vulnerables, especialment en aquests temps de pandèmia.

Les tres Càritas Diocesanes de Ponent van atendre l'any 2019 a 9.076 persones i de la seva tasca se'n van beneficiar aproximadament 20.000 persones. Cal destacar que es tracta d'una xifra similar a les de l'any anterior i això preocupa perquè és una mostra de la inexistència d'igualtat d'oportunitats per a tothom, hi ha un nombre important de persones que queden al marge de la societat.

La tipologia de les famílies ateses són en un 60% famílies amb fills a càrrec, el que implica més vulnerabilitat en el perfil d'atenció. A l'any 2019

les tres entitats van destinar 526.471 euros a ajudes econòmiques directes. Aquest més de mig milió d'euros s'ha destinat prioritàriament a la cobertura de les necessitats bàsiques beneficiant a 7.158 persones.

Precisament, per aquest motiu les tres Càritas Diocesanes consideren que “la precarietat és consolidada i la crisi provocada per la pandèmia de la Covid-19 no millorarà la situació”. Un terç de les persones que s'han atès requereixen de nosaltres un acompanyament, les persones tenen un sentiment de solitud, angoixa i el recolzament social o familiar del seu voltant no és capaç d'atendre les seves demandes perquè aquesta xarxa està malmesa o perquè simplement no pot. La falta d'oportunitats per gaudir d'una vida digna, on les necessitats més bàsiques estiguin suficientment satisfetes, és el principal motiu pel qual es manté la cronicitat de les persones i famílies que s'han atès.

Aquesta circumstància aboca a la població més feble, com els infants, a la permanència en aquesta situació al llarg de la seva vida. La manca d'una ocupació i d'un habitatge digne segueixen sent les principals manifestacions de les deficientes condicions de vida en la que viuen i que repercuteixen en altres dimensions personals com la salut i l'educació.

Davant una societat que en conjunt està desvinculada d'aquesta realitat, les nostres entitats creiem en les persones i en la solidaritat de la ciutadania per revertir aquesta situació.

“No sabem què canviarà després de la pandèmia però canviarà si mirem al Crist”

La Catedral de Lleida va acollir el diumenge 14 de juny la festivitat del Corpus Christi en una celebració sota les mesures de seguretat que estableixen les autoritats sanitàries a causa de la pandèmia.

El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va començar la seva homilia dient que “avui és un dia d'alegria per celebrar l'eucaristia a la Catedral”. A continuació va tenir un record “per les persones que han perdut la vida a causa de la pandèmia a la nostra diòcesi”. “La nostra celebració d'avui té una cosa estranya, hem estat confinats, hem tingut absència de culte, hi ha molta pregària pels difunts i els malalts, malgrat tot això celebrem la solemnitat del Corpus Christi”, va dir.

“Com a seguidors del Crist volem donar-li les gràcies per la seva presència”, va afegir. Va destacar que “avui podem dir amb tranquil·litat que l'Eucaristia és la plenitud de la vida cristiana. Ella és el nord i el fonament”.

Va continuar dient que “la pandèmia és un signe de la vulnerabilitat de l’èsser humà”. “En aquests moments de feblesa l’èsser humà haurà d’anar cap al Crist i convertir-se”. El Bisbe Salvador va assegurar que en un moment en què tothom es pregunta què canviarà després de la pandèmia va assegurar “que no sabem què canviarà però canviarà si mirem al Crist”.

“Si som vulnerables necessitem algú tan fort, com el Crist”, va dir. Comentant la segona lectura del dia va indicar que “és important que els cristians podem sentir-nos acompanyats dels nostres germans i que no ens dividim en dos grups els qui adoren al Crist i s’obliden dels germans i els qui vetllen pels germans i s’obliden del Crist”.

A continuació, va tenir un record per la tasca de Càritas Diocesana de Lleida i va agrair la tasca dels voluntaris, els treballadors i els responsables de l’entitat. També va recordar que totes les persones són objecte de l’amor de Déu com “els nousvinguts, els immigrants, els temporers”.

Per acabar va donar les gràcies als grups d’adoració eucarística per la seva pregària.

Després de la Missa, va tenir lloc la processó del Santíssim a l’interior de la Catedral. Un cop a la porta de la catedral el Bisbe Salvador va beneir la ciutat des de la porta del temple.

A la cerimònia van participar més de cent persones, guardant les distàncies de seguretat i amb la mascareta corresponent. Un grup de voluntaris va indicar als feligresos on havien de seure. L’organització va establir que s’alternessin bancs amb tres persones i bancs amb dues persones.

També, com correspon a la Diada del Corpus, es va celebrar el Dia de la Caritat. En lloc de la tradicional col·lecta als bancs, a la sortida del temple es van instal·lar dues taules on els fidels van poder fer les seves aportacions.

El Bisbat de Lleida entrega 82.271 euros a nou entitats per lluitar contra els efectes de la crisi de la Covid-19

El Bisbat de Lleida ha entregat 82.271,29 euros aquest matí a nou entitats sociocaritatives de la diòcesi per pal·liar efectes de la crisi de la Covid-19. Es tracta de la quantitat recaptada per la diòcesi al fons que es va crear per aquest motiu al mes d’abril.

Cal recordar que el Bisbat de Lleida va aportar al fons 20.000 euros i que la resta han estat aportacions de sacerdots, religiosos i fidels de la diòcesi. Les nou entitats beneficiàries formen part de la **Xarxa d’Entitats**

Cristianes d'Acció Social i Caritativa del Bisbat de Lleida. Precisament, aquesta plataforma ha estat l'encarregada d'establir els criteris per la distribució de les aportacions arran dels projectes presentats per les entitats.

Concretament, **Maristes-Obres Socials Lleida** han rebut **5.037,58** euros per un programa per atendre infants vulnerables i **Esclat-Pare Palau** ha rebut **5.741,93** euros per un programa d'intervenció educativa per a nens.

Per la seva banda, **Salesians-Sant Jordi** ha rebut **8.612,89** euros per dos projectes, un de solidaritat internacional i un altre per a infants en situació de risc.

El **Voluntariat Vicencià** rebrà **4.922,74** euros per garantir el subministrament d'aliments de primera necessitat a persones vulnerables.

La Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom (Llars del Seminari) ha rebut **6.568,76** euros per a les famílies que viuen a les Llars del Seminari.

Arrels-Sant Ignasi rebrà **24.077,81** euros per tres projectes: un per cobrir les necessitats bàsiques de persones vulnerables; un per equipar de mesures de protecció als voluntaris, professionals i tècnics de l'entitat i un tercer per a persones temporeres.

Mans Unides rebrà **4.203,09** euros per a projectes per al desenvolupament internacional.

Per la seva banda, **Càritas Diocesana de Lleida** rebrà **17.394,20** euros per dos projectes, un per a les Càritas Parroquials i un altre per cobrir les necessitats de les persones temporeres.

Fundació JERICÓ rebrà **5.712,29** euros per a l'adquisició d'elements de protecció personal i aliments per als residents.

L'acte d'entrega de les aportacions ha tingut lloc aquest matí al Paranif de l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església.

Hi han participat el Bisbe de Lleida, **Salvador Giménez Valls** i representants de les entitats de la **Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Caritativa i Social**.

El Bisbe Salvador ha agraït a les entitats sociocaritatives de la diòcesi la tasca que han fet aquests mesos des de l'inici de la pandèmia i que mai han tancat les seves portes.

La Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa del Bisbat de Lleida ha coordinat els seus esforços per vetllar per les persones més vulnerables de la nostra diòcesi i s'ha reunit sis vegades telemàticament des de l'inici de la pandèmia.

El Bisbat de Lleida crea un Telèfon d'Escolta per donar suport a persones que pateixen

El Bisbat de Lleida ha creat un **Telèfon d'Escolta** per donar suport a persones que estiguin patint, ja sigui a causa de la soledat, de pèrdues familiars o dels efectes econòmics de la crisi de la Covid-19.

El telèfon, confidencial i gratuït, serà el **900 107 390**.

La motivació del servei és alleugerir el patiment de les persones que ho passen pitjor perquè no tenen mitjans emocionals per gestionar la situació derivada de la pandèmia o qualsevol altra circumstància que els faci patir.

El servei serà gratuït i les persones que truquin seran ateses per voluntaris. Una vintena de voluntaris de la diòcesi s'han format en les darreres setmanes per atendre les trucades. Es garanteix la confidencialitat de les persones que truquen.

El Telèfon d'Escolta del Bisbat de Lleida estarà operatiu de **dilluns a divendres, els matins de 10 a 13 hores** i a la **tarda de 16 a 20 hores**.

Els voluntaris que rebran les trucades valoraran la possibilitat de fer una derivació sigui a entitats sociocaritatives o a altres serveis. En casos complexos, el voluntari que atengui la trucada podrà fer una consulta a un equip motor que en un temps curt proposarà a la persona una derivació.

El servei té un caràcter obert i inclou a tota classe de persones independentment de la seva religió o ideologia.

Glosses dominicals del Sr. Bisbe

Els Reis Mags i la pau

3 de gener de 2020

Em sembla una obligació comentar avui la festa que celebrem i que té molt a veure amb els nens. Són ells el centre de la nostra atenció dedicant temps i imaginació per comprar uns regals que els ompliran d'alegria. Els pares, tiets i padrins s'esforcen en complaure les peticions que per carta han fet els més petits de la casa i compartir amb ells la sorpresa i la satisfacció. Si bé és cert que aquest costum s'ha estès entre els adults que esperen amb certa il·lusió que algú expressi la seva estima amb un regal.

L'origen d'aquesta festa es remunta a aquell passatge de l'evangeli de sant Mateu en el qual tres mags, arribats d'Orient, busquen al Rei dels jueus que ha nascut. “Quan el rei Herodes ho va saber, es va contorbar... va convocar als mestres de la Llei... que li respongueren que naixeria a Betlem de Judea. L'estrella que havien vist sortir a l'Orient començà a avançar davant d'ells, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'infant. Van entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, es prostraren a terra i el van adorar. Li oferiren presents: or, encens i mirra”.

És cert que els nostres costums han variat molt. De ser la festa dels Reis la quasi exclusiva dels regals fa uns anys, a quedar actualment com una més entre els dies del Nadal en els quals s'ofereixen i es reben dons tan apreciats. El que no podrà variar mai és la manifestació d'estima cap a les persones més properes, ja sigui amb elements materials, de menor o major cost, o bé amb mostres immaterials com un somriure, una abraçada, un petó o un temps dedicat a respondre a qüestions que preocupen a l'altre.

Vivim en un temps en el qual es dóna molta importància a tenir objectes que satisfacin les nostres necessitats, la majoria de les vegades sobrevingudes o inventades. I això mateix ho trasladem als més petits de les nostres llars imaginant que quant més posseeixen, seran més feliços. I a més a més nosaltres serem majors beneficiaris del seu amor i de la seva gratitud. I segurament ens equivoquem. Tots hauríem de fer un esforç per canviar de perspectiva i no caure en un significatiu consumisme. Moltes vegades oblidem que els sentiments de les persones no s'escoten per tenir sinó per ser reconegudes com a tals pel temps que els dediquem, per l'escolta de les seves preocupacions o per la paraula amable que els dirigim.

Els cristians necessitem constantment tornar a les nostres arrels i contrastar les actituds, els desitjos i les activitats de cada dia amb els ensenyaments que naixen de la Paraula de Déu i de la pròpia tradició de l'Església. Avui hauríem de valorar molt més la presència de nens a la família i en l'entorn, l'educació integral que reben, el creixement harmònic de les seves persones, la preocupació perquè les seves preferències no es redueixin a les

coses materials. És precís que incorporem valors i virtuts a les seves vides. Que sàpiguen ser agraïts, generosos, solidaris. Que aprenguem a proposar a Jesucrist com a model d'actuació per a tot. Que els encaminem a les vivències comunitàries de la parròquia en la qual descobriran una família preocupada pels ancians i els malalts, pels necessitats i exclosos, pels qui no tenen regals i saben somriure i agrair la companyia dels altres.

Un últim apunt que té relació amb la pau, de la qual vam celebrar la jornada anual el passat dia 1. Treballem per la pau. Col·laborem perquè els nens siguin persones pacífiques i els agradi construir i gaudir de la pau al seu voltant.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Benediccions a la festa de sant Antoni

10 de gener de 2020

Pocs dies després del final de les festes de Nadal celebrem al carrer un acte que per a moltes persones resulta força entranyable: la benedicció d'animals amb motiu de la festa de Sant Antoni, abat. El dia del sant, el 17 de gener, a les 11 se celebrarà la Santa Missa a l'oratori del carrer Sant Antoni; el dissabte, 18, a la mateixa hora, la Santa Missa i, a continuació, al carrer a les portes de l'oratori, la benedicció d'animals.

Davant d'aquest acte religiós sempre hi ha algú que pregunta quin sentit té la benedicció d'animals o d'objectes en aquesta societat tan tecnificada. La resposta pot ser molt llarga amb una explicació detallada del contingut, de la motivació o de la mateixa història de les benediccions. O pot ser molt curta afirmant que els éssers humans creients ho posen tot en mans de Déu i contínuament li demanen protecció per a les seves activitats i necessitats. Ho explico amb algun detall.

La font i origen de tota benedicció és Déu beneït, que està per damunt de tot, l'únic bo, que va fer bé totes les coses per omplir-les de les seves benediccions com un signe de la seva misericòrdia. El Pare Déu va enviar el seu Fill i en Ell, assumint la condició humana, ens va beneir de nou amb tota classe de béns espirituals, com ens recorda Sant Pau a la carta als cristians de Galàcia. En aquest sentit afirmem que Crist és la màxima benedicció

del Pare i, de forma ordinària, apareix a l'Evangelí beneïnt als germans, principalment als més humils.

Baixem una mica. Les benediccions, que habitualment realitzem, miren primària i principalment a Déu, la grandesa i bondat del qual exalcan; però miren també als homes als qui Déu regeix i protegeix amb la seva providència; també es dirigeixen a les coses creades, amb l'abundància i varietat de la qual Déu beneeix a l'home. L'església tracta que la celebració de les benediccions redundi veritablement en alabança i glorificació de Déu i s'ordini a l'aprofitament espiritual del seu poble.

En el cas dels animals ja que comparteixen en certa manera la vida de l'home, ja que li serveixen d'ajuda en el seu treball, o li proporcionen aliment i companyia, és bo conservar el costum d'invocar sobre seu la benedicció de Déu.

La gran preocupació de la nostra generació és llegar un món més habitable als qui vindran després de nosaltres. Per això necessitem cuidar, protegir i estimar totes les coses creades per Déu i posades al servei del gènere humà. Hem sentit parlar molt durant aquestes últimes setmanes de l'ecologia integral, de la casa comuna, del risc de destrucció d'espais naturals, de la qualitat de l'aire que respirem, de l'actuació humana que xifra el seu interès en els beneficis econòmics, dels compromisos que tots els estats han de portar a terme en la seva lluita contra el canvi climàtic, etc. Tots recordeu les reflexions de la cimera mundial sobre el clima, celebrada a Madrid fa un mes escàs. Que no quedi en simples paraules sinó que col·laborem per al benefici de tots els pobles de la terra en la conservació d'aquesta casa creada per Déu. Tota ella és digna de rebre la seva benedicció. És la mateixa línia d'actuació que ens proposa el papa Francesc en l'encíclica 'Laudato Si' (2015) i que conclou amb una oració al Déu de l'amor que ens mostra el nostre lloc en el món... per protegir tota vida, per preparar un futur millor.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sembradors d'esperança

17 de gener de 2020

La paraula mort està generalment associada a tristesa, sofriment i solitud. Fins i tot els cristians, que tenim clara l'actitud i el consell de Jesucrist davant la mort, necessitem purificar el llenguatge per, en aquest cas,

dotar d'esperança el moment final d'aquesta vida. Això mateix s'ha pretès, un cop més, amb el document dels bisbes que es va presentar el dia 4 de desembre de l'any passat a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola.

El document porta per títol: **“Sembradors d'esperança. Acollir, protegir i acompanyar l'etapa final d'aquesta vida”**. És molt clar i de fàcil lectura. S'ha articulat en forma de preguntes (60) i les corresponents respostes. Són qüestions que molta gent formula i no acaba de tenir una definició precisa sobre aquest tema tan fonamental: la malaltia, la mort, l'eutanàsia, la dignitat personal, les cures pal·liatives, la responsabilitat dels professionals sanitaris, la voluntat de la família, la fe i la proposta cristiana... el podeu llegir complet a la pàgina web de la mateixa Conferència, a la del nostre bisbat o a la de la Tarraconense. Us serà molt útil per tenir una bona informació, el tema no és només religiós, per fonamentar la vostra opinió i, per descomptat, per enfortir la vostra experiència cristiana.

M'agradaria fer tres precisions. La primera és que el tema es refereix a l'ésser humà en general i fa referència a una concepció antropològica determinada; no és un assumpte que afecta només als creients o a la pretensió de l'Església d'imposar la seva opinió.

La segona es refereix a la tan repetida llibertat d'expressió en el sentit que tots els sectors socials tenen el dret i el deure d'usar-la. De vegades fa l'efecte per part d'alguns tertulians o de certs articulistes que exhibeixen aquest dret com a fonamental, fins i tot quan ataquen o ofenen els sentiments religiosos dels altres, i tracten de restringir-lo per a determinats grups amb la peregrina argumentació de coaccionar la voluntat de la ciutadania.

La tercera per insistir que el referit document no és l'expressió d'una lluita contra ningú ni contra res en un moment determinat de la vida de la nostra societat. És la manifestació rotunda de la veritat cristiana sobre la vida i la mort, permanentment exposada al llarg dels segles per l'Església. Hem estat creats per Déu, la vida és un regal seu, i a Ell confiem el nostre final. “Tant si vivim com si morim, som del Senyor”, ens dirà sant Pau (Rm 14,8) i que solem escoltar moltes vegades en els funerals de familiars i amics. Ens omple de consol i alimenta la nostra esperança en la vida, després de la mort.

Està clar que cap ésser humà és amo de la vida d'un semblant. Ni el metge que tracta sempre de curar i de tenir cura de la vida que té davant, ni el familiar que, d'una certa compassió, desitja eliminar el sofriment aliè. Ni tan sols un mateix n'és amo per decidir tallar la vida. Cada un de nosaltres vol viure, vol ser estimat i acompanyat en l'etapa de la malaltia i el sofriment. La dignitat de l'ésser humà no és només en l'exercici de la pròpia voluntat perquè, com diuen alguns autors, és irrenunciable, imprescriptible, inviolable.

Allò que essent immerescut mereix un respecte i col·loca en certa manera a la resta de la humanitat en situació de deutora. (Cfr. J. Gomá “La dignidad”).

Que les nostres opinions i sentiments se sustentin sempre en les nostres conviccions i en la nostra fe en el Déu de la vida i de l'amor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Diumenge de la Paraula de Déu

24 de gener de 2020

Era un costum a les nostres diòcesis catalanes dedicar el primer diumenge d'Advent a ressaltar la importància de la Bíblia per a la vida ordinària de tot cristià. S'aconsellava que durant uns dies d'aquella setmana s'organitzessin algunes activitats per afavorir la lectura, la reflexió i l'oració, tant individual com comunitàriament, amb el text sagrat. Així ho vam fer i molta gent va valorar positivament la iniciativa.

Per a aquest any el papa Francesc ha demanat a totes les diòcesis del món que, “després de la conclusió del Jubileu extraordinari de la misericòrdia, es pensés en un diumenge completament dedicat a la Paraula de Déu, per entendre la riquesa inesgotable que prové d'aquest diàleg constant de Déu amb el seu poble”. En una Carta Apostòlica que va firmar el passat 30 de setembre i que va enviar a tots els bisbes deia el Papa:

“Així doncs, estableixo que el III Diumenge del Temps Ordinari estigui dedicat a la celebració, reflexió i divulgació de la Paraula de Déu. Aquest diumenge es col·locarà en un moment oportú d'aquest període de l'any, en el qual estem convidats a enfortir els llaços amb els jueus i a resar per la unitat dels cristians. No es tracta d'una simple coincidència temporal: celebrar el Diumenge de la Paraula de Déu expressa un valor ecumènic, perquè la Sagrada Escripura indica als que es posen en actitud d'escolta el camí a seguir per arribar a una autèntica i sòlida unitat”.

Tots sabeu que l'anomenat Temps Ordinari de l'Any Litúrgic comença després de les festes de Nadal, s'interromp amb el temps de la Quaresma i de la Pasqua, i es torna a prendre després a les setmanes següents fins el temps d'Advent o preparació per al Nadal. Aquest diumenge, 26 de gener, és l'indicat pel Papa per a aquesta jornada tan important.

Les nostres diòcesis han deixat enrere la seva iniciativa particular per sumar-se al projecte general del Papa que resumeix en poques línies de la

seva mencionada carta la importància de la Paraula de Déu per a tots. De forma especial per als creients a qui aconsella, segons la seva responsabilitat eclesial, la seva formació i creixement espiritual amb la Bíblia com a suport. Per exemple als catequistes els diu que “sentin la urgència de renovar-se a través de la familiaritat i l’estudi de la Sagrada Escriptura, per afavorir un veritable diàleg entre els qui l’escolten i la Paraula de Déu”. Parla dels predicadors i les homilies. Vincula l’Escriptura amb la fe dels creients i la participació en els sagraments. Posa exemples, en fi, del tracte que Jesús té amb la Paraula i els consells que ofereix als seus acompanyants i oients.

No és la meua intenció insistir més en aquesta línia d’actuació. Tots ho sabeu. Us demano fer un esforç per apropar la vostra ment i el vostre cor a la Paraula de Déu; que dediqueu un temps a la seva lectura i que sapigueu donar-la a conèixer als més joves de les vostres famílies. Us convido també a participar en les dues activitats que hem programat a la nostra diòcesi per aquesta setmana: el dimarts, dia 28, a les 19.30 hores, s’ha previst al Museu de Lleida, una sessió explicativa amb els tapissos amb tema bíblic, que conserven i el dia 29 a les 20 hores, una vetlla de pregària a l’oratori de l’IREL.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Tres àmbits de la vida cristiana

3 de febrer de 2020

En aquests primers dies de febrer els catòlics podem informar i col·laborar amb tres realitats eclesials diferents però totes elles preocupades per donar resposta a una manera de viure marcat per Jesucrist en l’evangeli i modulats per la tradició de l’Església al llarg dels segles. Sempre amb l’ànim de sortir d’un mateix i afavorir i donar la vida pel proïsme.

La primera realitat és la que anomenem la **Vida Consagrada**. És el conjunt de religiosos/as que viuen en comunitat participant d’un carisma o d’un model d’actuació, incorporat a la vida de l’Església, per una persona genial i santa, en l’intent de complir amb total coherència els consells evangèlics de pobresa, obediència i castedat. Tots vosaltres coneixeu algun membre d’una comunitat de religiosos, ja sigui per ser de la vostra pròpia família, del vostre poble o perquè heu col·laborat amb ell en un determinat servei apostòlic. Sabeu que celebren la seva festa anual el dia de la solemnitat de la Presentació del Senyor al temple i la Purificació de la Mare de Déu,

és a dir el Dia de la Candelera com popularment la identifiquem. Aquest any el dia 2 de febrer coincideix amb el diumenge IV del Temps Ordinari. Desitgem felicitar-los per la seva gran festa, demanar a Déu per ells i les seves comunitats i sol·licitar noves vocacions per a les seves congregacions. Volem també agrair el seu servei permanent a les obres de la nostra diòcesi.

La segona realitat és el Moviment Apostòlic de **Vida Creixent**. Són grups d'oració i atenció pastoral de persones grans que existeixen en moltes parròquies de la diòcesi i es vinculen a nivell diocesà per a un recés mensual o algun pelegrinatge anual. Ho fan sobretot al principi i final de curs. També en la seva festa anual del dia 2 de febrer, que és el moment en el qual recordem que Jesús, al ser presentat al temple, surten al seu encontre l'ancià Simeó, "ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau... els meus ulls han vist al Salvador" i la profetessa Anna "d'edat molt avançada... mai no es movia del temple i donava culte a Déu nit i dia amb dejunis i pregàries". Aquestes referències estan escrites en el capítol segon de l'evangeli de sant Lluc. Cada any tenen un programa de formació per a les seves reunions en les quals completen la seva formació cristiana; l'actual es basa en el desenvolupament del seu himne en el qual, entre altres coses, s'afirma que "la nostra alegria ningú ens la podrà prendre". És la constatació d'un esclat d'optimisme cristià que allà es respira. Demaneu a Déu per ells perquè estiguin ben atesos i escoltats; ells ho fan per tots nosaltres. També pels seus fills i néts.

La tercera realitat és el Moviment Apostòlic de **Mans Unides**, fundat fa més de 60 anys per un grup de dones d'Acció Catòlica amb una forta preocupació per pal·liar o eliminar la fam de tantes persones en el nostre món. Han fet famosa la iniciativa del Dejuni Voluntari el segon divendres del mes de febrer que s'uneix a sopars frugals i col·lectes en parròquies i centres catòlics. Des de fa molts anys hi participen homes i, com a institució, és valorada amb una elevada puntuació per la nostra societat actual a causa de la multitud de projectes que atenen entre les comunitats de les nacions menys desenvolupades. Pràcticament tots els seus recursos que es recullen en les campanyes que promouen es destinen a les finalitats de foment personal i comunitari que publiciten i que donen compte després. En el programa de mà d'aquest any diuen que "ens centrem en la cura de la casa comuna, aprofundint en la relació de la lluita contra la pobresa i la garantia dels Drets Humans".

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sobre els futurs objectius diocesans

10 de febrer de 2020

Us vull recordar un aspecte molt important que tots ens vam proposar al principi d'aquest curs i que està marcant la dinàmica pastoral en les parròquies i comunitats de tota la diòcesi. Em refereixo a l'elaboració del futur Pla Pastoral que ens servirà de guia per als pròxims anys. És una iniciativa del mateix responsable diocesà que va comptar amb l'acceptació generalitzada de tots els que, essent batejats, col·laboreu en els diversos serveis de parròquies o de la diòcesi.

Aquest humil recordatori va dirigit també a tots aquells que participen en la vida ciutadana i que s'alegren quan compten amb catòlics que estan esperançats en fer del nostre món un lloc més habitable, just i fratern. Segur que els agrada saber el clima participatiu que existeix en el si de la nostra comunitat eclesial.

En l'Assemblea diocesana del final del curs passat es va decidir procedir a l'elaboració d'un nou pla en el qual qualsevol cristià pogués aportar el seu punt de vista. Durant l'estiu es va confeccionar una guia que facilités les respostes i agrupés les preocupacions més generalitzades. El mes de setembre de l'any passat, en la Festa de l'Enviament, es va donar a conèixer aquesta guia, es va distribuir en fulls impresos i es va enviar utilitzant els mitjans electrònics. Em sembla que va arribar a tots els interessats demanant la col·laboració serena i esperançada per al bé de la nostra Església i per un millor servei a la societat que ens contempla i ens envolta.

Durant els mesos transcorreguts d'aquest curs hi ha hagut moltes reunions dels equips de sacerdots en els arxiprestats, de les comunitats de vida religiosa i dels moviments apostòlics en les que han aparegut les diferents preferències pastorals que posaran a la consideració de tots. Agraeixo a tothom la seva constant col·laboració i el seu interès per millorar entre tots la nostra vida cristiana. Es va posar una data límit per entregar aquestes aportacions per escrit: el 26 de febrer, Dimecres de Cendra i inici de la Quaresma.

Quan us arribi aquest comentari a les vostres orelles o a les vostres mans faltaran pràcticament quinze dies perquè acabi el període de consulta. La meua crida d'ara és l'últim intent per sol·licitar la vostra participació. Si hi participem molts, més generalitzada serà la resposta i més importarà a totes les comunitats. S'estima molt més allò que se sent com a propi i que pot beneficiar a la majoria. La família diocesana vol sumar la veu de tots els seus membres en tot allò que ens compromet com essencial per al pròxim futur. Us prego que participeu.

El material escrit que s'ha utilitzat i ens ha servit d'orientació ha estat en síntesi el següent: la Paraula de Déu, els documents del Concili Vaticà II, les resolucions i el missatge del Concili Provincial Tarraconense, els escrits dels últims papes, especialment els de l'actual i els textos que la nostra diòcesi ha elaborat en els últims anys, destacant l'últim Pla que comprenia el trienni 2016-19. Como podeu comprovar comptàvem amb molts textos i de molt elevada qualificació. Em sembla que els hem sabut aprofitar.

Ara mirem al futur. Ho volem fer amb esperança, amb il·lusió, amb constància i amb coratge. És el que dóna el seguiment de Jesucrist i la pertinència responsable a la seva Església. Fugim del desànim, del pessimisme i de la tristesa pastoral. Gràcies per la col·laboració.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El congrés de laics

17 de febrer de 2020

Aquest cap de setmana se celebra un congrés a Madrid en el qual participen totes les diòcesis espanyoles. La nostra ha enviat a dotze persones cobrint la quota assignada amb un criteri de proporcionalitat perquè els dos mil participants representessin a tot el Poble de Déu, fonamentalment format per laics i que a la vegada fos escoltada pels pastors i els membres de la Vida Consagrada. Els tres grups configuren l'Església que camina per la història vivint fraternalment el misteri de Jesucrist i anunciant el seu missatge al món sencer.

La celebració d'aquest **Congrés de Laics. Poble de Déu en Sortida** és un dels objectius que es va fixar la Conferència Episcopal Espanyola per a aquest quadrienni que ara acaba i que ha estat preparat durant més de dos anys per la Comissió d'Apostolat Seglar amb reunions i estudis que expliquen la realitat del laicat en totes les Diòcesis, Congregacions, Moviments i Associacions i, després de diversos mesos de feina, s'ha elaborat un esquema de treball que recull les aportacions de 2.485 grups, integrats per més de 37.000 persones. Els grups han reflexionat conjuntament i han pogut compartir idees i propostes al voltant de la vocació i missió dels fidels laics en el context de la nostra societat i de la nostra Església.

L'esquema o instrument de treball s'ha titulat **“Un laicat en acció. Viure el somni missioner d'arribar a totes les persones”**, s'ha fet arribar durant les últimes setmanes a tots els grups i serveix de base per a la reflexió

del conjunt dels reunits en el Congrés. El contingut és molt clar i s'ha dividit en quatre apartats que resumeixen els reptes que la nostra evangelització té plantejats i com el laïcat té l'enorme responsabilitat de protagonitzar i mantenir molt alta la seva quota de participació.

Els apartats són els següents: **I. Introducció** (Estem vivint una experiència de l'Esperit; és un procés sinodal, espiritual i de discerniment; descriu i explica l'estructura per a, finalment, definir l'escolta i el diàleg). **II. Reconèixer** (S'apunten els llums, les ombres, els signes d'esperança i els reptes del laïcat en els moments presents). **III. Interpretar** (On es defineix la vocació laïcal des del do i la potenciació d'una eclesiologia missionera) i **IV. Triar** (Tracta de trobar cabals de creixement personal i comunitari i de cuidar de manera especial alguns processos: impulsar la corresponsabilitat en el si de l'Església, assumir un major compromís en el món i oferir una renovada formació). Acaba amb una **conclusió**, les últimes paraules de la qual són les següents: Volem ser el Poble de Déu, missioner i sant, en el nostre context. Ens posem en les mans de l'Esperit que ens precedeix i guia en aquest camí sinodal com a Poble de Déu en sortida.

Durant tres dies, 14, 15 i 16 de febrer, en el Pavelló de Vidre de la Casa de Campo de Madrid ens reunim tots els participants per escoltar unes ponències d'experts, reflexionar sobre unes experiències i uns testimonis, celebrar l'Eucaristia i una Vetlla de Pregària, participar en un concert-festival i acabar amb la ponència conclusiva final que obri les portes per a un futur més esperançador, més responsable i amb un índex de participació més elevat en les tasques eclesials.

Esperem que aquest Congrés serveixi per obtenir abundants fruits. Demano les vostres pregàries.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Preparant la pasqua

23 de febrer de 2020

Alguns se sorprendran que en el títol mencioni ja la festa de la Pasqua quan falten tants dies per a la seva celebració el diumenge 12 d'abril. I és que tot esdeveniment eclesial important necessita una adequada preparació. Així ho veiem en el nostre entorn més proper i també quan ens toca orga-

nitzar-ho a nosaltres tant en la nostra vida personal com familiar. Alguna cosa semblant passa en els àmbits de les organitzacions socials o en la responsabilitat municipal. Moltes persones s'ocupen de tenir-ho tot llest per a una festa, el local, els convidats, l'ordre de les intervencions, el menjar... Són detalls que exigeixen l'esforç d'uns quants perquè tots quedin satisfets.

En la vida cristiana tenim la festa central de l'any en la Pasqua de la Resurrecció del Senyor. I l'Església ens demana una autèntica preparació per celebrar-la; ens ofereix el temps de **Quaresma**, quaranta dies, perquè organitzem de nou la nostra vida, tornem a mirar el rostre de Crist, utilitzem els mitjans que Ell ha posat al nostre abast per identificar-nos amb les seves paraules i les seves actituds i visquem la immensa alegria de ressuscitar a una vida nova, plena de bondat, de misericòrdia, de perdó i de servei. Això és una invitació per a tots els batejats. Ningú pot sentir-se exclòs de la seva pròpia responsabilitat eclesial. Tots preparem la festa segons les condicions, circumstàncies o funcions que cadascú té mirant sempre el bé comú. Aquest temps de preparació ens beneficia primerament a nosaltres com a individus i, de forma simultània, beneficia a tota la comunitat.

Els mitjans que Déu posa a la nostra disposició són de sobra coneguts per tots encara que en ocasions ens excusem amb la ignorància, la mandra o la vacil·lació. Incideixen en les dues dimensions, la interior i l'exterior. Ambdues igualment importants si bé en el centre del nostre ésser és on es produeix el cúmul de sentiments que ens apropen a Déu i als germans o que, pel contrari, ens allunyen i rebutgem la seva voluntat. Volem buscar sempre la coherència entre els nostres sentiments, les nostres paraules i les nostres accions per aconseguir la vinculació del cor amb els resultats exteriors del comportament. Evitarem així la hipocresia i complirem amb el mandat de Jesús. Per aconseguir-ho necessitem dues disposicions: el silenci i l'escolta de la Paraula de Déu. Reconeixerem de forma immediata els tres mitjans al nostre abast: l'almoïna, la pregària i el dejuni.

Tots aquells que participin de la Santa Missa el proper Dimecres de Cendra, primer dia de quaresma, escoltaran les paraules del Senyor en l'evangeli de sant Mateu. Us convido que ho feu atentament i tracteu d'aplicar aquestes recomanacions a la nostra pròpia realitat actual. L'almoïna us permetrà compartir el que és vostre amb els necessitats, amb els sense sostre, amb els abandonats, amb tots aquells que no tenen de què viure i no han perdut la dignitat. La pregària farà possible que compteu sempre amb la força de l'altíssim, amb la gràcia de Déu que mai us abandona i, en aquest diàleg intens i sincer, rebre l'impuls de la pràctica de l'amor fratern. El dejuni que ens posa en camí per lluitar contra el consumisme, la satisfacció corporal abusiva per l'acumulació d'aliments o les conseqüències dels altres pecats capitals.

Demanam tots a Déu que ens ajudi a viure amb autenticitat aquesta quaresma. És la millor manera de preparar la gran festa de la Pasqua.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Autenticitat i exigència

2 de març de 2020

Sempre he pensat que tots els éssers humans estan convençuts que les seves obres són beneficioses per a ells mateixos i redunden en bé cap als altres. Segurament planificar el mal no està en el pensament de les persones corrents amb les quals convivim. Només els malvats, que ens semblen molt llunyans, són capaços de trastornar el disseny amorós de Déu sobre la humanitat. A això ho anomenem pecat, al trencament que fa l'ésser humà amb Déu i amb el proïsme per, diguem, rebutjar al primer i tractar de dominar o aniquilar al segon. Els cristians sabem que som pecadors tot i que la gràcia de Déu és molt més forta que les nostres febleses i, contínuament, ens ofereix el perdó. Aquest es dona amb el penediment i l'intent clar d'esmenar allò negatiu i millorar el propi comportament.

El primer pas de l'autenticitat busca la correspondència clara entre la fe i l'actuació. O també entre les conviccions més íntimes i les actituds cap als altres. No és fàcil l'itinerari que cadascú pot traçar en aquest sentit. El mateix sant Pau ens ho advertia parlant de sí mateix: "No entenc què faig, perquè no faig allò que vull, sinó allò que detesto" (Rm 7, 15). Quan ens passa una cosa d'aquesta a nosaltres, quedem sorpresos i tendim a dues reaccions, la perplexitat, no pot ser, o cap al desànim, no puc arribar a ser millor.

En aquest camp de joc al cristià se li exigeix alguna cosa més. La comprensió de l'altre per sobre de les diferències ideològiques o culturals, l'acceptació del semblant més allà de les diverses cosmovisions que presenti, l'amor incondicional a tot ésser humà malgrat el rebuig i les incomprendiments dels altres.

En les converses de la nostra vida ordinària, amb els articles de premsa o en les opinions d'alguns tertulians es demana sempre el compliment just de les grans realitats socials que algunes vegades es poden convertir en utopies: la llibertat, el diàleg, la justícia, la democràcia, la interculturalitat i un llarg

etcètera. Ningú és capaç de posar en dubte la bondat de la proposta. Tots volem viure amb plena llibertat, apel·lem constantment al diàleg, exigim que la justícia sigui aplicada amb total equitat, valorem la dignitat de l'ésser humà independentment de la seva raça, cultura o religió... i tantes altres aspiracions que només amb enumerar-les ens esglaiem.

Gairebé ningú discuteix aquests grans desitjos de la humanitat actual. Sobretot quan els exigim als altres, quan no ens comprometen massa o no perdem res personal en la seva aplicació. De vegades la nostra posició descompromesa fa que les paraules es converteixin en pura xerrameca o en sons buits de contingut o en acusacions directes contra persones i institucions. Semblem jutges amb les sentències firmades.

Els cristians necessitem exigir-nos molt més. Contemplar la creu de Crist, escoltar la seva paraula i seguir els seus passos, ens obliga a reformular la nostra crítica o la nostra denúncia. No podem exigir llibertat, diàleg o justícia només a les autoritats de la nostra societat o a la gent de l'entorn familiar si som incapaços de l'escolta serena, de l'acceptació incondicional o l'amor sense límits cap als altres. Demanar diàleg i seleccionar de manera interessada a les persones que intervenen per la seva proximitat ideològica, cultural o religiosa té visos de buscar més aviat l'enfrontament o el rebuig. Exigir llibertat per a tothom i mantenir la nostra posició personal de domini, sona a cinisme. Ens pot passar a tots. Però convé saber que està a les antípodes de l'amor de Crist.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La cortesia de la salutació

8 de març de 2020

Algunes persones es lamenten de l'ús constant de les grans paraules en les nostres converses i de l'oblit de les petites atencions ordinàries que ens hauríem de fer els uns als altres. Fa uns anys es deia exercir la bona educació per aconseguir un bon estat d'ànim en els altres. Hi ha gent amb una bona dosi d'elegància quan diu les coses, quan les escriu i quan es relaciona la qual cosa fa la vida més agradable als seus semblants.

És molt important tractar els grans temes que ens aclaparen o ens gratifiquen. Fonamental, diria, perquè les seves conseqüències repercuteixen en l'àmbit social en el qual estem immersos. Molt més en la societat globalitzada que compartim en l'actualitat. La guerra i la pau, les desigualtats socials, la pobresa i la riquesa, els mitjans de producció, la llibertat i les tiranies, la

cultura i les xarxes socials i molts assumptes més que ens envaeixen i no podem prescindir del comentari o de la petició de solucions que millorin la vida de tothom. Però al mateix temps demanem no desatendre la cortesia en el comportament diari. Perquè el tracte respectuós, delicat i cordial amb l'altre incorpora elements d'estima i proximitat tan necessaris en aquest moment. Desterrem l'insult, la provocació, les insídies o calumnies, les desqualificacions personals que enverinen les relacions socials i sembren el descontentament general.

Us proposo a la vostra consideració unes salutacions de sant Pau que va escriure en les seves cartes que són una manifestació de l'amor de Déu i un model d'alegria, d'optimisme, de cordialitat. Es pot ampliar a paraules o a gestos actuals. Ara només acudim a escrits. Vegeu uns exemples:

Als cristians de Roma: “A tots els estimats de Déu que viuen a Roma... gràcia i la pau de part de Déu...i de Jesucrist, el Senyor”.

Als cristians de Corint: “...us desitgem la gràcia i la pau de part de Déu, el nostre Pare...”.

Als cristians de Filipis: “Dono gràcies al meu Déu cada vegada que faig memòria de vosaltres. Sempre en totes les meves pregàries, demano ple de goig per tots vosaltres”.

Als cristians de Colosses: “Gràcia i pau... Així portareu una vida digna del Senyor... fructificareu en tota mena d'obres bones... i farà que sigueu sempre pacients i constants...”.

Als cristians de Tessalònica: “Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres... continuament recordem davant de Déu la vostra fe activa, el vostre amor incansable i la vostra esperança constant en el nostre Senyor Jesucrist”.

“A Timoteu, veritable fill en la fe: gràcia, misericòrdia i pau de part de Déu Pare i de Jesucrist...”.

És cert que sant Pau no acostumava a fer adulacions fàcils. Sabia recriminar quan observava moments de divisió, enfrontaments en les comunitats. O lamentava que no es complís l'ajuda mútua o veia la despreocupació pels altres o la falta d'igualtat en el tracte o en la riquesa. Proposava el creixement personal en l'exigència del mandat del Senyor. Però les seves paraules i les seves actituds manifestaven amabilitat, respecte, estima per a tots els que es convertien a Jesucrist. Volia que preguessin i que possessin els seus dons al servei de la societat en la qual vivien per mostrar la felicitat de seguir al Senyor Jesús.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia del Seminari

15 de març de 2020

S'ha estès molt en els últims temps un costum digne d'elogi i d'agraïment. Es tracta de dedicar un dia a l'any per alertar a tota la societat d'una situació problemàtica, de la lluita contra una determinada malaltia o de l'enaltiment d'una persona o d'un grup que dedica els seus esforços al bé comú. Els promotors de la iniciativa demanen sempre assentiment general i col·laboració.

Amb molta antelació l'Església ha fet el mateix per sensibilitzar a tots els catòlics sobre una realitat eclesial important i també per informar a la societat d'un servei que pot beneficiar a tothom. És el cas del **Dia del Seminari**, instituït fa molts anys i que compromet a tota la comunitat catòlica. S'ha fixat en la solemnitat de Sant Josep o, allà on no és festa laborable, al diumenge més proper. En el nostre cas ho celebrarem el **pròxim diumenge, dia 22 de març**. Totes les diòcesis mantenen un seminari en el qual es formen i preparen els candidats al sacerdoci. És cert que l'evolució de la societat i les característiques exigides per l'Església per als futurs ministres han modulat i adaptat els plantejaments inicials que neixen en el Concili de Trento on es creen els centres de formació sacerdotal. En els aspectes fonamentals seguim amb la mateixa intuïció conciliar que tants bons fruits ha donat en els últims segles.

Hi ha hagut èpoques de molta aflluència de candidats i d'altres, per circumstàncies diverses, d'escassetat. Això últim passa en l'actualitat. Si ens centrem en la nostra diòcesi a molts de vosaltres us sona l'edifici del Seminari i l'elevat número de seminaristes que hi vivien. Actualment set diòcesis amb seu a Catalunya mantenen un mateix seminari, situat a Barcelona, amb un únic equip de formadors que orienten les dimensions físiques, espirituals, culturals i pastorals dels residents. La part acadèmica és a càrrec de la Facultat de Teologia de Catalunya. És una solució molt acceptable i enriquidora pel que suposa de coneixement i ajuda mútua dels futurs sacerdots.

Amb aquest breu comentari vull demanar a tothom pregàries pel nostre seminari i col·laboració activa per fomentar i acompanyar noves vocacions. Amb una crida especial als sacerdots, als pares i famílies, als catequistes, professors i monitors, als responsables dels diferents serveis eclesials. El compromís és de tots i per a tothom.

S'ha distribuït material d'ajuda per aquesta ocasió que veureu en les vostres parròquies i centres de culte. És un recordatori perquè ningú deixi a un costat aquesta gran preocupació eclesial.

Hi ha un lema per a aquest dia, **Pastors missioners**, que resumeix a la perfecció l'objectiu que l'Església vol oferir a la consideració de tots. Els seminaristes es preparen per respondre adequadament a la crida del Senyor a ser els pastors del seu ramat, com en la imatge que utilitza en l'evangeli. Pastors perquè són deïxebles, és a dir, que aprenen l'ensenyament de les paraules i els fets de Jesucrist; són consagrats enterament al Poble de Déu i són enviats, com una prolongació de l'enviament que va rebre Jesús del Pare, a evangelitzar a tota la gent. Tot això queda fixat per la segona paraula del lema, missioners, indicant la sensibilitat del seminarista i del sacerdot per sortir de sí mateix i entrar en la problemàtica aliena perquè coneguïn al Senyor en qualsevol part del món.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

L'Ensenyament de la religió a l'escola

22 de març de 2020

Repasant els comentaris dominicals anteriors comprovo que tots els anys he escrit sobre aquest tema. En cada ocasió he intentat no repetir les dades o els arguments, tot i que sempre he insistit en la importància d'inscriure's en aquesta matèria a l'escola que és, al mateix temps, d'oferta obligatòria per als centres i opció lliure per als alumnes. Malgrat les dificultats que alguns volen plantejar en els diferents nivells administratius o curriculars, el percentatge d'alumnes que es matricula és elevat i amb una valoració positiva en la seva apreciació. Agraïxo l'esforç i la tasca de tots aquells que procuren el prestigi dels continguts i de la metodologia d'aquesta matèria a l'escola.

Entenc que no es guardin els comentaris que he dit amb la finalitat de comparar-los o de buscar matisos que ajuden a l'adhesió o a la discrepància. Resumeixo molt breument l'orientació d'alguns d'ells. En un parlatge del marc legislatiu espanyol i els acords normatius internacionals, subscrits pel nostre país; en un altre comentava la situació d'aquesta assignatura en les nacions d'Europa; en un altre més la responsabilitat primera i fonamental dels pares en l'educació dels seus fills i el recolzament de les institucions a un feliç compliment de la finalitat educativa.

Recordava també la postura de la pròpia Església en el tema educatiu amb abundància de documents en els quals fixa la importància de la formació integral dels alumnes; com a dada significativa podeu trobar, des del Concili

Vaticà II fins avui, molts documents, declaracions i consells dels successius pontífexs, de bisbes i de diferents organismes eclesiàstics.

M'agradaria no repetir-me. Afegiré només unes qüestions prèvies.

El bisbe té el mateix interès en aquest assumpte que el de qualsevol cristià o altra persona vinculada al món educatiu. És un dret dels pares i dels propis alumnes que l'administració educativa està obligada a tutelar i a desenvolupar. Els responsables de les escoles haurien de facilitar i no entorpir una opció presa per un gran nombre de ciutadans. És insòlit que es creïn unes condicions d'enfrontament, de lluita o d'atac i no de col·laboració.

Quan s'utilitza l'argument de la llibertat per a tantes altres qüestions sembla contradictori no aplicar el mateix raser per aquesta matèria. No s'imposa a ningú. A qui molesta la seva ubicació en el marc escolar? En altres moments s'argumenta amb la famosa paraula de "privilegi" per a qui l'ha triat o, el que és pitjor, per a l'Església. Es busca la desqualificació i, abundant en l'igualitarisme actual, impedir les opcions de l'educació integral, és a dir, que totes les dimensions de l'ésser humà poden i han de ser educades.

Sembla que alguns estan interessats en eliminar del nostre horitzó vital una part fonamental de la cultura occidental. S'ha escrit o parlat molt sobre els components de la nostra societat, el pensament grec, el dret romà i la religió cristiana sense la interrelació de la qual no encertaríem a comprendre'ns. Per què prescindir d'un dels pilars de la nostra civilització? Els seus continguts es poden aprendre, es poden avaluar i complementar amb les d'altres matèries. Amplia l'aprenentatge i modula els sentiments positius cap als altres.

Una crida final: els catòlics pretenem la coherència de la fe i la vida. Inscriguem-nos, donem la importància que li cal a aquesta matèria escolar.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Davant la Setmana Santa

29 de març de 2020

Des que vaig escriure aquest comentari fins avui dia han canviat molt les circumstàncies del nostre món a causa del coronavirus que tant ens està preocupant a tots. Mantinc en allò fonamental el contingut de les meves paraules davant la Setmana Santa però aconsellant que respectem i complim les indicacions que ens fan

pel bé comú les autoritats sanitàries. Són decisions que alteren els plans llargament preparats pels responsables de las Confraries, Germandats i Associacions als quals agraeixo molt sincerament la seva dedicació. Ens posem tots en mans de Déu i no oblidem en les nostres oracions a tots els afectats per aquesta pandèmia.

Benvolguts diocesans: Falten pocs dies per celebrar als temples i als carrers les últimes hores de Jesucrist, la seva Passió, Mort i Resurrecció. És un esdeveniment viscut amb intensitat per un bon nombre de cristians participant activament en els oficis divins, essent membres de les confraries i germandats de Setmana Santa o contemplant com a simples espectadors els passos o el recorregut del mateix Senyor.

Voldria convidar a tothom a viure amb coherència la fe que professem. Que ningú obliqui la importància del missatge de Jesús per a tota la humanitat i, en concret, per al nostre món occidental i per a la societat en la que es desenvolupa la nostra vida.

Recordeu, quan parlava de la religió en l'àmbit escolar, la meua referència als pilars de la civilització occidental. Va ser fa vuit dies. Me'n recordava quan llegia el lloc de la crucifixió de Jesús a la muntanya Gòlgota. Hi ha autors que fixen en tres muntanyes el patrimoni del nostre món. Acròpolis, Gòlgota i Palatino. Altres ho amplien a les ciutats representatives: Atenes, Jerusalem i Roma. Altres addueixen el contingut del saber universal: la filosofia, el cristianisme i el dret. I tots accepten que aquests coneixements generen una vida que s'allarga durant molts segles i que ha estat la base de la convivència social i el reconeixement clar i indefugible de la dignitat dels individus. Tal com ara coneixem el concepte de persona i de societat són un producte derivat de l'encreuament i solapament d'aquestes tres grans realitats. Em sembla que tots som deutors d'aquest impressionant llegat. I tots estem obligats a cuidar-lo i a evitar la seva desaparició o ocultació de la vida pública. Amb més raó els cristians per a qui constitueix la fe un dels pilars bàsics de la seva existència coadjuvant els altres dos al desenvolupament i a la plenitud de la seva mirada i del compromís amb el món.

Des d'aquesta argumentació hi cap una crida i un agraïment a tots els que fan possible les celebracions pasquals. Crida a què participeu amb autenticitat en totes les celebracions que pugueu. Que tots els cristians aprofundeixin en el misteri de Crist, mort i ressuscitat, fent de la seva presència en els diferents oficis culturals i culturals un acte de conversió profunda en el seguiment del camí de la creu. Fins al Gòlgota.

Malgrat tot el que hem dit abans, sabem els cristians que la fe no està subjecta a les adherències culturals o als costums més o menys vigorosos del nostre poble. No es redueix a això la defensa que ara fem. La fe és l'adhesió a Jesucrist i la constant petició de la seva gràcia perquè ens concedeixi

una vida bolcada a la seva alabança i a la dedicació constant i sincera als nostres germans, sobretot als que encarnen el patiment més profund. Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Cuidar la vida. Afrontar la mort

5 d'abril de 2020

Torno avui a tractar un tema del que us vaig donar una primera informació el passat 19 de gener amb motiu de la publicació de **Sembradors d'esperança. Acollir, protegir i acompanyar en l'etapa final d'aquesta vida**. La Subcomissió Episcopal per a la Família i la Defensa de la Vida n'és l'autora. A la nostra diòcesi hem intentat donar-li una gran difusió amb la finalitat d'informar a tothom de la postura de l'Església davant del final de la vida i orientar als catòlics recordant-los els principis bàsics de la nostra fe i de la nostra moral.

En aquell primer comentari intentava fer un resum del contingut del document i convidava a tothom a llegir-lo i a estudiar-lo. En aquest moment i després de les diferents informacions que van apareixent sobre l'anomenada llei de l'eutanàsia que el govern espanyol ha començat a tramitar, considero convenient donar la meua opinió arrel dels comentaris de diversa índole que es produeixen en els mitjans de comunicació social i en les nostres tertúlies ordinàries.

Fa poques setmanes vaig llegir un article a la premsa diària que em va sorprendre moltíssim. El seu autor comentava, i el cito de memòria, la contradicció que s'establia entre les persones i grups que en l'actualitat defensaven la vida i es posicionaven contra l'eutanàsia i el suïcidi assistit i fa uns anys encoratjaven la guerra d'Iraq que tantes morts havia provocat en aquell país i en tot l'Orient Mitjà. Tractava de desqualificar i fer callar als qui manifestaven una opinió contrària a aquest projecte de llei.

Unes breus consideracions a aquest article. És una mica forçat, o ridícul diria jo, barrejar dues realitats tan diferents com la guerra i una llei en temps de pau que provoca la mort, sobretot quan es concreta en un sol episodi. És l'única guerra que hi ha hagut en els últims cent anys? No s'han produït altres conflictes per interessos, ideologies o ànsies de domini? La mateixa argumentació es pot utilitzar a la inversa, Per què els qui clamaven en aquell moment per la vida i per la pau, ara sol·liciten per llei la destrucció personal i la mort? Si de coherència parlem... Penseu en l'elevada quantitat

de guerres, petites o grans, locals o internacionals que, encara avui, s'estan produint. Els catòlics preguem sempre per la pau i dediquem un dia especial, l'1 de gener, a demanar i treballar per la pau a tot el món.

La nostra postura i el nostre treball per la pau i per la vida, per a sempre i per a tothom, ens faculta per aixecar la veu contra aquesta proposta governamental. Hem de recordar que no és una qüestió només religiosa la que ara es posa sobre la taula, afecta a tota persona i a tota la societat. És una qüestió social en la qual els catòlics, l'Església, poden manifestar la seva opinió amb total llibertat sense que se'ns vulgui inhabilitar pel nostre passat, per les nostres conviccions o per la pretesa imposició que volem aconseguir per a tothom. Els qui presumeixen i pregonen llibertat no poden fer callar a un significatiu grup socialment implantat.

La nostra fe marca els límits de les opinions: som creats per Déu, que és l'autor de la vida, ens acompanya al llarg del nostre recorregut en aquesta terra i determina el seu final. Nosaltres defensem la vida des de la concepció fins a la mort natural. No acceptem l'homicidi, el suïcidi assistit o l'eutanàsia. Llitem contra el sofriment i exigim la cura, l'estima, la protecció i l'acompanyament dels malalts. Esperem, abans que res, una legislació sobre les cures pal·liatives que tanta falta ens fan a tots.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Dia de Pasqua

12 d'abril de 2020

De nou celebrem la festa central dels cristians en uns moments molt complicats per a tots. Vivim amb por i preocupació el sofriment de tantes persones al nostre costat per la Covid-19. Més que mai mirem ara els dolors del Crist i que Ell comparteix els nostres. Malgrat tot us escric a tots la meua reflexió invitant-vos a la serenor i a l'esperança de la Pasqua.

El pas de la mort a la resurrecció del Senyor Jesús. De la tristesa davant el sofriment del divendres sant a l'alegria de la nova vida del diumenge de Pasqua. És el misteri de la Redempció. És el cicle vital en el qual tot cristià està vinculat doncs no pot prescindir del dolor i de la joia però significat i interpretat pel Ressuscitat i que conté tota l'esperança en la vida definitiva que Ell mateix ens ofereix. Una esperança que ens possibilita, al mateix temps que esperem la pàtria celestial, el treball i el servei als altres en aquesta terra.

A més a més d'una existència responsable i autènticament evangèlica, els cristians celebrem alimentant i enfortint la nostra vida en la mateixa li-

túrgia que actualitza al mateix Jesucrist. D'Ell rebem la fortalesa necessària per al creixement personal i per a l'entrega als germans. Els qui participem (la gran majoria, gràcies als mitjans audiovisuals) en la Vetlla Pasqual experimentem, una vegada més, la plenitud de la vida i el cant de l'esperança. És cert que això mateix ens acompanya durant la resta de l'any en la celebració dels sagraments. Però avui ho vivim d'una manera especial.

El meu comentari d'aquest any voldria referir-se a una part de la Vetlla que té una connotació precisa en la manifestació de la nostra fe. Es tracta de la primera part de la renovació de les promeses baptismals quan es parla de les renúncies (tots vosaltres ho heu pronunciat en alguna ocasió quan heu rebut o assistit a la celebració dels sagraments i s'ha utilitzat la fórmula de preguntes i respostes. Durant els diumenges i festes solem recitar o cantar el Crec en un Déu).

La fe en Crist Ressuscitat ens concedeix la vida nova a la qual volem arribar renunciant al pecat, és a dir, a tot allò que significa una ruptura amb Déu i amb els altres. No sembla una contradicció en aquest gran dia de festa recordar la tristesa que produeix el mal que provoquem. És, en definitiva, una lluita constant contra l'egoisme i una recerca apassionada per la veritat i la vida. Renunciem a creure'ns els millors del nostre entorn familiar, laboral o social; renunciem a veure'ns superiors als altres quan parlem o actuem, sempre posseïm la raó i la nostra opinió sobresurt de forma constant; renunciem a estar molt segurs de nosaltres mateixos perquè això ens impedeix acceptar a l'Altre i als altres; renunciem a creure que ja estem convertits del tot i no necessitem a ningú que ens acompanyi i aconselli; renunciem a no quedar-nos en les coses, en els mitjans, en les institucions, mètodes i reglaments i no anar a Déu. Com canviaria el nostre món si ens preparéssim per fer realitat aquestes renúncies!

També renunciem, i ho fem de forma solemne, a les nostres enveges i odis, indiferències i desconfiances, materialismes i insolidaritats, injustícies i favoritismes, a les faltes de fe, esperança i caritat. Quina vida més clara i plena de veritat tindríem amb el compliment d'aquests compromisos!

Renunciem al pecat com a negació de Déu, al mal com a signe del pecat en el món, a la violència com a contrària a la caritat... Només amb aquesta convicció acceptarem la vida nova de Jesucrist que rebutja la mort del germà, l'avortament i l'eutanàsia, la tracta de persones, el menyspreu a l'immigrant, la violència domèstica, l'abandonament i l'explotació d'infants i joves. Acceptem la Vida. Rebutgem la mort. Felix Pasqua de Resurrecció per a tothom.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La Pasqua en un ambient social dur

19 d'abril de 2020

No vull cansar-vos repetint la mateixa frase que tots us heu fet en algun moment d'aquests dies de Quaresma i Pasqua. Mai havíem vist una cosa igual! Hem passat la Pasqua d'aquest any sense processons pels nostres carrers i places, sense preparacions en Germandats i Confraries i, el que és més significatiu, amb celebracions litúrgiques sense presència del poble fidel en els nostres temples.

El motiu d'aquesta reclusió en domicilis i atents als mitjans de comunicació audiovisuals ha sigut l'extensió i la profunditat de la pandèmia que ha provocat el coronavirus. La superació de la COVID-19 ha centrat els esforços d'investigadors, metges i personal sanitari, responsables polítics, forces de seguretat, transportistes i empreses d'activitats essencials. I això en més de 160 països. I durant més de dos mesos i amb la incertesa de no conèixer el final del túnel. Ha generat molta tensió interior, molt dolor i una gran preocupació pel futur desenvolupament de la nostra societat amb les seves conseqüències econòmiques i socials.

El més dur ha estat la comprovació diària dels morts per aquesta malaltia. El recompte era, i ho és encara, una font de consternació i sofriment. Perquè, darrere dels números freds de les estadístiques, hi ha una persona concreta, una història familiar, un projecte de vida, una família que experimenta la ruptura de la normalitat i viu el desconsol de la pèrdua de l'ésser estimat sense un comiat familiar i normalitzat suportant per això un doble dolor.

També les mesures preses per a tots els ciutadans han estat dures, incòmodes i de conseqüències imprevisibles. Hem viscut a dins de les nostres cases i hem paralytitzat les feines i els serveis. S'han tancat escoles, indústries i comerços durant diverses setmanes. I tots ho hem acceptat amb sentit del deure i amb molta responsabilitat. Els experts ens han dit que era inevitable. Durant aquest temps la societat ha sabut combinar el sofriment amb la gratitud i la solidaritat. S'han mostrat també els millors sentiments de l'ésser humà.

Els creients, a més a més de tot l'anterior, hemos vist tancats molts dels nostres temples sense poder celebrar comunitàriament la nostra fe. Alguns hem pogut entrar-hi per a la pregària individual i per demanar al Senyor el final d'aquesta gran tragèdia i, per suposat, tots ho hem fet des de les nostres cases en un ambient estrictament familiar.

La col·laboració de les comunitats parroquials ha estat modèlica. El treball de sacerdots i equips pastorals administrant els sagraments i atenent

a les persones més vulnerables ha estat immensa. Tot això ha de ser motiu de gratitud per part de la nostra societat. En el meu cas ho faig amb molta convicció i amb una gran esperança de què tot servirà per mostrar en el futur la fragilitat de l'ésser humà i el sentit de la presència de Déu en la nostra vida.

No hem viscut les celebracions pasquals en els carrers i en els temples. Hem experimentat el que significa la força de la Vida, Mort i Resurrecció de Jesucrist des del silenci, la reclusió i l'ambient familiar. Aprenem a compartir igualment l'alegria de la Pasqua amb la caritat cap als qui conviuen a diari amb nosaltres.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les primeres comunions

26 d'abril de 2020

En la situació actual s'han donat noves orientacions per a les diferents celebracions de les famílies i comunitats cristianes. Ho estem fent des de mitjans del mes de març respecte a les celebracions dels sagraments en els temples, a les processons i actes als carrers durant la Setmana Santa, a les pregàries pels difunts i a l'atenció a les famílies que ploren per la pèrdua d'un ésser estimat... A moltes actuacions que incideixen en el desenvolupament de la vida cristiana.

Ara sembla obligat fer un breu comentari sobre la celebració de les primeres comunions que tant arrelades estan en l'entorn social. És una festa familiar i parroquial que es prepara i se celebra generalment en aquest temps de Pasqua. Caldrà començar reiterant la comprensió per les decisions que prenen els responsables en els diversos àmbits de la vida i que recauen sobre nosaltres i ens comprometen a tots. Les famílies en general i els pares en particular ja saben el que significa atendre als nens i adolescents en els domicilis durant diverses setmanes. Ara se'ls demana l'acceptació d'una nova guia en la part final del procés catequètic dels seus fills que culmina amb la festa de l'Eucaristia.

En una nota que vaig enviar a tots els sacerdots el passat 30 de març, els indicava que cada parròquia o cada col·legi, en diàleg amb els pares implicats, decidís el més convenient per aquesta celebració festiva; o bé ajornant-la a finals d'aquest curs o bé deixant l'organització per al curs següent.

Vull manifestar la meva gratitud i el meu reconeixement a tots els que han seguit amb la tasca parroquial de la catequesi durant aquests mesos utilitzant les noves tecnologies. Intentaven mantenir l'interès en els nens i pares en el desenvolupament dels continguts de la fe. Em consta que des de la Delegació Diocesana de Catequesi s'ha enviat una infinitat de recursos per ajudar als catequistes en la seva missió. Ha estat molt ben aprofitat en aquest període de preparació tot i que als pares els urgia conèixer com repercutia la permanència de les mesures sanitàries o socials amb la festa familiar i parroquial o escolar. Era obligat dissipar dubtes i s'exigia, quan fos possible, prendre una resolució que segurament alterava els plans previstos.

Alguna bona lliçó hem après tots en aquesta tràgica circumstància. Valorar les prioritats del procés catequètic; és infinitament més important la celebració i la dedicació callada de tants catequistes en les seves moltes sessions amb els nens que la festa externa i la multiplicació d'assistents i regals. Així ho han afirmat molts durant els últims anys. Els costos de la festa no han d'excedir a les possibilitats familiars. L'excusa econòmica no ha d'entrar en la ment dels pares si desitgen que els seus fills continuïn amb el coneixement de Jesucrist. Retardar un any la celebració significa més temps de preparació.

Una altra dada a tenir en compte respecte a l'edat. Fa temps que es va disposar rebre el sagrament durant el tercer curs de primària, després de dos cursos de catequesi, comptant que es pot iniciar abans amb l'anomenat *despertar religiós* amb l'acompanyament de pares i el nucli familiar.

Que aquestes decisions redundin en una millor i major valoració de la catequesi i de la vitalitat de la comunitat parroquial.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La col·laboració dels cristians

3 de maig de 2020

No és un bon símptoma de convivència social la queixa continuada contra els altres o la recerca permanent de reconeixement o gratitud per les nostres bones accions. I sembla que en situacions extremes, com l'actual, és molt freqüent. Costa assumir la pròpia responsabilitat i afalaga rebre agraïments que, per una altra part, sempre els considerem merescuts.

Aquesta breu introducció ve al cas per una opinió i postura que sintetitza la frase que llança algun comentarista en els mitjans de comunicació

social. Què està fent l'Església en aquest tràgic moment de la pandèmia del coronavirus? En el pitjor sentit de la formulació aquesta pregunta comporta una resposta implícita, res; en el millor dels casos es tracta de demanar una informació més àmplia de quantes actuacions realitza la institució eclesial. Ara i sempre.

Hi ha una frase molt reveladora, d'autor anònim, que s'acomoda bé a l'explicació que posaria sobre la taula. "Per al que estima, mil objeccions no arriben a formar un dubte; per a qui no estima, mil proves no arriben a constituir una certesa". En aquest cas concret caldria posar el complement directe, l'Església, al verb estimar. I també caldria recordar sempre que l'Església està formada per tots els batejats. Això que és una obvietat per a molts, sembla que s'oblida desitjant posar en evidència la poca o nul·la feina de la jerarquia cap a la societat en moments d'angoixa. Caldrà repetir que les actuacions de tots els cristians repercuteixen, per bé i/o per mal, en la realitat i en la imatge de tota l'Església present en aquest món. Ho sabem bé tot i que en algunes ocasions se'ns oblida. És cert que a qui té més responsabilitat en la comunitat, se li reclama un comportament més exigent amb els criteris de Jesús.

No voldria que aquestes línies fossin una opinió a la defensiva tractant de convèncer a qui li és indiferent aquesta actuació. Ni tampoc una acusació cap a altres grups o col·lectius. Cada persona i cada organització són responsables de les seves decisions i, en general, quan la seva actuació es beneficiosa se la valora, aplaudeix i agraeix.

En aquests moments hi ha molts cristians que, en els diferents àmbits socials, es desviuen per ajudar als seus semblants. Manifesten amb claredat les seves conviccions basades en la fe en Crist. Treballen en els hospitals, en les residències de gent gran, en els serveis públics de transport, de seguretat, d'informació o en l'atenció a les compres de primera necessitat. Vagi per davant per a tots ells la nostra admiració i la nostra gratitud.

També existeixen institucions catòliques que són exemple de dedicació i servei a tots els que sofreixen els efectes de la Covid-19. Parròquies que, amb els sacerdots al capdavant, atenen l'acompanyament i l'oració de les famílies amb difunts i obren les seves portes per distribuir els aliments necessaris per a moltes famílies vulnerables. Comunitats de religiosos que aporten la seva experiència i els seus recursos. Institucions amb llarga trajectòria que no han deixat de prestar ajuda o consol als més pobres, les Càritas parroquials i diocesana, Jericó, Mans Unides, l'Associació Vicenciana, Llars del Seminari... i moltes altres conegudes per tots vosaltres.

Una consideració final. L'ajuda als altres és una conseqüència clara de la nostra fe però sense oblidar l'anunci lluminós de la salvació de Jesucrist

que comporta la pregària, la participació en els sagraments i l'amor profund al Senyor i a la seva Església. Gràcies a tots per la vostra col·laboració.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les festes en confinament

10 de maig de 2020

L'anomalia d'aquests mesos que, amb motiu del possible contagi del coronavirus, se'ns demana que no sortim de casa, no impedeix que podem pensar i escriure sobre la situació present. Hem parlat molt dels riscos dels sanitaris, de les repercussions psicològiques dels nens pel tancament domiciliari, de la dificultat d'acompanyar a tants difunts en els últims moments de la seva existència, de la soledat dels ancians i l'atenció de les residències preparades per a ells, de les cues per comprar aliments, de la impossibilitat de reunir-se els creients per celebrar la vida cristiana.

S'ha escrit també molt sobre el passat. Les causes d'aquesta pandèmia, l'organització hospitalària, les previsions de les autoritats per cuidar la salut dels ciutadans, la falta de recursos per a la investigació, la manera de vida d'aprovisionament d'objectes i serveis oblidant als que menys tenen, la pretensió de creure que l'ésser humà és invencible i que els avenços de les últimes dècades permeten que sigui quasi invulnerable, l'arraconament de Déu en la nostra societat amb oblit de referències religioses, i un llarg etcètera.

Es comença a escriure amb abundància sobre les conseqüències d'aquesta pandèmia. Com serà la nostra societat, quines actituds haurem de fomentar o arrambar, que significarà per al sistema sanitari aquesta enorme tragèdia, com es podrà actuar contra l'egoisme de grups o de països i si serem capaços de treballar per la igualtat i solidaritat entre els pobles d'una manera més eficaç.

Hi haurà temps per a una reflexió sobre tot això. En aquests moments només lamentar que aquesta dolorosa tragèdia hagi obligat a suspendre els actes externs de la Festa Major de la ciutat de Lleida, que dedica al seu Patró, sant Anastasi, el dia 11 de maig. A causa del calendari gradual, establert per les autoritats el passat dia 30 d'abril, podrem celebrar la Missa a la catedral, a les 11 hores, amb assistència de fidels complint la normativa de separació entre persones i amb un terç de l'aforament de l'espai catedralici. M'agrada comunicar que serà retransmesa per una cadena de televisió pensant en les persones grans i impedides a qui s'aconsella que es quedin als seus domicilis.

En els últims mesos altres poblacions de la nostra diòcesi també han decidit suspendre les seves festes patronals. Els ciutadans en general, i els creients en particular, han entès i acceptat amb certa normalitat la situació esperant que la memòria dels nostres patrons ens porti a demanar a Déu que s'acabi aquesta pandèmia que tant dolor està causant. Mai perdrem la confiança en el Senyor de la vida que encamina els nostres passos per a cuidar-la i per afrontar la mort.

Sant Anastasi és un exemple de compromís i de valentia. Va ser un jove soldat romà que, segons la tradició, va néixer a Lleida a finals del segle III i va morir martiritzat a Badalona després de convertir-se al cristianisme. Els paers de la ciutat el van aclamar com a Patró l'any 1627 i van acordar celebrar la seva festa el dia 11 de maig.

La festa se celebra als nostres carrers. És molt popular i concorreguda. Hi participen moltes institucions de la ciutat que contribueixen a l'alegria de tothom. Després de la Missa a la Catedral s'organitza una processó fins a la plaça de sant Joan amb la presència de gran quantitat d'infants, aquest any no serà possible. Però no oblideu una oració al Sant perquè intercedeixi per cadascú de nosaltres i per la nostra ciutat.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Ajornem l'Assemblea Diocesana

17 de maig de 2020

Ja no sorprèn a ningú la informació sobre la suspensió o l'ajornament d'un esdeveniment per causa de la Covid-19. Ha passat amb festes, amb reunions, amb concerts, amb viatges i amb celebracions. Ho hem lamentat però ho hem acceptat amb bon esperit.

Avui desitjo comunicar que l'Assemblea Diocesana, prevista des de fa un any per al proper dissabte, dia 23 de maig, queda ajornada per la seva celebració al primer trimestre del pròxim curs. Anunciarem amb antelació la data concreta.

Molts de vosaltres coneixeu el desenvolupament d'aquesta magna reunió que congrega a més de dues-centes persones que representen a les parròquies, moviments apostòlics, delegacions de pastoral. Són sacerdots, diaques, religiosos, laics que, juntament amb el bisbe diocesà, escolten, parlen i dissenyen els punts més importants de la tasca pastoral. Alguns

heu participat i heu manifestat alegria i satisfacció per aquesta experiència eclesial. Segurament hi ha persones que encara desconeixen aquest esdeveniment tot i haver-lo celebrat ininterrompudament durant els últims vint anys; ho resumeixo en aquestes poques línies.

La vida ordinària del cristià se circumscriu a la parròquia o al moviment apostòlic en el qual aprèn, celebra i comparteix l'amor de Déu manifestat en la persona de Jesucrist. En aquest àmbit escolta la Paraula de Déu, prega, celebra els sagraments i comparteix els sentiments, fundats en la caritat, amb tots els altres a qui considera germans.

La diòcesi és un determinat territori en el qual viu la família dels batejats sota l'orientació i responsabilitat del bisbe, nomenat pel Papa, que cuida aquesta porció del Poble de Déu. L'anomenem també Església particular que, juntament amb la resta de diòcesis amb els seus respectius bisbes, formem l'Església Catòlica al capdavant de la qual està el Romà Pontífex.

Cada diòcesi compta amb una història determinada; amb uns costums i unes festes singulars, amb unes accions realitzades pels seus membres en compliment dels aspectes fonamentals de la fe que professen. Això és indiscutible i mostra la unitat de tothom amb independència del lloc de naixement o de la cultura transmesa. Al mateix temps cada diòcesi té les seves pròpies característiques, conegudes i fetes realitat per tots els seus membres que les senten com a pròpies i manifesten l'estima i la col·laboració amb la institució.

En el cas de la nostra diòcesi es convida a tothom a participar en l'aportació d'idees, en la realització d'activitats i en la proposta d'iniciatives que facin més coherent i creïble el missatge de Jesús en cada època de la història. Habitualment cristal·litzat tot això en una Assemblea a finals de curs com a conclusió i avaluació de les accions que es van donar a conèixer al principi en l'anomenada festa de l'enviament. Es busca amb això la cohesió de la comunitat diocesana i l'ajuda que podem compartir tots. Hi sol haver una ponència que il·lumina el treball del dia i una sèrie de grups de reflexió que aporten al conjunt les seves impressions i les seves iniciatives.

És també el lloc i el moment adequat per estudiar i aprovar el Pla Pastoral Diocesà que han preparat anteriorment els Consells de Presbiteri i de Pastoral. Ara mateix portem un any treballant sobre un esquema que es va enviar l'estiu passat i que, en les últimes setmanes, s'ha vist alterat per l'experiència terrible del confinament. Pretenem afegir les aportacions que, en aquest sentit, ens apropin a la realitat viscuda.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jornada de Mitjans de Comunicació

24 de maig de 2020

Benvolguts diocesans:

Aquest diumenge l'Església catòlica celebra la solemnitat de l'Ascensió del Senyor. Jesús s'acomia dels Apòstols i els diu que han d'anunciar al món el que han escoltat i vist quan l'han acompanyat en la seva vida terrenal. Comunicar a tothom les paraules i els fets de Jesucrist és més que un consell per als cristians. És una obligació que se'ns imposa per completar en la nostra vida allò que hem cregut, celebrat i viscut. Ens ha resultat tan important per al sentit i la felicitat de la nostra existència que ens urgeix dir-ho als altres.

Les últimes paraules de Jesús són el motiu per designar en aquesta data la Jornada dels Mitjans de Comunicació Social. L'Església sempre ha reconegut, ha valorat i ha agraït la feina dels comunicadors i de les empreses periodístiques al servei de la societat però ha reservat un dia per a què tots els cristians li prestin la deguda importància. Cada any, des de mitjans dels seixanta, el Papa proposa un lema i escriu un missatge per a l'ocasió. El d'avui l'extreu d'unes paraules del llibre de l'Èxode: "Perquè ho puguis explicar i gravar en la memòria. La vida es fa història".

Trobareu el missatge amb facilitat. Us ofereixo un breu resum glossant els títols dels cinc apartats dels quals consta el seu contingut.

1. Teixir històries, perquè l'ésser humà sempre està en realització i, com a narrador, explica sempre el que fa i com ho fa.

2. No totes les històries són bones, perquè n'hi ha de destructives, provocadores, amb discursos trivials i falsament persuasius; necessitem saviesa per rebre i crear relats bonics, veritables, bons i valor per rebutjar els falsos i malvats.

3. La Història de les històries, la Bíblia, que és un magnífic i complet recull de narracions protagonitzades, en l'Antic Testament, pel poble d'Israel, guiat per Déu, en espera del Messies, i en el Nou Testament és el mateix Jesús, centre de la nostra història, el qual utilitza també narracions per ensenyar als seus oients i seguidors.

4. Una història que es renova perquè no és un producte del passat que es conserva i s'amaga, sinó que és actual i viu.

5. Una història que ens renova, ens converteix i ens empeny a explicar al Senyor, que significa entrar en la seva mirada d'amor compassiu cap a nosaltres i cap als altres.

És un missatge molt positiu i ple d'esperança per aquests moments. Per la data de la seva publicació (24 de gener) el Papa desconeixia la gran tragèdia, amb milers de morts i contagiats que ha patit el nostre món. És important que el relat que es construeixi sobre aquest fet estigui ple de veracitat, esbrini escrupolosament les causes i aprofundeixi en les conseqüències sanitàries, econòmiques i socials que amb seguretat seran evidents i desastroses. Convindrà tenir en compte la fragilitat de l'ésser humà, la prepotència d'actuar amb l'absència total del consol de Déu i la recerca insistent de la proximitat, de la solidaritat i de l'amor com a resposta cristiana a la catàstrofe patida. Així es veu amb claredat en molts passatges de l'Evangeli.

Els bisbes de la Comissió de Mitjans, de la que formo part, vam fer públic un missatge el dia de Pasqua agraint, ja immersos en aquesta calamitat, la feina de tants professionals de la informació que s'esforcen, ara i sempre, per buscar i defensar la llibertat en tots els àmbits, la veracitat dels relats i la pretensió d'oferir un bon servei a la societat que és, en definitiva, la dipositària del dret a estar informada. Amb la meua benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Pregària a la Mare de Déu

31 de maig de 2020

En el poble cristià el mes de maig ha estat especialment significatiu per dirigir-se a la Mare de Déu. Admirant la seva valentia en el sí de l'Anunciació, pregant amb ella, seguint els seus passos en el camí de la santedat. En totes les èpoques de la història els cristians han trobat en la Mare de Jesús el destí dels seus escrits, en prosa o en vers, l'objecte de les seves consideracions teològiques o els cants i himnes més entranyables de les seves poblacions.

El papa Francesc va començar aquest mes de maig amb una brevíssima carta dirigida a tothom en la qual ens aconsellava la proximitat i la pregària amb i a Maria, la nostra Mare, resant el Rosari. Afegia dues pregàries i ens convidava a repetir-les diàriament després de l'experiència tràgica de la pandèmia que tot el món ha sofert en els últims mesos. En una oració deia:

“¡Oh, Mare de Déu!, torna a nosaltres els teus ulls misericordiosos en aquesta pandèmia de coronavirus, i consola als qui es troben confosos i ploren per la pèrdua dels seus éssers estimats, de vegades sepultats d'una manera que fereix l'ànima”.

“Infon confiança als qui viuen en el temor d’un futur incert i de les conseqüències”.

“Com a Canà, intercedeix davant el teu Diví Fill, demanant-li que consoli a les famílies dels malalts i de les víctimes i que obri els seus cors a l’esperança”.

“Protegeix als metges, als malalts, al personal sanitari, als voluntaris...”.

A la segona pregària clamava: “A tu ens encomanem, Salut dels malalts, que al peu de la creu va ser associada al dolor de Jesús, mantenint ferma la teva fe”.

En el meu cas, en acabar el mes de maig, desitjo reiterar a tot el poble cristià la importància de la pregària en qualsevol circumstància, feliç o tràgica. Tots reconeixem les tres notes indispensables amb les quals es caracteritza la dimensió orant de tota persona: Fe en un Déu personal, viu; fe en la presència real de Déu; i, tercera, confiança en què el Déu que ens ha parlat, i segueix revelant-se escoltarà la nostra pregària. Així ens ho diu el Mestre, qui, a petició dels deixebles, els va ensenyar el Parenostre. A més a més de les seves paraules va mostrar una actitud permanent d’oració, de silenciosos recessos, de conversa amb el Pare. I la perfecta deixeble dels seus ensenyaments i seguidora de les seves actituds va ser la seva Mare, que ens la va regalar per a què ens protegís, ens recordés la pregària i intercedís per nosaltres.

La presència de la Mare de Déu en mig del poble cristià ha estat potent i dolça al llarg de la història amb una infinitat d’advocacions que l’han situat en el cor de cadascú de nosaltres. No ens cansem de buscar la seva intercessió per a què les nostres peticions, les nostres alabances i els nostres agraïments arribin al Senyor. Han estat uns mesos molt complicats en els quals hem percebut el temor, el sofriment, el consol i l’esperança en molts rostres del nostre entorn. Acudiu sempre a la Mare de Déu. Ella atendrà les súplices i aplanarà el camí dels dubtes, de les incerteses i obrirà l’horitzó de la fraternitat. Amb llàgrimes als ulls començàvem el mes amb l’evocació a la nostra Patrona, la Mare de Déu de Montserrat en una catedral buida però amb els cors plens de devoció i de súplica. La vida continua. Que les nostres pregàries siguin constants cap als difunts, els malalts i les seves famílies; els cuidadors, les autoritats... “Sota la teva empara ens acollim, Santa Mare de Déu”.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El proper diumenge, Corpus

7 de juny de 2020

Tinc per costum recordar algun aspecte de la Solemnitat del Corpus i convidar a tothom a la participació en els actes que s'organitzen. Em sembla que cada any he escrit una glossa al respecte. La del present té una singularitat coneguda per molts de vosaltres: la supressió de la processó del Santíssim que, després de la Missa vespertina a la Catedral Nova, recorria els nostres carrers, o en el mateix sentit circumdava la Seu Vella amb la seva impressionant vista sobre tota la ciutat. Se celebrava en anys alterns a cada un d'aquests llocs des de la dècada del setanta del segle passat. En ambdós llocs la dignitat era màxima i la col·laboració de diferents associacions ciutadanes molt apreciada i agraïda.

No fan falta moltes explicacions per justificar la decisió presa. Es fuig sempre de l'aglomeració de persones que assisteixen a una celebració o que presencien un espectacle a l'aire lliure. Les autoritats sanitàries de tots els països recomanen una distància mínima entre persones reunides respectant l'aforament permès del local en qüestió. Es busca evitar contagiar o ser contagiats perquè hi ha moltes possibilitats que això passi a causa de l'alè, de la saliva o del contacte físic de les mans entre persones properes. En això coincideixen tots els investigadors i l'aplicació de les mesures de seguretat pertinents són similars en tots els països. Ens trobem ara en el període, per fases, de l'alleujament o disminució de les exigències sanitàries.

A la festa del Corpus, de tantes ressonàncies cultuals i culturals, s'ha decidit mantenir la celebració de l'Eucaristia, amb la seva posterior processó, a l'interior de la catedral i suprimir la processó pels carrers i places. Es tracta d'una recomanació de la Conferència Episcopal Espanyola que es farà efectiva en totes les diòcesis. La mateixa qüestió es va plantejar en la reunió de la Tarraconense del passat mes de maig acceptant el consell general amb l'obligació de complir amb les normes sanitàries imposades per a tothom.

Repeteixo el mateix que heu escoltat en gran quantitat d'ocasions respecte a l'Eucaristia i que resumeix molt breument el papa sant Pau VI en la seva encíclica *Mysterium fidei*: "Perquè si la sagrada litúrgia ocupa el primer lloc en la vida de l'Església, el Misteri Eucarístic és com el cor i el centre de la sagrada litúrgia..." I així ha actuat el poble cristià al llarg dels segles solemnitzant una festa como la del Corpus, creant un clima adequat amb la preparació i celebració de la primera comunió entre els infants de les nostres famílies, ressaltant l'adoració en tots els moments del dia. La característica essencial de tot cristià és l'amor a Crist en l'Eucaristia i el que el distingeix és l'apreci i màxima valoració al Sagrament. D'aquí ve l'aliment i la fortalesa per desenvolupar una vida fraterna, una acceptació incondici-

onal del semblant i un servei absolut davant dels qui tenen necessitat de la nostra ajuda i dedicació.

De l'Eucaristia neix l'amor al germà. No és una casualitat que se celebri també en aquest dia la festa de **Càritas**. La síntesi que ens fa el Senyor a l'evangeli i que vam aprendre des de petits és la doble dimensió de l'amor, a Déu i al proïsme. No s'entén bé l'un sense l'altre. Els equips parroquials i diocesans de Càritas viuen amb intensitat i alegria aquesta jornada i desitgen animar a què totes les comunitats cristianes facin visible aquesta impressionant realitat. Ho han demostrat de sobres en aquests mesos en la seva lluita contra la pandèmia del coronavirus.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Compartir

14 de juny de 2020

Benvolguts diocesans:

El diumenge passat us anunciava la celebració de la Solemnitat del **Corpus Christi** que en aquests dies vivim amb molta festa i alegria tots els cristians. Enguany és una manifestació inèdita perquè hem suprimit els actes externs i hem mantingut solament l'Eucaristia i l'adoració del santíssim dintre dels temples. Tots sou sobradament coneixedors dels motius.

El meu comentari d'avui vol esser més concret i apel·la als nostres valors personals i familiars. Avui és la festa de **Càritas Diocesana**. Donades les circumstàncies del moment, les persones responsables, voluntàries i contractades ens proposen una manera diferent de participació que em sembla important comunicar-ho a la comunitat diocesana: implicar-nos més per assolir una millor tasca en favor de les persones més necessitades i fer arribar als cors de tots l'esperit de la institució i la seva estabilitat material per ampliar l'ajuda a les persones més vulnerables. I això és un repte de tots, especialment, de les comunitats cristianes. En moltes parròquies hi ha el grup de Càritas que té la missió de recordar a tota la comunitat l'aspecte essencial de la vida cristiana que s'alimenta de la caritat, motivada per la fe i acompanyada per l'esperança.

Agraïxo la disponibilitat d'un gran nombre de cristians que dediquen el seu temps a fer patent el record caritatiu amb l'acompanyament i les almoines. Dono gràcies també a tots els que pregueu a Déu per les necessitats de les persones que pateixen i per la vostra col·laboració personal i econòmica. També és ara un bon moment per agrair a totes les persones

que ajuden a les Càritas, i valoren positivament el seu esforç i tenen en gran estima i reconeixement la tasca que porten endavant els membres més implicats en aquesta benaurada institució. Si em permeteu la gosadia voldria demanar-vos una mica més. Que us plantegeu fer-vos més exigents en el vostre compromís. Que us féreu socis de **Càritas** amb una aportació econòmica mensual, trimestral o anyal. Faig una crida a augmentar el nombre de persones sòcies i col·laboradores que estableixen el pressupost de cada any i que ajuden a programar aquelles activitats que, segons les aportacions compromeses, siguin realitzables.

És cert que la caritat cristiana no està fonamentada en papers, en xifres econòmiques o en llistes d'empleats o en els mateixos socis. La nostra caritat prové del manament de Jesús que parlava amb molta insistència de compartir els nostres béns, del perill d'acumular riqueses, de l'oblit dels qui es posen a la porta demanant almoïna. No quantifica mai, ho deixa a la nostra responsabilitat i en l'exercici de la nostra llibertat. Tots recordem l'anècdota del publicà i de la viuda en la seva pregària i actitud davant del Senyor. Malgrat tot vol que actuem. Però també és cert que la nostra societat, força tecnificada, transparent i amb l'interès constant de donar comptes ens obliga a una planificació més coherent, més fidel als principis evangèlics i més atrets per arribar o desenvolupar l'estima cap als altres. No hi ha una altra sortida pels deixebles de Jesucrist. La doble i simultània mirada que resumeix el Senyor al jove que li demanava pel compliment exacte dels manaments. Ens ho diu també a nosaltres en aquest moment i en aquesta societat.

Càritas Diocesana de Lleida és l'expressió organitzada de l'acció solidària i caritativa de tota la comunitat. Us encoratjo a concretar el vostre compromís amb els mitjans indicats a sota.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Compte: ES49-2100-0508-0802-0002-8643.
O bé a www.caritaslleida.net (omplint la butlleta).
O trucant al telèfon 973 28 30 81.

Davant de dificultats extremes, la família

21 de juny de 2020

La situació que estem vivint provocada per un virus ha creat incomoditats, pors i incerteses de cara al futur. Alumnes sense classes, comerços tancats, serveis públics paralitzats, empreses sota mínims o sense producció, hospitals i clíniques quasi col·lapsades. En un principi tot va ser una sorpresa i, més tard, un intent unànime d'adaptar la vida i l'entorn a les noves condicions que quasi ningú d'aquestes generacions havia suportat.

Les nostres comunitats cristianes també han patit la falta d'activitats formatives i de culte. S'ha intentat mantenir el servei socio-caritatiu amb una enorme gratitud per part dels seus beneficiaris, els més vulnerables de la societat. Hem de reconèixer l'esforç i la tasca de tants voluntaris i treballadors per fer una mica més suportable la tragèdia sobrevinguda.

El confinament en els nostres domicilis ens ha permès dedicar més temps a la lectura. Ens hem apropiat a pàgines de literatura i als articles d'anàlisi sobre els múltiples aspectes que té aquesta malaltia. S'ha dit pràcticament tot sobre l'origen de la pandèmia, sobre les maneres d'actuació present i sobre les conseqüències que s'acosten.

En un primer moment em va sorprendre la comparativa que molts feien amb l'anterior crisi de l'any 2008. En aquests records s'accentuava la importància de la família com a gran matalàs que va evitar immensos mals en l'entramat social. Es repetia fins a la sacietat que el nucli familiar havia estat determinant per retornar l'esperança. Amb les petites pensions dels avis, amb la creativitat dels pares de generacions mitjanes i amb la comprensió dels joves s'havia sortit cap endavant. Alguns analistes ponderaven l'actitud dels creients en el seu servei cap als més desfavorits a causa del compliment del mandat de Jesucrist sobre l'amor al proïsme.

En la nostra cosmovisió cristiana la família té reservat un paper essencial en la manifestació de l'amor de l'home i de la dona, en la defensa de la vida, en l'educació dels fills i en l'acompanyament i consol en els moments difícils de malalties, atur o pobresa.

Tot això envoltat amb els vincles de la gratuïtat, del servei constant i desinteressat i de l'amor sense límits cap a tots els seus membres. Dins de la família ens preguntem més vegades com ajudem a l'altre que no pas com podem aprofitar-nos de les seves facultats o recursos. No en va apareix la família com la institució més valorada en les enquestes que a diari ens ofereixen els mitjans de comunicació.

De la crisi anterior en vam sortir millor pel comportament de la família. De l'actual, que sembla molt més dura, necessitem el concurs i l'ajuda de

tots. Repetirà una vegada més el recurs a la família com un gran paraigües que evita la pluja i la inclemència del mal temps concretat en la indiferència, en la soledat, en la por, en la insolidaritat. Necessitem ser escoltats, acompanyats, estimats. I això ho trobem amb facilitat en l'entorn familiar.

Malgrat les dificultats momentànies d'algunes famílies o els desamors i ruptures que es produeixen en el seu interior necessito demanar-vos a tots una millor valoració de la família en aquests moments concrets. Tots els aspectes positius que aporteu us seran retornats amb escreix com un beneficiós i permanent consol per a les vostres vides.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

En la festa de Sant Pere recordem al Papa

28 de juny de 2020

Els qui tenim una edat avançada recordem que el dia 29 de juny era festa de precepte. Era un dia important per a la família i per a la comunitat cristiana. Celebràvem la solemnitat de sant Pere i sant Pau. Era el Dia del Papa. Amb els canvis de les festes religioses, introduïdes al calendari en la reforma dels anys vuitanta del segle passat, va desaparèixer aquest dia festiu per traslladar-lo al diumenge. El mateix va ocórrer amb la Solemnitat de l'Ascensió o amb el Corpus.

La comunitat cristiana manté el significat de festa important per demanar la intercessió dels dos Apòstols i per manifestar la nostra unió i adhesió al Papa. Tots sabeu que l'Església va començar a caminar en la nostra història recolzant-se en la memòria permanent de Jesucrist, el seu Fundador. Ell mateix va triar a dotze Apòstols i els va constituir columnes d'aquesta nova comunitat; al capdavant hi va posar a Simó Pere, com a roca ferma i fonament de la unitat de la seva Església (Mt 16,18). Pere era un home fràgil i pecador. Per por va negar al seu mateix Senyor hores abans de morir a la creu. De semblants característiques personals eren els altres apòstols, però malgrat tot van saber mantenir la valentia suficient i van morir màrtirs per no renunciar a la predicació que havien après del seu Mestre. Tots ells van afrontar dificultats, proves diverses i persecucions però ningú va aconseguir enfonsar o destruir l'Església, formada per les comunitats que creaven, perquè el mateix Jesucrist ha garantit la seva existència fins al final de la història.

El successor de Pere és el Papa qui, a més a més de la seva responsabilitat sobre l'Església universal, és el bisbe de Roma. L'actual papa Francesc és el número 266 en la llista de successors de sant Pere. Va ser elegit el dia 13 de març de 2013 (porta, per tant, més de set anys) després de la renúncia de l'anterior papa, Benet XVI. Va triar el nom de Francesc per accentuar la seva referència amb el Sant d'Assís, els trets principals del qual són la pobresa evangèlica a l'estil de Crist, l'amor de la creació com a obra de Déu (recordeu la seva encíclica "Laudato Si"—2015—, i que ha dedicat aquest any a recordar-la i a insistir en la seva aplicació quan se celebra un quinquenni de la seva publicació) i la promoció de la pau i de la igualtat social en diàleg amb tots els pobles, cultures i religions. El Papa es caracteritza, a més a més, per un estil senzill i proper tant per les seves paraules com per les seves manifestacions externes; és accessible i senyala amb força i de forma reiterada el seu amor preferencial pels pobres. Insisteix en posar a l'Església en actitud missionera ("Església en sortida") que ha de portar l'Evangeli a tots els pobles de la terra. S'esforça en una reforma de la Cúria romana per purificar-la i fer-la més àgil en el servei al Poble de Déu.

Ens podríem estendre molt més en la descripció de la personalitat del papa Francesc. Només mencionar el que molts van contemplar a través de les pantalles de televisió durant la passada Setmana Santa en les celebracions del Vaticà. Va sorprendre molt la seva actitud de silenci i pregària. O, després, la seva preocupació per la pandèmia de la Covid-19 i les seves conseqüències sanitàries, econòmiques i socials. O, des de sempre, la seva insistent petició de què preguem per ell.

Avui tenim la gran oportunitat d'agrair a Déu la persona i el ministeri del papa Francesc. I pregar per ell i per totes les seves intencions. També per adherir-nos als seus ensenyaments que miren sempre a Jesucrist i ressalten el seu amor a l'Església. Treballem amb ell per la unitat i la comunió de la comunitat eclesial; renunciem a confrontacions, divisions i comparacions. Només tenim un Papa que és un regal de Déu per a l'Església del nostre temps.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Nota de la Conferència Episcopal Tarraconense davant la crisi industrial i laboral a Catalunya

Al sofriment personal i familiar que ens està provocant la pandèmia de la Covid-19 s'hi ha afegit una nova crisi de gran importància social i econòmica, provocada pel tancament d'empreses i plantes de producció, com és el cas de l'empresa Nissan a Catalunya.

L'empresa automobilística tancarà les seves factories de Zona Franca a Barcelona, de Montcada i Reixac, i de Sant Andreu de la Barca. Aquest tancament afecta moltes persones del nostre entorn: amb l'acomiadament de més de 3.000 llocs de treball directes i una previsió de més de 20.000 d'indirectes.

Davant el patiment provocat per aquesta crisi, l'Església no pot romandre insensible al dolor que pateix la societat, persones i famílies, a conseqüència de conjuntures econòmiques i socials. Els Bisbes desitgem transmetre aquest missatge per mirar el futur amb esperança:

1. Segons el parer de persones qualificades, la decisió d'aquesta deslocalització ha estat el resultat de tot un entramat de moviments econòmics, polítics i socials en l'àmbit internacional. Consta que la crisi s'ha anat forjant temps enrere i que, tot i haver buscat solucions, l'efecte de la pandèmia del Covid-19, ha accelerat les decisions empresarials.

2. No ignorem la complexitat del problema, però sí que expressem la nostra solidaritat amb les persones afectades i confiem en l'èxit dels esforços realitzats conjuntament. Secundem totes les accions que, respectant els drets de tots i per mitjans pacífics, es duguin a terme a fi de buscar solucions justes en el marc del bé comú.

3. La Doctrina Social de l'Església defensa una economia al servei de la persona humana. Una economia que garanteixi a les persones un treball digne, amb un salari digne que permeti l'accés a un habitatge digne i al sosteniment familiar.

4. Cal fer, doncs, un esforç per part de tots per mantenir les fàbriques allà on són i buscar noves oportunitats perquè aquestes puguin consolidar-se i sostenir-se.

5. La repercussió social d'aquesta crisi ha reclamat l'atenció d'organitzacions civils i d'institucions polítiques. Fins ara ha resultat del tot insuficient i els intents de solució han arribat molt tard. Les forces socials s'han mobilitzat. En tot cas, les possibles sortides de la crisi no podran realitzar-se sense el diàleg, l'acord i la col·laboració dels tres àmbits implicats en el fenomen productiu: el treball, el capital i el poder polític.

6. Els bisbes fem una crida a l'esperança fonamentada en la capacitat creativa de les persones. Tot el conjunt de la societat ha de mirar el futur amb confiança, ha d'afavorir la creativitat i ha de lluitar amb fermesa perquè es creïn les condicions adients per a la inversió i el desenvolupament de noves iniciatives industrials respectuoses amb el medi ambient o de nous serveis amb valor afegit, capaços de crear economia real i generar nous llocs de treball dignes.

7. Els Bisbes fem també una crida a un canvi de paradigma per tal que tota la societat participi activament en el desenvolupament i la realització de projectes de futur que tinguin com a base una indústria més potent i capdavantera, amb la creació de sinergies internacionals. Cridem, doncs, al treball conjunt dels investigadors, economistes, tècnics de tota mena, etc., perquè juntament amb les administracions, els empresaris, les universitats, el món civil i el sector públic siguin capaços de crear un teixit industrial que generi llocs de treball dignes i oportunitats per als més joves.

8. Per fer-ho possible és necessari construir ponts per tal que siguin superats els recels i les visions excloents. Avui és més necessari que mai que la iniciativa privada i la pública vagin de la mà per fer possible un nou ressorgiment econòmic i social en què tothom pugui trobar les seves oportunitats.

9. Instem tots els catòlics i persones de bona voluntat, particularment aquells amb més capacitats i responsabilitats, a col·laborar en una reflexió més aprofundida i creativa i a posar els recursos a l'abast de la societat per construir una economia més justa i equitativa. L'Evangelí de Jesús ens inspirarà per dur a terme una transformació radical de vida, amb el seu missatge de justícia, esperança i fraternitat.

Davant la crisi industrial i laboral a Catalunya, demanem la benedicció de Déu perquè puguem trobar les respostes justes a les exigències legítimes de totes les persones i famílies que avui l'estan sofrint dolorosament. Invoquem l'Esperit Sant, que fa possible la creativitat i la perseverança, perquè vessi sobre nosaltres tots els seus dons.

Tarragona, 9 de juny de 2020

Comunicat de la reunió núm. 233

Els dies **6 i 7 de febrer de 2020** ha tingut lloc la reunió núm. 233 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Claret de la ciutat de Vic. La reunió ha estat presidida per **Mons. Joan Planellas i Barnosell**, arquebisbe de Tarragona.

Els bisbes han tractat la preparació de la commemoració del vint-i-cinquè aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995. La CET ha publicat una nova edició de les resolucions conciliars amb el títol *Concili Provincial Tarraconense - 1995. Documents i resolucions. Edició comentada dels 25 anys - 2020* (Barcelona: Editorial Claret). També s'ha publicat als fulls diocesans de les deu diòcesis un especial commemoratiu el diumenge 19 de gener preparat pel Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS).

Per al proper 18 de març, de les 9:15 h a les 13:15 h hi ha programada una sessió acadèmica commemorativa a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona, la preparació de la qual s'ha encarregat a l'Ateneu Sant Pacià.

El dissabte 30 de maig, vigília de la solemnitat de Pentecosta, a la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona se celebrarà l'Eucaristia que clourà la commemoració del vint-i-cinquè aniversari amb un missatge dels bisbes de Catalunya al poble de Déu.

S'ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2019 i el Pressupost de l'any 2020 del Fons Comú Interdiocesà, els quals han estat estudiats i aprovats.

Mons. Francesc Pardo ha informat de la reunió de la Comissió de Coordinació Generalitat - Església a Catalunya per al Patrimoni Cultural, que ha estudiat diversos programes de restauració.

S'han revisat també diverses qüestions relatives a la difusió de la Sagrada Escriptura, la catequesi i la formació permanent dels diaques.

El divendres al matí s'ha portat a terme una trobada conjunta amb alguns professors de l'Ateneu Sant Pacià per tal de reflexionar sobre la qüestió de l'acompanyament i la protecció als malalts al final de la vida. Per part de l'Ateneu han intervingut el Dr. Ignasi Fuster, que ha fet una aproximació als aspectes filosòfics i antropològics, el Dr. Joan Torra, des de la teologia i la Dra. Margarida Bofarull, que ha presentat les qüestions més punyents sobre l'eliminació de la vida del malalt, l'eutanàsia i el suïcidi assistit, així

com la resposta de l'Església que, a través de les cures paliatives, proposa una cultura de la vida i la compassió veritable.

Els bisbes han celebrat l'Eucaristia a la cripta del sepulcre de Sant Antoni M. Claret que han concelebrat amb el consell provincial dels claretians en l'escaiença dels 150 anys de la mort de Sant Antoni M. Claret.

Vic, 7 de febrer de 2020

Comunicat de la reunió núm. 234

El dimarts 21 d'abril de 2020, els bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han portat a terme la reunió número 234 de la CET, amb modalitat telemàtica, i en la qual han pogut participar-hi tots els bisbes.

1. Els bisbes han reflexionat sobre la pandèmia que ha provocat la Covid-19 arreu del món i de manera significativa les seves repercussions a les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Units al missatge constant que el papa Francesc fa arribar a tot el món des de Roma recorden que «ens trobem en la mateixa barca, fràgils i desorientats, però alhora importants i necessaris, tots cridats a remar junts, tots necessitant reconfortar-nos mútuament».

Els bisbes lamenten el nombre tan gran de víctimes mortals d'aquesta pandèmia i les porten a la pregària cada dia, així com els seus familiars i tots els qui els ploren, i esperen que ben aviat es puguin celebrar sufragis públics per tots els difunts. També pregunten i es dolen pels malalts ingressats als hospitals o els aïllats a casa seva. De manera molt especial, recorden les persones que viuen en residències d'ancians i els seus cuidadors, i els qui han de passar el dur confinament en soledat.

Així mateix manifesten la seva preocupació perquè el confinament que vivim per tal d'evitar la propagació de la malaltia, tindrà conseqüències en les condicions laborals dels treballadors, i en la vida econòmica, empresarial i social del país. Consideren que cal preparar ja accions i ajuts que posin remei a les repercussions que acabarà tenint en les persones i les famílies més vulnerables.

Els bisbes expressen l'agraïment a tot el personal sanitari que tant atencions, mèdiques i humanes, presten als malalts i a les seves famílies, així com valoren la dedicació dels investigadors, els servidors públics i totes

les persones i empreses, voluntaris i col·laboradors que amb el seu treball generós mantenen actives les infraestructures bàsiques de la societat i les atencions als qui més ho necessiten.

2. La pandèmia ha afectat profundament la vida eclesial de les comunitats i parròquies perquè ha obligat a mantenir un confinament que no ha permès les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels. Els bisbes agraeixen als preveres i diaques, catequistes, mestres... la dedicació i el treball realitzats amb diligència i creativitat perquè les repercussions del confinament fossin les mínimes possibles. Esperen que la comunitat cristiana ben aviat pugui tornar a aplegar-se al voltant de l'altar per celebrar l'Eucaristia i els altres sagraments.

També han començat a plantejar com s'haurà de portar a terme la represa de les celebracions litúrgiques a les parròquies, que fins ara s'han seguit a través dels mitjans de comunicació, o s'han celebrat per via *streaming* des de moltes parròquies.

Les diòcesis donaran orientacions sobre com celebrar les primeres comunions i confirmacions, baptismes i matrimonis, previstos en els propers mesos, i que estaran supeditades, lògicament, a la superació de l'actual pandèmia, tenint en compte les indicacions que les autoritats vagin comunicant.

3. Els bisbes han tractat diverses qüestions de la vida eclesial de les diòcesis. En aquest sentit, han decidit traslladar els actes per commemorar el vint-i-cinquè aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995 als dies 23 de gener i 9 de març de 2021, així com ajornar altres trobades pastorals que estaven projectades per als mesos de maig i juny.

4. Han estudiat un informe elaborat per l'Escola Cristiana de Catalunya sobre la incidència que té el confinament en les escoles. En aquestes circumstàncies difícils, les escoles cristianes han procurat mantenir, utilitzant tots els mecanismes possibles, la continuïtat dels processos d'ensenyament dels alumnes i l'acompanyament de la comunitat educativa.

Les escoles es troben amb el repte important del finançament públic, que ja era insuficient fins ara, i que en les actuals circumstàncies resulta absolutament necessari adequar al cost real de la plaça escolar.

5. El cardenal Joan Josep Omella ha informat que la Conferència Episcopal Espanyola ha fet arribar a Càritas espanyola la quantitat de 6,5 milions d'euros perquè es distribueixin a les Càritas diocesanes per tal de fer front a les necessitats originades per la pandèmia. Les Càritas diocesanes i les parroquials des del primer dia mantenen i reforcen els programes d'atenció a les persones més vulnerables davant les conseqüències socials i econòmiques d'aquesta emergència.

6. Els bisbes han exposat diverses accions que es porten a terme en les seves respectives diòcesis per tal d'oferir serveis, acompanyament, ajut material i espiritual a tots els afectats i al conjunt de la societat. També han fet un seguiment de la situació dels preveres malalts o que han mort a causa de la pandèmia, així com de la difícil situació que s'està vivint en moltes residències d'ancians i comunitats de vida consagrada de Catalunya.

Els bisbes demanen mantenir i intensificar la pregària al bon Déu perquè, per intercessió dels patrons de Catalunya, la Mare de Déu de Montserrat i el màrtir Sant Jordi, que aviat celebrarem, ens alliberi d'aquesta pandèmia i ens enforteixi en la fe i la caritat.

Tarragona, 21 d'abril de 2020

Comunicat de la reunió núm. 235

El dimarts 5 de maig de 2020, els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han portat a terme la reunió número 235 de la Conferència, amb modalitat telemàtica, i en la qual han pogut participar-hi tots els Bisbes.

1. Els Bisbes han tractat sobre el que va disposar la Comissió Executiva de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) en la seva Nota de 29 d'abril de 2020, amb les Mesures de prevenció, higièniques i organitzaves que l'acompanyaven. En aquest sentit les parròquies i els llocs de culte reprendran les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels tenint present les fases de desescalada que les autoritats vagin indicant i d'acord amb les disposicions que cada Diòcesi determini.

2. A les 10 Diòcesis amb seu a Catalunya, els Bisbes han donat ja o donaran aquests propers dies les indicacions per a portar a terme les celebracions sacramentals del Baptisme, Confirmació, Primeres Comunió, Penitència i Matrimoni, amb prudència pastoral i en diàleg amb els interessats i les famílies.

3. Els Bisbes valoren molt el treball que les Càritas diocesanes porten a terme aquests dies, així com tots els serveis caritatius de les parròquies i centres d'atenció als necessitats, amb una dedicació preferent als ancians i malalts, així com als infants i les famílies vulnerables.

4. Han tractat també diverses qüestions relatives al sosteniment econòmic de les parròquies durant aquest període de confinament i també de cara al futur immediat.

Finalment, demanen als cristians que ben units a les intencions del Sant Pare Francesc, no deixin d'intensificar l'oració de súplica perquè el Senyor, per la poderosa intercessió de la nostra Mare i Patrona, Santa Maria de Montserrat, ens alliberi aviat d'aquesta pandèmia.

Tarragona, 5 de maig de 2020

Comunicat de la reunió núm. 236

El dimarts 26 de maig de 2020, els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han celebrat la reunió número 236 de la Conferència, en la qual han pogut participar-hi tots amb modalitat telemàtica.

Els Bisbes han tractat sobre el retorn progressiu a la normalitat de les celebracions litúrgiques i l'activitat pastoral a les parròquies i temples de les 10 diòcesis amb seu a Catalunya a partir de l'aplicació de les diverses fases de desconfinament a les diferents regions sanitàries, i manifesten la seva acció de gràcies pel retorn a la normalitat del culte cristià tan essencial per a tots els fidels.

També han tractat diferents qüestions relatives a l'ensenyament i han valorat molt el treball exemplar que la comunitat educativa ha portat a terme durant el període de confinament envers els infants, adolescents i joves, i donant tot tipus de suport a les famílies.

En aquests moments d'emergència educativa, han expressat el desig que sigui respectada la llibertat d'educació i el dret dels pares a triar el centre educatiu per als seus fills i filles, i que es consideri l'escola concertada com a part del servei educatiu a Catalunya, tal com indica la Llei d'Educació de Catalunya LEC (2009).

En aquest sentit, els bisbes veuen amb preocupació la recent decisió de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya de no renovar el concert a les escoles amb educació diferenciada i demanen que es reconsideri aquesta decisió.

D'acord amb les indicacions de la Comissió Executiva de la CEE, se celebrarà a les Catedrals de les deu Diòcesis amb seu a Catalunya una eucaristia per les víctimes del Covid-19, i alhora per homenatjar la gent gran i agrair el treball de tantes persones per poder superar aquesta pandèmia. A cada diòcesi s'anunciarà oportunament la data concreta i l'hora.

Els Bisbes també han agraït i s'han fet ressò de la decisió del Sant Pare Francesc d'anunciar un Any “*Laudato si*” del 24 de maig de 2020 al 24 de maig de 2021, clamant per «un món més fratern i més sostenible», en el 5è aniversari de la publicació de la seva Encíclica social i ecològica, “*Laudato si*”.

Finalment, demanen als cristians que, ben units a les intencions del Sant Pare, continuïn perseverant en la pregària confiada perquè el Senyor, per la intercessió de la nostra Mare i Patrona, Santa Maria de Montserrat, ens alliberi d'aquesta pandèmia i de les seves preocupants conseqüències socioeconòmiques i sanitàries.

Tarragona, 26 de maig de 2020

Comunicat de la reunió núm. 237

El **dimarts 16 de juny de 2020**, els Bisbes que formen la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) han celebrat la reunió número 237 de la Conferència, en la qual han pogut participar-hi tots amb modalitat telemàtica.

1. Els Bisbes han tractat sobre el retorn progressiu a la normalitat de les celebracions litúrgiques i l'activitat pastoral a les parròquies i temples de les 10 diòcesis amb seu a Catalunya en el moment que està a punt de finalitzar l'estat d'alarma, i insisteixen a atendre les recomanacions que les autoritats sanitàries indiquen per evitar els perillosos rebrots de la pandèmia.

També recorden que, entre nosaltres, com en molts països del món, particularment a Amèrica Llatina i Àfrica, la pandèmia de coronavirus ha causat i encara causa estralls entre la població i provoca una crisi social amb greus conseqüències econòmiques, que es manifesten sobretot en la pèrdua de molts llocs de treball. Els Bisbes esperen que al nostre país i arreu del món es treballi conjuntament per una represa que no deixi ningú enrere.

2. També han tractat diferents qüestions relatives al món educatiu a les escoles i en el lleure, que es veuen molt afectats per les mesures dràstiques

que reclamen les autoritats, sobretot s'han preocupat per l'atenció sociosanitària dels ancians. Han valorat molt el servei dels educadors, amb tantes iniciatives per acompanyar els infants i joves aquest estiu, i en especial han valorat molt el treball exemplar de tantes comunitats religioses, de tants patronats i de tantes persones que treballen i col·laboren en els centres residencials per a gent gran, tant durant el període de confinament com en l'actual moment de desconfinament. Ha de ser una prioritat atendre amb professionalitat i amb proximitat els ancians i també els infants i adolescents.

Els Bisbes es manifesten tristos i preocupats per l'elevat nombre d'ancians que han perdut la vida durant aquest temps de pandèmia. En relació als ancians cal afirmar els principis d'igualtat de tractament i de dret universal a l'assistència sanitària per a tothom, especialment per a aquells que tenen més fragilitat i feblesa.

3. Mons. Francesc Pardo ha presentat als Bisbes l'informe anual de *Catalonia Sacra* corresponent a l'any 2019, així com també els objectius de l'agenda d'aquest 2020, que es van presentar a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona el passat 11 de març. L'Informe remarca la tasca positiva de l'Església Catòlica en favor del patrimoni cultural, i l'esforç econòmic i personal que realitza tant pel que fa a la restauració dels béns com a la seva conservació i difusió.

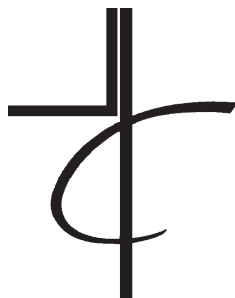
4. Els Bisbes han aprovat la versió catalana dels textos de la «Missa en temps de pandèmia» que recentment va aprovar la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments, i també la versió catalana dels textos de la memòria de la Mare de Déu de Loreto, que se celebra el 10 de desembre.

Finalment, exhorten els cristians a confiar en l'amor fidel de Déu, que no abandona mai el seu poble en el moment de la prova, i a viure aquest temps amb valentia per poder estar al costat de tothom amb gestos concrets de solidaritat i d'estimació.

Asamblea Plenària

Nota de prensa final

2-6 de Marzo de 2020

Los obispos españoles han celebrado su **Asamblea Plenaria** en la sede de la Conferencia Episcopal Española (CEE) del **2 al 6 de marzo de 2020**. El orden del día ha estado marcado por la **renovación de cargos** para el **cuatrienio 2020-2024**. Con estas elecciones se ha hecho efectivo el nuevo organigrama de la CEE.

El secretario general de la CEE, Mons. **Luis Argüello**, ha informado en rueda de prensa sobre los trabajos realizados.

Galería de imágenes

La Asamblea comenzaba el lunes **2 de marzo**, a las **11.00 horas**, con el discurso del hasta ahora presidente de la CEE, cardenal **Ricardo Blázquez**. El también Arzobispo de Valladolid se despedía de la presidencia después de seis años en el cargo recordando que “las elecciones no son un reparto del poder, sino una distribución de las colaboraciones para contribuir lo más adecuadamente posible al sentido mismo de la Conferencia Episcopal y la misión que ha recibido en su misma constitución”. “Las elecciones –matizó– no son oportunidad de acumular prestigio, sino ocasión para mostrar disponibilidad al servicio. Somos conscientes de que entre todos, con generoso reconocimiento mutuo, llevamos adelante solidariamente las tareas encomendadas. ¡Qué seamos buenos administradores de la multiforme gracia de Dios, poniéndola al servicio de los demás! (1 Pe 4, 10)”.

Tras su intervención tomó la palabra el nuncio apostólico en España, Mons. **Bernardito C. Auza**. El representante pontificio se dirigía a la Asamblea por primera vez tras su llegada a España el pasado mes de diciembre. Mons. **Auza** hizo llegar a la Plenaria el saludo que le transmitió el papa **Francisco** para los obispos españoles en su visita al Vaticano el pasado mes de febrero.

Renovación de cargos

Han participado en la Asamblea los 87 obispos con derecho a voto: 4 cardenales; 12 arzobispos; 48 obispos; y 18 auxiliares. Además del administrador apostólico de Ciudad Rodrigo y los administradores diocesanos de Astorga, Coria-Cáceres, Ibiza y Zamora. También se ha contado con la presencia de varios obispos eméritos.

La Eucaristía se celebró a primera hora de la mañana del martes 2 de marzo, presidida por Mons. **Atilano Rodríguez Martínez**, obispo de

Sigüenza-Guadalajara, que celebra sus bodas de oro sacerdotales. También antes de iniciarse las votaciones se repasaron las actividades y el funcionamiento de la CEE durante el trienio que ha concluido, el 2017-2020.

Entre el martes 2 y el jueves 5 se han llevado a cabo las siguientes elecciones: Presidente; Vicepresidente, seis miembros de la Comisión Ejecutiva; diez presidentes de Comisiones Episcopales, ocho presidentes de Subcomisiones Episcopales; el Presidente del Consejo Episcopal de Asuntos Jurídicos; y los tres miembros del Consejo Episcopal de Economía. Además, han quedado constituidas las Comisiones Episcopales y el Consejo Episcopal de Asuntos Jurídicos.

Como se ha ido informando estos días, el cardenal **Juan José Omella** ha sido elegido como Presidente y el cardenal **Carlos Osoro**, Vicepresidente **(en la página web se puede consultar todos los nombramientos)**.

Nuevo organigrama y Estatutos

Con esta renovación de cargos se hace efectiva la puesta en marcha del nuevo organigrama de la Conferencia Episcopal, diseñado conforme a los nuevos Estatutos. Otra de las novedades en estas elecciones ha sido el **“papel cero”**. Por primera vez se ha sustituido el papel y buena parte de la documentación que han manejado los obispos ha sido en formato digital.

Oficinas de denuncias de abusos sexuales a menores y a personas vulnerables

Los obispos han estado dialogando acerca de la puesta en marcha de las oficinas diocesanas y metropolitanas de denuncias de abusos sexuales a menores y a personas vulnerables a las que obliga el motu proprio “vos estis lux mundi” del papa **Francisco**.

Al respecto, las diócesis de las Provincias Eclesiásticas de Pamplona y Tudela, Santiago de Compostela y Valladolid, han optado por una oficina metropolitana para todas las diócesis circunscritas. En cambio, las diócesis de las Provincias Eclesiásticas de Burgos, Granada, Madrid, Mérida-Badajoz, Oviedo, Toledo y Valencia han acordado organizarse por oficinas diocesanas propias.

También el Arzobispado Castrense de España ha constituido una oficina arzobispal. La Provincia Eclesiástica de Sevilla también ha constituido una oficina metropolitana para la propia Archidiócesis, a la que se han añadido las sufragáneas de Cádiz y Ceuta así como Huelva. Por su parte, las diócesis sufragáneas de Asidonia-Jerez, Canarias, Córdoba y Tenerife han optado por constituir oficinas diocesanas propias.

Finalmente, en relación con las diócesis de las Provincias Eclesiásticas de Barcelona y Tarragona, únicamente se han constituido oficinas diocesanas

propias en la Archidiócesis de Tarragona, y las sufragáneas de Solsona y Vic. El resto de las diócesis de Cataluña están esperando a esta Asamblea Plenaria para determinar la opción que adoptarán.

Instrucción pastoral sobre acompañamiento en la muerte

Los obispos han conocido el proyecto de borrador de la *Instrucción pastoral sobre el acompañamiento en la muerte y el duelo. Anuncio de la Vida eterna. La celebración de exequias e inhumaciones*. En la redacción del documento trabajan de manera conjunta las Comisiones Episcopales para la Doctrina de la Fe y para la Liturgia.

La base de esta Instrucción serán las «orientaciones pastorales» firmadas por los obispos con motivo de la publicación del Ritual de Exequias. Así, se han planteado cinco puntos que pueden servir como esquema para desarrollar el nuevo documento: el sentido de la muerte del cristiano; el sentido de las exequias cristianas; sentido y significado de la inhumación y de la incineración; normas sobre la inhumación y de la incineración; y la pastoral con ocasión de la enfermedad, muerte y exequias de los cristianos.

Los obispos han iniciado el diálogo para elaborar los criterios pastorales de la Conferencia Episcopal Española para el quinquenio 2021-2026, cuando están a punto de concluir los de este quinquenio.

La Plenaria ha dado el visto bueno para solicitar a la Congregación para el Clero una prórroga de la vigencia de las Normas básicas para la formación de los diáconos permanentes en las diócesis españolas para un nuevo sexenio. También han aprobado, a propuesta de la Comisión Episcopal para las Misiones y Cooperación con las Iglesias, adelantar la Jornada de Infancia Misionera al tercer domingo de enero. Actualmente se celebraba el cuarto, pero desde este año coincidía con la nueva Jornada que ha convocado el papa **Francisco** para este día, el Domingo de la Palabra.

Distintas informaciones

La Comisión Episcopal para los Laicos, la Familia y la Vida ha informado y valorado el Congreso de Laicos “Pueblo de Dios en Salida” que se ha celebrado en Madrid del 14 al 16 de febrero de 2020. Han participado más de 2.000 personas procedentes de parroquias, movimientos, asociaciones y congregaciones que trabajan en el ámbito de las diócesis de toda España, acompañados por la mayoría de los obispos españoles. El principal objetivo de este congreso es la dinamización del laicado en España partiendo del protagonismo y la participación de los propios laicos.

Además, han recibido información sobre el Instituto Español de Misiones Extranjeras (IEME) por parte de su director general **Luis Ángel Plaza Lázaro**, con ocasión de la celebración de su centenario.

Otros temas del orden del día

Como es habitual en la primera Plenaria del año, se han aprobado las Intenciones de la Conferencia Episcopal Española del año 2021 por las que reza la Red Mundial de Oración del Papa (Apostolado de la Oración).

La Plenaria también ha tratado diversos asuntos de seguimiento y económicos y ha aprobado distintos temas relacionados con las Asociaciones Nacionales:

- Modificación de Estatutos de Comunidades Cristianas Comprometidas (EAS).
- Solicitud de erección de la Federación de Scouts Católicos de Extremadura – Movimiento Scout Católico.
- Modificación de estatutos de la Asociación española de farmacéuticos católicos.
- Modificación de estatutos de la Fundación educativa “Sofía Barat”.

54 Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Missatge del Sant Pare Francesc

***Perquè ho puguis explicar i gravar
en la memòria (cf. Ex 10,2)
La vida es fa història***

Vull dedicar el *Missatge* d'aquest any al tema de la narració, perquè crec que per a no perdre'ns necessitem respirar la veritat de les bones històries: històries que construeixin, no que destrueixin; històries que ajudin a retrobar les arrels i la força per avançar junts. Enmig de la confusió de les veus i dels missatges que ens envolten, necessitem una narració humana, que ens parli de nosaltres i de la bellesa que posseïm. Una narració que sàpiga mirar el món i els esdeveniments amb tendresa; que expliqui que som part d'un teixit viu; que reveli l'entreteixit dels fils amb els quals estem units els uns amb els altres.

1. Teixir històries

L'home és un ésser narrador. Des de la infantesa tenim fam d'històries de la mateixa manera que tenim fam d'aliments. Tant si són en forma de contes, de novel·les, de pel·lícules, de cançons, de notícies..., les històries influeixen en la nostra vida, encara que no en siguem conscients. Sovint decidim el que està bé o malament de fer basant-nos en els personatges i en les històries que hem assimilat. Els relats ens ensenyen; plasmen les nostres conviccions i els nostres comportaments; ens poden ajudar a entendre i a dir qui som.

L'home no és només l'únic ésser que necessita vestir-se per cobrir la seva vulnerabilitat (cf. Gn 3,21), sinó que també és l'únic ésser que necessita "revestir-se" d'històries per custodiar la seva vida. No teixim només roba, sinó també relats: de fet, la capacitat humana de "teixir" implica tant als *teixits* com als *textos*. Les històries de cada època tenen un "teler" comú: l'estructura preveu "herois", també actuals, que per dur a terme un somni s'enfronten a situacions difícils, lluiten contra el mal empesos per una força que els dona valentia, la de l'amor. Submergint-nos en les històries, podem trobar motivacions heroiques per enfrontar els reptes de la vida.

L'home és un ésser narrador perquè és un ésser en realització, que es descobreixi s'enriqueix en les trames dels seus dies. Però, des del principi, el nostre relat es veu amenaçat: en la història hi serpenteja el mal.

2. No totes les històries són bones

«Si un dia en menjàveu, [...] seríeu iguals com déus» (cf. Gn 3,5). La temptació de la serp introdueix en la trama de la història un nus difícil de desfer. “Si posseeixes, et convertiràs, aconseguiràs...”, xiuxiueja encara avui qui se serveix de l’anomenat *storytelling* amb finalitats instrumentals. Quantes històries ens narcotitzen, convencent-nos que necessitem contínuament tenir, posseir, consumir pera ser feliços. Quasi no ens adonem de com ens tornem àvids de xafarderies i de tafaneries, de quanta violència i falsedat consumim. Sovint, en els telers de la comunicació, en lloc de relats constructius, que són un aglutinant dels llaços socials i del teixit cultural, es fabriquen històries destructives i provocadores, que desgasten i trenquen els fils fràgils de la convivència. Recopilant informació no contrastada, repetint discursos trivials i falsament persuasius, fustigant amb proclames d’odi, no es teixeix la història humana, sinó que es despulla l’home de la dignitat.

Però mentre que les històries utilitzades amb finalitats instrumentals i de poder tenen una vida breu, una bona història és capaç de transcendir els límits de l’espai i del temps. A distància de segles segueix essent actual, perquè alimenta la vida.

En una època en la qual la falsificació és cada vegada més sofisticada i arriba a nivells exponencials (el *deep fake*), necessitem saviesa pera rebre i crear relats bells, veritables i bons. Necessitem valor pera rebutjar els que són falsos i malvats. Necessitem paciència i discerniment pera redescobrir històries que ens ajudin a no perdre el fil entre les moltes laceracions d’avui; històries que treguin a la llum la veritat d’allò que som, fins i tot en l’heroïcitat ignorada de la vida quotidiana.

3. La Història de les històries

La Sagrada Escripura és una *Història d’històries*. Quantes vivències, pobles, persones ens presenta! Ens mostra des del principi un Déu que és creador i narrador alhora. En efecte, pronuncia la seva Paraula i les coses existeixen (cf. Gn 1). A través de la seva narració Déu crida les coses a la vida i, a la fi, crea l’home i la dona com els seus interlocutors lliures, generadors d’història juntament amb Ell. En un salm, la criatura diu al Creador: «Vós heu creat el meu interior, m’heu teixit a les entranyes de la mare. Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, és meravellosa la vostra obra. Us era tot jo ben conegut, res de meu no us passava per alt, quan jo m’anava fent secretament, com un brodat, aquí baix a la terra» (139,13-15). No naixem realitzats, sinó que necessitem constantment ser “teixits” i “brodats”. La vida ens va ser donada pera convidar-nos a seguir teixint aquesta “obra admirable” que som.

En aquest sentit, la Bíblia és la gran història d’amor entre Déu i la humanitat. Al centre hi ha Jesús: la seva història porta a l’acompliment l’amor

de Déu per l'homei, alhora, la història d'amor de l'home per Déu. L'home serà cridat així, de generació en generació, a *explicar i a gravar en la seva memòria* els episodis més significatius d'aquesta *Història d'històries*, els que puguin comunicar el sentit del que ha passat.

El títol d'aquest *Missatge* està pres del llibre de l'Èxode, un relat bíblic fonamental, en el qual Déu intervé en la història del seu poble. De fet, quan els fills d'Israel estaven esclavitzats cridaren Déu, Ell els escoltà i rememorà: «Déu es recordà de l'aliança que havia fet amb Abraham, Isaac i Jacob. Déu va mirar els israelites i es va fer càrrec de la seva situació» (Ex 2, 24-25). De la memòria de Déu brolla l'alliberament de l'opressió, que té lloc a través de signes i prodigis. És aleshores quan el Senyor revela a Moisès el sentit de tots aquests signes: «*Perquè puguis explicar [i gravar en la memòria] als teus fills i nets [...] quins prodigis he obrat enmig seu. I vosaltres sabreu que jo soc el Senyor*» (Ex 10,2). L'experiència de l'Èxode ens ensenya que el coneixement de Déu es transmet sobretot explicant, de generació en generació, com Ell segueix fent-se present. El Déu de la vida es comunica explicant la vida.

El mateix Jesús parlava de Déu no amb discursos abstractes, sinó amb paràboles, narracions breus, preses de la vida quotidiana. Aquí la vida es fa història i després, per qui l'escolta, la història es fa vida: aquesta narració entra en la vida de qui l'escolta i la transforma.

No és casualitat que també els Evangelis siguin relats. Mentre ens informen sobre Jesús, ens “*performen*”¹ a Jesús, ens conformen a Ell: l'Evangelí demana al lector que participi en la mateixa fe pera compartir la mateixa vida. L'Evangelí de Joan ens diu que el Narrador per excel·lència —el Verb, la Paraula— es va fer narració: «El Fill únic, que està en el si del Pare, és qui l'ha *explicat*» (cf. Jn1,18). He usat el terme “*explicat*” perquè l'original *exeghésato* pot traduir-se com a “*revelat*” o com a “*explicat*”. Déu s'ha entreteixit personalment en la nostra humanitat, donant-nos així una nova forma de teixir les nostres històries.

4. Una història que es renova

La història de Crist no és patrimoni del passat, és la nostra història, sempre actual. Ens mostra que a Déu l'importa tant l'home, la nostra carn, la nostra història, fins al punt de fer-se home, carn i història. També ens diu que no hi ha històries humanes insignificants o petites. Després que Déu es va fer història, tota història humana és, d'alguna manera, història

¹ Cf. Benet XVI, Carta enc. *Spe salvi*,2: «El missatge cristià no era només “informatiu”, sinó “performatiu”. Això significa que l'Evangelí no és només una comunicació de coses que es poden saber, sinó una comunicació que comporta fets i canvia la vida».

divina. En la història de cada home, el Pare torna a veure la història del seu Fill que baixà a la terra. Tota història humana té una dignitat que no pot suprimir-se. Per tant, la humanitat es mereix relats que estiguin a la seva alçada, a aquesta alçada vertiginosa i fascinant a la qual Jesús la va elevar.

Escrivia sant Pau: «Sou una carta que ve de Crist [...] no ha estat escrita amb tinta, sinó amb l'Esperit del Déu viu; i no en taules de pedra, sinó en taules de carn, en els vostres cors» (2 Co 3,3). L'Esperit Sant, l'amor de Déu, escriu en nosaltres. I, a l'escriure dins nostre, grava en nosaltres el bé, ens el recorda. *Recordar* significa efectivament *dur al cor*, "escriure" en el cor. Per obra de l'Esperit Sant cada història, fins i tot la més oblidada, fins i tot la que sembla estar escrita amb les línies més tortes, pot tornar-se inspirada, pot renéixer com una obra mestra, convertint-se en un apèndix de l'Evangeli. Com les *Confessions* d'Agustí. Com *El Relat del Pelegrí* d'Ignasi. Com la *Història d'una ànima* de Teresa de l'Infant Jesús. Com *Els Promesos*, com *Els Germans Karamazov*. Com tantes innombrables històries que han escenificat admirablement la trobada entre la llibertat de Déu i la de l'home. Cada un de nosaltres coneix diferents històries que fan olor d'Evangeli, que han donat testimoni de l'Amor que transforma la vida. Aquestes històries demanen ser compartides, explicades, fetes viure en totes les èpoques, amb tots els llenguatges i per tots els mitjans.

5. Una història que ens renova

En tot gran relat entra en joc el nostre relat. Mentre llegim l'Escriptura, les històries dels sants, i també aquests textos que han sabut llegir l'ànima de l'home i treure a la llum la seva bellesa, l'Esperit Sant és lliure d'escriure en el nostre cor, renovant en nosaltres la memòria d'allò que som als ulls de Déu. Quan rememorem l'amor que ens va crear i ens va salvar, quan posem amor en les nostres històries diàries, quan teixim de misericòrdia les trames dels nostres dies, aleshores passem pàgina. Ja no estem lligats als records i a les tristeses, enllaçats a una memòria malalta que ens empresona el cor, sinó que obrint-nos als altres, ens obrim a la visió mateixa del Narrador. Explicar a Déu la nostra història no és mai inútil; encara que la crònica dels esdeveniments resti inalterada, canvien el sentit i la perspectiva. Explicar-se al Senyor és entrar en la seva mirada d'amor compassiu vers nosaltres i vers els altres. A Ell podem narrar-li les històries que vivim, dur-lo a les persones, confiar-li les situacions. Amb Ell podem lligar el teixit de la vida, apedaçant els trossos trencats i els esquinçalls. Com el necessitem tots!

Amb la mirada del Narrador —l'únic que té el punt de vista final— ens apropem després als protagonistes, als nostres germans i germanes, actors al costat nostre de la història d'avui. Sí, perquè ningú és un extra en l'escenari del món i la història de cadascú està oberta a la possibilitat de canviar. Fins

i tot quan expliquem el mal podem aprendre a deixar espai a la redempció, podem reconèixer enmig del mal el dinamisme del bé i fer-li un lloc.

No es tracta, doncs, de seguir la lògica de l'*storytelling*, ni de fer o fer-se publicitat, sinó de recordar allò que som als ulls de Déu, de donar testimoni del que l'Esperit escriu en els cors, de revelar a cadascú que la seva història conté obres meravelloses. Per això, ens encomanem a una dona que va teixir la humanitat de Déu en el seu si i —diu l'Evangeli— va entreteixir tot el que passava. La Mare de Déu ho guardava tot, meditant-ho en el seu cor (cf. Lc 2,19). Demanem ajuda a aquella que va saber desfer els nusos de la vida amb la força suau de l'amor:

Oh Maria, dona i mare, vós vàreu teixir en el vostre si la Paraula divina, vós vàreu narrar amb la vostra vida les obres magnífiques de Déu. Escolteu les nostres històries, guardeu-les en el vostre cor feu-vostres aquelles històries que ningú no vol escoltar. Ensenyeu-nosa reconèixer el fil bo que guia la història. Mireu el cúmulo de nusos en què s'ha enredat la nostra vida, paralitzant la nostra memòria. Les vostres mans delicades poden desfer qualsevol nus. Dona de l'Esperit, mare de la confiança, inspireu-nos també a nosaltres. Ajudeu-nos a construir històries de pau, històries de futur. I mostreu-nos el camí pera recórrer-les junts.

*Roma, prop de Sant Joan del Laterà, 24 de gener de 2020,
festa de sant Francesc de Sales.*

Franciscus

XXXV Jornada Mundial de la Joventut

Missatge del Sant Pare Francesc

«Jove a tu et dic, aixeca't» (cf. Lc 7,14)

Diumenge de Rams, 5 d'abril de 2020

Benvolguts joves,

L'octubre de 2018, amb el Sínode dels Bisbes sobre el tema: «Els joves, la fe i el discerniment vocacional», l'Església va començar un procés de reflexió sobre la vostra condició en el món actual, sobre la vostra recerca de sentit i d'un projecte de vida, sobre la vostra relació amb Déu. El gener de 2019 em vaig trobar amb centenars de milers de coetanis vostres d'arreu del món, reunits a Panamà per a la Jornada Mundial de la Joventut.

Esdeveniments d'aquest tipus —Sínode i JMJ— expressen una dimensió essencial de l'Església: el «caminar junts».

En aquest camí, cada vegada que aconseguim una fita important, Déu i la vida mateixa ens repton a començar de nou. Vosaltres, els joves, en sou experts. Us agrada viatjar, confrontar-vos amb llocs i rostres mai vistos abans, viure experiències noves. Per això vaig escollir com a meta del vostre pelegrinatge proper intercontinental, l'any 2022, la ciutat de Lisboa, capital de Portugal. Des d'allí, en els segles XV i XVI, nombrosos joves, molts d'ells missioners, van partir cap a terres desconegudes, per a compartir també la seva experiència de Jesús amb altres pobles i nacions. El tema de la JMJ de Lisboa serà: «Maria se n'anà de pressa a la Muntanya» (Lc 1,39). En aquests dos anys precedents, he pensat que reflexionem junts sobre uns altres dos textos bíblics: «Jove, a tu et dic, aixeca't!» (cf. Lc 7,14), l'any 2020, i «Aixecat! Et destino a ser servidor i testimoni del que has vist de mi» (cf. Ac 26,16), l'any 2021.

Com podeu comprovar, el verb comú en els tres temes és aixecar-se. Aquesta expressió assumeix també el significat de ressorgir, despertar-se a la vida. És un verb recurrent en l'exhortació *Christus vivit* 'Crist viu', que us he dedicat després del Sínode de 2018 i que, juntament amb el Document final, l'Església us ofereix com un far per a il·luminar els camins de la vostra existència. Espero de tot cor que el camí que ens portarà a Lisboa concordi amb tota l'Església amb un compromís fort per a aplicar aquests dos documents, orientant la missió dels animadors de la pastoral juvenil.

Passem ara al nostre tema per a enguany: «Jove, a tu et dic, aixeca't» (cf. Lc 7,14). Ja vaig citar aquest verset de l'Evangeli a la *Christus vivit*: «Si has perdut el vigor interior, els somnis, l'entusiasme, l'esperança i la generositat, davant teu es presenta Jesús com es va presentar davant el fill mort de la vídua, i amb tota la seva potència de Ressuscitat el Senyor t'exhorta: "Jove, a tu et dic, aixeca't" (cf. Lc 7,14)» (n. 20).

Aquest passatge ens explica com Jesús, entrant a la ciutat de Naïm, a Galilea, es va trobar amb un seguici funerari que acompanyava la sepultura d'un jove, fill únic d'una mare vídua. Jesús, impressionat pel dolor punyent d'aquella dona, va fer el miracle de ressuscitat el seu fill. Però el miracle va arribar després d'una seqüència d'actituds i gestos: «Així que el Senyor la va veure, en sentí compassió i li digué: "No ploris." Després s'acostà al fèretre i el va tocar. Els qui el portaven s'aturaren» (Lc 7 13-14). Aturem-nos a meditar sobre algun d'aquests gestos i paraules del Senyor.

Veure el dolor i la mort

Jesús va fixar la seva mirada atenta, no distreta, en aquest seguici funerari. Enmig de la multitud va percebre el rostre d'una dona amb un

sofriment extrem. La seva mirada va provocar l'encontre, font de vida nova. No hi va haver necessitat de gaires paraules.

I la meua mirada, com és? ¿Miro amb ulls atents, o ho faig com quan miroels milers de fotografies del meu mòbil o dels perfils socials? ¿Quantes vegades avui ens passa que som testimonis oculars de molts esdeveniments, però mai no els vivim en directe. A vegades, la nostra primera reacció és gravar l'escena amb el mòbil, potser evitant mirar els ulls de les persones involucrades.

Al nostre voltant, però a vegades també en el nostre interior, trobem realitats de mort: física, espiritual, emotiva, social. Ens n'adonem o simplement en sofrem les conseqüències? ¿Hi ha alguna cosa que puguem fer per a tornar a donar vida?

Penso en tantes situacions negatives viscudes pels vostre coetanis. Hi ha qui, per exemple, s'ho juga tot en l'avui, posant en perill la seva vida amb experiències extremes. Altres joves, en canvi, estan «morts» perquè han perdut l'esperança. Vaig sentir a dir a una jove: «Entre els meus amics veig que s'ha perdut l'empenta per a arriscar, el valor per a aixecar-se.» Per desgràcia, també entre els joves es difon la depressió, que en alguns casos pot arribar fins i tot a la temptació de treure's la vida. Quantes situacions en les quals regna l'apatia, en les quals caiem a l'abisme de l'angoixa i del remordiment. Quants joves ploren sense que ningú no escolti el crit de la seva ànima. Al seu voltant hi ha sovint mirades distretes, indiferents, de qui potser gaudeix de la seva *happy hour* mantenint-se a distància.

Hi ha qui sobreviu en la superficialitat, creient-se viu mentre per dins està mort (cf. Ap 3,1). Un es pot trobar amb vint anys arrossegant la seva vida per terra, sense estar a l'alçada de la seva dignitat. Tot es redueix a un «deixar passar la vida» cercant alguna gratificació: una mica de diversió, algunes engrunes d'atenció i d'afecte per part dels altres... Hi ha també un narcisisme digital difós, que influeix tant en els joves com en els adults. Molts viuen així. Alguns d'ells pot ser que hagin respirat al seu voltant el materialisme de qui només pensa a fer diners i a aconseguir una posició, gairebé com si fossin les úniques metes de la vida. Amb el temps apareixerà inevitablement un sord malestar, una apatia, un avorriment de la vida cada vegada més angixant.

Les actituds negatives també poden ser provocades pels fracassos personals, quan alguna cosa que ens importava, per a la qual ens havíem compromès, no progressa o no aconsegueix els resultats esperats. Pot passar en l'àmbit escolar, amb les aspiracions esportives, artístiques... El final d'un «somni» pot fer-nos sentir morts. Però els fracassos formen part de la vida de tot ésser humà, i a vegades pot revelar-se també com una

gràcia. Moltes vegades, allò que pensàvem que ens faria feliços resulta ser una il·lusió, un ídol. Els ídols ho pretenen tot de nosaltres fent-nos esclaus, però no donen res a canvi. I al final s'enfonsen, deixant només pols i fum. En aquest sentit els fracassos, si derrueixen els ídols, són una benedicció encara que ens facin sofrir.

Podríem continuar amb altres condicions de mort física o moral amb què un jove es pot trobar, com les dependències, el crim, la misèria, una malaltia greu... Però deixo per a la vostra reflexió personal prendre consciència d'allò que ha causat «mort» en vosaltres o en algú proper, en el present o en el passat. Al mateix temps, recordem que aquell noi de l'Evangeli, que estava mort de veritat, va tornar a la vida perquè va ser mirat per Algú que volia que visqués. Això pot passar fins i tot avui i cada dia.

Tenir compassió

Sovint, les Sagrades Escripures expressen l'estat d'ànim de qui es deixa tocar «fins a les entranyes» per un dolor aliè. La commoció de Jesús el fa particip de la realitat de l'altre. Pren damunt seu la misèria de l'altre. El dolor d'aquesta mare es converteix en el seu dolor. La mort d'aquest fill es converteix en la seva mort.

En moltes ocasions els joves demostreu que sabeu com-patir. És suficient veure quants de vosaltres es lliuren amb generositat quan les circumstàncies ho exigeixen. No hi ha desastre, terratrèmol, inundació que no vegi exèrcits de joves voluntaris disponibles per donar un cop de mà. També la gran mobilització de joves que volen defensar la creació testimonia la vostra capacitat per a sentir el crit de la terra.

Estimats joves: No us deixeu robar aquesta sensibilitat. Que sempre pugueu escoltar el gemec de qui sofreix; deixeu-vos commoure per aquells que ploren i moren en el món actual. «Certes realitats de la vida només es veuen amb els ulls nets per les llàgrimes» (*Christus vivit*, 76). Si sabeu plorar amb aquell que plora, sereu veritablement feliços. A molts dels vostres coetanis els manquen oportunitats, sofreixen violència, persecució. Que les seves ferides es converteixin en les vostres, i sereu portadors d'esperança per a aquest món. Podreu dir al germà, a la germana: «Aixeca't, no estàs sol» i fer experimentar que Déu Pare ens estima i que Jesús és la seva mà estesa per a aixecar-nos.

Acostar-se i «tocar»

Jesús atura el seguici funerari. S'hi acosta, es fa proïsme. La proximitat ens empeny més enllà i es fa gest valent per tal que l'altre visqui. Gest profètic. És el toc de Jesús, el Vivent, que comunica la vida. Un toc que infon l'Esperit Sant en el cos mort del noi i revifa de nou les seves funcions vitals.

Aquest toc penetra en la realitat del desànim i de la desesperació. És el toc de la divinitat, que passa també a través de l'autèntic amor humà i obre espais impensables de llibertat, dignitat, esperança, vida nova i plena. L'eficàcia d'aquest gest de Jesús és incalculable. Això ens recorda que també un signe de proximitat, senzill però concret, pot suscitar forces de resurrecció.

Sí, també vosaltres, joves, podeu acostar-vos a les realitats de dolor i de mort que trobeu, podeu tocar-les i generar vida com Jesús. Això és possible gràcies a l'Esperit Sant, si vosaltres abans heu estat tocats pel seu amor, si el vostre cor ha estat entendrit per l'experiència de la seva bondat envers nosaltres. Llavors, si sentiu dins vostre la commovedora tendresa de Déu per cada criatura vivent, especialment pel germà que té fam, que té set, que està malalt, empresonat, llavors podreu acostar-vos-hi com Ell, tocar com Ell, i transmetre la seva vida als vostres amics que estan morts per dins, que sofreixen o que han perdut la fe i l'esperança.

«Jove, a tu et dic, aixeca't!»

L'Evangelí no diu el nom del noi que Jesús va ressuscitar a Naïm. Això és una invitació al lector perquè s'hi identifiqui. Jesús et parla a tu, a mi, a cada un de nosaltres, i ens diu: «Aixeca't!» Sabem bé que també nosaltres, cristians, caiem i ens hem d'aixecar contínuament. Només qui no camina no cau, però tampoc avança. Per això és necessari acollir l'ajuda de Crist i fer un acte de fe en Déu. El primer pas és acceptar aixecar-se. La nova vida que Ell ens donarà serà bona i digna de ser viscuda, perquè estarà sostinguda per Algú que també ens acompanyarà en el futur, sense deixar-nos mai, ajudant-nos a gastar la nostra existència de manera digna i fecunda.

És realment una nova creació, un nou naixement. No és un condicionament psicològic. Provablement, en els moments de dificultat, molts de vosaltres haureu sentit repetir les paraules «màgiques» que avui estan de moda i que ho haurien de solucionar tot: «Has de creure en tu mateix», «has de trobar força en el teu interior», «has de prendre consciència de la teva energia positiva»... Però totes aquestes són paraules simples i per a qui està veritablement «mort per dins» no funcionen. La paraula de Crist és d'un altre gruix, és infinitament superior. És una paraula divina i creadora, que sola pot tornar la vida allí on s'havia extingit.

La nova vida «de ressuscitats»

El jove, diu l'Evangelí, «començà a parlar» (Lc 7,15). La primera reacció d'una persona que ha estat tocada i restituïda a la vida per Crist és expressar-se, manifestar sense por i sense complexos allò que té a dins, la seva personalitat, els seus desitjos, les seves necessitats, els seus somnis. Potser mai abans no ho havia fet, convençuda que ningú la podria entendre.

Parlar significa també entrar en relació amb els altres. Quan estem «morts» ens tanquem en nosaltres mateixos, les relacions s'interrompen, o es converteixen en superficials, falses, hipòcrites. Quan Jesús torna a donar-nos vida, ens «restitueix» als altres (cf. v. 15).

Avui sovint hi ha «connexió» però no comunicació. L'ús dels dispositius electrònics, si no és equilibrat, pot fer-nos romandre enganxats a una pantalla. Amb aquest missatge voldria aconseguir, amb vosaltres, els joves, el desafiament de fer un gir cultural, a partir d'aquest «aixeca't» de Jesús. En una cultura que vol els joves aïllats i replegats en mons virtuals, fem circular aquesta paraula de Jesús: «Aixeca't.» És una invitació a obrir-se a una realitat que va molt més enllà del que és virtual. Això no significa menysprear la tecnologia, sinó utilitzar-la com un mitjà i no com un fi. «Aixeca't» significa també «somnia», «arrisca», «compromet-te per a canviar el món», encén de nou els teus desitjos, contempla el cel, les estrelles, el món al teu voltant. «Aixeca't i sigues el que ets.» Gràcies a aquest missatge, molts rostres apagats de joves que són al nostre voltant s'animaran i seran més bonics que qualsevol realitat virtual.

Perquè si tu dones la vida, algú l'acull. Una jove va dir: «Si veus alguna cosa bonica, t'aixeques del sofà i decideixes fer-la tu també.» Allò que és bonic suscita passió. I si un jove s'apassiona per alguna cosa, o millor, per Algú, finalment s'aixeca i comença a fer coses grans; de mort que estava, pot convertir-se en testimoni de Crist i donar la vida per Ell.

Benvolguts joves: Quines són les vostres passions i els vostres somnis? Feu-lo sorgir i, a través d'ells, proposeu al món, a l'Església, als altres joves, alguna cosa bonica en el camp espiritual, artístic, social. Us ho repeteixo en la meua llengua materna: *Hagan lío!* Feu escoltar la vostra veu. D'un altre jove vaig escoltar: «Si Jesús hagués estat un que no s'implica, que va només a la seva, el fill de la vídua no hauria ressuscitat.»

La resurrecció del noi el reuneix amb la seva mare. En aquesta mare podem veure Maria, la nostra Mare, a qui encomanem a tots els joves del món. En ella podem reconèixer també l'Església, que vol acollir amb tendresa cada jove, sense excepció. Demanem, doncs, a Maria per l'Església, perquè sigui sempre mare dels seus fills que romanen en la mort, i que plora i invoca perquè tornin a la vida. Per cada un dels seus fills que mor, mor també l'Església, i per cada fill que ressorgeix, també ella ressorgeix.

Beneixo el vostre camí. I vosaltres, si us plau, no us oblideu de resar per mi.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 11 de febrer de 2020,
Memòria de la Benaurada Mare de Déu de Lourdes*

Franciscus

57a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Missatge del Sant Pare Francesc

Les paraules de la vocació

IV Diumenge de Pasqua

Benvolguts germans i germanes,

El 4 d'agost de l'any passat, en el 160 aniversari de la mort del sant Rector d'Ars, vaig voler oferir una Carta als preveres, que per la crida que el Senyor els va fer gasten la vida cada dia al servei del poble de Déu.

En aquella ocasió vaig triar quatre paraules clau —dolor, gratitud, coratge i lloança— per donar les gràcies als preveres i donar suport al seu ministeri. Considero que avui, en aquesta 57a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, aquelles paraules es poden reprendre i adreçar a tot el poble de Déu, a la llum d'un passatge evangèlic que ens explica l'experiència singular de Jesús i Pere durant una nit de tempesta al llac de Tiberíades (cf. Mt 14,22-33).

Després de la multiplicació dels pans, que havia entusiasmat la multitud, Jesús va ordenar als seus que pugessin a la barca i el precedissin cap a l'altra riba mentre ell acomiadava la gent. La imatge d'aquesta travessada del llac evoca d'alguna manera el viatge de la nostra existència. Efectivament, la barca de la nostra vida avança lentament, sempre inquieta perquè cerca un desembarcament feliç, disposada a afrontar els riscos i les oportunitats de la mar, encara que també espera rebre del timoner un canvi de direcció que la posi finalment en el rumb adequat. Però a vegades pot perdre's, pot deixar-se enlluernar per il·lusions en comptes de seguir el far lluminós que la condueix a port segur, o és reptada pels vents contraris de les dificultats, els dubtes i les pors.

També passa així en el cor dels deixebles. Ells, que són cridats a seguir el Mestre de Natzaret, han de decidir-se a passar a l'altra riba, apostant de manera valenta per abandonar les seves seguretats i anar rere les petjades del Senyor. Aquesta aventura no és pacífica: arriba la nit, bufa el vent contrari, la barca és sacsejada per les onades, i la por de no aconseguir-ho i de no estar a l'altura de la crida amenaça d'enfonsar-los.

Però l'Evangeli ens diu que en l'aventura d'aquest viatge difícil no estem sols. El Senyor, gairebé anticipant l'aurora enmig de la nit, va caminar sobre les aigües agitadaes i va aconseguir els deixebles, va convidar Pere a anar al seu encontre sobre les aigües, el va salvar quan va veure que s'enfonsava i, finalment, va pujar a la barca i va fer calmar el vent.

Així doncs, la primera paraula de la vocació és *gratitud*. Navegar en la direcció correcta no és una tasca confiada únicament als nostres esforços, ni depèn només de les rutes que nosaltres escollim. La nostra realització personal i els nostres projectes de vida no són el resultat matemàtic del que decidim dins un «jo» aïllat; al contrari, són, per damunt de tot, la resposta a una crida que ve de dalt. És el Senyor qui ens concedeix en primer lloc la valentia per a pujar a la barca i ens indica la riba cap on hem de dirigir-nos. És ell qui, quan ens crida, es converteix també en el nostre timoner per acompanyar-nos, mostrar-nos la direcció, impedir que ens quedem embarcats en els esculls de la indecisió i fer-nos capaços de caminar fins i tot per damunt de les aigües agitades.

Qualsevol vocació neix de la mirada amorosa amb què el Senyor va venir al nostre encontre, potser just quan la nostra barca era sacsejada enmig de la tempesta. «La vocació, més que una elecció nostra, és resposta a una crida gratuïta del Senyor» (Carta als preveres, 4 agost 2019); per això, arribarem a descobrir-la i a abraçar-la quan el nostre cor s'obri a la gratitud i sàpiga acollir el pas de Déu en la nostra vida.

Quan els deixebles van veure que Jesús s'acostava caminant sobre les aigües, van pensar que era un fantasma i van tenir por. Però de seguida Jesús els va tranquil·litzar amb una paraula que sempre ha d'acompanyar la nostra vida i el nostre camí vocacional: «Coratge! Sóc jo. No tingueu por» (v. 27). Aquesta és precisament la segona paraula que vull donar-vos: *coratge*.

Allò que sovint ens impedeix de caminar, créixer, triar el camí que el Senyor ens indica són els fantasmes que s'agiten en el nostre cor. Quan som cridats a deixar la nostra riba segura i abraçar un estat de vida —com el matrimoni, l'orde sacerdotal, la vida consagrada—, la primera reacció la representa sovint el «fantasma de la incredulitat»: No és possible que aquesta vocació sigui per a mi; serà realment el camí encertat? El Senyor em demana això justament a mi?

I, de mica en mica, creixen en nosaltres tots aquests arguments, justificacions i càlculs que ens fan perdre l'impuls, que ens confonen i ens deixen paralyzats en el punt de partença: creiem que ens equivoquem, que no estem a l'altura, que simplement hem vist un fantasma que hem de foragitar.

El Senyor sap que una opció fonamental de vida —com casar-se o consagrar-se de manera especial al seu servei— requereix valentia. Ell coneix les preguntes, els dubtes i les dificultats que agiten la barca del nostre cor, i per això ens assegura: «No tinguis por, jo estic amb tu!» La fe en la seva presència, que ens ve a l'encontre i ens acompanya, encara que la mar estigui agitada, ens allibera d'aquella accídia que ja vaig tenir l'oportunitat de definir com «tristesa esdolceïda» (Carta als preveres, 4 agost 2019), és

a dir, aquella insípidesa interior que ens bloqueja i no ens deixa assaborir la bellesa de la vocació.

A la Carta als preveres vaig parlar també del *dolor*, però aquí voldria traduir d'una altra manera aquesta paraula i referir-me a la *fatiga*. Qualsevol vocació implica un compromís. El Senyor ens crida perquè vol que siguem com Pere, capaços de posar-la al servei de l'Evangeli, en les maneres concretes i quotidianes que ell ens mostra, i especialment en les diferents formes de vocació laïcal, presbiteral i de vida consagrada. Però nosaltres som com l'Apòstol: tenim desig i empena, encara que, al mateix temps, estem marcats per debilitats i temors.

Si deixem que ens aclapari la idea de la responsabilitat que ens espera —en la vida matrimonial o en el ministeri sacerdotal— o les adversitats que es presentaran, llavors apartarem la mirada de Jesús ràpidament i, com Pere, correrem el risc d'enfonsar-nos. Al contrari, malgrat les nostres fragilitats i carències, la fe ens permet caminar a l'encontre del Senyor ressuscitat i també vèncer les tempestes. En efecte, ell ens allarga la mà quan el cansament o la por amenacen d'enfonsar-nos, i ens dona l'impuls necessari per a viure la nostra vocació amb alegria i entusiasme.

Finalment, quan Jesús va pujar a la barca, el vent va amainar i les onades es van calmar. És una bonica imatge d'allò que el Senyor obra en la nostra vida i en els tràfecs de la història, de manera especial quan travessem la tempesta. Ell ordena que els vents contraris parin i que les forces del mal, de la por i de la resignació no tinguin més poder sobre nosaltres.

En la vocació específica que som cridats a viure, aquests vents poden esgotar-nos. Penso en els qui assumeixen tasques importants en la societat civil, en els esposos, que —no sense raó— m'agrada d'anomenar «els valents», i especialment en els qui abraçen la vida consagrada i el presbiterat. Conec les vostres fatigues, les soledats que a vegades aclaparen el vostre cor, el risc de la rutina que de mica en mica apaga el foc ardent de la crida, el pes de la incertesa i de la precarietat del nostre temps, la por al futur. Coratge, no tingueu por! Jesús és al costat nostre i, si el reconeixem com l'únic Senyor de la nostra vida, ell ens dona la mà i ens subjecta per a salvar-nos.

I llavors, encara enmig de l'onatge, la nostra vida s'obre a la *lloança*. Aquesta és la darrera paraula de la vocació, i vol ser també una invitació a cultivar l'actitud interior de la benaurada Verge Maria. Ella, agraïda per la mirada que Déu li va adreçar, va abandonar amb fe les seves pors i el seu torbament, va abraçar amb valentia la crida i va fer de la seva vida un cant etern a la lloança al Senyor.

Estimats germans, particularment en aquesta Jornada, com també en l'acció pastoral ordinària de les nostres comunitats, desitjo que l'Església recorri aquest camí al servei de les vocacions obrint bretxes en el cor dels

fidels, per tal que cadascun pugui descobrir amb gratitud la crida de Déu en la seva vida, trobar la valentia de dir-li «sí», vèncer la fatiga amb la fe en Crist i, finalment, oferir la pròpia vida com un càntic de lloança a Déu, als germans i al món sencer. Que la Mare de Déu ens acompanyi i intercedeixi per nosaltres.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 8 de març de 2020,
II Diumenge de Quaresma*

Franciscus

106 Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat

Missatge del Sant Pare Francesc

Com Jesucrist, obligats a fugir

Acollir, protegir, promoure i integrar els desplaçats

27 de setembre de 2020

A principis d'any, en el meu discurs als membres del Cos Diplomàtic acreditat davant la Santa Seu, vaig assenyalar d'entre els reptes del món contemporani el drama dels desplaçats interns: «Les friccions i les emergències humanitàries, agreujades per les pertorbacions del clima, augmenten el nombre de desplaçats i repercuteixen sobre persones que ja viuen en un estat de pobresa extrema. Molts països colpejats per aquestes situacions tenen manca d'estructures adequades que permetin fer front a les necessitats dels desplaçats» (9 de gener de 2020).

La Secció Migrants i Refugiats del Dicasteri per al Servei del Desenvolupament Humà Integral ha publicat les «Orientacions pastorals sobre desplaçats interns» (Ciutat del Vaticà, 5 de maig de 2020), un document que vol inspirar i animar les accions pastorals de l'Església en aquest àmbit concret.

Per això vaig decidir dedicar aquest Missatge al drama dels desplaçats interns, un drama sovint invisible que la crisi mundial causada per la pandèmia de la Covid-19 ha agreujat. De fet, aquesta crisi, per la seva intensitat, gravetat i extensió geogràfica, ha amagat moltes altres emergències humanitàries que afligeixen milions de persones relegant iniciatives i ajudes internacionals, essencials i urgents per a salvar vides, a un segon pla en les agendes polítiques nacionals. Però «aquest no és un temps per a l'oblit. Que la crisi que estem afrontant no ens faci deixar de banda tantes altres

situacions d'emergència que comporten el sofriment de moltes persones (Missatge *Urbi et Orbi*, 12 d'abril de 2020).

A la llum dels tràgics esdeveniments que han caracteritzat l'any 2020, faig aquest Missatge dedicat als desplaçats interns, a tots els qui han experimentat i continuen encara avui vivint situacions de precarietat, abandó, marginació i rebuig a causa de la Covid-19.

Voldria començar referint-me a l'escena que va inspirar el papa Pius XII en la redacció de la constitució apostòlica *Exsul familia* (1 d'agost de 1952). En la fugida a Egipte, l'infant Jesús va experimentar, juntament amb els seus pares, la tràgica condició de desplaçat i refugiat, «marcada per la por, la incertesa, les incomoditats (cf. Mt 2,13-15.19-23). Lamentablement, en els nostres dies, milions de famílies poden reconèixer-se en aquesta trista realitat. Gairebé cada dia la televisió i els diaris donen notícia de refugiats que fugen de la fam, de la guerra, d'altres perills greus, a la recerca de seguretat i d'una vida digna per a ells mateixos i per als seus familiars» (Àngelus, 29 de desembre de 2013). Jesús està present en cada un d'ells, obligat —com en temps d'Herodes— a fugir per a salvar-se. Som cridats a reconèixer en els seus rostres el rostre de Crist, famolenc, assedegat, despullat, malalt, foraster i empresonat, que ens interpel·la (cf. Mt 25,31-46). Si el reconeixem, serem nosaltres els qui li agraiem haver-lo conegut, estimat i servit.

Els desplaçats interns ens ofereixen aquesta oportunitat d'encontre amb el Senyor, «fins i tot si als nostres ulls els costa de reconèixer-lo: amb la roba esquinçada, els peus bruts, el rostre deformat, el cos nafrat, incapaç de parlar la nostra llengua» (Homilia, 15 de febrer de 2019). Es tracta d'un repte pastoral al qual som cridats a respondre amb els quatre verbs que vaig indicar en el Missatge per a aquesta mateixa Jornada de 2018: acollir, protegir, promoure i integrar. A aquests quatre voldria afegir-hi ara unes altres sis parelles de verbs, que es corresponen a accions molt concretes vinculades entre elles en una relació de causa-efecte.

Cal *conèixer* per a *comprendre*. El coneixement és un pas necessari cap a la comprensió de l'altre. Ho ensenya Jesús mateix a l'episodi dels deixebles d'Emmaús: «Mentre conversaven i discutien, Jesús mateix se'ls va acostar i es posà a caminar amb ells, però els seus ulls eren incapaços de reconèixer-lo» (Lc 24,15-16). Quan parlem de migrants i desplaçats ens limitem massa sovint a números. Però no són números, sinó persones! Si les trobem podrem conèixer-les. I si coneixem les seves històries aconseguirem entendre. Podrem entendre, per exemple, que la precarietat que hem experimentat amb sofriment a causa de la pandèmia, és un element constant en la vida dels desplaçats.

Cal *fer-se proïsme* per a *servir*. Sembla una cosa òbvia, però sovint no ho és. «Un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i

se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el duqué a l'hostal i se'n va ocupar» (Lc 10,33-34). Les pors i els prejudicis —molts prejudicis—, ens fan mantenir les distàncies amb altres persones i sovint ens impedeixen «acostar-nos al proïsme» i servir-lo amb amor. Acostar-se al proïsme significa, sovint, estar disposats a córrer riscos, com ens han ensenyat tants metges i personal sanitari en els últims mesos. Aquest ser a prop per a servir va més enllà de l'estricta sentit del deure. L'exemple més gran ens el va deixar Jesús quan va rentar els peus als seus deixebles: es va treure el mantell, es va ajupir i es va embrutar les mans (cf. Jn 13,1-15).

Per a *reconciliar-se* cal *escoltar*. Ens ho ensenya Déu mateix, que va voler escoltar el gemec de la humanitat amb oïdes humanes enviant el seu Fill al món: «Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16). L'amor, aquell que reconcilia i salva, comença per una escolta activa. En el món d'avui es multipliquen els missatges, però s'està perdent la capacitat d'escoltar. Només a través d'una escolta humil i atenta podrem arribar a reconciliar-nos de veritat. Durant el 2020, el silenci s'ha apoderat durant setmanes dels nostres carrers, un silenci dramàtic i inquietant que, malgrat això, ens va donar l'oportunitat d'escoltar el crit dels més vulnerables, dels desplaçats i del nostre planeta greument malalt. I, gràcies a aquesta escolta, tenim l'oportunitat de reconciliar-nos amb el proïsme, amb molts descartats, amb nosaltres mateixos i amb Déu, que mai no es cansa d'oferir-nos la seva misericòrdia.

Per a *créixer* s'ha de *compartir*. Per a la primera comunitat cristiana, l'acció de compartir era un dels pilars fonamentals: «La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots» (Ac 4,32). Déu no va voler que els recursos del nostre planeta beneficiessin únicament uns quants. No, el Senyor no va voler això! La pandèmia ens ha recordat que tots som al mateix vaixell. Adonar-nos que tenim les mateixes preocupacions i temors comuns ens ha demostrat, un cop més, que ningú no se salva sol. Per a créixer realment, hem de créixer junts, compartint allò que tenim, com aquell noi que va oferir a Jesús cinc pans d'ordi i dos peixos. I van ser suficients per a cinc mil persones! (cf. Jn 6,1-15).

Cal *involucrar-se* per a *promoure*. Així ho va fer Jesús amb la dona samaritana (cf. Jn 4,1-30). El Senyor es va acostar, la va escoltar, va parlar al seu cor per a després guiar-la cap a la veritat i transformar-la en anunciadora de la bona nova: «Veniu a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?» (v. 29). A vegades, l'impuls de servir els altres ens impedeix veure'n les riqueses. Si volem realment promoure les persones a

les quals oferim assistència, hem d'involucrar-les i fer-les protagonistes del seu rescat mateix. La pandèmia ens ha recordat com n'és, d'essencial, la corresponsabilitat i que només amb la col·laboració de tots —fins i tot de les categories sovint subestimades— és possible encarar la crisi. Hem de «motivar espais on tots puguin sentir-se convocats i permetre noves formes d'hospitalitat, de fraternitat i de solidaritat (Meditació a la plaça de Sant Pere, 27 de març de 2020).

És indispensable *col·laborar* per a *construir*. Això és el que l'apòstol sant Pau recomana a la comunitat de Corint: «Germans, en nom de nostre Senyor Jesucrist, us demano que aneu tots d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres, sinó que estigueu ben units en un sol pensament i en un sol parer» (1Co 1, 10). La construcció del Regne de Déu és un compromís comú de tots els cristians i per això es requereix que aprenguem a col·laborar, sense deixar-nos temptar per la gelosia, les discòrdies i les divisions. I en el context actual, cal reiterar que «aquest no és el temps de l'egoisme, perquè el desafiament que afrontem ens uneix a tots i no fa excepció de persones» (Missatge *Urbi et orbi*, 12 d'abril de 2020). Per a preservar la casa comuna i fer tot el possible per tal que s'assembli cada vegada més al pla original de Déu, hem de comprometre'ns a garantir la cooperació internacional, la solidaritat global i el compromís local, sense deixar fora ningú.

Voldria concloure amb una oració suggerida per l'exemple de sant Josep, de manera especial quan es va veure obligat a fugir a Egipte per salvar l'Infant.

Pare, vós vau encomanar a sant Josep el més valuós que teníeu: l'Infant Jesús i la seva mare, per a protegir-los dels perills i les amenaces dels malvats.

Concediu-nos també a nosaltres de poder experimentar la seva protecció i la seva ajuda. Ell, que va patir el sofriment de qui fugí a causa de l'odi dels poderosos, feu que pugui consolar i protegir tots els germans i germanes que, empesos per les guerres, la pobresa i les necessitats, abandonen la seva casa i la seva terra per a posar-se en camí, com a refugiats, cap a llocs més segurs.

Ajudeu-los, per la seva intercessió, a tenir la força per a continuar endavant, el consol en la tristesa, el valor en la prova.

Doneu als qui els acullen una mica de la tendresa d'aquest pare just i savi que va estimar Jesús com un fill veritable i va sostenir Maria durant el camí.

Que ell, que es guanyava el pa amb el treball de les seves mans, pugui proveir del necessari als qui la vida els ho ha pres tot, i donar-los la dignitat d'un treball i la serenitat d'una llar.

Us ho demanem per Jesucrist, el vostre Fill, que sant Josep va salvar en fugir a Egipte, i per intercessió de Maria Verge, a la qual va estimar com espòs fidel d'acord amb la vostra voluntat. Amén.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 13 de maig de 2020
Memòria de la Benaurada Verge Maria de Fàtima*

Franciscus

IV Jornada Mundial del Pobres 2020

Missatge del Sant Pare Francesc

«Allarga la mà al pobre» (cf. Sir 7,32)

*15 de novembre de 2020
(Diumenge XXXIII del Temps Ordinari)*

«Allarga la mà al pobre» (cf. Sir. 7,32). L'antiga saviesa ha formulat aquestes paraules com un codi sagrat que cal seguir en la vida. Avui ressonen amb tot el seu significat per ajudar-nos també a nosaltres a posar la nostra mirada en l'essencial i a superar les barreres de la indiferència. La pobresa sempre assumeix rostres diferents que requereixen una atenció especial en cada situació particular; en cada una d'elles podem trobar Jesús, el Senyor, que ens va revelar que estaria present en els seus germans més dèbils (cf. Mt 25,40).

1. Agafem a les nostres mans l'Eclesiàstic, també conegut com Siràcida, un dels llibres de l'Antic Testament. Aquí trobem les paraules d'un mestre savi que va viure uns dos-cents anys abans de Crist. Ell cercava la saviesa que fa els homes millors i capaços d'escrutar en profunditat les vicissituds de la vida. Ho va fer en un moment de dura prova per al poble d'Israel, un temps de dolor, dol i misèria ocasionat pel domini de les potències estrangeres. Essent un gran home de fe, arrelat en les tradicions dels seus avantpassats, el seu primer pensament va ser adreçar-se a Déu per a demanar-li el do de la saviesa. I el Senyor el va ajudar.

Des de les primeres pàgines del llibre, el Siràcida exposa els seus consells sobre moltes situacions concretes de la vida, i la pobresa n'és una. Insisteix en el fet que en l'angoixa cal confiar en Déu: «Redreça el teu cor, sigues valent i no t'espantis en els moments difícils. Agafa't al Senyor, no te n'apartis, que a la fi de la vida seràs enaltit. Accepta tot el que et pugui venir i sigues pacient quan et vegis humiliat; perquè, com en el foc es prova l'or, en la fornada de la humiliació són provats els escollits. En les malalties

i en la pobresa, fes confiança a Déu. Confia en Déu i ell t'ajudarà, vés pel camí dret i espera en ell. Vosaltres que venereu el Senyor, compteu que és misericordiós; no us allunyeu d'ell, no fos cas que caiguéssiu» (2,2-7).

2. Pàgina rere pàgina descobrim un preciós compendi de suggeriments sobre com actuar a la llum d'una relació íntima amb Déu, creador i amant de la creació, just i provident amb tots els seus fills. Malgrat això, la referència a Déu no impedeix mirar l'home concret; al contrari, les dues coses estan molt lligades.

Ho demostra clarament el passatge del qual s'agafa el títol d'aquest MISSATGE (cf. 7,29-39). La pregària a Déu i la solidaritat amb els pobres i amb els qui sofreixen són inseparables. Per a celebrar un culte que sigui agradable al Senyor, cal reconèixer que tota persona, fins i tot la més indigent i menyspreada, porta impresa en ella la imatge de Déu. D'aquesta atenció deriva el do de la benedicció divina, atreta per la generositat que es practica envers el pobre. Per tant, el temps que es dedica a la pregària mai no pot convertir-se en una coartada per a desatendre el proïsme necessitat, sinó tot al contrari: la benedicció del Senyor davalla sobre nosaltres i la pregària aconsegueix el seu propòsit quan va acompanyada del servei als pobres.

3. Com n'és, d'actual, aquest antic ensenyament, també per a nosaltres! En efecte, la Paraula de Déu va més enllà de l'espai, del temps, de les religions i de les cultures. La generositat que sosté el dèbil, consola l'affligit, alleuja els sofriments, torna la dignitat als qui n'estan privats, és una condició per a una vida plenament humana. L'opció per dedicar-se als pobres i atendre les seves moltes i diverses necessitats no pot estar condicionada pel temps que disposem o per interessos privats, ni per projectes pastorals o socials desencarnats. El poder de la gràcia de Déu no pot ser sufocat per la tendència narcisista a posar-se sempre un mateix en primer lloc.

Mantenir la mirada envers el pobre és difícil, però molt necessari per a donar a la nostra vida personal i social la direcció correcta. No es tracta de fer servir moltes paraules, sinó de comprometre concretament la vida, moguts per la caritat divina. Cada any, amb la Jornada Mundial dels Pobres, torno sobre aquesta realitat fonamental per a la vida de l'Església, perquè els pobres estan i estaran sempre amb nosaltres (cf. Jn 12,8) per a ajudar-nos a acollir la companyia de Crist en la nostra vida quotidiana.

4. L'encontre amb una persona en condició de pobresa sempre ens provoca i interroga. Com podem ajudar a eliminar o almenys alleujar la seva marginació i sofriment? Com podem ajudar-la en la seva pobresa espiritual? La comunitat cristiana està cridada a involucrar-se en aquesta experiència de compartir, amb la consciència que no li és permès delegar-la a altres. I per ajudar els pobres és fonamental viure la pobresa evangèlica en primera

persona. No podem sentir-nos «bé» quan un membre de la família humana és deixat al marge i es converteix en una ombra. El crit silenciós de tants pobres ha de trobar el poble de Déu en primera línia, sempre i arreu, per a donar-los veu, defensar-los i solidaritzar-se amb ells davant tanta hipocresia i tantes promeses incomplertes, i convidar-los a participar en la vida de la comunitat.

És cert, l'Església no té solucions generals per proposar, però ofereix, amb la gràcia de Crist, el seu testimoniatge i els seus gestos de compartició. També se sent amb l'obligació de presentar les exigències dels qui no tenen el necessari per a viure. Recordar a tothom el gran valor del bé comú és per al poble cristià un compromís de vida que es realitza en l'intent de no oblidar cap d'aquells la humanitat dels quals és violada en les necessitats fonamentals.

5. Allargar la mà fa descobrir, en primer lloc, a qui ho fa, que dins nostre hi ha la capacitat de realitzar gestos que donen sentit a la vida. Quantes mans esteses es veuen cada dia! Lamentablement, passa cada cop més sovint que la premsa ens arrossega a una voràgine d'indiferència, fins al punt que ja no se sap reconèixer més tot el bé que quotidianament es realitza en silenci i amb gran generositat. Així passa que, només quan s'esdevenen fets que alteren el curs de la nostra vida, els nostres ulls es tornen capaços de percebre la bondat dels sants «de la porta del costat», «d'aquells que viuen a prop nostre i són un reflex de la presència de Déu» (Exhort. ap. *Gaudete et exsultate*, 7), però dels quals ningú no parla. Les males notícies són tan abundants a les pàgines dels diaris, en els llocs d'Internet i a les pantalles de televisió, que ens convencen que el mal regna sobirà. No és així. És cert que està sempre present la maldat i la violència, l'abús i la corrupció, però la vida està entreteixida d'actes de respecte i generositat que no sols compensen el mal, sinó que ens empenyen a anar més enllà i a estar plens d'esperança.

6. Allargar la mà és un signe: un signe que recorda immediatament la proximitat, la solidaritat, l'amor. En aquests mesos, en els quals el món sencer ha estat com aclaparat per un virus que ha portat dolor i mort, descoratjament i desconcert, quantes mans esteses hem pogut veure! La mà estesa de la infermera i de l'infermer que, més enllà de les seves hores de treball, es queden per cuidar els malalts. La mà estesa del qui treballa a l'Administració i proporciona els mitjans per a salvar el major nombre possible de vides. La mà estesa del farmacèutic, que està exposat a moltes peticions en un contacte arriscat amb la gent. La mà estesa del prevere, que beneeix amb el cor esqueixat. La mà estesa del voluntari, que socorre els qui viuen al carrer i els qui, malgrat tenir un sostre, no tenen res per menjar. La mà estesa d'homes i dones que treballen per a proporcionar

serveis essencials i seguretat. I unes altres mans esteses més que podríem descriure fins compondre una lletania de bones obres. Totes aquestes mans han desafiat el contagi i la por de donar suport i consol.

7. Aquesta pandèmia va arribar de sobte i ens va agafar desprevinuts, deixant una gran sensació de desorientació i impotència. Però la mà estesa envers el pobre no va arribar d'immediat, sinó que, més aviat, ofereix el testimoniatge de com ens preparem per a reconèixer el pobre per a sostenir-lo en temps de necessitat. No s'improvisen, els instruments de misericòrdia. Cal un entrenament quotidià, que procedeixi de la consciència de com necessitem, nosaltres els primers, una mà estesa cap a nosaltres.

Aquest moment que estem vivint ha posat en crisi moltes certeses. Ens sentim més pobres i dèbils perquè hem experimentat el sentit del límit i la restricció de la llibertat. La pèrdua de treball, dels afectes més estimats i la falta de les relacions interpersonals habituals han obert de cop horitzons que ja no estàvem acostumats a observar. Les nostres riqueses espirituals i materials van ser posades en qüestió i descobrim que teníem por. Tancats en el silenci de casa nostra, redescobrim la importància de la senzillesa i de mantenir la mirada fixada en allò que és essencial. Hem madurat l'exigència d'una nova fraternitat, capaç d'ajuda recíproca i d'estima mútua. Aquest és un temps favorable per a «tornar a sentir que ens necessitem els uns als altres, que tenim una responsabilitat pels altres i pel món [...]». Ja hem tingut molt de temps de degradació moral, burlant-nos de l'ètica, de la bondat de la fe, de l'honestedat [...]. Aquesta destrucció de tot fonament de la vida social acaba enfrontant-nos els uns als altres per a preservar els interessos propis, provoca el sorgiment de noves formes de violència i crueltat i impedeix el desenvolupament d'una veritable cultura de la cura de l'ambient» (Carta enc. *Laudato si'*, 229). En definitiva, les greus crisis econòmiques, financeres i polítiques no acabaran mentre permetem que la responsabilitat que cadascú ha de sentir envers el proïsme i envers cada persona romangui adormida.

8. «Allarga la mà al pobre» és, per tant, una invitació a la responsabilitat i un compromís directe de tots aquells que se senten part del mateix destí. És una crida a portar les càrregues dels més dèbils, com ho recorda sant Pau: «Per l'amor, feu-vos servents els uns dels altres. En efecte, tota la Llei troba la seva plenitud en un sol manament, que és aquest: Estima els altres com a tu mateix» (Ga 5,13-14; 6,2). L'Apòstol ensenya que la llibertat que ens ha estat donada amb la mort i la resurrecció de Jesucrist és per a cada un de nosaltres una responsabilitat per a posar-nos al servei dels altres, especialment dels més dèbils. No es tracta d'una exhortació opcional, sinó que condiciona l'autenticitat de la fe que professem.

El llibre de l'Eclesiàstic ve de nou a ajudar-nos: suggereix accions concretes per a donar suport als més dèbils i també empra algunes imatges

evocadores. En un primer moment pren en consideració la debilitat dels qui estan tristos: «No t'allunyis dels qui ploren» (7,34). El període de pandèmia ens va obligar a un aïllament forçós, fins i tot impeding que poguéssim consolar i romandre a prop d'amics i coneguts afligits per la pèrdua dels seus éssers estimats. I continua dient l'autor sagrat: «No deixis de visitar els malalts» (7,35). Hem experimentat la impossibilitat d'estar a prop dels qui sofreixen, i al mateix temps hem pres consciència de la fragilitat de la nostra existència. En resum, la Paraula de Déu mai no ens deixa tranquils i continua estimulants-nos cap al bé.

9. «Allarga la mà al pobre» destaca, per contrast, l'actitud dels qui tenen les mans a les butxaques i no es deixen commoure per la pobresa, de la qual sovint són també còmplices. La indiferència i el cinisme en són l'aliment diari. Quina diferència respecte a les mans generoses que hem descrit! De fet, hi ha mans esteses per a polsar ràpidament les tecles d'un ordinador i moure sumes de diners d'una part del món a una altra, decretant la riquesa d'oligarquies estretes i la misèria de multituds o el fracàs de nacions senceres. Hi ha mans esteses per acumular diners amb la venda d'armes que altres mans, fins i tot de nens, empraran per sembrar mort i pobresa. Hi ha mans esteses que entre ombres intercanvien dosis de mort per enriquir-se i viure en el luxe i la disbauxa efímers. Hi ha mans esteses que per sota mà intercanvien favors il·legals per guanys fàcils i corruptes. I també hi ha mans esteses que, en el puritanisme hipòcrita, estableixen lleis que ells mateixos no observen.

En aquest panorama, els exclosos continuen esperant. Per a poder sostenir un estil de vida que exclou els altres, o per a poder entusiasmar-se amb aquest ideal egoista, s'ha desenvolupat una globalització de la indiferència. Gairebé sense advertir-ho, ens tornem incapaços de compadir-nos davant els clamors dels altres, ja no plorem davant el drama dels altres ni ens interessa cuidar-los, com si tot fos una responsabilitat aliena que no ens incumbeix (Exhort. ap. *Evangelii gaudium*, 54). No podem ser feliços fins que aquestes mans que sembren la mort es transformin en instruments de justícia i de pau per a tot el món.

10. «En tot el que fas, pensa en el teu últim destí» (Si 7,36). Aquesta és l'expressió amb què el Siràcida conclou la seva reflexió. El text es presta a una doble interpretació. La primera fa evident que sempre hem de tenir present la fi de la nostra existència. Recordar-nos del nostre destí comú pot ajudar-nos a portar una vida més atenta envers aquell que és més pobre i no ha tingut les mateixes possibilitats que nosaltres. Hi ha també una segona interpretació, que evidencia més bé el propòsit, l'objectiu cap on cadascú tendeix. És la finalitat de la nostra vida, que requereix un projecte per realitzar i un camí per recórrer sense cansar-se. I bé, la finalitat de cada una de

les nostres accions no pot ser altra que l'amor. Aquest és l'objectiu vers el qual ens dirigim i res no pot distreure'ns-en. Aquest amor és compartició, és dedicació i servei, però comença amb el descobriment que nosaltres som els primers estimats i moguts a l'amor. Aquesta finalitat apareix en el moment en què l'infant es troba amb el somriure de la mare i se sent estimat pel fet mateix d'existir. Fins i tot un somriure que compartim amb el pobre és una font d'amor i ens permet viure en l'alegria. La mà estesa, doncs, sempre pot enriquir-se amb el somriure de qui no fa pesar la seva presència i l'ajuda que ofereix, sinó que només s'alegra de viure segons l'estil dels deixebles de Crist.

En aquest camí d'encontre quotidià amb els pobres, ens acompanya la Mare de Déu, que, de manera particular, és la Mare dels pobres. La Verge Maria coneix de prop les dificultats i sofriments dels qui estan marginats, perquè ella mateixa es va trobar infantant el Fill de Déu en una establia. Per l'amenaça d'Herodes, amb Josep, el seu espòs i el petit Jesús, va fugir a un altre país, i la condició de refugiats va marcar la Sagrada Família durant alguns anys. Que la pregària a la Mare dels pobres pugui reunir els seus fills predilectes i tots aquells que els serveixen en el nom de Crist. I que aquesta mateixa pregària transformi la mà estesa en una abraçada de comunió i de renovada fraternitat.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 13 de juny de 2020,
memòria litúrgica de Sant Antoni de Pàdua*

Franciscus

Homilies i Cartes del Sant Pare

Homilia del Papa Francesc en la pregària extraordinària per la pandèmia del coronavirus

*Plaça de Sant Pere del Vaticà.
Divendres 27 de març 2020*

«Arribat el capvespre» (Mc 4,35). Així comença l'Evangelí que hem escoltat. Des de fa setmanes sembla que hagi arribat el vespre. Sembla que les tenebres denses s'hagin espesseït a les nostres places, carrers i ciutats; s'han apoderat de les nostres vides omplint-t'ho tot amb un silenci eixordador i amb una trista buidor, que ho paralitza tot al seu pas: se sent en l'aire, es percep en els gestos, ho diuen les mirades. Ens hem trobat esporuguits i perduts. Com els deixebles de l'Evangelí ens hem vist afectats per una tempesta inesperada i furiosa. Ens hem adonat que tots ens trobem en la mateixa barca, fràgils i desorientats, però alhora importants i necessaris, tots cridats a remar junts, tots necessitant reconfortar-nos mútuament. En aquest vaixell... hi som tots. Com aquells deixebles, que parlen a una sola veu i plens d'angoixa diuen: «Estem perduts» (v. 38), així també nosaltres ens hem adonat que no podem anar endavant cadascú pel seu compte, sinó només junts.

És fàcil identificar-nos en aquesta història. El que resulta difícil és entendre l'actitud de Jesús. Mentre que els deixebles estan naturalment alarmats i desesperats, Ell es troba a la popa, just en la part del vaixell que primer se'n va al fons. I què fa? Malgrat l'enrenou, dorm serè, confiat en el Pare – és l'única vegada a l'Evangelí que veiem Jesús dormint –. Quan es desperta, després d'haver calmat el vent i les aigües, s'adreça als deixebles amb un to de retret: «Per què teniu por? Encara no teniu fe?» (v. 40).

Mirem de comprendre. En què consisteix la manca de fe dels deixebles, que es contraposa a la confiança de Jesús? No havien deixat de creure en Ell, de fet l'invoquen. Però mirem com l'invoquen: «Mestre, no et fa res que ens enfonsem?» (v. 38). No et fa res: pensen que Jesús es desinteressa d'ells, que no es preocupa per ells. Entre nosaltres, en les nostres famílies, una de les coses que fa més mal és quan sentim que ens diuen: “No et preocupes de mi?”. És una frase que fereix i desencadena tempestes en el cor. També haurà afectat a Jesús. Perquè ningú més que Ell es preocupa de nosaltres. De fet, un cop invocat, salva els seus deixebles desanimats.

La tempesta desemmascara la nostra vulnerabilitat i deixa al descobert aquelles falses i supèrflues seguretats amb què hem construït les nostres agendes i els nostres projectes, els nostres hàbits i prioritats. Ens mostra

com hem deixat adormit i abandonat el que alimenta, recolza i reforça la nostra vida i la nostra comunitat. La tempesta deixa al descobert tots els propòsits “d’empaquetar” i oblidar el que ha nodrit l’ànima dels nostres pobles; tots aquells intents d’anestesiarse amb hàbits aparentment “salvadors”, incapaços d’apel·lar a les nostres arrels i d’evocar la memòria dels nostres avis, privant-nos així de la immunitat per fer front a les adversitats.

Amb la tempesta, ha caigut el recurs d’aquells estereotips amb què emmascaràvem els nostres “ego” sempre preocupats per la pròpia imatge; i, una vegada més, ha quedat descoberta, aquella (beneïda) pertinença comuna a la qual no ens podem sostreure: la pertinença com a germans.

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?». Senyor, la teva Paraula ens impacta i ens afecta a tots. En aquest món nostre, que Tu estimes més que nosaltres, hem anat endavant a tota velocitat, sentint-nos forts i capaços de tot. Amb ganes de guanyar, ens hem deixat absorbir per les coses i desconcertar per la pressa. No ens hem aturat davant de les teves trucades, no ens hem despertat davant les guerres i injustícies planetàries, no hem escoltat el crit dels pobres, i del nostre planeta que està greument malalt. Hem continuat sense immutar-nos, pensant en mantenir-nos sempre sans en un món malalt. Ara, mentre estem en un mar agitat, t’implorem: “Desperta’t, Senyor!”.

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?». Senyor, crida’ns, crida’ns a la fe. Que no és tant creure que Tu existeixes, sinó vers Tu i confiar en Tu. En aquesta Quaresma ressona la teva crida urgent: “Convertiu-vos”, «torneu a mi amb tot el cor» (Jl 2,12). Ens crides a acollir aquest temps de prova com un moment d’elecció. No és el moment del teu judici, sinó del nostre judici: el moment de triar entre el que importa i el que és efímer, de separar el que és necessari del que no ho és. És el moment de restablir el camí de la vida vers Tu, Senyor, i vers els altres. I podem mirar tants companys de viatge exemplars, que, malgrat la por, han reaccionat donant la pròpia vida. És la força de l’Esperit que actua abocada i manifestada en dedicacions valentes i generoses. És la vida de l’Esperit capaç de redimir, de potenciar i de mostrar com les nostres vides estan teixides i mantingudes per persones comunes – normalment oblidades – que no apareixen en els titulars dels diaris i de les revistes ni en les grans passarel·les de l’últim show però, sens dubte, estan escrivint avui els fets decisius de la nostra història: metges, infermeres i infermers, treballadors dels supermercats, treballadors de la neteja, cuidadors, transportistes, forces de l’ordre, voluntaris, sacerdots, religioses i tants però tants altres que han entès que ningú es salva sol. Davant del patiment, on es mesura l’autèntic desenvolupament dels nostres pobles, descobrim i experimentem la pregària sacerdotal de Jesús: «que tots siguin u» (Jn 17,21). Quantes persones exerciten cada dia

la paciència i infonen esperança, tenint cura de no sembrar el pànic, sinó amb corresponsabilitat. Quants pares, mares, avis i àvies, mestres ensenyen als nostres infants, amb petits gestos diaris, com afrontar i passar una crisi adaptant els hàbits, alçant els ulls i estimulant la pregària. Quantes persones resen, ofereixen i demanen el bé de tots. La pregària i el servei silencios: són les nostres armes guanyadores.

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?». L'inici de la fe és saber que necessitem la salvació. No som autosuficients, sols; sols ens enfonsem: necessitem el Senyor com els mariners antics necessitaven les estrelles. Convidem Jesús a la barca de la nostra vida. Manifestem-li les nostres pors, perquè Ell les venci. Com els deixebles experimentarem que, si Ell és a bord, no es naufraga. Perquè aquesta és la força de Déu: convertim tot el que ens passa en coses bones, fins i tot les dolentes. Ell porta la pau a les nostres tempestes, perquè amb Déu la vida no mor mai.

El Senyor ens interpel·la i, enmig de la nostra tempesta, ens convida a despertar i activar la solidaritat i l'esperança capaces de donar solidesa, suport i sentit a aquestes hores en què tot sembla naufragar. El Senyor es desvetlla per despertar i fer reviure la nostra fe pasqual. Tenim una àncora: amb la seva creu hem estat salvats. Tenim un timó: amb la seva creu hem estat rescatats. Tenim una esperança: amb la seva creu hem estat curats i abraçats de manera que res ni ningú ens separi del seu amor redemptor. Enmig de l'aïllament amb què estem patint la manca dels afectes i de les trobades, experimentant la manca de tantes coses, escoltem una vegada més l'anunci que ens salva: ha ressuscitat i viu al costat nostre. El Senyor ens interpel·la amb la seva creu a retrobar la vida que ens espera, a mirar cap a aquells que ens necessiten, a reforçar, reconèixer i incentivar la gràcia que viu en nosaltres. No apaguem la flama morta (cf. Is 42,3), que no es posi mai malalta, i deixem que es torni a encendre l'esperança.

Abraçar la seva creu significa trobar el coratge d'abraçar totes les contrarietats del temps present, abandonant per un moment la nostra inquietud per l'omnipresència i la possessió deixant espai a la creativitat que només l'Esperit és capaç de despertar. Significa trobar el coratge d'obrir espais nous on tothom pugui sentir-se cridat i permetre noves formes d'hospitalitat, de fraternitat, de solidaritat. En la seva creu hem estat salvats per acollir l'esperança i deixar que ella reforci i sostingui totes les mesures i els camins possibles que ens poden ajudar a mantenir-nos segurs. Abraçar el Senyor per abraçar l'esperança: aquesta és la força de la fe, que allibera de la por i dona esperança.

«Per què teniu por? Encara no teniu fe?». Estimats germans i germanes, des d'aquest lloc, que explica la fe rocosa de Pere, aquest vespre vull confiar-vos tots al Senyor, per la intercessió de la Mare de Déu, salvació del

seu poble, estrella del mar en la tempesta. Des d'aquesta columnata que abraça Roma i el món, que descendeixi sobre vosaltres, com una abraçada que consola, la benedicció de Déu. Senyor, beneeix el món, dona salut als cossos i consol als cors. Ens demanes que no tinguem por. Però la nostra fe és feble i tenim por. Però Tu, Senyor, no ens deixis enmig de la tempesta. Repetiu una altra vegada: «no tingueu por» (Mt 28,5). I nosaltres, junt amb Pere, “descarreguem en Tu totes les nostres preocupacions, perquè Tu tens cura de nosaltres” (cf. 1 Pt 5,7).

Traducció de Josep Maria Torrents

Carta del Sant Pare Francesc a tots els fidels per al mes de maig de 2020

Benvolguts germans i germanes,

S'acosta el mes de maig, en què el poble de Déu manifesta amb intensitat particular el seu amor i devoció a la Mare de Déu. En aquest mes és tradició resar el rosari a casa, amb la família. Les restriccions de la pandèmia ens han «obligat» a posar en valor aquesta dimensió domèstica, també des d'un punt de vista espiritual.

Per això se m'ha acudit proposar-vos a tots que redescobrim la bellesa de resar el rosari a casa durant el mes de maig. Vosaltres podeu escollir, segons la situació, resar-lo junts o de manera personal, apreciament el que tenen de bo les dues possibilitats. En qualsevol cas, però, hi ha un secret per a fer-ho: la senzillesa, i és fàcil trobar, fins i tot a Internet, bons esquemes de pregària per a seguir.

A més, us ofereixo dos textos d'oracions a la Mare de Déu que podeu recitar al final del rosari, i que jo mateix diré durant el mes de maig, unit espiritualment a vosaltres. Els adjunto a aquesta carta perquè tots en pugueu disposar.

Estimats germans i germanes: Contemplar junts el rostre de Crist amb el cor de Maria, la nostra Mare, ens unirà encara més com a família espiritual i ens ajudarà a superar aquesta prova. Pregaré per vosaltres, especialment pels qui més pateixen, i vosaltres, si us plau, pregueu per mi. Us dono les gràcies i us beneixo de cor.

*Roma, Sant Joan del Laterà, 25 d'abril de 2020
Festa de Sant Marc, evangelista*

Franciscus

Oració a Maria

Oh Maria,
tu resplendeixes sempre en el nostre camí
com un signe de salvació i d'esperança.
A vós ens encomanem, Salut dels malalts,
que al peu de la creu vas ser associada al dolor de Jesús,
mantenint ferma la teva fe.

Vós, salvació del poble romà,
sabeu allò que necessitem
i estem segurs que ens ho concedireu
perquè, com a Canà de Galilea,
tornin l'alegria i la festa
després d'aquesta prova.

Ajudeu-nos, Mare de l'Amor Diví,
a conformar-nos a la voluntat del Pare
i fer allò que Jesús ens dirà,
ell que va prendre el nostre sofriment damunt seu
i es va carregar els nostres dolors
per a guiar-nos per mitjà de la creu,
a l'alegria de la resurrecció. Amén.

*Sota la vostra empara ens acollim, santa Mare de Déu,
no menyspreu les nostres súpliques en les necessitats,
i deslliureu-nos de qualsevol perill, oh Verge gloriosa i beneïda.*

Oració a Maria

«Sota la vostra empara ens acollim, santa Mare de Déu.»

En la dramàtica situació actual, plena de sofriments i d'angoixes que oprimen tot el món, acudim a vós, Mare de Déu i Mare nostra, i busquem refugi sota la vostra protecció.

Oh Verge Maria, gireu envers nosaltres els vostres ulls misericordiosos en aquesta pandèmia de coronavirus, i consoleu els qui es troben confosos i ploren per la pèrdua dels seus éssers estimats, a vegades enterrats d'una manera que fereix l'ànima. Sostingueu aquells que estan angoixats perquè, per evitar el contagi, no poden estar a prop de les persones malaltes. Infoneu confiança als qui viuen en el temor d'un futur incert i de les conseqüències en l'economia i en el treball.

Mare de Déu i Mare nostra, imploreu al Pare de misericòrdia que aquesta dura prova acabi i que tornem a trobar un horitzó d'esperança i de pau.

Com a Canà, intercediu davant el vostre Fill diví, demanant-li que consoli les famílies dels malalts i de les víctimes, i que obri els seus cors a l'esperança.

Protegiu els metges, els infermers, el personal sanitari, els voluntaris que en aquest període d'emergència combaten en primera línia i arriquen les seves vides per salvar-ne d'altres. Acompanyeu el seu esforç heroic i concediu-los força, bondat i salut.

Resteu al costat dels qui assisteixen, nit i dia, els malalts, i dels preveres que, amb sol·licitud pastoral i compromís evangèlic, intenten ajudar i donar suport a tothom.

Verge santa, il·lumineu les ments dels homes i dones de ciències, per tal que trobin les solucions adequades per vèncer aquest virus.

Assistiu els líders de les nacions, perquè actuïn amb saviesa, diligència i generositat, socorrent els qui estan mancats del que és necessari per a viure, planificant solucions socials i econòmiques amb previsió i amb un esperit de solidaritat.

Santa Maria, toqueu les consciències perquè les grans sumes de diner utilitzades en la incrementació i en el perfeccionament d'armaments siguin destinades a promoure estudis adequats per a la prevenció de futures catàstrofes semblants.

Mare amantíssima, feu créixer en el món el sentit de pertinença a una única i gran família, prenent consciència del vincle que ens uneix a tots, per tal que, amb un esperit fraternal i solidari, sortim en ajut de les nombroses formes de pobresa i situacions de misèria. Animeu la fermesa en la fe, la perseverança en el servei i la constància en la pregària.

Oh Maria, Consol dels afligits, abraceu tots els vostres fills atribolats, feu que Déu ens alliberi amb la seva mà poderosa d'aquesta terrible epidèmia i que la vida pugui reprendre el curs normal amb serenitat.

Ens encomanem a vós, que brilleu en el nostre camí com a signe de salvació i d'esperança. Oh clementíssima, oh piadosa, oh dolça Verge Maria! Amén.

